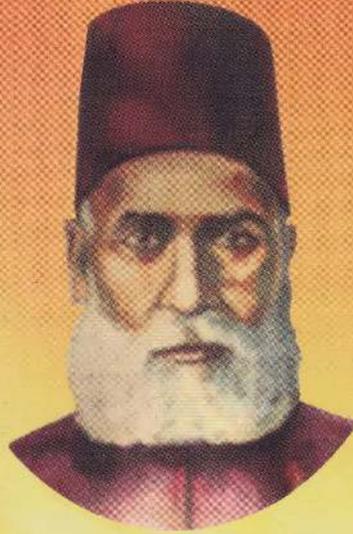

ஆய்வு

முஸ்லிம் நேசன்

சிறப்பு மலர்

SLRF

SIDDI LEBBE RESEARCH FORUM

SRI LANKA

VISION WITH WISDOM

22 ஜூலை 2018

08 துல்கஃதா 1439

முதலாவது தேசிய ஆய்வு மாநாடு - 2018

சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவை

நமது முஸ்லிம் நேசன்

சுறப்பு மலர்

மலர் தொகுப்பு
ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

முதலாவது தேசிய ஆய்வு மாநாடு - 2018
சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவை

நூலின் பெயர்	:	நமது முஸ்லிம் நேசன் - சிறப்பு மலர்
தொகுப்பாசிரியர்	:	காபியக்கோ ஜின்னாவூர் ஷரீபுத்தீன்
வெளியீடு	:	சீத்த லெப்பை இய்யூப் பேரவை
முதற்பதிப்பு	:	22 ஜூலை 2018
பக்கம்	:	180
வடிவமைப்பு	:	இ. யோகதாசன்
விலை	:	ரூபா 1000/=
ISBN	:	978-955-7436-01-2
Name of the Book	:	"Namathu Muslim Nesan" - Souvenir
Compiled by	:	Kaapiyakko Jinnah Sherifudeen
Publication	:	Siddi Lebbe Research Forum
Pages	:	180
Design	:	R. Yogathasan
Price	:	Rs.1000/=
ISBN	:	978-955-7436-01-2

உள்ளே ...

Message from the Chief Guest

Prof. Dheen Mohamed

vi

ஆசிச்செய்தி

சட்டத்தரணி மர்சூம் மௌலானா

தலைவர் - சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவை

vii

யொதுச் செயலாளரிடமிருந்து.....

Eng. நியாஸ் ஏ சமத்

யொதுச் செயலாளர் - சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவை

ix

ஆசிச்செய்தி

கே.எல். முகம்மத் பைஸால் LLB

யொருளாளர் - சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவை

x

காலத்தின் தேவை

காப்பியக்கோ ஜின்னாவூர் ஷரிபுத்தீன்

தலைத்தலைவர் - சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை

xi

Timely Warranted Concept...

Dr Ahamed Lebbe Ahamed Rishi

Secretary - International Affairs

SIDDILEBBE RESEARCH FORUM (SLRF)

xiii

SIDDILEBBE Awards

xiv

M.C. SIDDILEBBE : A FORGOTTEN MUSLIM PHILOSOPHER FROM SRI LANKA

By Prof. Dheen Mohamed

01

SINHALA BUDDHIST NATIONALISM AND MUSLIM IDENTITY IN SRILANKA

One Hundred Years of Conflict and Coexistence

Prof. M A Nuhman

06

**SAUDI LED ARAB TYRANTS HANDED OVER
JERUSALEM IN SILVER PLATTER**

By Latheef Farook - Senior Journalist

41

**A REVISIT ON SECULARISM, DEMOCRACY AND
ISLAMIC PHILOSOPHY IN THE
POST ERA OF OUR GREAT SCHOLAR M.C.SIDDILEBBE IN SRI LANKA**

S.M.N.Marsoom Moulana - Attorney-at-Law

46

NUTRITION DURING RAMADAN

DR.M.A.Ahmad Rushdhi MBBS, Medical Nutritionist

52

மனிதநேயம் மாண்புற

பேராசிரியர் டாக்டர் சேமுமு. முகமதலி

54

புத்துயிர்ப்பு யுகமும் முஸ்லிம் அரசியலின் தோற்றமும்

பேராசிரியர் எம்.எஸ்.எம். அனஸ்

58

**ஈழத்தின் முதல் தமிழ் நாவலான அசன்மே சரித்திரம் (அசன்மேயுடைய கதை) :
முக்கியமான அவதானிப்புகள்**

பேராசிரியர் செ யோகராசா

67

சிந்தனைச் சிர்யி அறிஞர் சித்தி லெம்பை!

மௌலவி காத்தான்குடி பெளஸ் (ஷர்கி)

70

யிடும் தேங்காய்ப் பூவும்

ஏ.எல்.நிபுறாஸ்

82

இலங்கை முஸ்லிம் ஈறுமலர்ச்சி சிர்யி எம்.ஸி. சித்திலெம்பை

M. Y.M.Yoosuff Imran

88

அறிஞர் சித்திலெம்பைத் தொடர்த் துறையின் தொடரக்கதை"

கலாபுஷணம் எஸ்.ஈ.நாகூர் கனி

93

ஈறுக்கழக்கியும் இலங்கையின் இஸ்லாமியத் தமிழ் வித்துவங்கள்

டாக்டர் ஏ.எல்.அஹ்மட் ரிஷி MBBS (Sri Lanka)

99

சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவையின் உதயமும் பணிகளும் கே.எல்.முஹம்மட் பைசால்	106
அறிஞர் சித்திலெப்பை சமூகவியல் பாங்களியு ஐர் ஆய்வு திருமதி. ஜெஸ்மா ஹமீட்	109
இலங்கை முஸ்லிம்களைத் தனித்துவமான தேசிய இனமாக இனங்காட்டியதில் அறிஞர் சித்திலெப்பையின் பாங்களியு (முஸ்லிம் நேசனை அழியடையாகக் கொண்ட பார்வை) பாஸ்கரன் சுமன்	118
அறிஞர் சித்திலெப்பையின் சமூகவியல் டாக்டர் அனாத் எம்.ஹனிபா MBBS (Sri Lanka)	126
இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றைத் தொகுப்பதன் அவசியமும் சவால்களும் A.M. பறக்கத்துல்லாஹ்	135
இலங்கையில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் அதன் தற்போதைய நிலை, எதிர்காலத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும்? வைத்திய கலாநிதி தாளிம் அகமது	140
இஸ்லாமியத் தமிழ்க் கவிதை இலக்கியத்திற்கு இலங்கை இஸ்லாமியர்களின் பாங்களியு. காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்	146
சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவையின் இன்றைய நோக்கு Eng. நியாஸ் ஏ ஸமத் பொதுச் செயலாளர் சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை	153

Message from the Chief Guest

Dheen Mohamed

Professor of Philosophy Comparative Religion

Incharge of Graduate programs of contemporary Quranic Studies.

Deputy Director, Centre for Muslim contribution to Human Civilization.

Hamad bin Khalifa University (HBKU)

Doha, Qatar

It gives me great pleasure to send this message of felicitation and appreciation on the publication of Namathu Muslim Nesan this special issue of the Journal of Siddi Lebbe in commemoration of Siddi Lebbe.

I would like to take this opportunity to congratulate the members of the Siddi Lebbe Research Forum on their achievements in hitherto bringing to light the services of this great luminary of the Sri Lankan Muslim community whose contributions to his society, country and religion are being forgotten by our new generation.

This Forum must be supported by all who are conscious of their identity and history, and who seek inspiration from their tradition in their endeavour to revive their society and create a better future for their fellow citizens.

May Allah bless Siddi Lebbe Research Forum, its members and its services.

ஆசிச்செய்தி

சட்டத்தரணி மர்கும் மௌலானா
தலைவர் - சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவை

நமது மரபுகள் செழுமை நிறைந்தவை, நமது முன்னோர்கள் புனிதம் நிறைந்தவர்கள் என்று தனது பூர்வீகத்தை அதன் சுதந்திரத்தை அறிந்த சமூகமே வெற்றிபெறுவதற்கான தகைமை கொண்டது. அத்தகைய இளைய தலைமுறையினை உருவாக்குவதே சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவையின் கனவு.

சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவையின் முதலாவது தேசிய ஆய்வு மாநாடு 2018 தற்போது இலங்கையில் இடம்பெறுவதற்கு வாய்ப்பினை வழங்கிய எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு முதற்கண் நன்றிகள். யுகபுருஷர் அறிஞர் சித்தி லெப்பை அவர்களின் நாமத்தை சிந்தையில் சுமப்பது சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவை என்றால் அவரது தீர்க்கதரிசனத்தை அச்சில் சுமக்கிறது. "நமது முஸ்லிம் நேசன்" இந்த மாநாட்டுச் சிறப்பு மலர் நமது முன்னோர்களின் சிந்தனை முறைமை என்பது மிகவும் முக்கியமானது விசுவாசம், நேசம் போன்ற வாசகங்கள் ஞானத்தின் திறவுகோலாக விளங்கின. மதசார்பின்மை, ஜனநாயகம் போன்ற வாசகங்கள் சமகால சடவாதச் சிந்தனை மரபினை ஆக்கிரமித்துவிட்ட சங்கதி தெரியாமல் தங்களது அறிவினை மாட்சிமை மிக்கன என எண்ணுவது இந்த நூற்றாண்டின் துரதிஷ்டமாக மாறிவிட்டது.

வருடம் 2015இல் காப்பியக்கோ டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்களது இல்லத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு சாதாரண சந்திப்பில் ஞாபகித்த ஆளுமைதான் அறிஞர் சித்தி லெப்பை. ஆய்வும் அறிவும் இம்மையும் மறுமையும் பற்றிய ஞானம் கொண்ட அந்த மகானின் பெயரில் ஓர் ஆய்வுப் பேரவை தோன்றுவது அன்று சாத்தியமாயிற்று. இப்புதிய இயக்கத்திற்கு தலைமை ஏற்குமாறு காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்களை நான் கோரி நின்றேன். இளைஞர்கள் பொறுப்பேற்று இதனை வழிநடாத்துங்கள் என்று அன்புக்கட்டளை பிறப்பித்தார் காப்பியக்கோ. முடிவுகளை எடுத்தால் விடாப்பிடியாக நிற்பவர் காப்பியக்கோ அவர்கள். ஈற்றிலே நண்பர்கள் நியாஸ் ஏ.ஸமத், முகம்மத் பைஸால், அகமது ரிஷி ஆகிய சிறந்த ஆளுமைகள் ஒன்று சேர்ந்து என்னுடனும் டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனும் இணைந்து உருவாக்கிய இயக்கமே சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவை (SLRF) இந்த இயக்கத்தின் பிதாமகர் காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் என்பதில் நமது பேரவை உறுப்பினர்கள் அகம் மகிழ்கிறார்கள் என்பது ஒரு சிறப்புச் செய்தி.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக பல்வேறு சமூக, இலக்கிய, அரசியல் செயற்பாடுகளில் மிக நிதானமாக தனது நகர்வுகளை முன்னெடுத்துவரும் சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவை இவ்வருடம் 2018இல் ஒரு தேசிய ஆய்வு மாநாடு ஒன்றினை நடாத்த முன்வருவதற்கான பிரதான காரணம் இங்கு ஆய்வுக்குரியது.

அறிஞர் சித்தி லெப்பையை அறியாத ஓர் இளம் தலைமுறை தனது வரலாற்றினை அறியாத பூர்வீகத்தினை புரியாத சந்ததியாக வாழ்வது அபாக்கியமானது. இலங்கை முஸ்லிம்கள் ஒரு தேசிய இனம் என்று முழுங்கிய அவரது குரல் இலங்கைத் தீவின் இறையாண்மையின் பிரிவிடாப் பாகத்தின் மீதான முஸ்லிம் தேசியம் எனும் நவீன கருத்தியல் நீட்சியாகவும் பார்க்கப்படவேண்டியுள்ளது. நாகரீகங்களுக்கிடையில் மோதல்களை உருவாக்க முனையும் சாத்தானிய சக்திகளும் நடுவில் 'உம்மதன் வஸதன்' எனும் நடுநிலைச் சமுதாயமாக நமது முஸ்லிம் சமூகம் நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும் என்பதற்காகவே "முஸ்லிம் தேசியமும் சகவாழ்வும்" எனும் தலைப்பில் பேரவையின் முதலாவது தேசிய ஆய்வு மாநாடு தலைநகரில் நடந்தேறுகிறது.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் கட்சிகளாக, இயக்கங்களாகப் பிளவற்று பிரதேசவாத சிந்தனைகளால் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டு கலவரங்களால் இருப்பை இழந்து தவிக்கும் இக்காலத்திலாவியில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றினைத் தொகுப்பதும் நமது சமுதாயத்திற்கான கொள்கை வகுப்பாக்கத்தினை வடிவமைக்க ஒரு தேசிய முஸ்லிம் தலைமைத்துவ சபையினை (National Muslim Leadership Council - NMLC) நிறுவுவதும் காலத்தின் கட்டாயம் என்பதை சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவை உணர்ந்து நிற்கிறது.

புத்தாக்கம் என்பது புதிய மூளைகளை இரவல் வாங்குவதல்ல. இருக்கும் சிந்தனையை பூர்வீக மரபுகளின் பண்புகளால் தூசு துடைத்தல் என்றால் அது பிழையாகாது. நவீனம் என்பது இருப்பதை அழித்துவிட்டு இல்லாததை கொண்டு வருவதல்ல. அறிஞர் சித்தி லெப்பையை அரிக்கன் லாம்பு வெளிச்சத்தில் தரிசனம் செய்யலாம். ஆனால் நாம் நிற்பது அவர் உருவாக்கிய ஞானபீடத்தின் நடு மண்டபத்தில் என்பதே பேரவையின் தெளிவு.

நமது இயக்கம் பேரவை எனும் வார்த்தையினால் அலங்கரிக்கப்படவேண்டும் என ஆலோசனை நல்கி எமக்கு பல வழிகளிலும் எம்மை நெறிப்படுத்திவரும் மரியாதைக்குரிய பேராசிரியர் சேமுமு.முகம்மதலி அவர்களுக்கு எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றிப் பூக்களை காணிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

மேலும் இம்மாநாடு சிறப்பாக நடைபெற ஒத்தாசை புரிந்த பேராசிரியர்கள், அனுசரணையாளர்கள், புத்திஜீவிகள், பேராளர்கள் அனைவருக்கும் இதயம் கனிந்த நன்றிகள்.

யொதுச் செயலாளரிடமிருந்து.....

Eng. Niyas A Samad
Consultant Structural Engineer
General Secretary
Siddi Lebbe Research Forum

இரண்டரை வருட முதிர்ச்சியில் சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை தனது முதலாவது தேசிய ஆய்வு மாநாட்டினை இன்று கொழும்பில் நடாத்துகிறது.

இன்றைய சூழலில் இவ் ஆய்வு மாநாடு சிறப்புற நடந்தேறவும் மாநாட்டின் நோக்கம் வெற்றிபெறவும் வல்லவன் அல்லாஹ்வைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவையின் தோற்றம் அதன் நோக்கம் என்பன சமூக நலம் சார்ந்தவை. நன்னோக்குக் கொண்டவை. சமூகநலனில் பூரண அக்கறை கொண்டவர்களின் சிந்தனையில் உருவான சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவை, இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தின் தொன்மை வாய்ந்த வரலாற்றினை ஆய்வு செய்து ஆவணப்படுத்துவதினை முதன்மையாகவும், சமூக பொருளாதார அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியினை சமூக மட்டத்தில் வெளிக் கொணர்வதற்கு முன்னிற்பதனை நோக்காகவும் கொண்ட ஒரு சிவில் அமைப்பாகும்.

சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவையின் முயற்சிகளுக்கு ஊக்கம் தரும் பேராசிரியர்கள், புத்திஜீவிகள், நலன் விரும்பிகள் அனைவருக்கும் பேரவை சார்பாக நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை முன்னெடுக்கும் சமூகம் சார்ந்த முனைப்புகளுக்கு தங்களின் ஆதரவு என்றும் கிடைக்க வேண்டும் என வேண்டுகின்றேன்.

மாநாடு சிறப்புற உதவி நல்கிய அத்தனை உள்ளங்களுக்கும் சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை சார்பாக நன்றிகள்.

காலத்தின் தேவை

காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்
(துணைத்தலைவர் சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை)

காலமாற்றத்திற்கேற்ப எதிர்காலத்தை எண்ணிச் சிந்திக்கும் கடமைப்பாடு அவ்வப் புலம் வாழும் ஒவ்வொருவர் மீதும் கடமையாகின்றது. இந்நிலையில் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் தமது பின்னோரை எண்ணிப் பல முன்னெடுப்புகளைச் செயற்படுத்தும் அவசியத்துக்குள்ளாகின்றனர். தகுதி வாய்ந்த ஒரு தலைமைத்துவத்தைத் தேர்ந்து, சமுதாயத்தை சரியான பாதையில் இட்டுச்செல்லும் பணிக்கு உதவும் ஒரு உயர்மட்டப் புத்திஜீவிகளின் சபை உருவாவது இன்றைய காலகட்டத்தில் அவசியம் என்பதும், இம்மண்ணில் நமக்கான வாழ்வுரிமையை நிலைநிறுத்துவதும் அதில் முக்கியமானதுமாகும்.

சீரிய வழிகாட்டலில்லாச் சமூகம் திசைமாறிப்போகும் அபாயமுண்டு. மற்றும் "தமது வரலாற்றை அறியாத மக்கள் சமூகத்திற்கு எதிர்காலமில்லை" என்ற அறிஞர் இபுனு கல்தூமின் கூற்றும் மெய்ப்பட வாய்ப்புண்டாகும். இவற்றை மனங்கொண்ட சில இளைஞர்கள் சமுதாய நோக்கோடு பணியாற்ற முன்வந்துள்ளனர். அப்பணிகளின் முதற்கட்ட நடவடிக்கையே சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவையின் தோற்றமுமாகும்.

முன்னர் அனுபவமும் ஆளுமையும் கொண்ட தலைமைத்துவங்களால் வழிநடத்தப்பெற்ற ஒரு சமூகம், இன்று பல்வகைக் கொள்கைப் பாகுபாடுகொண்ட குழுமங்களின் கையகப்பட்டுப்போன நிலைமை காரணமாகச், சின்னாபின்னமுற்றிருப்பது கண்கூடு. இதனை ஒருங்குபடுத்த வேண்டிய தேவையைக், கருத்தில் உறுதிகொண்ட இந்த இளைஞர் குழாமே ஆய்வுமையத்தை தோள் சுமக்கின்றனர்.

மூன்றுவருட கால தொடராத இயக்கத்தின் தேறலாய்ப் பல்வகைத் துறைசார் இளைஞர்கள் அழைப்பை ஏற்றும், தாமாக முன்வந்தும் பேரவையில் ஒருங்கு சேர்ந்துள்ளமை பேரவையின் எதிர்கால செயற்பாடுகளுக்கான ஒரு உந்துசக்தியாகும்.

“இதனை இதனால் இவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்(து)

அதனை யவன்கண் விடல்”

என்ற வள்ளுவன் கூற்றுக்கமைய இற்றைய காலகட்டத்தில் கற்றறிந்த இளைஞர்களே பொறுப்போடு சமூகத்தைக் காக்க வல்லவர்கள் என்பதால், அவர்கள் தொடக்கித் தொடரும் இம் முயற்சிக்குப் பங்களிப்பது அனுபவங்கொண்ட மூத்தவர்களின் கடப்பாடாகும்.

கல்வித்தகைமையும், ஆர்வமும், ஆற்றலும் சமுதாயப்பற்றுங் கொண்டவர்கள் பொறுப்பான பதவிகளில் தெரிவுசெய்யப்பெற்றுள்ளனர். துறைசார் ஆளுமைமிக்க சான்றோர்களின் வழிகாட்டலோடு செயற்படவும் செய்கின்றனர். வெறுமனே கூடிக்கலையும் ஒரு கூட்டமாக இல்லாது பொறுப்புடனும் அர்ப்பணிப்போடும் செயற்படவுஞ் செய்கின்றனர்.

சுயநல சிந்தனையற்றுச் சமூகநலனே குறிக்கோளாகக் கொண்ட இவ்விளைஞர்களின் செயற்பாடுகள் எதிர்காலத்தில் முஸ்லிம் சமுதாயத்தை வழிநடத்தவல்ல ஒரு சிறந்த தலைமத்துவ சபையைத் தோற்றுவிக்கும் என நான் முழுமையாக நம்புகின்றேன். அத்தோடு அவர்களின் அபிலாசைகளில் மற்றொன்றான இலங்கை முஸ்லிம்களின் பூர்வீகத்தை உறுதிசெய்யும் ஒரு ஆவணத்தையும் தொகுத்துப் பதிவுசெய்யும் என்றும் நான் நம்புகின்றேன். அவர்களின் முயற்சி வெல்ல எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வைக் கரமேந்திப் பிரார்த்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

Secretary- international affairs

Dr Ahamed Lebbe Ahamed Rishi

MBBS (SL), PGD in Child Health

Secretary- International affairs

Siddi Lebbe Research Forum

This is the first national conference of Siddi Lebbe Research Forum(SLRF) on Muslim nationalism and co-existence held on 22nd July 2018-timely warranted concept to remind and re-impose.

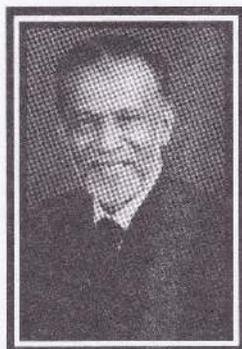
Until now, our strategy concentrated on studying the modern day burning affairs of our Muslim community and strengthening our internal mechanism , which emphasize a steady and focused marching towards a National Leadership Council for Muslims of Sri Lanka. Since SLRF's inception, we have evaluated the field in which we have to operate basing on how resistant or vulnerable they are to accept a systematically governed leadership council consists of intellectuals ,field experts and well wishers. We feel confident that we are nearing our optimum participation and contribution from our target community.

Recognizing how SLRF's frontline activities and plots are continuing to shift to its next layer and affiliates, we organized our relationships with those picked up personalities and volunteers. We will continue with these strategic move in the future to help us set down concrete action plans all over the country.

We the Sri Lankan moors are in the middle of the chaos- a new age of religious exploitation and disharmony, that is perhaps deeply rooted and intercalated in a way which is so much complexed and beyond the understanding of the general public. This is the high time to be vigilant and wise to organize ourselves to face the issues with tolerance and tactics to achieve our goals by establishing strong co-existence.

As a natural out growth of any organization , SLRF is extending its hands to expand internationally with experts and patriots of our motherland living abroad in various specialities.

Once again, we ask for your support in the years ahead to make a change which will ensure a peaceful living in our motherland with dignity.

**The First Siddi Lebbe Award Winner of
National Research Conference - 2018
for Research and Journalism**

Awarded by SIDI LEBBE RESEARCH FORUM (SLRF)

Veteran Senior Journalist Latheef Farook

Latheef Farook began his journalistic career with the now defunct Independent Newspapers in 1966 before joining the Lake House Group of newspapers in 1971 where he worked with the Ceylon Daily News and the evening daily Ceylon Observer covering local politics and foreign affairs besides finance and economic sectors.

Simultaneously working as the Sri Lankan correspondent for Middle Eastern news agencies following local response to developments in the Middle East, he also concentrated on economic developments in the international scene, especially in the developing world.

In 1976, Ceylon Daily News nominated him for the United Nations sponsored Dag Hammarskjöld scholarship for Third World journalists. In 1979, he led a group of ten Sri Lankan journalists to Dubai where he relaunched English language daily "Gulf News".

A year later he joined the Khaleej Times where he covered for seven years almost every aspect of United Arab Emirates' development program, besides covering the Indian elections of 1979, which brought Ms. Indira Gandhi to power. Rejoining the Gulf News in 1987 he worked as the Gulf News Bureau Chief in Bahrain and Saudi Arabia where he filed regular articles on the Gulf's and Middle East's sensitive political scenes, economy, finance, banking and social problems besides extensively interviewing visiting world leaders.

After almost a quarter century living and working in the Gulf, he returned home to Colombo in March 2003 where he began supplying feature articles on

almost every aspect of Sri Lanka aimed at catering to Sri Lankan expatriates in the Gulf region, Europe, the Americas and the Far East.

Hand in hand he also began writing books on the current local and international scenes.

His first book "War on Terrorism-The Untold Truths" published by Malaysia based Strategic Information and Research Development deals in detail with the conspiracy of associating terrorism with Islam and Muslims to justify the US-European and Israeli invasion and destruction of Muslim countries.

Malaysian Prime Minister Dr Mahathir Mohamed wrote the foreword for the book which contains comments by well-known British playwright Nobel Laureate Harold Pinter. It was later published in Colombo.

His second book "Nobody's People-The Forgotten Plight of Sri Lankan Muslims" highlights the sufferings of Sri Lankan Muslims due to the ethnic war between the Sri Lankan government forces and the Liberation Tigers of Tamil Elam.

His third book "America's New World Order- EXPORTING WARS" deals in depth with the Israeli sponsored and United States led British, European and Russian invasions and destruction of Muslim countries since the collapse of former Soviet Union in 1979 and the planned massacre of millions of Muslims which continues to date with the mass killings of Muslims in Syria and Yermen.

This book has comments from Nobel Laureate Tawakkul Karman, well known American journalist Paul Craig Roberts who was former assistant secretary to United States late President Ronald Regan, Chicago based journalist Stephen Lendman, former British Prime Minister Tony Blair's Secretary of State for International Development Clair Short, Malaysian intellectual Dr Chandra Muzaffar and Indian writer Ram Punyani.

The book documents the genocides committed in many Muslim countries from the never ending Israel atrocities on Palestinians, wars in Afghanistan, Bosnia, Kosovo, Chechnya, Iraq, Libya and Algeria to Somalia, Syria and Yemen. It also deals with the ongoing campaign against Islam and Muslims worldwide.

His book "Muslims under Siege" deals with the atrocities committed by defeated Sri Lankan President Mahinda Rajapakse regime on the island's Muslims. He also compiled a book "Mayhem during Curfew" on the attacks

on Muslims at Aluthgama, Dharga Town and Beruwala in the west coast of Sri Lanka in June 2015.

In May 2015 he was invited on a lecture tour to Britain. During the month long tour he was honored at the Sri Lankan Muslim Cultural Centre (SLMCC) in the London Borough of Harrow, for his services in highlighting burning Muslim issues in the island and abroad and creating awareness both within the community and the country as a whole.

Pinnacle of his career was when the Sri Lanka Press Institute awarded him the prestigious Lifetime Achievement Awards for journalism at a glittering ceremony at Mount Lavinia Hotel in July 2015.

His book "India lost Kashmir", launched in Colombo in 2016, is a collection of articles on the Indian occupation and the endless atrocities committed by Indian armed forces on Kashmiri Muslims to crush their struggle for freedom since the partition of the subcontinent in 1947.

Early this year he compiled a book on articles from writers from all over the world on the Myanmar government sponsored genocide of Muslims in the fertile and resource rich Rakhine region. This book, sponsored by a well-wisher, is being distributed free to universities and libraries here in the island and abroad.

His latest book on the unwanted and shameful racist violence against the island's Muslims under the present government will be released shortly.

He also maintains a website "Latheeffarook.net" supplying regular feature articles on local and international political scenes with specific emphasis on the ongoing United States led UK, France, Israeli and their Arab collaborators ongoing wars and atrocities against Muslim countries.

சங்கை செய்ய்யமும் சாதனையாளர்கள்

புவலர் அல்வராஜ் வராஷிம் உமர்

இலக்கிய உலகில் மறக்கவொண்ணா மாமனிதர். இதுவரை 900க்கும் அதிகமான முதல் நூல் பிரதிகள் கடல்கடந்தும் வாங்கிச் சாதனை படைத்த இலக்கியப் புரவலர். இன,மத,மொழி பேதமற்று எழுத்தாளர்களையும், கலைஞர்களையும் அள்ளிக்கொடுத்து ஆதரிக்கின்ற கொடையாளர். நூல் வெளியிடப் பொருளாதார வசதியற்றோருக்கு தனது “புத்தகப் பூங்கா” பதிப்பகத்தின் மூலம் நூல்களைப் பதிவேற்றி அவர்களின் இலக்கியப்பணிக்கு உந்துசக்தியாக விளங்கும் பெருமகன். இப்பெரும் சாதனையாளரை அவர்தம் உன்னத பணிகளுக்காக சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை இவ்வாண்டின் சாதனையாளர் விருதளித்துக் கௌரவம் செய்வதில் பெருமைகொள்கின்றது.

டாக்டர் தி.ஞானசேகரன்

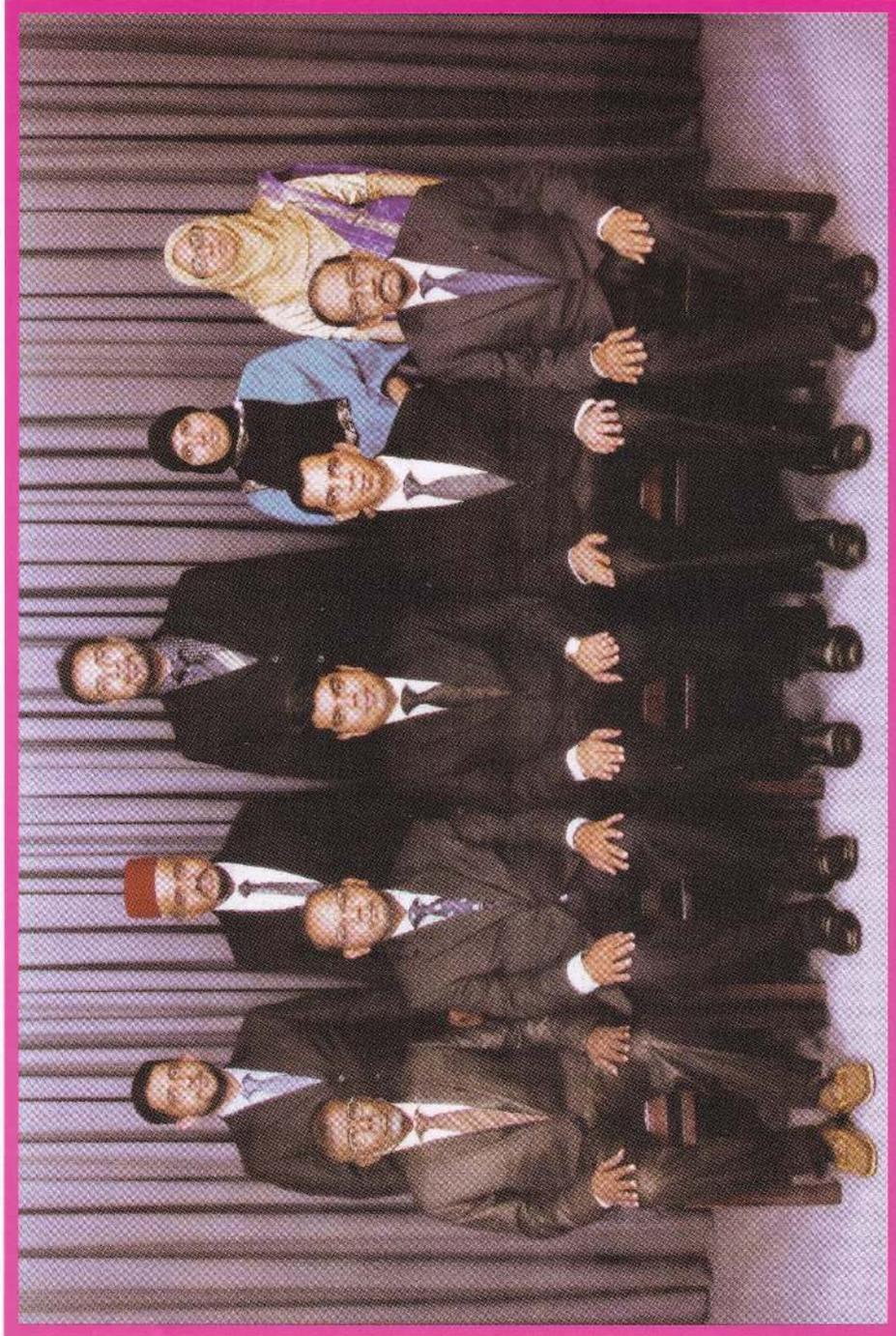
தொழிலில் மருத்துவர். ஐந்து தசாப்தங்களாகத் தமிழ்ப்பணி செய்கின்ற தமிழ்ப்பற்றாளர். சிறுகதை, நாவல் இலக்கியங்களில் கால்பதித்து இலக்கிய உலகில் நிலையான இடம்பிடித்துக்கொண்ட படைப்பாளி. உலகளவில் பெயர்பெற்ற தமிழ்த்தொண்டர். தனது படைப்பிலக்கியங்களுக்காக அரசு, தனியார் அமைப்புகளால் விருதளித்துக் கொளரவிக்கப்பெற்றவர். இவரது “குருதிமலை” நாவல் தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக் கழகத்தில் பாடநூலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இலங்கைப் சப்பிரகமுவ பல்கலைக் கழகம் இவரது சிறுகதைத் தொகுதியொன்றைப் பாடநூலாகக் கொண்டுள்ளது. இது இவரது தமிழ்ப் படைப்புக்கான உயர்மட்ட அங்கீகாரமாகும்

“ஞானம்” மாத சஞ்சிகையைத் தொடங்கி இடைவிடாது இதுவரை 217 சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டுச் சாதனைபடைத்த பத்திரிகையாசிரியர். “புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்” என்றும், “போர்க்கால இலக்கியம்” என்றும் ஞானம் சிறப்புமலர்த் தொகுப்புக்களையும், இலங்கையின் பல ஆளுமைகளை நேர்கண்டு ஞானம் சஞ்சிகைகளில் வெளியிட்டது மட்டுமல்லாது அவற்றைத் தொகுத்து ஆவணமாக்கி வெளியிட்டவர். பல இளம் படைப்பாளிகளை இனங்கண்டு தனது சஞ்சிகையில் களந்தந்ததோடு சிறுகதைப் போட்டிகளையும் நடாத்திப் பரிசுகள் வழங்கி அவர்களை ஊக்கிவித்த இலக்கியச் சேவையாளர். இவரது இலக்கியப் பணிகளுக்காக உலக நாடுகளில் பரவலாக வாழும் ஈழத்தமிழர்கள் தாம் வாழும் நாடுகளுக்கழைத்து இவரைக் கொரவம் செய்துள்ளனர்.

இன, மத பேதமற்று யாரெவர் தமிழ்த்தொண்டு செய்கின்றனரோ அவர்களை ஆவணப்படுத்திக் கண்ணியப்படுத்தும் பரந்தமனங்கொண்ட பண்பாளர். அதன் ஒரு பெரும் அடயாளமாகும் அவர்

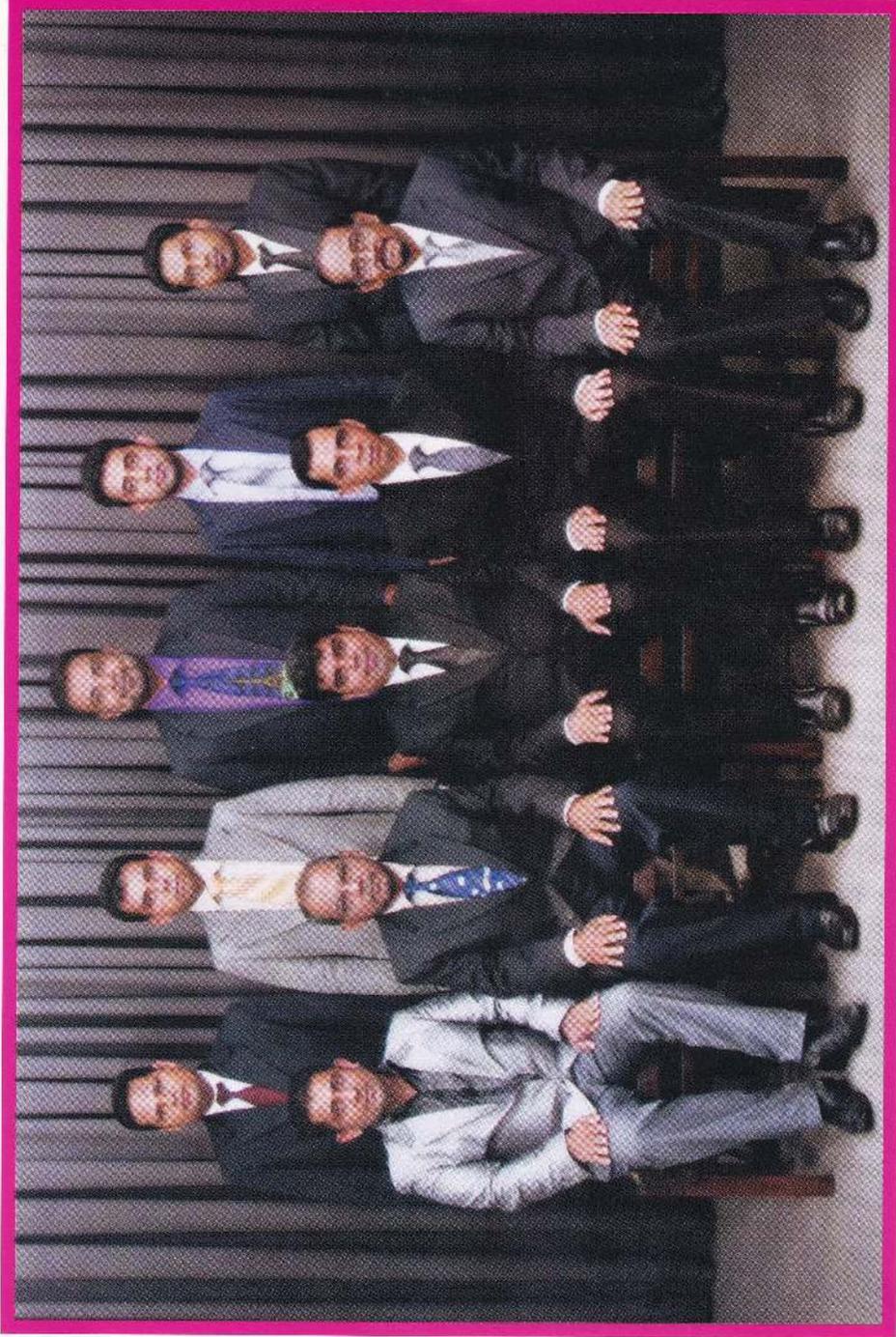

SIDDI LEBBE RESEARCH FORUM - EXECUTIVE COMMITTEE

Sitting from right to left : Kappiyakko Jinnah Sherifudeen – Vice President, K.L.M. Faizal LLB – Treasurer, S.M.N. Marsoom Moulana – President - Attorney at Law , Eng.Niyas A.Samad –General Secretary, M.A.M.Nilam – Media Co-ordinator.
Standing from right to left : Khairunnisa Pokker - Attorney at Law – Assistant Secretary, Zuhara Nawas – Co-ordinator for Women Affairs, Seyad Irfan Moulana – Media Organizer, Al-Haj Kattandudy Fauz – Secretary for Cultural Affairs, Dr. A.L. Ahamed Rishi – Secretary for International Affairs.
Absentees : M.H.M. Niyas – Vice President, AL-Asoomath – Editor, Peer Mohamed – Events Coordinator, A.M. Thajj – LLB, Attorney-at-Law, Irshad Imamdeen – Asst. Media Co-ordinator.

SIDDI LEBBE RESEARCH FORUM - CONFERENCE COMMITTEE
FIRST NATIONAL RESEARCH CONFERENCE - JULY 2018

Sitting from right to left : Dr. A.L. Ahamed Rishi, Eng. Niyas A. Samad, S.M.N. Marsoom Moulana – Attorney at Law, K.L.M. Faizal – LLB, Dr. Jinnah Sherifudeen.

Standing from right to left : M.A.M. Arshik – Attorney-at-Law, A.L. Ahamed Riffh – Senior Software Engineer, Seyed Irfan Moulana, Dr. M.H.M. Munasik, S.H.M. Seyed Rasmi Moulana.

Absentees : M.M. Maznavi, M.L.M. Safeer, S.I.M. Musdeen, M.Faris.

சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவை நிகழ்வுகள்

சித்தி லெப்பையினது சிந்தனைகள், ஆளுமைகள் பற்றி பேராசிரியர் எம் எஸ் எம் அனஸ் அவர்கள் SLRF வெள்ளவத்தை காரியாலயத்தில் செப்டம்பர் 20, 2015 இல் உரையாற்றியபோது

15.01.2016இல் பேரவையில் பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் உரை

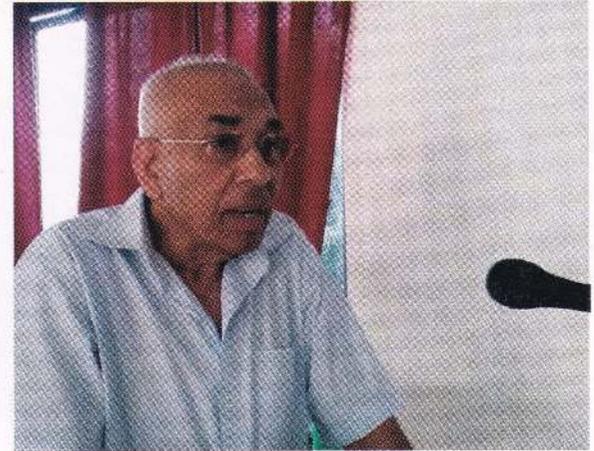
20.02.2018இல் பேராசிரியர் ஹமீட் எம்.சபருல்லாஹ் சொற்பொழிவு

30.08.2016 அன்று பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா விரிவுரை ஆற்றியபோது

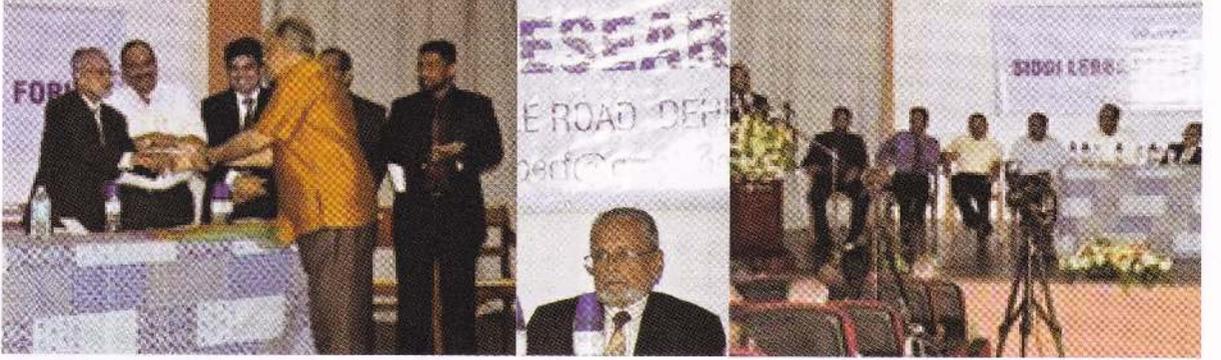
28.07.2016இல் அக்கரைப்பற்றில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் பேராசிரியர் அமீர் அலி

24.08.2016இல் நிந்தவூரில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் பேராசிரியர் அமீர் அலி

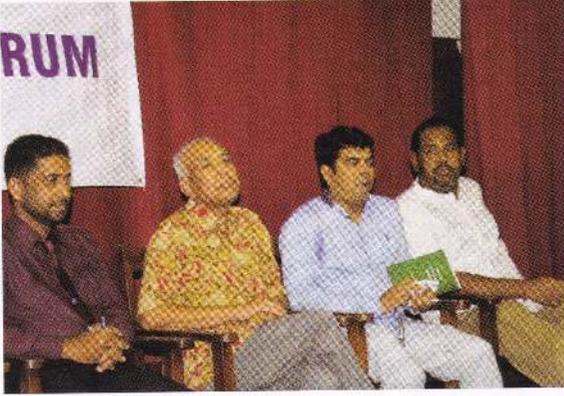
அறிஞர் சித்திலெப்பை அவர்களின் 120வது நினைவு தினமான பெப்ரவரி 05, 2017 அன்று பேராசிரியர்
றோஹன கக்ஷ்மன் பியதாச அவர்களின் பேருரை

20.05.2017 அன்று ஜனாப் எம்.ஐ.எம்.முஹைதீன் அவர்களுக்கு SLRF "சமூக விஞ்ஞானி" பட்டமளித்த போது

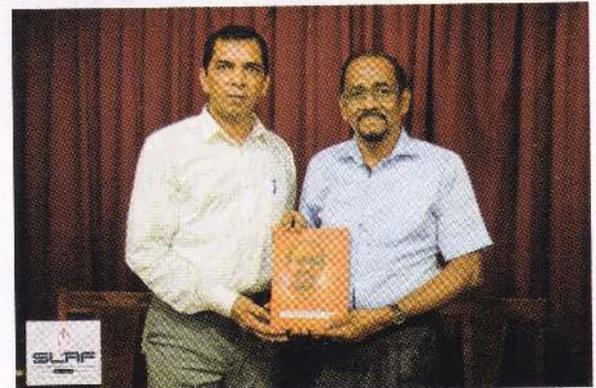
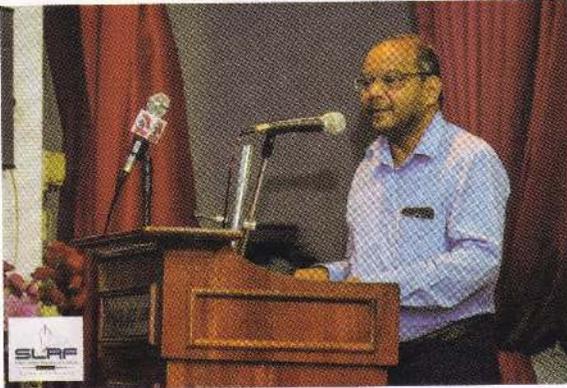
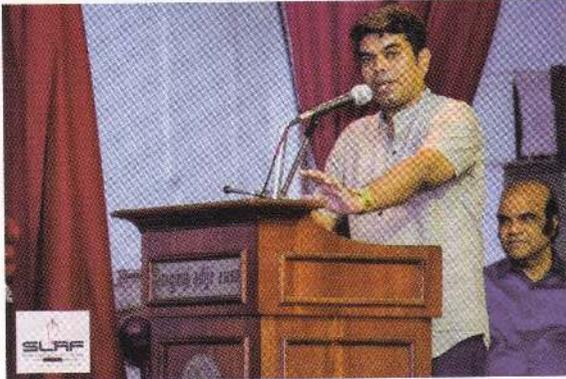
06.07.2017 Members of SLRF met one of the descendants of Late M.L. Siddi Lebbe who is
residing in the USA for more than forty years -Mr Mohamed.

15.07.2017 அன்று நடைபெற்ற
நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வில்

08.08.2017 அன்று
பேராசிரியர் கலாநிதி தீன்முகம்மத் அவர்களுடன்
பேரவை நிருவாகிகளின் கலந்துரையாடல்

26.11.2011 காப்பியக்கோ ஜின்னாவர் ஷரிபுத்தீனின் பவள விழா நிகழ்வுகள்

2018 மார்ச் மாதம் சென்னையில் நடைபெற்ற அன்னை கத்ஜாவும் அண்ணலார் குடும்பமும் நூல் வெளியீட்டின் போது

தமிழ்நாடு முஸ்லிம் தொண்டியக்கம் SLRF ஆய்வு மன்ற உறுப்பினர்களை கௌரவித்து பெருமைப்படுத்திய போது

26.03.2018 அன்று
முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க
அம்மையாரை நேரில் சந்தித்த போது

15.04.2018 அன்று பேராசிரியர் சந்திரசேகரம்
அவர்களைப் பேரவை சார்பாகப் பொன்னாடை
போர்த்திக் கௌரவித்த போது

31.03.2018ல் நடைபெற்ற
“முஸ்லிம் தேசியம்” எழுச்சி மாநாட்டில் பேராசிரியர்
சேமுமு.முஹம்மதுஅலி கௌரவிப்பு

05.02.2015

சித்தி ஸைப்பை ஆய்வுப் பேரவை உருவாக்குவது பற்றிய கலந்துரையாடலில் ஸ்தாபக உறுப்பினர்கள்
Dr. Jinnah Sherifudeen, Marsoom Moulana, Niyas A. Samad, K.L.M. Faizal, Dr. A.L. Ahamed Rishi

M.C. SIDDI LEBBE: A FORGOTTEN MUSLIM PHILOSOPHER FROM SRI LANKA

By Dr. Dheen Mohamed

*Professor of Philosophy and Comparative Religion
In charge of the Contemporary Quranic Studies programme
College of Islamic Studies
Hamad bin Khalifa University
Doha - Qatar*

There is, arguably, no Muslim society that can match the Sri Lankan Muslim community in being ignorant and even indifferent of its own intellectual heritage and riches. This community has produced, at least from the beginning of the late modern period, several giants and polymaths in the areas of philosophical and theological discourse, who do not stand second to any of their contemporary western or non-western philosophers; rather equal a number of pioneers in the history of their own illustrious Muslim Civilization in their intellectual stature and prominence.

Among these towering intellectual figures, two that stand out quite prominently in the areas of Islamic philosophy and Sufi metaphysics and whose intellectual legacy is reminiscent of the rich philosophical discussions that were alive in the golden days of the Islamic civilization are Allama Yasin Mawlana of Weligama and Allama Siddi Lebbe of Kandy whose great grandfather was an Arab migrant who had settled in Aluthgama.

Had these two been born in an academically advanced society, we would be today studying them, in languages other than our own and under the influence of interpretative traditions differing from our own. As for Yasin Mawlana, it is my humble view that from a purely philosophical perspective, through his two-volume commentary¹ on the great Sufi master Abd al-Karim al-Jili's (d. 1424) celebrated work *al-Insan al-Kamil*, he has displayed his deep and penetrating metaphysical insights. By this highly sophisticated masterpiece of mystical philosophy which is also a first-class work on metaphysics and cosmological discussions from an Islamic perspective, Yasin Mawlana deserves a prominent place in the long line of Muslim peripatetic and mystical philosophers, as well as in the long line of men of great wisdom excelling in

the philosophical and theological traditions of other world faiths. For the moment however, I will confine my brief discussion here to Siddi Lebbe who, through his *Asrar al-Alam* (Mysteries of the Universe) - a work fairly well known yet poorly understood, proved that he is second to none in his ability to dive deep into metaphysical truths and cosmological mysteries in the writings of the great Muslim sages and philosophers and come out with precious pearls and riches.

While it is true that popular contemporary Muslim culture of Sri Lanka seems to have become amnesiac of its history and forefathers, yet Muhammad Cassim Siddi Lebbe seems to have mercifully survived this forgetfulness to a certain extent. His efforts and contributions in uniting and reforming the Muslim society of Sri Lanka, his contributions in collaboration with and support from many of his contemporaries like the Egyptian exiled revolutionary leader and the famous Azhari, Ahmad Orabi Pasha (d. 1911) and Wappichi Marrikar, the famous philanthropist and a man of great contribution in promoting education in Ceylon in general and among his society in particular are thankfully still remembered especially by those concerned with Sri Lankan Muslim educational history. He is known to them as an educationist, a reformer, a writer who authored several books, and as a journalist who established more than one journal although they were short lived.

To the best of my knowledge however, none has so far explored him as a philosopher. Many people have mentioned his most famous *Asrar al-Alam* yet none among those who have dealt with this work seem to have had the necessary background to reflect on and discuss the philosophical and cosmological issues which Siddi Lebbe presents in this book in a Socratic language. It is this aspect of Siddi Lebbe's thought that I am, given my academic training and professional carrier, interested in.

It is rather unfortunate that I am having to write this brief paper to highlight the importance of the philosophical dimensions of Siddi Lebbe's intellectual legacy on the basis of whatever my memory has retained from my reading of *Asrar al-Alam* in the early eighties of the past century, when I was a student of Islamic Philosophy at al-Azhar University. The urgency with which I was

---

¹ It is very unfortunate that this invaluable treasure of Islamic wisdom is still in manuscript form. I learnt from Moulawi Walih from Weligama that these manuscripts are stored in a sack and stored either - in the vicinity of Weligama at al-Bari Arabic College or in some houses in the area. In early eighties of the last century, I tried to get hold of this sack which contains the said manuscript with another important lengthy work of thirty volumes by Yasin Mawlana himself considered to be a detailed commentary on the Hadith collection of Imam Bukhari, the most venerated book of Islam after the Qur'an. I'm still seeking the opportunity to get hold of this manuscript, edit it and make it available to students of Sufism and philosophy and seekers of knowledge globally.

approached and requested to contribute a paper on Siddi Lebbe meant that I couldn't wait to obtain a copy of the book due to the urgency with which I had been asked to contribute this paper². Anyway it had been my sincere desire to write about Citti Lebbe and introduce him, to the Arab world and to the western academia, as a continuation of Islamic philosophical thinking in different parts of Muslim world.

There are in the world of history of philosophy many myths that have been turned into 'facts' and 'truth statements'. One of those myths is the belief that philosophical thinking in the Eastern land of Islam had died with Imam al Ghazali's (d. 1111) attack on philosophy in the 11th century in his illustrious "Incoherence of Philosophers" (*Tahafut al-Falasifah*). And it migrated to the western land of Islam where it survived until Ibn Rushd (d. 1198) known to the west as Averroes. This false belief is a product of western imagination and myth-making habits which has left no areas of Muslim excellence without bringing it down to the minimum in order for the west to remain the intellectual centre of the world. During the modern period, they wrote the history of civilizations and religions of the world and through the colonisation of countries of Asia and Africa, they conquered the minds of the inhabitants of these lands and made their imaginal history of the other, non-western civilizations, The History. It is a pity that even today our Muslim academia and intellectuals largely remain slaves to this western hegemony and are highly influenced by its theories and understanding of their own religious history, culture and civilization. I am proud to record here that, with Allah's Grace, I was successful in producing some very promising young scholars who are knowledgeable, confident and understand yet are greatly wary of western historical writings of the 'other' and who can loudly and clearly demonstrate, in an academic manner and language, the superficiality of the western approach to non-western cultures, especially that of Islam. I must not forget here to mention in this regard some Muslim pioneers in this , especially two of the most significant contemporary philosophers and scholars; Seyyed Muhammad Naqib al-Attas of Malaysia and the Iranian-American Seyyed Hossein Nasr.

To come back to Siddi Lebbe and his philosophical thought, I think one of its primary significance lies in the fact that he is one of those few examples we

---

² When I shared some of my thoughts on Siddi Lebbe with my student Muhammad Modassir Ali, he informed me of two articles; Alexander McKinley and Merin Shobhana Xavier, "The Mysteries of the Universe: The Tamil Muslim Intellectualism of M.C. Siddi Lebbe" in *South Asia: Journal of South Asian Studies*, Vol. 41, no. 1 (March 2018) and another one by the A.M.A. Foundation on their website. Unfortunately, with the little time I had to get this piece to the publishers, I couldn't get hold of the articles. I am confident that my take on Siddi Lebbe would be different.

have in the modern Muslim world who have contradicted and disproved western history of Muslim philosophy which had remained – until very recently-the standard one in the contemporary world, and only now started giving way to alternative readings and versions championed for the most part by scholars like Edward Said (d. 2003), Seyyed Hossein Nasr and others.

The second point of Siddi Lebbe's philosophical personality is his courage to swim against the tides of his time. Nineteenth century world of philosophy has been marked by different currents which were united, despite all differences, against religion. Scepticism, agnosticism and a general denial of a world view which had God at its centre with the arrogance of 'individualism' were characteristics of the time. Just shortly after the demise of Siddi Lebbe the celebrated German philosopher Nietzsche (d. 1900) declared that God is dead. Ten years later Thomas Hardy (d. 1928), the famous English poet imagined himself, in one of his poems 'as walking in God's funeral'. In such an intellectual climate, which is extremely hostile to a religious world view and tends to disdain anything that relates to God and the Unseen, it demanded great courage to discuss metaphysics from a religious perspective.

When the world of philosophy gradually started adopting the scientific world view and adapting itself to the demands of modernity and secular culture and was reluctant even to use the traditional term 'metaphysics' only to replace it with 'ontology', Siddi Lebbe had the courage to analyse not only metaphysical but also cosmological doctrines of Islamic philosophy. Adopting a revelational epistemology when philosophers, especially in the 'triumphant' west, are trying to adapt to the newly emerging materialistic world view must be considered not only a courageous intellectual stand against the western currents in philosophy, it is also a very courageous stand against many of his Muslim peers in many parts of the world. The uniqueness of Islamic epistemology enshrined in the Qur'an and the teachings of the Prophet Muhammad (peace be upon him) and which was articulated by Muslim theologians of different schools and peripatetic philosophers reached its climax in the writings of some of the greatest sages of human history like al-Ghazali (known as 'the Proof of Islam') and Ibn Arabi (d. 1240 and known as al-Shaykh al-Akbar [the Greatest Master] and *al-Kibreeth al-Ahmar* [The Red Sulphur]). The Divine command in 17: 35-36

"Give full measure when ye measure, and weigh with a balance that is straight: that is the most fitting and the most advantageous in the final determination. And pursue not that of which thou hast no knowledge; for every act of hearing, or of seeing or of (feeling in) the heart will be enquired into (on the Day of Reckoning). in addition to 39: 22

Is one whose heart Allah has opened to Islam, so that he has received Enlightenment from Allah, (no better than one hard-hearted)? Woe to those whose hearts are hardened against celebrating the praises of Allah! they are manifestly wandering (in error)!

with many other commands to develop epistemological tools which include internal and external experimental ones found its full manifestation only in the practices and writings of the Sufis or those philosophers who also adhered to Sufi epistemologies. So it was very natural and most prudent that Siddi Lebbe articulated the Islamic philosophical and cosmological doctrines on the basis of Sufi explorations and discussions. In this sense, his book *Asrar al-Alam*, stands as a unique contribution to Muslim philosophical thinking of the time that demonstrates a true understanding of Islamic epistemology and provides a clear vision of Muslim philosophical sources.

One particular aspect of this wonderful books which deserves our attention is the issue of *Wahdat al-Wujud* (The Oneness of Being). Not only was this perhaps one of the thorniest issues of Medieval theological and philosophical pursuit, it continues to attract scholars and lay alike owing to its pertinence and ubiquitous nature. People largely tend to ascribe this philosophical idea to the Andalusian Sufi Ibn Arabi, yet if one were to read the writings of ancient philosophers like Plato, Plotinus, Philo, Ibn Sina, Ibn Tufayl and even later Aristotelian philosophers, one would realize that in the final analysis they were all saying the same thing. So whether, existence or being was divided into Eternal and Created or Necessary and Contingent, in the final analysis it always reached a point where it was considered Necessary, Eternal, Unique and thus One. Siddi Lebbe brings this idea very clearly in his *Asrar al-Alam*. Needless to say, a mere endeavour to understand the writings of these great philosophers requires a particular form of training, what to speak of one who dives deep into this unfathomable ocean and shares some of its pearls.

Doing justice to this Sri Lanka Muslim contribution to world philosophical thinking requires volumes to discuss its theories and the depth in comparison with their parallels and peers in his time, before and after him. Without this detailed study we will not be able to place him where he deserves to be in the rich history of Islam.

SINHALA BUDDHIST NATIONALISM AND MUSLIM IDENTITY IN SRILANKA

One Hundred Years of Conflict and Coexistence

Prof. M A Nuhman

Introduction

As a religious and ethnic community in Sri Lanka, Muslims have at least thousand years of history on the island. The relationship between them and the Sinhalese, the majority community, has been, in general, very cordial until the end of 19th century (Dewaraja, 1994). We do not find any record of conflict between them during the long history of their coexistence until then. However, the situation began to change from the late 19th century due to the new phenomenon of sectarian ethnic identity among different communities, a phenomenon that was induced by economic and political competition created during the British colonial rule. The new sociopolitical changes caused ethnic tension and communal violence between Sinhalese and Muslims from time to time in the early 20th century in colonial and also in postcolonial Sri Lanka.

The first major ethnic violence between the Sinhalese and Muslims in modern Sri Lanka took place in May 1915. A number of anti-Muslim violent episodes after independence have also occurred from mid 1970s (Anes et al. 2008). The most recent and brutal violence against Muslims by the Sinhala Buddhist extremist forces took place in June 2014 in Aluthgama, Dharga Town and Beruwala in the Kaluthra District of the Western Province (Farook, 2014a). Recently a Sinhala Buddhist nationalist politician has stated that “as someone who has studied the Sinhala Muslim clashes in 1915, I strongly feel a repetition of the 1915 Sinhala Muslim clash is imminent” (Gammanpille, U. 2012).

An attempt is made in this paper to trace the socio-historical and political roots of the conflict between the Sinhalese and Muslims that has continued intermittently for the last hundred years. It would be an oversimplification to assert that this conflict is only religious in nature because two different religious communities are in conflict and religious faiths and practices are questioned and places of worship are damaged. However, I will argue instead that religion is a surface manifestation of socioeconomic and political competition.

This paper is divided into two parts. The first part deals with the formation of ethnic identity and the emergence of Sinhala Buddhist Nationalism and the Muslim Identity in the late 19th century and the early phase of the conflict culminating in the 1915 anti Muslim riots that were brutally suppressed by the British. The second part deals with the new phase of Sinhala Buddhist Nationalism and Muslim Identity in the post independent Sri Lanka and the re-emergence of anti Muslim sentiment and violence.

The Emergence of Sinhala Buddhist Nationalism and Muslim Identity The Early Phase

The history of modern Sri Lanka, beginning with the latter half of the 19th century, is also the history of the development of ethnic consciousness and conflicts among the major ethnic communities, namely, the Sinhalese, Tamils and Muslims, who were living in harmony throughout the premodern period except for some dynastic or royal conflicts between Sinhalese and Tamil. The social transformation from the feudal system to mercantile capitalism that gradually took place during the 19th and early 20th centuries, the introduction of the British educational and political systems, and the consequent competition for economic and political power between the different social groups heavily contributed to the polarization of the Sri Lankan society along ethnic lines during the British colonial rule. In the post independence period, we witness a virtual ethnic segregation propelled by the consolidation of ethno-nationalisms and 30 years of ethnic war (Wilson, 1988, 2000, Tambiah, 1986, 1992).

Language and religion have played a major role in ethnicity formation during the colonial and postcolonial period in Sri Lanka. Sinhalese and Tamil ethnicities are marked mainly by languages (Sinhala and Tamil) respectively. Each of these ethnic groups includes minority religious groups, namely, Protestant Christian, and Catholics. Sinhala Buddhists and Sinhala Christians are primarily

identified as Sinhalese by their language. In the same way Tamil Hindus and Tamil Christians are primarily identified as Tamils, because they choose Tamil language as their primary ethnic marker. However, religion was also used by the elites of the majority religious groups of Sinhala and Tamil speaking communities, during the late 19th and early 20th centuries to consolidate their ethnic identity and to differentiate themselves from the Christians, the economically and politically privileged groups dominating the British administrative sector, because of their English education and Christian identity.

The emerging Buddhist elite promoted a Sinhala-Buddhist identity to secure their domination in the sociopolitical arena (Obeysekere, 1979, De Votta, 2007). Anagariga Dharmapala (1864-1933) was the strongest proponent of Sinhala-Buddhist identity during the period. Parallel to this development the Tamil speaking upper class elite appealed to Hindu Saivism, to promote Tamil Hindu identity against Christian domination especially in the North. Arumuga Navalar was the leading figure in the Hindu revivalist movement in Jaffna in the late 19th century. However, during the postindependence period, the Tamil language became the primary marker of Tamil identity in Sri Lanka mainly because of the domination of Sinhala in the public administration and the marginalization of Tamil and the emergence of Tamil nationalism (Kerney, 1967). This political change brought Tamil Hindus and Tamil Christians together to fight for their linguistic and civil rights, submerging their religious identities. Thus religion and language played a major role in the formation of Sinhala-Buddhist and Tamil-Hindu or Tamil identities in Sri Lanka. The Sinhalese and Tamil elites chose either language or religion or both as their ethnic marker depending on the sociopolitical and historical condition (Brass, 1991).

However, the Sri Lankan Muslims behaved differently. They used only their religion - Islam - as their primary ethnic marker. Although, they are also linguistically Tamils like the Tamil Christians and speak Tamil as their mother tongue not only in the North and East but also in the interior Sinhala dominated villages in the South, they don't want to be identified as Tamils. Ethnicity and religion are inseparable, two sides of the same coin, as far as the Sri Lankan Muslims are concerned. Sri Lankan Muslims constructed their identity on religious lines only, rejecting the Tamil language as their ethnic marker to differentiate themselves from the Tamils and to safeguard their sociopolitical and economic interests. The Sri Lankan Muslim elite rejected the Ponnambalam Ramanathan's claim in the late 19th century that Sri Lankan Muslims were ethnologically Tamils (Azeez, 1907).

Sinhala Buddhist nationalism emerged as a sociopolitical mobilizing force in Sri Lanka from the mid 19th century to consolidate the sociopolitical interests of the Buddhist elites. The revivalist activities of Sinhala Buddhist and the Tamil Hindu elites were in full swing at the time against Christian domination. By the late 19th century Christianity had been well rooted through English education and proselytization activities of the Christian missionaries with the patronage of the British Government. Although it started from the Dutch period, as Jayawardena (2000: 250) points out "aggressive proselytization, combined with the prospect of economic and political advantage from the foreign occupiers, led sections of the inhabitants of coastal areas of the island to adopt various brands of Christianity". Sinhala Buddhists and Tamil Hindus converted to Christianity in large numbers during the period. According to the 1881 census, 162,270 Sinhala Christians and 82,200 Tamil Christians were in Sri Lanka. These converts also included landowners and local capitalists. Their conversion ensured them "a greater involvement and entrenchment in the whole colonial establishment" (Jayawardena (2000: 250). Understandably, Buddhist and Hindu nationalists feared that Christianity would swallow their religion and culture. Ananda Guruge expressed this fear with a degree of exaggeration as follows: "By the middle of the nineteenth century, the British efforts at denationalizing the Sinhala and weaning them away from their religion, culture and tradition had reached the zenith and the disappearance of Buddhism from Ceylon was imminent" (Guruge, 1967: 9).

In this sociocultural context, Buddhist resistance to Christianity arose as a revivalist movement during the late 19th century. The Buddhist revivalist activities against the domination of Christianity became stronger during and after 1860s from which time the Sinhala merchant capitalist class started to financially support the Buddhist revivalist movement (Jayawardena, 2000). A society for the Propagation of Buddhism was established in 1862. "With the arrival of Colonel Olcott in 1880 the Buddhist found an efficient leader who was capable of translating their religious and national aspirations to action through a well conceived plan and programme" (Guruge, 1967, p.13). Henry Olcott formed the Buddhist Theosophical Society in the same year and he started an island-wide movement to establish a Buddhist school system that marked the beginning of the Sinhala Buddhist nationalism.

Anagarika Dharmapala gave a strong leadership to Buddhist revivalism in Sri Lanka. He left Government service in 1886 to serve the Buddhist Theosophical

Society. He was also the manager of Buddhist schools and the Assistant Secretary of the Buddhist Defense Committee. He started the Maha Bodhi Society in 1891 and the nationalist journal *Sinhala Bauddhaya* in 1906 (Guruge, 1967). His conviction was that the Sinhala Buddhists were 'the sons of the soil' and the minorities were 'alien' people. This ideology, which rooted deeply in the minds of Sinhala Buddhist nationalists, has been an important factor that alienated the minorities from mainstream politics in the later years.

Islamic Revivalism and Muslim Identity

Islamic revivalism and Muslim Identity in Sri Lanka arose in the late 19th century not directly against Christianity or Christian missionary activities as in the case of Buddhist and Hindu revivalisms, because Christianity was not a direct threat to Islam in that period, and Christian missionaries could not convert any significant number of Muslims to Christianity. Muslim revivalism arose basically to consolidate the elitist interest through creating wider community awareness in response to Sinhala and Tamil revivalist programs. Islamic nationalist and revivalist movements in the larger Islamic world such as Turkey, Egypt and India from the late 19th century also had an impact on Sri Lankan Muslims in this respect.

Mohamed Casim Siddi Lebbe (1838 - 1898) was the initiator and the leading figure in the Islamic revivalist movement in Sri Lanka in the late 19th century. He set out the ideological framework for Islamic revival and Muslim ethnicity in Sri Lanka. Siddi Lebbe was seriously concerned about the backwardness of his community and thought that modern education was the only way to bring them to the main stream of the social and political life in the country. He realized that without English education his community would not get its share in the public life and would not advance further. However, the Muslim community at that time was reluctant to accept modern English education because of the fear that their children might be converted to Christianity.

Siddi Lebbe tried to make a breakthrough in the education of Sri Lankan Muslims opening separate schools for them, following the model of Seyed Ahamed Khan in India and the Buddhist and Hindu revivalists in Sri Lanka. Giving modern education in a religious environment was the common feature of their ideology and this was a kind of mixture of tradition and modernity.

1891 was an important year in the history of Muslim education in Sri Lanka. An individual effort was transformed into a collective effort, and the Muslim Educational Society was established in that year. The Society worked hard to establish a new school for Muslims in Colombo and they succeeded in establishing *Al Madrasathul Zahira* in 1892 near the Maradana Mosque in Colombo. It is presently known as Colombo Zahira College. Siddi Lebbe also took initiative to open more schools for Muslim boys and girls in Kandy, Kurunegala, Gall and Matara. Although the Muslim- educated elites campaigned for modern English education from the late 19th century, the Muslims were more reluctant in comparison to the other communities.

As the religion, Islam, is the primary marker of the ethnic identity of the Sri Lankan Muslims, one can see increasing religious awareness among them from the late 19th century as they had to face challenges from the other ethnic groups. Re-emerging Islamism in the Muslim world also had an impact on Sri Lankan Muslims at this time.

The educated Muslim elite who were in the forefront of the revivalist movement in the late 19th century strongly felt that promoting religious awareness was essential for the social mobility and ethnic consolidation of the Muslims. It was with this motivation the *Jamiyatul Islamiya*, the first Islamic organization in Sri Lanka was formed by Siddi Lebbe and his companions in 1886. The objective of this organization was to promote Islamic awareness among the Muslims in order to consolidate the Muslim identity and to work towards the social and political progress of the Muslims. Thus Islamization of the Muslim community was the underlying ideology of the formation of *Jamiyatul Islamiya*. This organization wanted to eliminate sociocultural and religious practices which were considered un-Islamic and superstitious. For example, shrine worship, belief in devils and spirits and related folk customs and rituals of healing were their targets.

Islamization in the late 19th century was an effort to unite the Muslims spiritually and culturally, based on Islamic principles which were interpreted by the modern educated elite and the traditional *ulama*, and which often lead to controversy and conflicts between them because of their different interpretations of Islam. Siddi Lebbe propagated a 'modern rationalist version of Islam' which he thought was true Islam that could lead Muslims into the modern world. He, as most of the Muslim revivalist leaders of the Islamic world of his time, was

on a double track of modernization and Islamization. He thought that Islam should be the foundation for any modernization process.

In an effort to keep the Muslim community within the traditional Islamic frame, attempts to sustain or establish traditional Islamic teaching in Sri Lanka, as against modern education and modernization, were also started in the late 19th century. The *Madrasatul Bari*, the first Arabic college in Sri Lanka to train Sri Lankan Muslims in traditional Islamic scholarship, was established in 1884 at Weligama in the Southern Province. Following this several Arabic colleges were established in Galle (1892), Kinniya (1899), Maharagama (1931) and Matara (1915). Hundreds of *ulamas* were educated at these colleges. They were responsible for preaching Islam and to develop religious consciousness among the Muslims.

The British colonial policy of governance was one of the important factors that contributed to the rise of ethnic consciousness in Sri Lankan society from 1830s. The British introduced communal representation to the Legislative Council in 1833 following the recommendations of the Commission of Colebrook and Cameron. Six unofficial members were appointed by the Governor to the Council from Europeans, Sinhalese, Tamils and Burghers. A low country, upper class Sinhala Christian was appointed to represent the whole Sinhalese; and a Colombo based upper class Tamil was appointed to represent the Tamils including the Tamil speaking Muslims. This was the first time that Sri Lankan Communities were politically divided into ethnic groups, and those who did not get representation started to agitate for separate representation. In 1889, the Government made some changes and appointed two additional members to the Legislative Council, one from among the Kandyan Sinhalese and one from the Muslims. The communal representation in the Legislative Council was increased time to time. There were 37 unofficial members in the Council by 1924, including 3 Muslims.

Ethnic consciousness developed among Muslims also in response to the hostility from Sinhala Buddhist Nationalists that reached its peak between the late 19th and early 20th centuries. This hostility developed mainly because of the colonial politics and competition in trade and commerce in the urban areas.

As we have noted earlier, until the arrival of the British, the Sinhala-Muslim relationship was one of mutual trust and cooperation. The Muslims were also

recruited to the high civil posts and “structurally assimilated” into the society. However, after the arrival of the British, the situation changed. As Deweraja (1994: 140) points out “the good relationship that had prevailed over a thousand years deteriorated into one of competition, suspicion and ill will. This was the result of the policy of divide and rule and communal politics which the British initiated from 1796 onwards.”

After the British captured the Kandian Kingdom some influential Muslims cooperated with them. One of them was appointed to one of the highest administrative posts, which in turn was considered as an affront to the Sinhala aristocratic families. The person was Hajji, an influential Muslim who was appointed as the *tavalam madige muhandiram* to the Vellassa area. There was widespread resentment against this appointment, and the British received several petitions against Hajji *Muhandiram*. However, the British authorities defended his appointment. But the Sinhala aristocrats did not accept Hajji *Muhandiram*, and that was one of the causes for the Kandyan rebellion that took place in 1817 against the British, mainly in the areas of Uva and Vellassa. Hajji *Muhandiram* was abducted and killed during the upheaval (Najimudeen, 2002: 9 – 39). Because the Muslims were loyal to the British and collaborated with them during the upheaval, the British wanted to safeguard their interest; and a proclamation, favorable to Muslims, was issued on the 2nd of March 1818, by the Secretary, Kandyan Provinces. According to this proclamation, within the Districts of Kandyan Provinces,

“it shall not be lawful for any Kandyan Chief to exercise any jurisdiction whatever over the Moor men of this country; and the civil and the criminal justice shall in future, in all cases where a Moor man is a party, be impartially administered to them by British official ....any Moor men who may suffer in his person, or, property by his adherence to the British Government, shall receive the fullest compensation as the nature of the injury will admit of”

This proclamation clearly shows the divide and rule policy of the British. They wanted to keep the Muslims loyal while also alienating them from the Sinhalese to manage the rebellious Sinhala Chieftains. As Devaraja points out “the proclamation had a disruptive effect on Sinhala-Muslim relation .... the British Government ensured that the Muslims would henceforth look up to the new rulers as their saviors and at the same time disturbed the traditional

interdependence that prevailed between the two communities” (Dewaraja, 1994:141- 142).

Unlike the Portuguese and the Dutch who suppressed the Muslims, the British granted them some concessions to win their loyalty. They abolished the poll tax imposed by the Dutch on the Muslims and the Muslims began to accumulate capital by buying land and property in Colombo and other urban areas.

Owing to the development of the plantation industry and mercantile capitalism from the early 19th century, some Muslims also were able to accumulate wealth and formed an elitist upper class within the community. They mainly accumulated capital through trade and urban property. They were involved in the export trade of various goods like cinnamon, pearls, tobacco, areca nuts, coffee, tea, rubber, coconut, and gems. Southern Muslims dominated gem trade. Some of the Colombo- based Muslims became wealthy through building contracts. Some Muslims became rich through wholesale and retail trade in the local market. As I.L.M. Abdul Azeez (1907) proudly pointed out in replying Ponnambalam Ramanathan, in the late 19th century, the newly emerged Muslim elites included “wholesale merchants, large shop keepers, planters, and wealthy landed proprietors and in point of wealth, they were only next to the Sinhalese among the native races of the Island.” It was this elitist group which was ethnically sensitive and politically motivated and led the Muslim community into the modern era through their revivalist activities.

During the 19th century new economic channels were opened for all the indigenous ethnic groups as well as the foreign trading communities. Muslims were also competing in the economic sector from the early 19th century which gradually led to ethnic hostilities. Ameer Ali’s (1989: 247 - 248) concluding remarks, after giving a detailed account of the Muslim participation in the export sector is relevant here. He says:

“Between 1800 and 1915, the export sector of Sri Lanka underwent a radical change marked by the advent of the plantation economy in the 1840s. The Muslim community participated actively in the export sector both before and after the transition. The extent of their participation and the manner in which they did varied, depending partly on the political and the administrative rules governing the various export items, partly on the economic profitability promised by the different articles, and partly on the religious values that

generally governed the Muslim life. Overall theirs was an enterprising contribution to the 19th century economic development of Sri Lanka. Nevertheless, there were problems confronting the community which arose partly from competition from foreigners and partly from the local reaction to the Muslim economic dominance. These problems kept on adding to undermine the image of the Muslims which eventually culminated in the Sinhalese-Muslims racial riots of 1915."

Kumari Jayawardena (1984, 1990) also gives some details about the situation in trade in the late 19th century. According to her, by 1880, the Pettah trade was dominated by 86 Chetty and 64 Muslim firms; and at the beginning of the 20th the century the external trade (export and import) was dominated by seven leading Borah firms (Chetty and Borah are business communities of Indian origin who live in Sri Lanka). Retail trade was also dominated largely by Muslims, especially the Coast Moors in the urban as well as in the rural areas.

Understandably the emerging Sinhala mercantile class faced severe competition from the minority communities, especially from the Muslims. Dewaraja (1994:147) points out that "the animosity of the Sinhala small retail traders against this foreign domination of the Island's trade was directed mainly against the Coast Moors who had established their little shops, or boutiques, not only in the suburbs but also in the remote villages where they came in contact with the poor section of the Sinhala society."

The Sinhala Buddhist nationalists, who had a strong support of the Sinhala mercantile capitalists, started to agitate against the Muslims from the late 19th century. K. M. De Silva (1981:382) points out that "the Sinhala traders (mainly low-country Sinhalese) had no compunctions about exploiting religious and racial sentiments to the detriment of their well established rivals, since (they) were an influential group within the Buddhist movement, religious sentiment often given sharp ideological focus and a cloak of respectability to sordid commercial rivalry." But, very often this commercial rivalry was expressed removing the "cloak of respectability" and with an overt racial tone. For example, in 1915, just before the communal riots against Muslims began, Anagarika Dharmapala the veteran Buddhist revivalist leader wrote this:

"The Mohammeden, an alien people by Shylockian method, became prosperous like the Jews. The Sinhalese sons of soil, whose ancestors for 2358

years had shed rivers of blood to keep the country free from alien invaders.... are in the eyes of the British only vagabonds... The alien South Indian Mohammedan comes to Ceylon sees the neglected villager without any experience in trade... and the result is that the Mohammedan thrives and the son of the soil goes to the wall" (Guruge, 1965).

Anagarika Dharmapala had developed a hostile ideology towards Islam and Muslims. If we go through his speeches and essays we find numerous negative references on Muslims. He was unreasonably convinced that the Muslims were responsible for the elimination of Buddhism in India, its birth place even though, Buddhism was almost eradicated from India before the arrival of the Muslims due to internal religious conflicts. I give one quotation from Dharmapala as an example:

"Superstition again took hold of the thought, and in an evil hour the Mohammedan conquerors entered India. The vestiges of Buddhism were destroyed by this inhuman, barbarous race. Thousands of Bhikkhus were killed, temples were destroyed, libraries were burned and Buddhism died in India" (Guruge, 1965:207).

This kind of animosity, with its real roots due to the competition in the economy, was the main reason for the anti-Muslim riots in 1915. This was one of the major and well documented incidents of communal violence in modern Sri Lanka.

The immediate cause of the riots was a religious controversy between the Coast Moors and the Buddhists over an *Esala perahera*, an annual religious practice of the Buddhists in Gampola, an ancient town in the Central Province, where the Sinhalese and the Muslims co-existed for centuries. The controversy started in 1907 when the Coast Moors for the first time objected to the *perahera* passing their recently built Mosque. The police and the Government Agent had to be involved in that issue each year after 1907, but both parties were not agreeable to a compromise. In 1912, the Basnayake Nilame of the Wallahagoda Devala, one of the parties of the controversy, filed a case against the Attorney General of Ceylon with regard to this issue at the District Court, Kandy and the Court gave the verdict on 4th of July 1914 in favour of the Devala. The Attorney General appealed to the Supreme Court and the Supreme Court reversed the District Court's judgment on 2nd February 1915. The judgment was considered a defeat to the Buddhists and aroused island wide anti-Muslim sentiment among the

Sinhalese. It was also considered a breach of Kandyan Convention signed between the British and the Kandyan chieftains exactly a century ago in March 1815. The Sinhala newspapers - *Sinhala Bauddhaya*, edited by Anagarika Dharmapala and *Sinhala Jathiya*, edited by Piyadasa Srisena, - the mouth-pieces of the Sinhala nationalists, propagated a strong anti-Muslim sentiment, arousing Sinhala nationalist feelings (Blackton, 1967).

The riots erupted first not in Gampola but in Kandy at midnight on 28th of May 1915, when the police blocked the Vesak *perahera* near the Hanafi Mosque at Castle Street. Kandy was in turmoil for 3 days. A few died, seven mosques were damaged and Muslims' shops were looted. Subsequently the riots spread to the entire Central Province and Colombo, Kurunagala, Baduula and all over Sri Lanka except the Northern, Eastern and the North Central Provinces.

This was the first major communal riot in the history of modern Sri Lanka. It lasted for more than two weeks, and the Government had to proclaim Martial Law to suppress the riots. The Muslims were severely affected by the riots. According to a Government report 25 Muslims were killed, 189 were wounded and 4 women were raped. 4,075 shops were looted, 350 were burnt to the ground and 103 mosques were destroyed or damaged (Najimudeen, 2002:143). The statistics vary in different literatures on the subject. The Inspector General of Police, at that time, has reported 52 murders and 14 rapes during the riots (*Ceylon Administrative Report for 1915*). The estimated damages to the properties of the Muslims during the riots was Rs. 5,527,745, of which 58%, that is Rs. 3,195,271 was in the Western Province, reveals that Colombo was severely affected (Blackton, 1967: 61).

Much of the writing on the riots blames the Coast Moors as the main cause of the riots and they were the main target of the rioters (De Silva, 1981, Wimalaratna, 1989, Shukri, 1989 and Ali 2001). The Coast Moor trader was painted as an extreme exploiter and plunderer of the poor village Sinhalese. According to Dewaraja (1994:147) "the Coast Moors have been accused of exploiting the poor by readily extending credit and selling at higher prices .... the Coast Moor was again accused of profiteering." This negative image of the Coast Moors is derived from the construction of the late 19th century Sinhala Buddhist nationalists like Anagarika Dharmapala and Piyadasa Sirisena, which excludes the other traders, especially the Sinhala traders and implicitly vindicates them from such allegations of exploitation and profit making. This is the image of

the Muslim trader that prevails in the Sinhalese mind to now. The category of Coast Moor no longer exists in Sri Lanka.

In fact, the poor Sinhala villagers were exploited equally by many traders in the late 19th and early 20th centuries, and the Moor trader was only one among them. If we look at this issue impartially without ethnic prejudices, we see that more Sinhalese (the Sinhala trader, the village headman and the like) were involved in this exploitation. This was the reality. It was realistically depicted by Leonard Woolf, who was a Civil Servant in Ceylon from 1904 to 1911, in his celebrated novel *The Village in the Jungle*, a modern classic on Sri Lankan rural life, which was published 2 years before the 1915 riots against the Muslims. Below I give a relevant passage of his description:

“Nanchohami had touched the mainspring upon which the life of the village worked – debt. The villagers lived upon debt and their debt were the main topic of their conversation. A good kurakkan crop, from two to four acres of chena, would be sufficient to support a family for a year. But no one, not even the headman, ever enjoyed the full crop which he had reaped. At the time of reaping a band of strangers from the little town of Kamburupitiya, thirty miles away, would come in to the village. Mohamadu Lebbe Ahamadu Cassim, the Moorman boutique keeper, had supplied clothes to be paid for in grain, with the hundred per cent interest, at the time of reaping; the fat Sinhalese Mudalali, Kodikarage Allis Appu, had supplied grain and curry stuffs *on the same terms*; and among a crowd of smaller men the sly-faced low-caste man, who called himself Achchige Don Andris (his real name Andrissa would have revealed his caste), who, dressed in dirty white European trousers and coat, was the agent of the tavern-keeper in Kamburupitiya, from whom the villagers had taken on credit the native sprit, made from the juice of the coconut flowers, to be drunk at the time of marriages. *The villagers neither obtained nor expected any pity from this horde.* With the reaping of the chenas came the settlement of debts. With their little greasy notebooks, full of unintelligible letters and figures, they descended upon the chenas; and after calculations, wrangling, and abuse, which lasted for hour after hour, the accounts were settled, and the strangers left the village, their carts loaded with pumpkins, sacks of grains, and not infrequently the stalks of Indian hemp, which by Government order no man may grow or possess, for the man that smokes it becomes mad. And when the strangers gone the settlement with the headman began; for the headman, on a small scale, lent, grain *in the same terms* in times of scarcity, or when seed was wanted to sow the chenas.”

"In the end the villager carried but little grain from his chena to his hut. Very soon after the reaping of the crop he was again at the headman's door, begging for a little kurakkan to be repaid at the next harvest, or tramping the thirty miles to kamburupitiya to hang about the bazaar, until the Mudalali agreed once more, to enter his name in the greasy notebook" (Woolf, 2000).

Here, Mohamadu Lebbe Ahamadu Cassim, the Moor trader, (his identity whether he is a Coast or Ceylon Moor is not known), is only one among the exploiters. Kodikarage Allis Appu, the Sinhalese trader, is another exploiter on equal terms. The tavern-keeper and his agent Don Andris and the headman all are Sinhalese and all exploit on the same terms. 'The villagers neither obtained nor expected any pity from this horde.' Although there was no difference in exploitation between them, if Allis Appu, 'the son of the soil' in Dharmapala's term, wants to monopolize the exploitation, and make more money without competition, he can easily exclude Ahamadu Cassim ethnically, accusing him as an 'alien who uses Shylockian method[s] and became prosperous like Jews.' This was the situation in the late 19th and early 20th century and the final result was the riots against the 'Moors' in 1915. It was a culmination of continuous rivalry of the trading groups of two different ethnic communities. However the writers on the riots easily found a scapegoat in Coast Moors who were the major victims of the riots. I think it is equally ridiculous to blame the Tamils for 1983 violence against them.

The harsh methods deployed by the Government to suppress the riots were severely criticized by the Buddhist nationalists. During the riots, the Police and the military killed 63 rioters, mostly Sinhalese, under the Martial Law. The total accused involved in the riots was 8,736 among them 4,497 were convicted; 412 "serious cases had been remitted the field general court martial which found 358 guilty" ; 83 were sentenced to death; and finally, 34 of them were executed, and most of them (26) were convicted for murder (Blackton, 1967:61). The Government also arrested several important nationalist leaders including D.S. Senanayake and F.R. Senanayake. "Some of the leading Buddhist activists, who were from the most successful Sinhala business families were killed or died in jail; one among them was Edmund Hewavitarana, the brother of Anagarika Dharmapala, who died in the jail owing to the illness. (Jayawardena, 2000:271)

The Government's attempt to suppress the riots further flared up anti-Muslim sentiments among the Sinhalese elite. Dharmapala "leveled a surprising burst of hate against Muslims: What the German is to the British, that the Muhammedan is to the Sinhalese ...shoot, hang, quarter, imprison or do anything to the Sinhalese but there will always be bad blood between the Moors and the Sinhalese ...a few months later the London *Daily Chronicle* received from Dharmapala an anti-Muslim diatribe and clippings listing death-sentences meted out to Buddhists in Ceylon" (Blackstone, 1967:55-56). This anti Muslim sentiment of the Sinhala Buddhist elite and the 1915 riot had a lasting impact in consolidating the Muslim identity in the late 19th and early 20th centuries.

The New Phase of Sinhala Buddhist Nationalism

Sinhala Buddhist Nationalism and social hegemony were firmly rooted in Sri Lankan polity at the time; and so the Tamil and Muslim nationalisms emerged as reactive political ideologies with the introduction of universal franchise, electoral and parliamentary politics under the Donoughmore and Soulbury constitutions in the 1930s and 40s, respectively, as well as consequent political developments after independence. These political reforms paved the way for ethnic and religious majority rule in the country, marginalizing the ethnic and religious minorities, who enjoyed equal rights and even some privileges under British rule.

However, the Muslim political elites collaborated with the Sinhala majority political parties - the United National Party (UNP) and the Sri Lanka Freedom Party (SLFP) without moving towards any political confrontation till the mid 1980s when they finally succeeded in politically institutionalizing the Muslim Identity. The Tamil minorities, especially the Sri Lankan Tamils, who were the majority in the North and East had chosen confrontational politics immediately after independence because of the discriminatory policies of the mainly Sinhala Buddhist political parties. Although the main political parties, the UNP and the SLFP, were considered as inclusive national parties, in practice they were and remain dominated by Sinhala Buddhist ideology and mainly catered to the interests of the Sinhalese.

The Ceylon Citizenship Bill, which proved overtly discriminatory, was passed by the Sinhala majority party in the first parliament in 1948 to disfranchise a million of plantation workers of Indian origin who were the backbone of Sri

Lankan economy and became stateless overnight, to eliminate a leftist threat to the power of the Sinhala Buddhists in the parliament. The Bill also affected the Coast Moors who were the commercial rivals of the mercantile class of Sinhala Buddhists and as well as the Ceylon Moors.

Sinhala Buddhist Nationalism became a major political force in the country in the 1950s and thereafter. It took an anti-imperialist stance and loudly voiced promotion of indigenous culture, religion and the language of the people under the leadership of S. W. R. D. Bandaranaike. He was an Oxford educated Sinhala Buddhist nationalist who converted from the Anglican Christian faith for the sake of his political career while he formed the Sinhala Maha Sabha in 1936. He left the ruling UNP in 1951 and formed a new nationalist party, the SLFP, and gave a strong and articulate political leadership to the Sinhala Buddhist nationalists. He mobilized the *panca bala vegaya* (the five great forces), namely, the Buddhist monks, vernacular teachers, indigenous physicians, peasants and workers. He used Sinhala only Official Language Policy as a short cut to power and announced that he would make Sinhala as the only Official Language of the country within 24 hours, if he won the 1956 general election. That promise proved very attractive to the Sinhala masses. He also readily accepted the recommendations of the report of *The Betrayal of Buddhism* released by the All Ceylon Buddhist Congress in February 1956 as one of his political agenda and all the Sinhala Buddhist forces were behind him. The Eksath Bhikku Peramuna (the United Clergy Front) led by Mapitigama Buddharakitha Thero campaigned for him; and his coalition, the Mahajana Eksath Peramuna (MEP), swept to victory at the election. That was a crucial turning point in the political history of Sri Lanka.

The Official Language Act No33 of 1956, popularly known as Sinhala Only Official Language Act that was passed in Parliament in 1956 had a long lasting negative impact on Sri Lankan politics, as it gave rise to the cradle of Tamil nationalism and separatism, which in turn contributed to further strengthen of Sinhala Buddhist nationalism (Kerney, 1967). Bandaranayke also appointed a Buddha Sasana Commission in March 1957 to make recommendations based on the Report submitted by the All Ceylon Buddhist Congress and the Commission Report was submitted to the government in June 1959. Some of the recommendations of the Commission were implemented later by the government led by his widow Sirimavo Bandaranaike.

But Bandaranaike had to compromise with the Tamil nationalists to subside their political agitation and signed an agreement known as Bandaranaike - Chelvanayakam Pact, to grant some concessions to the Tamil minority in 1957, a pact that was vehemently opposed by UNP and the Sinhala Buddhist nationalists, especially by the Eksath Bikkhu Peramuna. Their vitriolic opposition caused him to eventually abandon it. The first ever major anti-Tamil violence occurred in 1958, a direct consequence of the Sinhala Only Act and the political development immediately after that. The Tamil Language (Special Provision) Act was passed by the Government in the Parliament in August 1958 to appease the Tamil sentiment, but it seems that Bandaranaike could not satisfy either the Tamils or the Buddhist extremists. He was too late and was unable to tame the Sinhala Buddhist extremists, whom he politically patronized and unfortunately became the victim of his own politics. He was assassinated at his residence by a young Buddhist monk, Telduwe Somarama Thero, in 1959 to safeguard "the country, race and religion." Another prominent Bhikkhu, none other than the head monk of the Keleniya Vihara, Mapitigama Buddharakita Thero, was also convicted by the court for his involvement in the plot. It is ironic that Buddhist monks assassinated the political leader who had created political space for Sinhala Buddhist nationalism to flourish.

The Tamil national question became the major issue in Sri Lankan politics after the 1950s, and each of the major Sinhala political parties, the UNP and the SLFP, started to play with the issue to win over the Sinhalese' votes. Parliamentary opportunism became the undeclared permanent policy of both of these parties. Both the parties were competing to satisfy the Sinhala masses, the Buddhist clergy, and extremists with their discriminatory policies against the minorities. Like the Bandaranaike - Chelvanayakam pact of 1957, the Dudley Senanayake - Chelvanayakam pact of 1965 was also abandoned due to extremist pressure. The new constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka enacted in 1972 by the newly elected SLFP Government with the coalition of the left parties, elevated Buddhism to be virtually a state religion by giving Buddhism "the foremost place" and by specifying the duty of the state to protect and foster the Buddha Sasana. This provision ultimately transformed the hitherto secular nature of the constitution into a religious one. Tamil Language was not even given the status of national language in the Constitution. The Government also introduced a discriminatory policy for university entrance that severely affected the Jaffna Tamil youths who enjoyed greater opportunities in university admission, especially in the field of medicine and engineering.

There was also a hidden agenda of “Sinhaling” the public sector and the administration. It was recently revealed in an Official Languages Commission Report of 2005 that only 8% of minorities employed in the public sector. This also includes the teachers in the Government schools. Thus, the minorities, especially the Sri Lankan Tamils, were further alienated.

As the Sinhala Buddhist nationalist were not ready to come for any meaningful compromise with the Tamil nationalists, the Tamil militancy started to emerge in the mid-1970s. The Tamil nationalist parties joined together to form a coalition, the Tamil United Liberation Front (TULF) and adopted the Vaddukkoddai Resolution in May 1976 – declaring their desire to create a separate state, the Tamil Elam, in the North and East. The TULF swept to victory in the North and East in the 1977 elections and became the main opposition party in the parliament, thereby creating high ethnic tension within the parliament and outside.

The UNP, which had promised in their election manifesto to amicably solve the ethnic question, came to power with a comfortable majority; but they were determined to suppress the Tamil political demand and militancy due to the mounting pressure of Sinhala Buddhist hard-liners within the party and outside. Unprecedented organized anti-Tamil violence in 1977, 1981 and especially 1983 were unleashed; and the Prevention of Terrorism Act (PTA) was brutally implemented in the North and East. These events created space for the emergence of a number of Tamil militant groups, including the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), one of the strongest liberation cum terrorist organizations of the world. They dragged the country into the protracted ethnic war that lasted for nearly three decades and came to an end in 2009 with heavy casualties and destruction.

Emergence of Jathika Chintanaya: An Extreme Form of Sinhala Buddhist Ideology

The mounting ethnic tension and war from the late 1970s also created space also for the emergence of a number of extremist Buddhist groups and organizations; all of which shared a new ideology of *Jathika Cintanaya*, as an indigenous ideology and alternative to Marxism and capitalism, which was propagated by two leading Sinhala Buddhist intellectuals, Gunadasa Amarasekara and Nalin de Silva, from the late 1970s (Seneviratne, 2002). *Jathika*

cintanaya (literally, "National Thought") is a sophisticated version of Sinhala Buddhist nationalist ideology. According to Amarasekera "our national ideology is Sinhala Buddhist ideology that has evolved through a period of about two thousand years." Although they trace the origin of their ideology from the early Buddhism, it is clearly an exclusive ideology of modern nationalist and religious chauvinism parallel to Hindutva in India and Talibanist Islamism in the Muslim world. They are ideologically anti-West, culturally conservative, and intolerant to the ethnic and religious 'other'. *Jathika Cintanaya* justifies war and militarism within Buddhism, which is generally believed to be a religion of nonviolence and compassion. Sri Lanka is regarded as the land of Sinhala Buddhists and not a multi ethnic and multi religious country; minorities are aliens, late comers, trouble makers and the enemies of Sinhala Buddhist civilization. This is the essence of this ideology, the genealogy of which can be traced from Anagarika Dharmapala and Walpole Rahula (1907 - 1997), a power full Buddhist monk who was a strong proponent of Sinhala Buddhist nationalism from 1940s until his death. Although there are severe critiques of *Jathika Cintanaya* within the Sinhala community, it had general appeal among a wider section of the Sinhala people.

Jathika Cintanaya paved the way for the formation of exclusive Sinhala Buddhist hard-line organizations and political parties. The *Sinhala Veera Viddana* (SVV) and the National Movement against Terrorism (NMAT) have been active from the mid-1990s. The first exclusive Sinhala Buddhist political party, the *Sihala Urumaya* (the Sinhala Heritage Party) was launched in 2000. It is stated in their manifesto that the Sinhala people form 75% of the population, but they have been reduced to the state of a minority. They also stated that Buddhism should be made officially the state religion, that the national anthem should be sung in Sinhala only, and they sought the eradication of LTTE terrorism by military means. The *Sinhala Urumaya* got only one seat from their national list in Parliament at the 2000 general election, but their appearance was a harbinger of what was to follow.

Jathika Hela Urumaya (JHU), (National Sinhala Heritage party), an offshoot of *Sihala Urumaya*, is a more vibrant Sinhala Buddhist Nationalist organization that was launched in February 2004, mostly by prominent Buddhist monks such as Rev. Omalpe Sobhitha Thero and Rev. Athuraliya Ratana Thero, in wake of the death of Ven. Gangodawila Soma, an extremely popular

charismatic nationalist monk who had raised the issue of Muslim encroachment on ancient lands purportedly given by Sinhala kings to the Buddhist *sangha*.

According to their 12- point manifesto, Sri Lanka is a Sinhala Buddhist unitary state that should be ruled according to Buddhist principles. The Sinhala people made the country into a habitable civilization, and the national heritage belong to them. Their hereditary rights should be granted while protecting the rights of the other communities who inhabit the island (Deeglla, 2004). The JHU contested in the April 2004 general election fielding 200 Buddhist monks island wide as candidates. They secured 9 seats in the parliament, getting a little more than 550,000 votes. This is the first time in the history of modern Sri Lanka that a Sinhala Buddhist nationalist party, led exclusively by monks, engaged directly in parliamentary politics and demonstrated their influence in politics and public life. Immediately after they entered the parliament, the JHU demanded that the government enact and implement a Prohibition of Forcible Conversion of Religion Act. They also campaigned against cattle slaughtering in the country.

Sinhala Ravaya (SR), *Ravana Balaya* (RB), and *Bodu Bala Sena* (BBS) are few of the extremist Sinhala Buddhist organizations of recent origin that are led by Buddhist monks and actively engage in propagating hostility against minority religious communities in the country.

The emergence of militant Sinhala Buddhist nationalism during the last few decades has had a tremendous influence on the Buddhist community at large. This is evident in the increased number of temple goers among them, not only in *Poya* days but on most other days as well. The student number of the Sunday *Daham Pasal* (Buddhist religious schools) has also increased. Buddha's statues seem to have been erected every where in public. As Gananath Obeyesekere has observed,

"by the 1980s the Buddha in the market place was an Ubiquitous presence: he is found everywhere, outside public buildings, in every major road junction, at the entrance to towns, in almost every school, at the entrance to the university campuses, at hospitals, and disconcerting, to me at least, even in parts of the tea country where the population is almost exclusively Tamil and Hindu... the Buddhist have imitated the catholic example in their expression of projected nationhood but in recent time they have even invaded the catholic market place

with Buddha statuary. There is a kind of warfare between religions through their statue construction" (Obeyesekere, 2010: 70).

Muslim Identity after Independence

Muslim Identity was strengthened and consolidated after independence due to various socio political and economic factors. As I mentioned earlier, the introduction of universal franchise and electoral politics in the 1930s created a political awareness among the Muslims in the same manner as it did among the other communities, and led them to compete to secure enough political representation in the State Council before independence and in the Parliament after independence. The political representation of the Muslims in the parliament has been gradually increasing for the last five decades. Muslims had 8 members in the 1956 parliament and it gradually increased to 16 in the 1977 parliament. Under the proportional representation system it further increased to 23 in 1989 and reached its highest 27 in the 2004 election before decreasing to 18 in 2010 (Jameel, 2013).

Progress in education and employment also played an important role in consolidating Muslim identity in Sri Lanka. Muslims were backward in education until 1940. The compulsory education and free education introduced in 1931 and 1945 respectively made a tremendous impact on the progress on Muslim education. The introduction of vernacular languages as the medium of education up to the university level in the late 1950s and the introduction of standardization and a special quota for backward districts to the university admission in early 1970s provided more opportunities for Muslims to obtain higher educational qualifications and created a middle and a new professional class and an educated elite among them. They became ethnically more sensitive and opinion making social group due to the competition they had to face with the other ethnic groups.

Muslims are traditionally known as a trading community, although only a small portion of them are actually traders. However, they visibly engage in commercial activities mostly in Sinhala dominated urban areas. Muslims' shops, big or small, are found in most of the cities and towns island wide. Open economic policy introduced in the late 1970s provided greater opportunities to some Muslim businessmen to become more prominent and to engage in larger commercial ventures. The gem industry was virtually monopolized by

the Muslim gem merchants for a long time until the 1970s. These trading communities are increasingly under pressure and competition from the Sinhala trading groups. Those Muslims who are engaged in paddy cultivation and fishing in the East and some other parts of the country also faced stiff competition from the majority ethnic group from recent past. This competition in trade and commerce is one of the factors that consolidated the collective Muslim identity.

Because of the collaborative politics of the Muslim political elites, they were able to institutionalize the Muslim Identity after independence. Two eminent political leaders, Sir Razik Fareed in the 1940s and 1950s and Baddudin Mahmood in the 1960s and 1970s made significant contribution to institutionalizing Muslim identity. By institutionalization, I mean organizing separate social institutions in the public sector exclusively for Muslims, attempting to thereby legitimize Muslim interests (Nuhman, 2007). The first such institutions were set up in the field of education. A separate category for government Muslim schools, separate training colleges, and colleges of educations for Muslim teachers were established. The Muslim schools are allowed to follow a separate calendar to accommodate special Ramzan vacation. A separate university for Muslims, the South Eastern University of Sri Lanka, was established in 1995 as a university college and elevated to a full-fledged university in 1996 with predominantly Muslim students and staff; but subsequently, it has become a national university accommodating Tamil and Sinhala students and staff as well.

Another area of institutionalization of Muslim identity is the integration of Muslim Personal Law into the Sri Lankan Legal system with the establishment of special Quazi Courts in 1930 to deal exclusively with matrimonial disputes in the Muslim Community. According to Savitri Goonesekere (2000:9), "the introduction of special Quazi Courts was a unique development in the Sri Lankan legal system, since all other indigenous or customary laws were applied in the ordinary civil courts." The Muslim elite also succeeded in setting up government institutions to look after the maintenance of mosques and charitable trusts from the 1930s. Muslim Intestate Succession and Wakfs Ordinance of 1931 was in operation till the mid 1950s. It was replaced by the Muslim Mosques and Charitable Trusts or Wakfs Act of 1956. Under this Act a separate government department with an executive Wakfs Board was established (Ameen, 2003).

Muslim identity was institutionally recognized also in government owned electronic media. A Muslim unit was set up in the Sri Lanka Broad Casting Corporation (SLBC) nearly 40 years ago. SLBC broadcast a separate Muslim service catering exclusively to Muslim interests. There is also a small Muslim Unit at the Sri Lanka Rupavahini Corporation (SLRC), which telecasts weekly Muslim programs. These electronic media promote ethnic and religious awareness among Sri Lankan Muslims. But there is no strong print media owned by Sri Lankan Muslims as in the late 19th and early 20th centuries. A few tabloids and little magazines are published with a limited circulation, and they are ethnically and religiously very sensitive. Apart from these institutions, numerous social and cultural organizations and nongovernmental organizations (NGOs) are molding and activating Muslim identity in Sri Lanka for the last several decades.

Muslim Political Party

The emergence of Tamil militancy, and continuous separatist war and its effects on the Muslim community, combined with the unleashed atrocities by the LTTE against the Muslims of the North and East, intensified ethnic sentiment among the Muslims and paved the way for the emergence of a separate political party, the Sri Lanka Muslim Congress (SLMC) in the 1980s. With the emergence of SLMC, Muslim politics in Sri Lanka became challenging, confrontational, and competing with Tamil and Sinhala nationalisms. The SLMC, under the charismatic leadership of M. H. M. Ashraf, gave rise to much inspirational sentiment with its verbal militancy laced with religious overtones and became a major political force in the East; and almost monopolized Muslim politics in the East after the first Provincial Council election held in 1988 (Nuhman, 2007:38-44). The SLMC became very prominent and influential political party in the country after the 1989 and 1994 general elections held under the proportionate representative system, and they secured 6 and 9 seats in the parliament, respectively. In the 2000 general election SLMC contested under the United People Freedom Alliance (UPFA) and National United Alliance (NUA), a party created by Mr. Ashraf himself, and they secured 11 seats altogether. Although the SLMC divided into smaller parties after the untimely death of Mr. Ashraf in 2000, the Muslim parties had bargaining power in forming the successive governments whether by UPFA or UNP and managed to get some important portfolios in the cabinet that caused deepening anti-Muslim Sentiments among the Sinhala Buddhists. It has been said that "many Buddhist monks complained

that the Muslim politicians from the East were using their disproportionate political power in the government to divert resources, including land and development funds, to support their Muslim constituencies, while Sinhala politician[s] merely looked after their own personal interests without helping their constituencies as such" (Spencer et al, 2015:80). The Eastern Muslims may have a converse opinion because they have faced many hardships due the Sinhala domination in the region.

Religious Awareness and Islamization

Religious awareness among Muslims intensely increased after independence for various reasons. Upward social mobility due to the educational and employment opportunities, increasing ethnic conflict, challenges to their identity, and the impact of re-emergence of Islamism in the Muslim world are some of the important factors in this development.

Several Islamic *da'wah* (preaching) movements also emerged in Sri Lanka in the 1950s and after. *Jamaat e Islami*, *Tabligh Jamaat* and *Tawhid Jamaat* are most influential movements among them. The impact of these organizations on the process of Islamization of the Sri Lankan Muslim community, apart from the sociopolitical developments I discussed earlier, had been very significant. They played an important role in the development of religious awareness, in the deepening of ethnic consciousness, and in almost creating a cultural homogeneity among Sri Lankan Muslims during the past two or three decades, although there are serious ideological differences between them (Nuhman, 2007:174 - 182).

After independence, Arabic colleges also mushroomed in Sri Lanka owing to the Islamic resurgence. From 1884 to 1950 only 15 Arabic colleges were established in Sri Lanka. However, from 1950 to 2000 a little more than 100 colleges were established. That trajectory shows the dramatic trend of traditional Islamic orientation during the period. Now more than 150 Arabic colleges are functioning in most parts of the country. In the year 2000 there were 101 Arabic colleges registered at the Department of Muslim Cultural Affairs. Others were not registered. Among the registered colleges 88 were for men and 13 for women.

In all these Arabic colleges, the main component of teaching - the Arabic and Islamic component - is accomplished mostly on the noted conservative traditional line. More emphasis is given to *sharia* as a sacred and static doctrine

of Islamic law without a proper understanding of its evolutionary nature. The ever-changing nature of society is not taken into account, and therefore it remains a difficult task to interpret Islam as a religion suitable to the contemporary modern world. Most of the *ulamas* who pass out from these Arabic colleges have developed an antipathy towards cultural changes. No Arabic college has included the study of other religions or comparative religion in its syllabi.

The development of religious awareness among Sri Lankan Muslims is discernible in the extensively increased number of mosque goers during the past few decades and also in the increased number of mosques in rural as well as in the urban areas. It is also discernible in the renovation and expansion of mosques in almost all cities and in many villages to accommodate more people who come to pray, especially for *Jumma* prayers on Fridays. The development of religious and ethnic consciousnesses has led the Muslims to seek a separate cultural identity based on the fundamentals of their religion, Islam, to differentiate themselves as a distinct ethnic community from the other Sri Lankan ethnic groups.

The question of whether specific cultural or religious practices are Islamic or un-Islamic has become very important, sometimes provoking violence among various religious groups and individuals throughout this period. Various sects and groups have developed their own interpretation of Islam, and they sincerely believe and try to prove that only their interpretation is truly Islamic and try to impose it in practice. Religious violence at Kathankudi, the largest Muslim village in Sri Lanka, in the Batticaloa District in 2006 is a case in point (Spencer et al, 2015:91-98). The Muslim Identity at the macro level seems to be superficially unifying the Sri Lankan Muslim community; but at the same time, Muslim religious and political groups are seriously polarized at the micro level. This is the contradictory reality of the Sri Lankan Muslim community today.

The Muslim cultural identity is most prominently visible in male and female attire. There is a growing tendency among religiously conscious males to wear the white lace cap and to grow beard with trimmed mustache. Many of them, especially those who belong to *Tabligh Jamaat*, also prefer a long loose white upper garment and a lower garment worn at least 2 inches above their ankles. Although there is no prescribed dress for Muslim women, the *hijab* has become the acceptable Muslim female attire in Sri Lanka since the 1980s as in the other

countries, due to the emergence of Islamism globally. It has become the school uniform for Muslim girls in all the Muslim schools. The Muslim girls who attend non-Muslim schools also observe *hijab*. Various types of *hijabs* are in use. Most of them wear black *habaya*. Some wear only a headscarf with their normal dress. Some extreme Islamist groups like *Tabligh Jamaat* promote complete veil with gloves and socks (Nuhman, 2007:199-208).

Buddhist Extremism and Anti - Muslim Campaign

Unfortunately, it is common to see in many under developed plural societies increasing ethnic and religious consciousness creating sharp distinctions between “we” and the “other,” thereby generating ethnic and religious segregation and polarization. If one group (majority or minority) gets political power, it tries to monopolize state resources and in the process marginalizes the other groups. Sri Lanka is a classic example of this. Sinhala Buddhists, who are the majority and who firmly believe that they are the rightful custodian of the country, having been earlier deprived of their rights by the alien invaders - the South Indian Tamils in the remote past and the Europeans in the recent past - have wanted to regain what they believes is their right to determine the destiny of the country marginalizing the minorities.

After independence, the Sinhala Buddhist majority who came to power started to implement their agenda of “Sinhaling” the country. Inevitably, this created serious conflicts between them and minority communities. The police, army and the bureaucracy were gradually “Sinhaling.” The first major economic step in “Sinhaling” was a state sponsored colonization project implemented from 1950 in the dry zone, especially in the East where Tamils and Muslims had been predominant settlers for a long time. A large number of Sinhalese from the southwest wet zone were brought and settled in these new colonies, disturbing the ethnic balance and creating ethnic tensions.

The Gal Oya Scheme in the southeast is a good specific example. It was first initiated and proposed by Mr. M. S. Kariyapper, a Muslim government servant who later became politician in Kalmunai, in 1937 with the hope that it would be beneficial to the Muslim farmers of that area (Nuhman, 2009.) But when it became a reality in the 1950s, the major beneficiaries were the large number of Sinhala settlers who were brought from outside. A new district, the Ampara District, was created in the 1960s carving out some parts from the Batticaloa

District and annexing some parts from the adjoining District. Ampara, a new town that emerged after colonization, became the capital city; and the District administration that was located in Ampara was headed by a Sinhalese administrator. According to 2007 enumeration, Muslims constitute 44%, Tamils 18.3% and Sinhalese 37.5 of the District population. Although the Tamil-speaking minorities, Muslims and Tamils, constitute more than 60% of the population they occupy only 26.5% of the land in the narrow coastal area of the District. Hundreds of acres of paddy land cultivated by Muslims were transferred to Sinhalese and more land was distributed to the Sinhala settlers by the government for sugar cane cultivation. When a ruin of an ancient Buddhist temple, known as Digavapi, was rediscovered in the 1950s, it became a sacred site and a point of dispute between Buddhist and Muslims who had been cultivating adjacent lands for a long time. This land issue was an acute public problem that lasted for nearly four decades. It gained a national fame in the late 1990s. Mr. M. H. M. Ashraf, a Muslim minister from Ampara District, was accused by the Buddhist nationalists, including Ven. Gangoda Soma, of destroying Digavapi ruins. The TNL TV channel telecast a lengthy debate on the issue between Soma and Ashraf that had the effect of clearing Ashraf's name. A number of Buddhist organizations, politicians, and monks, including the JHU, became further involved in the dispute and filed a case in the Supreme Court in 2008. The verdict was given in 2009 in favor of the Buddhists, depriving the rights of the Muslims (Spencer et al, 2015:79).

When the Tsunami hit Sri Lanka in 2004, the Ampara District was severely affected. More than 9,000 people, Muslims and Tamils, died and several thousand were displaced. The Sinhalese, who mostly settled in the interior, were marginally affected. According to the Department of Census and Statistics and its Basic Population Information on Ampara District 2007, still there were 18,213 displaced tsunami victims in the District who had not been resettled. A Saudi Arabia sponsored resettlement scheme with 500 housing units was completed by the National Housing Development Authority to address the problem among the Muslims tsunami victims, but the distribution was blocked by Buddhist extremist groups accusing "Muslims politician of using the tsunami as an excuse for encroaching on sacred Buddhist land," although the scheme is located 13 km away from the Digavapi temple (Spencer et al, 2015: 79). First the colonization scheme and then the land issue virtually marginalized the Muslims and Tamils of the Ampara Districts. Fortunately, however, there was no incident of violent clashes between Muslims and Sinhalese in Ampara.

A Land issue, Sinhala colonization, and business competition were the causes of the ethnic violence that erupted between Muslims and Sinhalese in Putalam in 1976. It was the first major incident between Muslims and Sinhalese after independence (Anes et al, 2008: 39-57). Due to the Land Reform Law of 1972, some wealthy Muslims of Putalam lost thousands of acres of coconut estates. Their land and some crown land were redistributed to Sinhalese from outside to settle there. Deserving local Muslims, Tamils or even Sinhalese were not given any of this land. Some Sinhalese also forcefully occupied some crown land close to Putalam on which some Putalam Muslims were negotiating with government official to settle. These developments caused a bitter dispute and hatred between the two groups. Violent incidents occurred from time to time, but the police took stern actions only against Muslim youths that created tension between Muslims and the police.

There was also a demand to shift the Putalam bus stand close to Sinhalese settlement. A request was submitted to the Putalam government officials by the chief Buddhist monk of the Putalam Buddhist Centre. Putalam Transport Board officials and some of the local Sinhala leaders were also behind this. The bus stand had been located close to the bazaar, so it had been mostly beneficial to Muslim businessmen and boutique keepers. It seems that the Sinhalese wanted to disturb this arrangement to get benefits by relocating it close to their settlements. The bus stand was shifted in January 1976 following a violent incident between a Muslim youth and a Sinhala bus conductor.

It was a long time practice for Putalam town Muslims to block the road that goes in front of the mosque for about one hour by placing a 'No Entry' sign board during the Friday prayer. However, the board was removed by police on January 30, 1976, creating further tension among Muslims. Because of the protests by the Muslims and the involvement of a Muslim politician, the police officer who was responsible for the incident was transferred. The Sinhalese took it as a defeat and started anti-Muslim agitation and violence. Muslims were beaten, shops were looted and burned, and vehicles were stoned and burned. The riot spread to surrounding villages and lasted for 3 days. The riot came to an end when police fired shorts into the mosque, killing 7 Muslims and seriously wounding 11. One innocent young Muslim boy was also killed in the violence. A total of 271 Muslim families were homeless and 44 shops were looted or burned, whereas losses on the Sinhalese side were minimal. Without any impartial inquiry, the Prime Minister Sirimavo Bandaranaike

issued a statement in parliament putting the blame on the Muslims for the riots. This clearly was an instance of victimizing the victims.

The Mawanella riot of 2001 was another example indicating how business competition is an important factor behind anti-Muslim campaign by Sinhala Buddhists. Mawanella is located in the Kegall District of Central Province about 20 miles west of Kandy. It is a densely populated area mixed with Sinhala and Muslim communities. Muslims have lived in Mawanella and its suburbs for centuries, back into the times of Kandian kings, without any problems with the Sinhalese. It is a semi-urban town with increasingly developing commercial activities by Muslims and Sinhalese. It is the only big shopping centre in-between Kegall and Pilimathalawa that caters to a large number of villages and small towns.

The riot took place in May 2001 (Anes et al, 2008: 150-169). There had been some minor incidents that had continued for 2 or 3 months before this outbreak. It was sparked by the refusal of a Muslim cashier in a hotel in the town to provide a ransom or bribe to a few Sinhalese thugs. The nonviolent protest by the Muslims was met with violence by the Sinhalese, and that violence spiraled out of control. As usual, the police were passive in response. Nearly 150 shops, 2 mosques, 6 houses, several vehicles, one garment factory, and a filling station were completely destroyed; and 20 shops, 70 houses, and a mosque were seriously damaged within 2 days of the mayhem.

The riot, as with many other instances, was not an accidental or spontaneous incident. It was a culmination of anti-Muslim campaigns carried out for a long time by the extreme Sinhala Buddhist organizations in the South. Between Putalam and Mawanella incidents, a number of anti-Muslim violent events took place in many parts of the country. A total of 20 such incidents, small or big, were recorded (Anes et al, 2008) during this 25-year time frame. Another major attack occurred in Nochchiyagama in which 40 shops were burned in 1999 (Cheran, 1999).

Some Mawanella residents blamed Sinhala Urumaya for the riot and also a politician from the ruling party. The Sinhala Urumaya, Sinhala Veera Vithana (SVV) and JHU are inseparably linked with each other; and they successfully carry out Sinhala Buddhist supremacy and anti minority campaign since 1990s in the country with media support. SVV is an organization that carried out a

campaign to boycott Muslim Shops. The United Sinhala Traders Association (USTA), which constitutes more than 600 branches in predominantly Sinhala areas, works under the umbrella of SVV to promote the interest of Sinhala traders. It is reasonable to assume that the anti-Muslim hatred and most of the anti-Muslim violence stemmed from economic interests of this group.

Although these incidents were disturbing to the Muslim community, the post war emergence of Bodu Bala Sena (BBS) constitutes an important turn in Sinhala - Muslim relation in Sri Lanka. The BBS is an overtly extreme anti-Muslim organization with high level political patronage that began to carry out their anti Muslim campaign in 2012. This is the Buddhist organization that first asserted that cultural practices of the Muslims have an inverse effect on the Sinhala public. *Halal* was such an issue. After a lot of commotion and heated arguments, finally the All Ceylon Jammiyatul Ulama (ACJU) had to stop issuing *halal* certificate to various food producing companies. We can assume that the BBS opposed a *halal* certificate not merely because it is a cultural practice of the Muslims, but because it is also a commercial practice that affects Sinhalese producers. *Halal* had become a universal practice of the food producers to attract Muslim consumers.

The wearing of the *Hijab*, as a popular aspect of Muslim female dress was another issue that the BBS brought to the public attention. They ridiculed the Muslim women wearing full head cover as '*goni billa*' (literally 'sack devil'). Some thugs began to harass Muslim women wearing the *hijab* in public places. Due to anti-*hijab* propaganda and harassment, many Muslim women were afraid to go out for some time. Although BBS could not succeed in banning *hijab*, as it is a fundamental right issue, it marked a serious damage in the Muslim - Sinhala relation.

Cattle slaughtering is another issue that BBS targeted. It had already been taken up by other extremist Buddhist groups including JHU, but BBS tried to take direct field action by creating tension among Muslims, especially during the *Haj* festival time. Muslims had to find alternative arrangement to perform their *Haj* ritual.

The BBS, along with other extremist groups, began attacking Muslim places of worship in the last half of 2012. Mosques in Anuradhapura, Dambulla, Mahiyangana, Grandpass, and Maligawaththa were attacked and damaged

completely or partially (Farook, 2014). An ancient Muslim shrine, *Dafther Jailani* at Kuragala near Balangoda, has been under threat by the some Buddhist extremist organizations for the last several years (Farook, 2014b: 127 - 141).

But the most recent, most extensive, and most serious anti-Muslim violence since independence broke out in June 2014 at Aluthgama and Dharga Town, instigated by the BBS anti-Muslim rally that has been widely documented.. Two Muslims and a Tamil were killed, 88 Muslims were injured, 64 houses were completely damaged by arson, 126 houses were extensively damaged, and another 66 houses sustained minor damages; 40 shops were completely damaged and another 45 shops were attacked and looted; one mosque was completely destroyed and two others were damaged, and 54 vehicles belonging to Muslims were burned. Most of the damages were done while curfew was declared and the police stood by passively. The total value of the damage was estimated at Rs. 400 million (Suhair, 2014).

However, astonishingly, 23 Sinhala Buddhist organizations, including All Ceylon Buddhist Congress, Government Service Buddhist Association, BBS, Sinhala Rawaya and SVV, jointly released a statement on "the truth about clashes in Aluthgama," putting the blame squarely on Muslims for the riot and asserting "the truth": that the Buddhists were the most severely affected people in this riot. This absurd statement was published in *Ceylon Today*, July 10, 2014.

All these incidents reveal Sinhala-Muslim divide in Sri Lanka as it has been deepening over the years. As the Muslims are thinly scattered and rather powerless minority with limited means to defend themselves, the damage that they have incurred has been heavy. Moreover, their inability to defend themselves indicate that there are no armed militant extremist groups within the Muslim community, as continuously alleged by some Buddhist groups and also by the LTTE in the past.

Islamism or Islamic extremism in Sri Lanka is not like the armed extremism in the Middle East or in Afghanistan. Sri Lankan Muslims are not fighting against foreign imperialist forces, or to seeking to establish an Islamic state as in Iraq and Syria. The ground reality in Sri Lanka is certainly not favorable for the development of militant Islam as such in Sri Lanka, as Muslims are a scattered minority, surrounded by Sinhala majority in the South and Tamils in the East. The Sri Lankan variety of Islamism or Islamic extremism if it may be called such is only an unarmed ideological extremism that propagates and promotes

Islam within the Muslim community as they understood and interpret it. There have been some violent clashes within the Muslim community, but these were not between organized militant armed groups. The International Crisis Group's Asia Report 2007 also supports this fact.

It is widely believed that the extreme Buddhist organizations, especially BBS, have enjoyed political patronage of the ruling Sinhala regime under Mahinda Rajapaksa. These extreme groups operated with impunity. No action has been taken against them yet, despite the fact that Rajapaksa was defeated in the January 2015 national election. The immediate hidden agenda might have been to mobilize the Sinhala voters and to marginalize the Muslim minority parties and their bargaining power in forming the government in the forthcoming elections. However, the Sri Lankan politics took a different turn unexpectedly in the Presidential election held in January 2015, an election that has eased the mounting tension visibly, at least temporarily.

Conclusion

It is a historical fact that the Sri Lanka polity and politics have been increasingly ethnicized during the past hundred years, especially after independence. All the political parties, including the left parties, carry the burdens of ethno nationalism or are under the influence of that ideology. The police force and the bureaucracy have been highly ethnicized from the 1950s and the army from the 1970s. All the religious and educational institutions have been ethnicized. A category of political Buddhism, as political Islam in the Middle East, has emerged in Sri Lanka as an overarching political force. Under development, economic competition, political opportunism and 30 years of war have been the important factors impacting these developments.

Buddhism is often presented as a religion of peace, nonviolence and compassion. So it is ironic that Buddhist nationalists, including some politically motivated Buddhist monks, actively participate in promoting hate and violence against the minority ethnic and religious groups.

De-ethnicization of Sri Lankan society will be a major challenge for Sri Lankans to face. For this to prevail, Sinhala Buddhist hard-liners will have to accept the reality that Sri Lanka is a multiethnic, multi religious and multilingual country. The overarching concept of pluralism within the context of equality for all, ethnicity notwithstanding, may be the only option for the future peaceful coexistence and development of all the ethnic communities in Sri Lanka.

Bibliography

Ameen, A. G. H., (2003) ,Wakfs Law in Sri Lanka” in *Neethi Murasu-39*, Sri Lanka Law College, Colombo, pp.38-44.

Ameer Ali (2001), *Plural Identities and Political choices of the Muslim Community: The Survival Game*, Marga Institute, Colombo

Ameer Ali, (1989), “Muslim Participation in the Export Sector of Sri Lanka 1800 - 1915” in Shukry, M. M. M., Ed. Pp 235-252.

Anes, M S M, Ameerdeen,V and Wazeel, A J L (2008) *Ilankayil Inakkalavarankalum Muslimkalum* (Muslims and Ethnic Violence in Sri Lanka), 2nd Edition, Islamic Book House, Colombo.

Ayesha Subair(2014), “Is BBS the New Face of Buddhist Revivalism?” www.groundviews.com, July 13, 2014

Azeez, I. L. M. A., (1907), *A Criticism of Mr. Ramanathan's Ethnology of the Moors of Ceylon*, 'Ceylon Independent' Press, Colombo

Blackton, Charles, S., (1967), “The 1915 Riots in Ceylon: A Survey of the Action Phase” in *The Ceylon Journal of the Historical and Social Studies*, Vol.10, Nos. 1&2, January -December 1967, pp.27-69. (Published, August 1970).

Brass, Paul, (1991), *Ethnicity and Nationalism*, Sage Publications, New Delhi

Center for Policy Alternative (2013), “Attacks on Places of Religious Worship in Post-war Sri Lanka” Center for Policy Alternative, Colombo, March 2013

Cheran, R, (1999),”Sri Lanka: Human Rights in the Context of Civil War” in *Refuge*, Vol. 18, No. 2 (April 1999)

Deegalle, M. (2006), *Buddhism, Conflict and Violence in Modern Sri Lanka*, Routledge,

London and New York

Deegalle, M., (2004) “the politics of the Jathika Hela Urumaya Monks: Buddhism and Ethnicity in Contemporary Sri Lanka,” in *Contemporary Buddhism* 5 (2) 2004, pp 83 -103

De Silva, K. M. (1981), *A History of Sri Lanka*, London and Berkeley, CA.

De Votta, Neil (2007), *Sinhalese Buddhist Nationalist ideology: Implication for Politics and Conflict Resolution in Sri Lanka*, East-West Center, Washington.

- Dewaraja, L. (1994), *The Muslims of Sri Lanka: One Thousand Years of Ethnic harmony 900 – 1915*, The Lanka Islamic Foundation, Colombo
- Farook, Latteef (2014a) *Mayhem during Curfew: Attacks on Aluthgama, Dharga Town and Beruwala Muslims*, Published by the author, Colombo
- Farook, Latteef (2014b), *Muslims of Sri Lanka under Siege*, Published by the author, Colombo
- Gammanpille, U., (2012) "Avoiding a Repeat of What Happened a Hundred Years Ago" in *Ceylon Today*, 20. 01 2012
- Goonesekere, S., (2000), *Muslim Personal law in Sri Lanka: Some Aspects of Law on Family Relation*, Muslim Women's Research and Action Forum, Colombo
- Guruge, Ananda, (1967), *Anagarika Dharmapala*, the Department of Cultural Affairs, Colombo
- Guruge, Ananda (1965), *Return to Righteousness, A Collection of Speeches, Essays and Letters of Anagarika Dharmapala*, The Government Press, Colombo
- Imtiyaz, A. R. M. and Amjad Mohamed Saleem (2015), "Muslims in Post-war Sri Lanka: Understanding Sinhala Buddhist Mobilization against Them" in *Asian Ethnicity*, Vol. 16, No. 2 pp.186 - 202
- International Crisis Group (2007), *Sri Lanka Muslims: Caught in the Crossfire*, Asia report No. 134, 29, May 2007
- Jameel, S. H. M., (2013) *Ilankayp Paaraalumanraththil Muslimkal (Muslims in Sri Lankan Parliament)*, Kumaran Books House, Colombo.
- Jayawardena, K., (2000), *Nobodies to Some bodies: The Rise of Colonial Bourgeoisie in Sri Lanka*, Social Scientists' Association, Colombo
- Kerney, Robert, N. (1967), *Communalism and language in the Politics of Ceylon*, Duke University Press, Durham, North Carolina.
- Law and Society Trust (2014), *Where Have All the Neighboures Gone: Aluthgama Riots and Its Aftermath*, Colombo, Law and Society Trust, December 2014
- Najimudeen, (2002), *Muslimkalum Kalavarac Cuulalum (1815-1915)*, Published by the Author Matale
- Nuhman, M. A., (2007), *Sri Lankan Muslims: Ethnic Identity within Cultural Diversity*, International Centre for Ethnic Studies, Colombo

- Nuhman, M. A., (2009), "Gate Mudaliyar M. S. Kariapper: Kilakku Muslim Arasiyalin Vidivelli" in *Gate Mudaliyar M. S. Kariapper Ninayou Malar*, Kalmunai, Gate Mudaliyar M. S. Kariapper Commemoration Committee.
- Obeyesekere, Gananath, (2010) "The Demoness Kali and the Lord Buddha: Sense and Reference in a Buddhist Text on Revenge and Violence", in *International Journal of Ethnic and Social Studies*, ICRS, Kandy. Vol.1 No.1, Pp 41-72
- Obeysekere, Gananath (1979), "The Vicissitudes of the Sinhala Buddhist Identity through Time and Change" in Michael Roberts, Ed. (1979), pp.279-313.
- Roberts, Michael, Ed. (1979), *Collective Identities, Nationalism and Protest in Modern Sri Lanka*, Marga Institute, Colombo
- Secretariat for Muslims (2015), *Anti Muslim Sentiment in Sri Lanka: Hate Incidents of 2014*, Secretariat for Muslims, Colombo
- Seneviratne, H. L., (2004), *Buddhism, Identity and Conflict*, International Centre for Ethnic Studies, Colombo
- Shukri, M. M. Ed. (1989), *Muslims of Sri Lanka: Avenues to Antiquity*, Jamiah Naleemia Inst., Beruwala
- Spencer, J. et al (2015), *Checkpoint, Temple, Church and Mosque: A Collaborative Ethnography of War and Peace*, Pluto Press, London
- Thambiah, S. J., (1986) *Sri Lanka: Ethnic Fratricide and the Dismantling of Democracy*, University of Chicago Press, Chicago
- Thambiah, S. J., (1992), *Buddhism Betrayed? Religion, Politics and Violence in Sri Lanka*, University of Chicago Press, Chicago
- Wilson, A.J (1988), *The Break-up of Sri Lanka: The Sinhalese – Tamil Conflict*, Orient Longman Limited, India
- Wilson, A.J (2000), *Sri Lankan Tamil Nationalism: Its Origins and Development in the 19th and 20th Centuries*, Penguin Books, India
- Wimalaratna (1989), "Muslim under British Rule in Ceylon 1796-1948," in *Shukri, M.A.M. Ed. (1989)*, pp.415-452.
- Woolf, Leonard, (2000), *The Village in the Jungle*, Oxford University Press, Chennai

Saudi led Arab tyrants handed over Jerusalem in silver platter

Latheef Farook
Senior Journalist

American President Donald Trump declaring Jerusalem as Israel's capital, soon after his visit to Saudi Arabia where he snatched a \$ 350 billion weapons contract and a \$ 1.2 billion gift, is not a surprise. In the United States politicians including presidents, under strong Evangelical Christian influence, are made and unmade by Zionist Jewish lobbies. Thus the inevitable smell of crusade.

As reports now emerge that arrogant megalomaniac and billionaire bigot Trump's decision on Jerusalem was given greenlight by Saudi maverick Crown Prince Mohamed Bin Salman, MBS- darling of the West destabilising the Middle East, in favour of Israel. Decades of Saudi-US-Israeli manipulations and conspiracies produced today's ruthless tyrants to serve US and Israel for their own political survival.

MBS was joined by the Abu Dhabi Crown Prince Mohamed bin Zayed, MBZ, the most important US-Israeli hit man waging wars against Islam and Muslims today. The two were backed by their Egyptian stooge Abdel Fattah Al Sisi, installed in power by Saudi-Abu Dhabi and Kuwait, after toppling the first ever democratically elected Islamically oriented President Mohamed Al Morsy's government investing \$ 11 billion.

Displaying their traditional hypocrisy these tyrants summoned a meeting of moribund Arab League to condemn Trump's decision only to hoodwink their people.

Though projected as guardian of Islam Saudi treachery against Islam began as early as last century. Britain and Zionist Jews decided during the second half

of 19th century to set up a Jewish state in Palestine when Middle East and North Africa were under Turkey's Ottoman rule.

Britain bribed most Arab rulers to support them against Turkey promising freedom for Palestine. The Arab rulers trusted Britain. Turkey was defeated during World War 1 and Britain and France divided MENA region into nation states and installed puppets in power to do their dirty works. Instead of freedom Britain dismissed Palestinians and created Israel in Palestine with Jews brought from East Europe.

The two, Britain and Zionists, selected tribal leader Ibn Saud who, according to some reports were descendants of a Jewish tribe, and signed an agreement in 1916 under which Ibn Saud supported Britain against Ottoman Sultan during World War 1. Eight years later when Sheriff Hussein, Ottoman governor in Makkah and Madina, declared caliphate in Makkah, Britain and Zionists armed and financed Ibn Saud to attack Sheriff Hussein and take control over Makkah and Medina. Thus Ibn Saud's loyalty to Britain and Zionists.

Since then Ibn Saud family collaborated with all US, UK, French, European and Zionist conspiracies to destabilize the region. They showed to Muslims one face as guardians of Islam while ruthlessly implemented all US-European evil designs on Middle East.

Reports now emerge that it was on the insigation of late King Feisal that Israel waged the June 1967 war on Egypt, Syria and Jordan and brought Sinai, Gaza, West Bank, Golan Heights and Jerusalem under its control.

According to a historical 1966 letter to then US President Lyndon B Johnson, released on 1 December 2017 through *Al Motamar net* news website, late Yemeni President Abdullah Ali Saleh had said that ; "King Faisal's letter stated that Egyptian forces would not withdraw from Yemen unless Israel moved to occupy Gaza, Sinai and the West Bank. Saudi monarch stressed the need for the US to support Israel to carry out a swift operation against Egypt by which it would control vital areas in the country – the Sinai Peninsula – not only forcing the government in Cairo to withdraw its forces from Yemen, but also to distract Egypt with Israel for as long as possible. King Faisal also suggested that the Gaza Strip under Egyptian control should be seized immediately, and believed that it was important to take control of the West Bank from Jordan in order for the Palestinians to lose hope of having control of any land administered by an Arab government".

Dismissing all legal and moral principles then US President Harry Truman forced third world countries to vote for the 29 November 1947 United Nations resolution which created Israel in Palestine in the same way Trump illegally declared Jerusalem as the capital of illegal, immoral and cruel entity of Israel.

Saudi's have done tremendous damage to Islam during the past several decades by trying to distort Islam to promote their own version of Islam, Wahabism, at billions of cost. In the process they divided and weakened Muslim communities worldwide. They bribed and corrupted religious scholars to promote Wahabism which is dismissed today as extremist version by MBS.

Within the country Saudi regime, destroyed more than 350 places of great Islamic heritage .This was something even the worst of enemies of Islam failed to do.

Saudi's rulers, most oppressive and brutal in this planet, always become alarmed at the rise of Islam. For example in 1979 Ayatollah Khomeini brought about Islamic revolution in Iran. Alarmed Saudis, got together with Zionists and the US-European collaborators and put forward then Iraqi President Saddam to attack Iran. The war continued for eight years, destroyed the two countries, and killed more than a million while western weapons industries flourished. Saudi's lavishly funded Saddam Hussein.

The war ended in 1988 with Iraq emerging triumphant. However Israel which wanted to destroy battle hardened Iraqi armed forces got US President George Bush to trick Saddam Hussein to invade Kuwait and precipitated the Kuwaiti Crisis in August 1990. Arab tyrants were bribed by US and forced to join the war and ,in the process, gullible Gulf sheikhs were brought under US-Israeli control.

Under the guise of liberating Kuwait, US led war mongers destroyed Iraq and killed hundreds of thousands of Iraqis. George Bush urged Iraqis to rise up against Saddam Hussein. They did rise only to be slaughtered by American helicopters. The irony is that war mongers got Gulf States to foot the bill for the war and Saudi Arabia alone spent \$ 55 billion.

Israel and US- European weapons industries flourished.

Since then Saudis participated in all US-European -Israeli wars which turned Iraq, Libya, Syria, Somalia and now Yemen into killing fields. They destroyed Muslim societies and driven millions of people into refugee camps. Those

escaped to Europe were subjected to horrendous sexual abuse and torture. In its latest war crimes Saudis bombed and killed around 19,000 Yemenis and turned that poverty stricken country into a wasteland where people continue to suffer in abject poverty while deadly cholera began taking its toll.

In this ongoing crime Abu Dhabi Crown Prince Mohamed bin Zayed has emerged as the most important Israeli hit man. Today Israel is looking after UAE security. MBS also played a crucial role to topple Morsi's government in Egypt and the bombing of Yemen.

Successive Saudi regimes never allowed democracy to rise its head as they had done in Algeria, Egypt and in the occupied Palestinian territories in Gaza and West Bank in 2006.

It was Saudi tyrants together with disgraced Egyptian dictator Hosni Mubarak, bribed and pressurized Palestine Liberation Organization, PLO, leader Yasser Arafat, to recognize Israel and end its isolation in return for a peace treaty which ended up in the liquidation of Palestinian freedom struggle. PLO which came to liberate Palestine, ended up as Zionist tool, ruthlessly crushed and neutralized Palestinian freedom struggle which is in disarray today while Chairman Mahmud Abba and his Palestine Authority are accused of selling out Palestinians and of wide spread corruption.

Arafat was imprisoned in his own house and reported killed by Israelis.

As a result Israel consolidated its hold on occupied West Bank, settled more than 700,000 Jews in occupied Palestine territories and weakened Palestinians.

Thus the Saudi-Abu Dhabi collusion with Zionist and their US European war mongers were solely responsible for turning peaceful Middle East into a killing field. This created the conducive atmosphere for Trump to declare Jerusalem as the capital of Israel.

Saudi's sent a low level delegation to the special summit of the 57-member Organization of Islamic Cooperation summoned by Turkish President Recep Tayyip Erdogan in Istanbul on Wednesday 13 December 2017 which produced the strongest response yet to Trump's decision on Jerusalem's status. MBS together with Egypt's Sisi tried to block Mahmud Abbas and Jordanian king Abdulla from attending Istanbul summit.

This is the shameful and disgusting state of affairs in the Middle East. The situation as a whole is such that Arab tyrants, including those in Saudi and

Abu Dhabi, are ruled from Tel Aviv and Washington. As pointed out by Jewish columnist Gideon Levy Arab tyrants are divided as they had always been and never known to have taken any initiative to assert their dignity and rights. They only respond with verbal condemnation.

Trump destroyed an opportunity for a peaceful solution acceptable to Muslims, Jews and Christian. With the occupation of Masjid Al Aqsa the Palestinian, Arab and Muslim struggle against Zionist occupation is likely to continue for generation.

Mood of the people in the region resembles a volcano about to erupt. Indications are that together with Nile, Tigris and Euphrates rivers of Palestinian and Arab blood are likely to flow unless the Arab tyrants, especially Saudi tyranny, were removed and the people were freed before they think of freeing themselves from Zionist cruelty and oppression.

A Revisit on Secularism, Democracy and Islamic Philosophy in the Post Era of Our Great Scholar M.C.SiddiLebbe in Sri Lanka

S.M.N.Marsoom Moulana,

Attorney at Law,

President

Siddi Lebbe Research Forum (SLRF)

It becomes very important to demonstrate the nexus between Democracy and Secularism in this so called modern era and how this combination injected rational ideologies to damage the basic norms of Islam and its teachings among Muslims. The historically remarkable role played by **Our Great Scholar SiddiLebbe** was not appropriately celebrated or advocated throughout the academic and historical heritage of Sri Lankan Muslims.

Muslim community had been living in Ceylon for centuries as victims during the European colonial and imperial powers who came to Asian countries, especially starting from the era of Portuguese. Portuguese came to Ceylon as traders and later they became war mongers. The entire naval bases of Arabian and Indian oceans were highly dominated by Arab traders and the Muslims led Ottoman and Mogul Empires were the dominating super powers when Portuguese started their invasions over South Asia. Ceylon Muslims faced a severe crisis because they were the direct competitors or threat in trade and political power for Portuguese who did not want to introduce any legal systems or models of civil administration. Portuguese did not introduce any concept of **Secularism or Rule of law** to Ceylon.

It is noteworthy to understand the fact that Portuguese introduced a hardcore orthodox Roman Catholic Christianity even with force whenever it was necessary. But Dutch also came to Ceylon and they were proud of introducing their legal system which is still called The Roman Dutch Law and it has become the residuary law of Sri Lanka even today. **However, British defeated Dutch and invaded the entire island of Ceylon introducing their English Law principles for Civil Administration and Government to rule our motherland**

with decorated political doctrines of Rule of Law, Democracy, Elections and Secularism. This is the Era, where a class of Muslim population started to adopt into western education system, which was highly under the control or monopoly of Christian Missionary Schools. M.L. SiddiLebbe the Father of **Our Great Scholar SiddiLebbe** is one of such product of the System of Western Education under the British colony and M.L. SiddiLebbe was the First Muslim Proctor.

Following the footsteps of his father **Our Great Scholar M.C. SiddiLebbe** also **became a Proctor and he was one of the greatest Islamic Religious scholars in his time.** This secular and spiritual combination or backgrounds paved his way to lead the Muslim community in the Nineteenth Century. **His period is the real milestone to compare with the current products of World Bank funded primary education and higher education. It must be very clear that SiddiLebbe established Colombo Zahira College with the suggestions of Egyptian then exiled revolutionary leader Orabi Pasha not to adopt and compromise with the model of secularism and its methodology of the system of education.**

The term "Zahira" itself reminds us its Arabic origin of "Al- Azhar" the globally established brand name of Islamic higher education of AL-Azhar University of Egypt. This brief history is very important to analyse and compare the era, where Our Great Scholar M.C. SiddiLebbe initiated his battle to reform the socio, political, spiritual and educational systems of the Muslim community of Sri Lanka dwelling at that time.

It becomes obligatory to analyse and respect the Orthodox Ulemas, who vehemently opposed the secular system of education under the monopoly of Christian missionaries and their resistance to remarkable reforms of SiddiLebbe. Turkey was losing its Ottoman empire and its supremacy and the status of super power was critically challenged by the continuous victory of British Empire. English language dominated with the status of monopoly for knowledge and power. Muslim Ummah had lost the Caliphate of Istanbul. Natives of Ceylon were under oppression by the British rulers. British introduced Senate System for representatives of ethnic groups of Ceylon natives. Secularism was carefully planted into the system of Government and civil administration.

All these circumstances compelled the Muslim Orthodox Clergies to resist all the systems of British and their strategic moves. Muslim Orthodox Clergies challenged the reforms of SiddiLebbe, whereas certain culprits from the Elite class of Muslim community created obstacles for SiddiLebbe intentionally as SiddiLebbe had become an inevitable force for his era. Such Paradigm shift created a leader for the Muslim community in Ceylon.

SIDDI LEBBE HAD A VISION WITH WISDOM. He did not surrender his values, norms and spiritual strength for the benefit of secular education. He declared that Tamil is to be the Mother Tongue whereas Arabic should be the Father Tongue for the Muslims of Ceylon. He raised his voice for the representation for the Muslims in the Senate. Although he raised his voice for the representation for the Muslims in the Senate, He was not appointed as the representative for the Muslim community in the Senate. M.C.Abdur Rahman from the trading upper class personality was nominated by the British. This is how **the inefficiency of practical democracy of Muslim community** has been recorded throughout the history of Sri Lankan Muslims.

Nevertheless our Muslim community **produced faithless secular scholars and modern clergies** with modern rational Islamic schools of thoughts. The secular scholars or intellectuals or professionals without the basis of Islamic philosophy shall never be eligible to **lead or rule the Muslim community** being in Parliament or Cabinet, **nor will** the religious or spiritual guides or Ulemas who are planted with the colonial thoughts of **fabricated fundamentalism** along with the **flavor of rationalism guide** the community on the basis of holy faith in Islam. Secular education with the norms of democracy and injected extremism or fundamentalism fostered by imperialism have drastically shaken the foundation of Muslim Umma both locally and globally.

I feel the present generation should open its eyes to proceed with a serious research to find out why M.C.Abdur Rahman appointed by British rather than the representation of SiddiLebbe. However, SiddiLebbe did not challenge the separate identity in terms of ethnicity for the Moors of Sri Lanka and their rights of representation in the Senate. Following his footsteps **SIDDI LEBBE RESEARCH FORUM** facilitates the establishment of **National Muslim Leadership Council (NMLC) to proceed with the process of policy making for the Muslim community of Sri Lanka. This has become the prime need to cure the defects of democracy and the side effects of Muslim Party Politics in Sri Lanka.**

This reminds us the wisdom of SiddiLebbe who understood the declining era of Ottoman Empire and his strategic concern to embrace certain norms of democracy without compromising our religious values with the imperialists. We have number of Muslim political parties in Parliament with the slogan of separate ethnic identity and separate representation for Muslims on the floating platform of democracy along with the artificial pillars of secularism.

He wrote number of books on the primary education to improve the **knowledge** of students who are the citizens of British colony for their socio political survival and he contributed to **Islamic Philosophy** by way of his excellent unique piece of Islamic mysticism titled as *Asraurl Aalam* which is the evidence for his **wisdom**. His dream was rational and precautionary to protect the interests of Ceylon Muslims under the British Colony. Therefore SiddiLebbe was a remarkable celebrity for his **knowledge and wisdom** which is the key distinction to understand the difference between **Secularism and Islamic philosophy**.

It is very interesting to know that the era of colonization has come to an end with the slogans of Independence, the young leaders who studied in Oxford and Cambridge were attracted by the thoughts of secularism which got rooted in their young minds. Such London educated young leaders accepted the concept of democracy and educational systems. It becomes very important to understand the link between the doctrine of democracy and system of education. The norms of secularism permit the mindsets of students of secular education to feel that secularism is superior to the norms of Islam. It happened to number of Indian and Sri Lankan leaders, intellectuals, academics, professionals and other leaders from the other commonwealth countries.

Being moderate intellectuals they sought recognition through the movements of freedom fighting to liberate their nations with the ideology of democracy. Although the imperial powers granted independence to the nations, they have substituted the system of ruling with their successors.

Meantime it is very important for me to highlight how British succeeded in introducing the innovative **modern Islam excluding its divine nature** against then Ottoman Empire and establishing new Arab nations on the basis of Arab Nationalism with its nominees who are the present Kings of Middle Eastern Monarchies.

This process ended up with extremism and fundamentalism. The clashes between secularism and extremism cannot be clearly understood without the thoughts and norms of Islamic Philosophy. The secular Muslim Scholars or Celebrities always forget this basic idea when they all declare themselves as unchallenged intellectuals.

1400 years old Islamic civilization has been projected as a permanent threat for the entire mankind and the era of modernization. There are number of evidences how Islam contributed for modern science and anthropology throughout the history.

However, the imperial powers carefully redesigned the world political order projecting Islam and its dogmas are permanent obstacles for the establishment of modern civilizations. **Now we are facing the crisis.** Our secular activists fail to apply the fundamentals of Islamic Philosophy whenever they are dealing with complicated social, economic, religious and political affairs or any timely issues.

Present secular activists started to challenge the conservative thoughts of Islam finding rational mistakes and errors without realizing its Philosophical background. Because they have not been trained in such Islamic religious and spiritual practices.

Therefore the basis of secularism and the rationale of democracy shall not guide the mankind towards salvation. Secular educational system has created another elite class among the Muslim community to serve the capitalists or super powers and the rulers on the basis of democracy.

Innocent Muslims and Secular Intellectuals have become the victims of such conspiracies of regional and international super powers.

The myth has been successfully planted stating that religion is a threat for co-existence in a multi ethnic society. Statehood or Nationhood and the Political party representation have been projected as the lawful licence to drive the vehicle of democracy. Islam and conservative religions in Sri Lanka have been very successfully co-existing for more than thousand years in the history of Sri Lanka. The modern ideology of democracy shall never ensure co-existence

while the super powers and regional super powers are planning to impose clashes among the communities injecting religious riots in Sri Lanka.

SiddiLebbe realized the range and the allowable zone of secularism and democracy. *KasawaththaAalim* a famous religious scholar was the spiritual guide for our SiddiLebbe . We could find out the influence of KasawaththaAalim in "*AsraurlAalam*".

A person who wrote an authentic book titled as *Asraurl Aalam* with a perfect background of Islamic philosophy shall not be misled by the thoughts of neither secularism nor democracy. We could find the modern scholars who are willing to highlight the contribution of SiddiLebbe whereas they try to conceal his contribution towards Islamic philosophy.

It is obligatory to eradicate the myths formed by secularism among the students and present scholars. We hope and pray for the future endeavours of SiddiLebbe Research Forum (SLRF) on its mission towards National Muslim Leadership Council (NMLC) to cure the defects caused by democracy and secularism with the spirit of Islamic philosophy as per the guidance of Great Scholar SiddiLebbe.

Muhammad Cassim Siddi Lebbe was born on 11 June 1838 in Kandy was a Ceylonese Lawyer, educationist, scholar, philosopher, Divination, writer, publisher, social reformer, proctor, visionary and Muslim community leader. His father **M.L. Siddi Lebbe** was the First Muslim proctor of Sri Lanka.

Muhammad Cassim Siddi Lebbe 's wide scheme of educating the Muslim community resulted in the establishment of Zahira College, patronized by the cream of the community due to the munificence of Wapchi Marikar, he also established many Tamil and Arabic Schools in many parts of the Central Province, some of which he himself managed and financed. In kandy, he founded a Girls' School where his sister was the Head-Teacher, he studied the Arabic language to perfection and read many significant works of Islamic scholars and thereby excelled in religious knowledge surpassing that of the local Ulema of the time. The educational movement in Colombo, which he began with Wapchi Marikar, constantly required his presence in Colombo and thus he was compelled to live in Colombo paying occasional visits to his hometown in Kandy.

NUTRITION DURING RAMADAN

DR.M.A.Ahmad Rushdhi.

MBBS(USJP-Srilanka)

MSc(Human Nutrition)

Registrar in Clinical Nutrition

Medical Nutrition Unit- Colombo South Teaching Hospital

We are blessed with the month of Ramadan in which we fast from pre-dawn to sunset. The fundamental purpose of fasting according to Quran is to attain piety. Quran also informs us that the traveler and those who are ill are exempted from fasting and Allah does not desire hardship for us. (2:185)

The fasting begins with a pre-dawn meal called sahar/suhoor. This meal should be taken around 3.30 am to 4.30 am. Consuming this meal earlier than this or abstaining from suhoor, is not welcomed. Skipping suhoor prolongs the hours of fasting, which would cause dehydration. It will also lead to over eating at Ifthar.

The pre-dawn meal should be moderate in quantity. Some people consume a large amount of meal at this time thinking that they would feel full until sunset. It is not so. What is recommended at this time is to have a meal like an early breakfast and not as a substitute for lunch. Better to start with a full glass of water than tea or coffee. Tea and coffee have diuretic effects and losing water may cause dehydration. If you want a milk or morning milk tea it is advisable to take it before the meal. Consuming a balanced diet is recommended. Most of us consume rice and curry in Sri Lanka. Rice should not exceed 2 tea cups of cooked rice. It would be better to consume even less. Other foods such as chappathi, Paratha, string hoppers, whole meal bread, and noodles are also consumed. (100-150 grams of main food is enough for the suhoor) Roughly the cereal should not exceed half the plate. Rest of the plate should be of vegetables, green leaves and a protein source such as meat or fish. Having some fruits is also necessary to add fibre and to prevent constipation. Having fizzy drinks and juice or icecream/faluda which has lot of sugar is not recommended. Simple sugars digest very quickly. Therefore complex carbohydrates are preferred. Little amount of nuts such as almond, hazel nut and walnuts can be taken during suhoor. They digest slowly and can be used

in the body for a longer time. Oatmeal, red rice and whole meal bread are also recommended since they are rich in fibre and helps sustain energy for long hours. Another glass or two of water before sahar end will make you at least drink around 750ml of water. The fluid we take would help the kidney's excretory function to detoxify our body. It is a custom of many people to sleep after fajr prayers. Sleeping soon after Sahar/Fajr is not healthy and this would make your whole day feel lethargic. Walking for few minutes would refresh you and prevent regurgitation (Gastro esophageal reflux) as well. Ideal time for the sleep would be closer to the lunch hours. Daily activities and usual walk during work are perfectly alright while fasting and no one should avoid mild and moderate activities.

IFTHAR

Ifthar is the time of joy. It is the time at sunset to break the fast. But many of us make the mistake of consuming large amount of food during this time. It is customary to break the fast with water and 1 or 3 dates followed by a soup/Kanji. Some people prefer a tea/coffee/milk at this time. It's better to consume the soup/kanjee or tea after the maghrib prayers. Drink plenty of water instead of consuming faludas and sweetened drinks. King coconut water is also a healthy option for us. At least 1 litre of water should be consumed between Ifthar and Sahar. The most unacceptable and unhealthy food during ifthar is the short eats, specially fried food such

as samosa, chinese rolls and patties. Burgers, pizzas, French fries should also be avoided (or the short eat should not exceed more than 2). These foods contain high amount of transfats and salt. Soft drinks should be avoided completely and sweets should be minimised as much as possible.

Many people nowadays arrange extravagant Ifthar programmes in which they serve lots of dishes and biriyani and heavy meal which are completely unhealthy. It is contradictory to the purpose of ifthar as well. Ifthar should not become a feast! If your Ifthar has Kanjee/Soup there is no need for another meal in the form of a dinner at late night after prayers. The Kanjee contains rice, coconut milk and oil, meat or egg and sometimes vegetables as well. Therefore a regular bowl of kanjee is equivalent to a balanced nutritious dinner. After tharaweeh prayers at night you may have a yoghurt/ curd or a fruit salad. Fruits should be consumed without adding sugar, salt or ice cream. If you want to consume a dinner make it very light and include vegetables as much as possible. Cucumbers, salad, beans, gourd group of vegetables are healthier options. Do not forget to brush your teeth at night and after pre-dawn meal. Many forget to do this due to pure laziness.

Wish you a healthy Ramadan!

மனிதநேயம் மாண்புற

பேராசிரியர் டாக்டர் சேமுமு.முகமதலி
தலைவர். இஸ்லாமிய இலக்கிய கழகம்

பஃறுளியாறு கொடுங் கடல் கொள்வதற்கு முன்பு இன்றைய இந்தியாவும் இலங்கையும் இணைந்து லெழரியாக் கண்டமாகத் திகழ்ந்த காலத்தில்” சரந்தீப்” என அறியப்பட்ட இந்த பகுதியில் தான், இன்றைய இலங்கையில்தான் மனிதகுலத்தின் முதல் மனிதராம் நபி ஆதம் (அலை) அவர்கள் காலடி எடுத்து வைத்தார். இஸ்லாம் மார்க்கம் என்பது மண்ணுலகில் ஆதம்(அலை) காலடி வைத்ததிலிருந்து தொடங்கியதாகும். அவ்வகையில் இந்தியாவிற்கோ இலங்கைக்கோ இஸ்லாம் மார்க்கம் எங்கிருந்தோ வந்த மார்க்கமன்று இங்கிருந்த சொந்த மார்க்கமாகும்.

முதல் மனிதராம் நபி ஆதம் (அலை)பேசிய மொழி தமிழாக இருக்கலாமென்பது ஆய்வாளர்களது கருத்தாகும்.கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே தோன்றிய மூத்த குடிப் பிறந்த தமிழ் இஸ்லாமியர்களுக்குத் தந்தை மொழியாகவும்,அரபகத்தில் ஜித்தாவில் காலடி வைத்த அன்னை ஹவ்வா (அலை)அரபி பேசியிருக்கக் கூடுமாதலால் அரபி தாய் மொழியாகவும் இலங்குகிறதெனலாம். இந்த இரு மண்ணின் இணைப்பின் தொடர்ச்சியாகத் தான் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இரு பகுதிகளுக்கிடையே கடல் வணிகம் கொடி கட்டிப் பறந்திருப்பதனை அறிய முடிகிறது.

அரபு நாட்டிலிருந்து நேரிடையாகவும் தமிழகத்திலிருந்தும் அரபியர்கள் வந்து குடியேறிய பெருமை இலங்கை மண்ணுக்குரியதாகும்.அவ்வாறு இலங்கை மண்ணோடு இயைந்தும் இணைந்தும் வாழ்ந்த இஸ்லாமியர்கள் இங்குள்ள காடுகளைப் பக்குவப்படுத்தி விளைச்சல் நிலங்களாக மாற்றியவர்கள். கடற் பகுதிகளில் கடல் வணிகமும் செய்து இலங்கை நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தியவர்கள் இஸ்லாமியர்கள். வணிக நோக்கில் வந்த டச்சுகாரர்கள்,பிரித்தானியர்கள் இலங்கை மண்ணை ஆக்கிரமித்து தங்கள் நாட்டிற்கு இம் மண்ணை அடிமையாக்கி மக்களையும் அடிமைகளாக்கி ஆள முனைந்தனர். ஆனால் இறையச்சம் மிக்க இஸ்லாமியர்கள் இலங்கை மண்ணைத் தங்கள் சொந்த நாட்டிற்கு அடிமைபடுத்தவுமில்லை ஆக்கிரமிப்பு செய்யவுமில்லை.மாறாக இலங்கை மண்ணின் மக்களோடு மக்களாக ஒருங்கிணைந்து இலங்கை மக்களாகவே இந்த நாட்டை

வளப்படுத்தினார்கள். இங்கு வாழ்ந்த மக்களுக்கு அரணாகவே விளங்கினார்கள். அதன் பிரதிபலிப்பே இன்றைய அளவிலும் இலங்கை முஸ்லிம்கள் நாட்டுப்பற்று மிக்க தீரர்களாக இலங்குவதாகும்.

கலிங்க மன்னன் அசோகனின் அருமை மகள் அரஹத் சங்கமித்ரா போதிமரக் கன்றை அநூராதபுரத்தில் நட்டு வைக்க இலங்கை மண்ணில் புத்தம் தழைத்தது. பிறந்த மண்ணான இந்தியாவில் குன்றிப் போன புத்தம் புகுந்த மண்ணான இலங்கையில் செழித்தது. பல்கிப் பெருகிய பல சமயங்களுக்கு மத்தியில் இந்தியாவில் குறுகிப்போன புத்தம் இலங்கையில் பெருகியது. அறம், அன்பு, அடக்கம், பணிவு, ஒழுக்கம், தன்னை உணர்தல் என மனிதனைப் புனிதனாக்க வந்த புத்த மதம் இலங்கையில் கிளைத்தது.

புத்தமதம் போன்றே “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்” என எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதே அல்லாமல் வேறொன்றும் அறியாத இனமாக இலங்கையில் தமிழர் இனமும் வளர்ந்தது. “ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தால் மறுகன்னத்தைக் காட்டுங்கள்” என்ற சகிப்புத்தன்மையும் சேவைமனப்பான்மையும் கொண்ட கிறித்துவ மதமும் கிறிஸ்துவின் சீடர் தாமஸ் வருகையால் இலங்கையில் மலர்ந்தது. கொள்கை கோட்பாடுகள் தமிழுக்கும் இஸ்லாத்திற்கும் ஒரே விதமானவை என்பது கண்கூடு. ஆகவே மொழியால் தமிழர் சமூகமும். முஸ்லிம் சமூகமும் இம்மண்ணில் ஒருங்கே சிறந்து திளைத்தன.

பிரித்தானும் பிரித்தானியர்கள் க்யூச்சியைப் பின்னாளில் அரசியல் உலகத்தார் பின்பற்றிய காரணத்தால் எத்தனையோ விரும்பத்தகாத கலவரங்கள் இலங்கை மண்ணில் கொடூரத்தை விளைவித்துவிட்டன. இந்த மண்ணுக்கு உரிமைப்பட்டவர்களாக. சொந்தக்காரர்களாக, மண்ணின் மைந்தர்களாக வாழ்ந்து வந்த முஸ்லிம் சமூகம் உரிமை இழந்து, உடைமை இழந்து சொந்த மண்ணில் அகதிகளாக இருக்கும் அவல நிலை உண்டாகியிருப்பது மனித குலத்தின் அவமானமல்லவா! இத்தகைய நிலை மாறிட உரிய செயல் முறைகள் உருவாக வேண்டுவது காலத்தின் கட்டாயமே ஆகும்.

இலங்கையில் வாழும் அனைத்துச் சமூகங்களும் சம அந்தஸ்து பெற்று அமைதியோடும் ஆனந்தத்தோடும் வாழ வேண்டுமென்பதில் எவருக்கும் இரண்டு பட்ட கருத்து இருக்கவியலாது. அத்தகைய நிலை உருவாக முஸ்லிம் தேசியம் ஏற்படவேண்டுவது அத்தியாவசியத் தேவை என்றே இலங்கை முஸ்லிம்களால் கருதப்படுகிறது. இதற்கான வழிகளைக் காட்டியவர்கள் ஒருவகையில் தமிழர்கள்தாம் எனலாம்.

1956ல் திருமலையில் கூடிய தமிழரசுக் கட்சியின் நான்காம் மாநாட்டில் “வடக்கு கிழக்கில் தமிழர்களுக்கு ஒரு சுயாட்சி “தமிழரசு, முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு சுயாட்சி ; முஸ்லிம் அரசு” என ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பெற்றது. “திருமலை தீர்மானம்” என்றே இத்தீர்மானம் புகழப் பெற்றது. 1961ல் தமிழரசுக் கட்சியின் ஒன்பதாம் மாநாட்டில் தமிழர் களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும்மான சம ஆட்சியை மீண்டும் தமிழர் தந்தை செல்வநாயகம் உறுதி செய்தார். 1977ல் தமிழர் விடுதலை கூட்டணி தனது தேர்தல் அறிக்கையில்” முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்து வரும் பிரதேசங்களில் ஒரு

சுயாட்சி முறை ஏற்படுத்தப்படும் எனப் பிரகடனப்படுத்தியது. இவற்றின் மூலம் முஸ்லிம் தேசிய உணர்வைக் கிளர்ந்தெழுச் செய்ததில் தமிழர்கள் பங்கு வெகுவாக இருப்பதை உணரலாம்.

போர்த்துகீசியர் உள்ளிட்டோரால் இருண்டு போன முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்க்கையை ஏறத்தாழ 300 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் மேம்படுத்துவதற்கு வந்துதித்தவர் இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஆன்மாவாகத் திகழ்ந்த சித்தி லெப்பை. இவர் 11-06-1838, அன்று கண்டியில் பிறந்து இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்வித் தந்தையாக உயர்ந்த மு'ம்மது காசிம் சித்தி லெப்பை. இலங்கையின் முதல் முஸ்லிம் சட்டத்தரணியும் (1864) ஆவார். இலங்கையின் முதல் பெண்கள் பள்ளிக்கூடத்தைக் கண்டியில் தோற்று வித்தவரும் ஆவார். இலங்கையில் முதன்முதல் வாரமிருமுறை தமிழ் இதழை தோற்றுவித்தவர். பல அரபி-தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவியவர். அரபி மொழியில் பாட நூல்களை முதன் முதல் எழுதியவர். முதல் தமிழ் நாவலை படைத்தவர். 1889ல் இலங்கை சட்ட சபைக்கு முதன்முதலாக ஒரு முஸ்லிம் நியமனம் செய்யப்பட வழி கோலியவர். பொருளாதார துறையில் வரையறுக்கப்பட்ட கூட்டு வர்த்தக முறையை வழியுறுத்தியவர் எனப் பல்வேறு சாதனைகளைப் படைத்தவர் சித்தி லெப்பை.

மார்க்க கல்வி, பள்ளி நிர்வாகம், மதரஸா புனரமைப்பு, சீதன ஒழிப்பு, மூடப்பழக்க வழக்கத்திற்கு எதிர்ப்பு, எனச் சமுதாய மேம்பாட்டில் தீவிரம் காட்டியவர் சித்திலெப்பை. வழக்கறிஞராக, கல்வியாளராக, அரபி-தமிழ்-ஆங்கிலம் அறிந்த மார்க்க அறிஞராக, தத்துவஞானியாக, கவிஞராக, எழுத்தாளராக, பன்னாலாசிரியராக, பத்திரிக்கையாளராக, பதிப்பாளராக, பேச்சாளராக, தொலைநோக்குச் சிந்தனையாளராகத் திகழ்ந்த சமுதாயச் சிற்பி சித்தி லெப்பை இன்று பேசப்படுகிற முஸ்லிம் தேசியத்திற்கு அன்றே வித்திட்டு உழைத்தவராவார். அதனால் தான் அவரது பெயரால் அமைந்த சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை முஸ்லிம் தேசியம் அமையப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. வரலாறு அறியாத சமூகம் வாழ்வில் முன்னேற வழி கிடையாது என்பதை உணர்த்திச் சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி வருகிறது.

இனப்போராட்டங்களால் இலங்கையின் முன்னேற்றம் தடைப்படுவதோடு உலகளாவிய அளவில் பின்தள்ளவும் படுகிறது. வடமாகாணத்தில் 40 விழுக்காடாக இருந்த மீன் உற்பத்தி 9 விழுக்காடாகக் குறைந்து போயிருப்பதை ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பது போல் சான்றாகக் கூறலாம். அனைத்து வகைகளிலும் மனித குலத்திற்கு எதிரான இனப்போராட்டங்கள் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அவ்வாறு ஒரு சூழ்நிலை உருவாக ஸ்விட்சர்லாந்து நாட்டில் உள்ள நான்கு இனங்கள் இனவேறுபாடு இல்லாமல் சரிசமமாக நடத்தப்படுகின்ற நிலை

போன்று வரவேண்டும். சிங்களத்தேசியம், தமிழர் தேசியம், முஸ்லிம் தேசியம் மூன்றும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுச் சமமாகச் சட்டரீதியாகவும், சமூகரீதியாகவும் நடத்தப்படவேண்டும். ஆனால் அத்தகைய நிலை ஏற்பட ஆதிக்கச் சக்திகள் அவ்வளவு எளிதில் சம்மதித்துவிட மாட்டா.

உலகளவிலேயே ஆதிக்கச் சக்தியினர் ஓர் இனத்துக்குள்ளேயே பல குழுக்களை உருவாக்கி அந்த இனத்தைப் பிளவுப் படுத்தி அதன் வலிமையை குன்றச் செய்வர் ஓரினத்திற்கும்

மற்றோரினத்திற்குமிடையே பகைமையை வளர்த்தும்.வன்முறையை தூண்டியும் ஈரினங்களுக்கு இடையை மாளாத சண்டையை உருவாக்கிக் கொண்டே இருப்பர்.தங்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கும் பெரும்பான்மை இனத்தை மற்ற இனங்களுக்கு எதிராகத் தூண்டிவிட்டும், அவர்களால் உங்களுக்கு அழிவு எனக் கூறி உணர்ச்சியைத் தூண்டிப் பேதத்தை வளர்த்தும் எப்பொழுதும் ஒரு பதற்ற நிலையே நீடிக்கும்படியும் செயல் புரிவர். இத்தகைய ஆதிக்கச் சக்தியினரை வென்றெடுக்க அனைத்துச் சமூகங்களும் உணர்ச்சியைப் புறம் தள்ளி அறிவை அகம் கொள்ள வேண்டும்

இலங்கை முஸ்லிம்கள்,முஸ்லிம் தேசியம் அங்கீகரிக்கப் பெற்று இலங்கை மக்கள் அனைவரும்.அனைத்து வகைகளிலும் சரிசமமாக நடத்தப்படவேண்டும் என்பதைத் தவிர மேலதிகமாக எதையும் எதிர்ப்பார்க்கவில்லையென்றே கூறலாம். இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள் என்ற வகையில் சட்டப்பூர்வமாக உரித்தானவைகளுக்காகவே அவர்களது குரல் ஒலிக்கிறது.இலங்கை முஸ்லிம்கள் நாட்டின் இறையாண்மையைப் பெரிதும் மதிப்பவர்கள்.அவர்கள் என்றும் பிரிவினை கேட்டதில்லை.தங்கள் குறைகளைப் போக்கிக் கொள்ளப் பயங்கரவாதத்தைக் கைக்கொண்டதில்லை."நாட்டுப் பற்று இறைநம்பிக்கையின் ஒரு பகுதி". என்பதனை உணர்ந்த இலங்கை முஸ்லிம்கள் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே அயராது பாடுபட்டு வருபவர்கள் .சகோதர சமுதாயத்தினர் மீது பற்றும் பாசமும் கொண்டவர்கள்.அமைதியையும் சமாதானத்தையுமே என்றும் விரும்புபவர்கள்.இவற்றை நன்கு அறிந்தும் அறியாதது போல் இருக்கும் ஆதிக்கச்சக்தி எந்நாளும் தூங்குவது போல் பாவனை செய்து கொண்டிருக்க முடியாதென்றே நம்பலாம்.

சிங்களத் தேசியம்,தமிழர் தேசியம்,முஸ்லிம் தேசியம் மூன்றும் மனித குலத்தால் ஒன்றினைந்தவரே ஆவர்.இலங்கை மக்கள் மானுடம் மிக்கவர்கள். தனித் தனி தேசியமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டாலும் மனிதம் தழைக்க வாழவே உணர்வு கொண்டவர்கள் அவரவர் தேசியத்தால் வென்றெடுக்கவும் தேசத்தால் ஒருங்கிணைந்து மேம்படவும், மனிதப் பண்பாடுகளால் நனி சிறந்து தழைத்தோங்கவும் வாழ்த்துவோம்.

புத்துயிர்ப்பு யுகமும் முஸ்லிம் அரசியலின் தோற்றமும்

பேராசிரியர் எம்.எஸ்.எம். அனஸ்

நவீன யுகத்தில் கேரள முஸ்லிம்களும் தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம்களும் அவர்களுக்கிடையிலான கலாசார வேறுபாடுகள் உள்ளக சமூகப் பிரிவுகள் என்பவற்றிற்கு அப்பால் தாம் யார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க அளவில் பெரும்பாலும் தீர்வு செய்யப்பட்டு விட்டது.

ஆனால், 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியில் பிரித்தானியர் ஆட்சியில் படிப்படியாக முன்வைக்கப்பட்ட தாராண்மை வாதச் செயற்பாடுகள் குறிப்பாக வர்த்தகத்தில் சுகந்திரம், நகர்ப்புறத்தில் சொத்துரிமை, முடிக்குரிய காரணிகளை கொள்வனவு செய்தல் உள்ளூர் சோனகத் தலைவர்களை (Head Mooremen) நியமித்தல் போன்ற சாதகமான சூழ்நிலைகள் உருவாகின

18ம் 19ம் நூற்றாண்டுகளில் முஸ்லிம்கள்தன் - உணர்வு கொண்ட உள்ளக ரீதியில் ஒருங்கமைக்கப்பட்ட சமூகமாக இருந்தனரா என்பதும் கேள்விக்குரியதாகவே உள்ளது. பௌத்தர்களிடையே உருவான கலாசாரப் புத்துயிர்ப்பு செயற்பாடு தூய கலாசார அல்லது சமய மறுமலர்ச்சி என்பதை மாத்திரம் வரையறுத்து இருக்கவில்லை. அது அரசியல் உந்துணர்வைத் தந்ததோடு பல்கிளைகள் கொண்ட இலங்கைத் தேசியவாத இயக்கத்தின் தோற்றத்திற்கும் தூண்டுதலாக அமைந்தது (Vijaya Samaraweera 1986).

பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தினைத் தொடர்ந்து இந்து முஸ்லிம் மறுமலர்ச்சி இயக்கங்களும் ஆரம்பமாகின. ஆயினும் இந்த மூன்று இயக்கங்களும் தமதளவில் அவற்றுக்கான பண்புகளில் வேறுபாடுகள் இருந்தன. குறிப்பாக முஸ்லிம் புத்துயிர்ப்பு இயக்கம் அரசியல் சிந்தனைக்கான தூண்டுதலைப் பெற்றிருக்கவில்லை. பொத்தர்களிடமும் இந்துக்களிடமும் காணப்பட்ட தன்னம்பிக்கையும் சுய தன்னிறைவும் முஸ்லிம் செயற்பாட்டாளர்களிடையே இருக்கவில்லை.

முஸ்லிம் புத்துயிர்ப்பு இயக்கம் பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கு மேலே குறிப்பிடப்பட்ட விடயம் முக்கியமானதாகும். இங்கு நாம் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய மற்றொரு கருத்தையும் விஜயசமரவீர (1986) தமதுகட்டுரையில் சுட்டிக்காட்டி உள்ளார். மிகவும் வளர்ச்சி பெற்ற கலாசாரத்தையும் வரலாற்றையும் பௌத்தர்களும் இந்துக்களும் பெற்றிருந்தனர். கிறிஸ்து யுகத்திற்கு முன்னிருந்தே இவ்விரு சமூகக் குழுக்களுக்களினதும் அமைப்புக்களிடையே கூட்டு மனநிலையையும் சுய அடையாளத்தையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் உருவான சவால்களைச் சமாளிப்பதில் இவ்விரு சமூகக் குழுக்களுக்கும் இருந்த வரலாற்று பூர்வமான ஆற்றலாகவும் வாய்ப்பாகவும்இது இருந்தது. இந்த வாய்ப்பும் பலமும் முஸ்லிம்களுக்கு இருக்கவில்லை(மேலது நூல்).

முஸ்லிம்களின் வரலாறு இன்னும் அதன் முழுமையையும் ஆளுமையையும் கொண்ட நிரல்படுத்தலுக்குள்ளாகாதிருப்பதால் சில பலவீனங்களை இனம் காண முடியாத நிலை இன்றும் உள்ளது. சாதகமான உண்மைகளும் தகுந்தவாறு நிரல்படுத்தப்படாததால் முஸ்லிம் வரலாறு வலிமையற்ற நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்திலும் உள்ளநாட்டு வர்த்தகத்தின் பல படிமுறைகளிலும் முஸ்லிம்களுக்கிருந்த வரலாற்று பூர்வமான ஆளுமையும் மேலாதிக்கமும் அன்னிய காலனித்துவம் முன்னர் தொடங்குவதற்கு முன்னர் இருந்தே அல்லது கி.மு. 02ம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்ட அரபுத் தொடர்புகளில் இருந்தே விரிவாகப் பேசப்படும் நிலை காணப்படுவதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

காலனித்துவத்திற்கு முற்பட்ட இலங்கை அரசியல் இலங்கைச் சமூகத் தளங்களில் முஸ்லிம்களின் நிலைப்பாடு குறிப்பிடத்தக்க வகையில் இருந்ததா என்பது கேள்விக் குறியாகவே உள்ளது. அவர்கள் பெரும்பான்மை ஆட்சியாளரின் நலன்களுக்கு இசைந்தும் வர்த்தக நலன்களுக்கும் கலாசாரப் பெறுமானங்களுக்கும் முரணற்ற ஒரு வாழ்க்கை முறையை அமைத்துக் கொண்டனர் என்றே கருத்த் தோன்றுகிறது. சிங்கள மன்னர்கள் முஸ்லிம்களை மோசமாக நடத்தியதையோ கொடூரமாக நடந்து கொண்டதையோ காண்பது கடினமாக இருந்த காலமாகவும் அதைக் கூறலாம்.

பிரித்தானியர் காலத்தில் முஸ்லிம் குடிப்பரம்பல் நன்கு உறுதியடைந்திருந்தது. கிழக்கு மாகாண மற்றும் கண்டி, புத்தளம், காலி, கொழும்பு மாவட்டங்களில் கணிசமான தொகையராகவும் இவை தவிர்ந்த இடங்களிலும் வாழ்ந்த மக்களை கவனத்தில் கொண்டால் இலங்கை முழுக்க அவர்கள் வாழ்ந்தனர்.ஆயினும் சிதறிய வகையில் அமைந்திருந்த முஸ்லிம்களின் குடியமைப்பு சில பண்புகளை வெளிப்படுத்தியது. சிங்கள தமிழ் பிரதேச பின்னணி மற்றும் புவியியல் பொருளாதார செயற்பாடுகளிலும் இது பிரதிபலித்தது.

விஜய சோமவீரவின் கருத்தின் படி முழு இலங்கைக்குமான பொதுவாழ்க்கை முறை ஒன்று முஸ்லிம்களுக்கு இருக்கவில்லை. சமூக பொருளாதார வேறுபாடுகளும் இவர்களிடையே காணப்பட்டது. சில பிரிவினர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டனர். மற்றும் சில பிரிவினர் வர்த்தகங்களிலும் சிறு வர்த்தகங்களிலும் தங்கியிருந்தனர். இவர்களில் சில பிரிவினர் மீன் பிடியாளர்களாகவும் விளங்கினர்.

மேற்கு உள்ளிட்ட சில மாகாணங்களில் உயர் வகுப்பு மக்கள் பிரிவினரும் இருந்தனர். வர்த்தக ரீதியில் முஸ்லிம் சமூகம் பிளவுபட்டிருந்தது. வாழ்க்கை முறை, வேறுபாடு பிராந்திய வேறுபாடுகளும்இருந்தன. இக்காலத்தில் முன்னர் போல் சமயமும் மக்களை ஒன்றிணைக்கும் சக்தியை இழந்திருந்தது. சமூகம் வெவ்வேறாக துண்டுகளாகி இருந்ததை தலைமை இல்லாத நிலை தெளிவாகக் காட்டியது.

தேசிய அளவில் அரசியல் ரீதியிலோ சமய ரீதியிலோ தலைவர்கள் தோன்றி இருக்கவில்லை. உயர் குழாத்தினரின் செயற்பாடுகள் இருந்தன. ஆயினும் இனங்காட்டக் கூடிய தேசிய அளவிலான

உயர் குழாத்தினர் இருக்கவில்லை. முஸ்லிம்களிடையே புத்துயிர்ப்பு இயக்கம் தோன்றக் கூடிய சந்தர்ப்பத்திலிருந்து நோக்கும் போது சமூகத்திற்கு இது ஒரு முக்கிய சவாலாக இருந்தது.

பெளத்தர்களையும் இந்துக்களையும் பொறுத்தவரை இது வேறுவிதமாக இருந்ததோடு அவர்கள் தேசியத் தலைமைத்துவத்தைப் பெறுவதில் முன்னேற்றமான அனுபவங்களைப் பெற்றிருந்தனர்.

கல்வி

முஸ்லிம்களிடையே இருந்த பெரிய பின்னடைவு ஒருங்கிணைப்புடனான சமூக ஒருங்கமைப்பு இல்லை என்பதும் தலைமைத்துவத்தை பெற்றிராத நிலையுமாகும். சிங்கள மக்கள் மத்தியில் அநகார்க்க தர்ப்பாலவும் இந்துக்கள் மத்தியில் ஆறுமுக நாவலரும் இரு முக்கிய தலைவர்களாக உருவாகினர். முஸ்லிம்களின் சமூகவியல் பின்னடைவில் தலைமைப் பொறுப்பிற்கு ஒருவர் இல்லாமை சமூக முன்னேற்றத்திற்கு தடையாக இருந்ததை அக்கால முஸ்லிம்களின் சமூக மற்றும் வரலாற்றுச் சூழல்கள் எமக்கு உணர்த்துகின்றன. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் மேற்குறிப்பிட்ட சிங்கள, இந்துத் தலைவர்களுடன் ஒப்பிடக் கூடிய தலைவர் எவரும் முஸ்லிம்களிடத்தில் இருக்கவில்லை.

இந்த இடை வெளியை நிரப்பியவர் ஓறாபி பாஷா என்பது விஜய சமர வீரவின் (1936) வாதமாகும் அப்படி ஒரு தலைமைத்துவம்மிக முக்கியமான காலப்பகுதியில் ஓறாபி பாஷாவின் வழுங்கப்பட்டதை நாம் மறுக்க வேண்டியதில்லை. ஆயினும் 19ம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் எழுந்த புத்துயிர்ப்பு எழுச்சியின் ஒரு கிளைக்கதையின் முக்கியத்துவத்தையே அதில் நாம் பார்க்கிறோம். நவீனத்துவப் பார்வைக்கும் குறிப்பாக நவீன சமயச் சார்பற்ற கல்விக்கும் ஓறாபி பாஷாவின் சேவைகள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பது பற்றி இரு அபிப்பிராயங்களுக்கு இடமில்லை.

பாரம்பரிய மதரணாக் கல்வி முறையிலும் புதிய கல்விக்கு எதிரான போராட்ட உணர்விலும் மூழ்க்கிக் கிடந்தவர்களிடையே மறுமலர்ச்சியை தோற்றுவிப்பதில் ஓறாபியின் வகிபாகத்தை எவ்விதத்திலும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

ஆனால், 1860களிலேயே மாற்றங்களுக்கான பின்னணிகள் இலங்கையில் உருவாகத் தொடங்கி இருந்தன. ஷெய்க் ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி சேர். செய்யித் அகமத்கான் போன்ற நவீன சீத்திருத்தவாதிகளின் முயற்சிகள் மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும் இந்திய உப கண்டத்திலும் ஆரம்பமாகி இருந்தன. இக்காலப்பகுதி உலக முஸ்லிம்களிடையே மறுமலர்ச்சிக்கான மாற்றங்களை தூண்டிய காலப்பகுதியாகும். 1870களாகும் போது அது முஸ்லிம் உலகின் பல பாகங்களிலும் பரவத் தொடங்கி விட்டது. இலங்கையில் அறிஞர் சித்திலெப்பையின் முற்போக்கு அணியினர் இம் மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக்களுக்கு முழு மனதுடன் ஆதரவளித்தனர்.

ஐரோப்பா தனது ஆதிக்கத்தையும் படை பலத்தையும் நேரடியாக பிரயோகித்த அரபு – முஸ்லிம் நாடுகளில் இருந்து ஆப்கானி விடுதலைக்காக போராடனர்.

பாரிய காலனித்துவ ஆதிக்கத்தினை அரபு – முஸ்லிம் நாடுகள் எதிர் நோக்கிய காலம் அது. இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் முஸ்லிம்கள் சிறும்பான்மையினர். பெரும்பான்மை சிறும்பான்மைப் பிரச்சனைக்கும் காலனித்துவ சவால்களுக்கும் முஸ்லிம்கள் முகம் கொடுத்தனர்.

சிறுபான்மையினர் நோக்கிலிருந்து இந்திய முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகளுக்கும் நவீன மாற்றங்களுக்கும் செர். செய்யித் அகமத் கான் குரல் கொடுத்தார்.

ஆப்கானி அந்நியராதிக்கத்திலிருந்து முழுமையான விடுதலை என்ற போர்க் குணத்துடன் செயற்பட்டார். எனினும் மேற்கின் நவீன சித்தாந்தங்களையும் நவீன உலகியல் கல்வியையும் அவர் ஆதரித்தார். அறிவு விடுதலைக்கும் நவீன முன்னேற்றத்திற்கான சிந்தனைகளுக்கும் முஸ்லிம் சமூகத்தை அவர் தயார்படுத்தினார்.

இச் சிந்தனைகள் இலங்கையில் பிரதிபலித்த காலப்பகுதியில் கொழும்பிலும் கண்டியிலும் சில கருத்து நிலை மாற்றங்கள் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் தோற்றம் பெற்றன. செர். செய்யித் அகமத்தானின் கருத்துக்களையும் நவீனத்துவம் நவீன அறிவு சார்ந்த கருத்துக்களை ஆப்கானியிலிருந்தும் பின்பற்றும் போக்கு இலங்கையில் பரவிய காலப்பகுதி இது.

முஸ்லிம்களை ஒரு இனக் குழுவாக ஒரு முகப்படுத்தலில் இருந்த பிரச்சனைகள் அவர்களின் கல்விக்கு குறைபாட்டோடும் சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. 1833ல் இலங்கைக்கு நாடுகடத்தப்பட்ட எகிப்தின் விடுதலைக்காகப் போராடிய ஓராபிபாஷாவும், சித்திலெப்பையும் இலங்கையில் முஸ்லிம் புத்துயிர்ப்பு முயற்சிகளுக்கு தூண்டுதல் அளித்தனர். (சமயச் சார்பற்ற) நவீன மேற்க்கத்திய கல்விக்கான இயக்கத்தையும் உருவாக்கினார்.

அவ்வாறிருந்த போதும் சிங்கள தமிழ் சமூகங்களைவிட இதன் பெறுபேறுகள் மிகவும் பின்தங்கியதாகவே காணப்பட்டது. முஸ்லிம் கல்வி இயக்கமும் கொழும்பை மையப்படுத்திய உயர் குழாத்தினர்க்கான கல்வி முயற்சிகளாகவே அமைந்தன. நாடு முழுக்கப் பரந்திருந்த பெருவாரியான கிராமப்புற முஸ்லிம்களின் கல்வியில் மாற்றங்கள் நிகழவில்லை.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட கல்வி மற்றும் சமூகப் பொருளாக மாற்றங்கள் முஸ்லிம்களிடையே கல்விகற்ற மத்திய தர வகுப்பினர் தோற்றத்திற்கு வழி வகுத்தது. பெருந்தோட்டத் துறையிலும் கட்டிட நிர்மானத் துறைகளிலும் மாணிக்கம் மற்றும் வியாபாரங்களிலும் முஸ்லிம்கள் முன்னேறி வந்ததும் இக் காலப்பகுதில் அவதானிக்கக் கூடிய முக்கிய மாற்றங்கள் எனலாம்.

எம்.ஐ. எம் அமீன் கூறுவது போல் (2000) இந்த மாற்றங்களினூடாக புறக்டர் முதலாம் தொழில்களிலும் வர்த்தக மற்றும் கட்டிட துறை போன்றவற்றினூடாகவும் வளாச்சி பெற்ற முஸ்லிம் மத்திய தர வகுப்பில் இருந்து சட்டத்தரணி எம்.சி. சித்திலெப்பையும் (1839 – 1898) வாப்பிச்சி மரைக்கார் (1829 – 1925) போன்ற செல்வாக்குள்ள தலைவர்களும் சமூக மாற்றத்தின் தேவையை உணர்ந்து செயற்பட முன் வருகின்றனர். புதிய மாற்றங்களையும் நவீன சிந்தனைகளையும் நோக்கி மக்களின் கவனத்தை திருப்புகின்றனர்.

நவீன மத சார்பற்ற கல்விக்கும் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அறிமுகமான நவீன வர்த்தக முயற்சிகளுக்கும் ஆதரவளிக்கும் கருத்துக்களுடன் அவர்கள் செயற்பட்டனர். முன்னேற்றத்திற்கும் சீர்திருத்தங்களுக்கும் மக்களை அழைப்பதில் எம்.சி. சித்திலெப்பை முன்னணியில் இருந்தார். காலத்துக்கேற்ற மாற்றங்களுக்காக அவர் போராடினார். ஏனைய தமிழ் சிங்கள சமூகங்களுக்கும் சமமாகவும் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு சம பங்களாளர்களாகவும் முஸ்லிம்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் சித்தி லெப்பை உறுதியாக இருந்தார்.

படித்த மத்தியதர வகுப்பாரிடையே குறிப்பிடத்தக்க ஆதரவை சித்திலெப்பையும் வாப்பிச்சி மரைக்காரும் பெற்ற போதும் சமூகத்தில் ஆழமாக வேரூன்றி இருந்த சமயப் பழைமை வாதமும், சமூகத்தில் பரவி இருந்த பண்டைய மரபுகளும் முன்னேற்றத்திற்கும் நவீன சமூகச் சிந்தனைகளுக்கும் தடையாக இருந்ததை நாம் மறுக்க முடியாது.

ஆலிம்கள், கத்தீப்மார்கள், தரீக்கா வாதிகள் பழைமைவாதத்தை ஆதரிப்பதில் முன்னின்றனர். சமய விடயங்களில் இவர்களிடையே இருந்த பிரிவினை தனியாக ஆராயப்பட வேண்டியதாயினும் முன்னேற்றங்களை எதிர்ப்பதிலும் நவீன கல்வியையும் அறிவியலையும் சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்ப்பதிலும் நம்ப முடியாத ஒருமைப்பாடு இவர்களிடையே பரவி இருந்தது.

படித்த மத்திய தர வகுப்பினரின் முயற்சிகளை இவர்கள் எதிர்த்தனர். சமயப் பழைமை வாதிகளுக்கும் படித்தவர்களுக்குமிடையே கருத்து மோதல்கள் வலுவடைந்தன. 'ராம், பத்துவா போன்ற தமக்கே உரித்தான வழிகளில் பழைமை வாதிகள் பொது மக்களை தமக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்தினர்.

முன்னேற்றத்திற்கு தடைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்பது இதன் ஒருபாதிப்பு என்றால் அதைவிட முக்கியமானது சமூகம் இரு கூறாகப் பிரிக்கப்பட்டதாகும்.

இவர்களுள் புதிய படித்த வர்க்கம் தவிர்ந்த ஏனையோர் மரபு ரீதியிலான சிந்தனைப் பாங்கின் வாரிசுகளாக இருந்தனர். அவர்களில் சிலர் மாறிவரும் சமூகப் பொருளாதார சூழலுக்கு ஏற்ப உலகியல் வழியிலோ ஆன்மீக வழியிலோ மக்களை வழி நடத்த முடியாதவர்களாக இருந்தனர். ஆனால் படித்த வகுப்பினரின் தலைமைத்துவத்தை எதிர்த்து நிற்பதில் ஒற்றுமையுடன் செயற்பட்டனர். (எம்.ஈ. எம். அமீன் 2000)

இதன் விளைவு பழைமை வாதிகள் என்றும் படித்த மத்தியதர வகுப்பினர் என்றும் சமூகம் பிளவுண்டது. சித்திலெப்பையின் போராட்ட வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் சமூக அளவில் ஏன் அரசியலிலும் தலைமைத்துவத்தைக் பொறுப்பேற்கும் முயற்சிகளுக்கு எதிராக சித்திலெப்பையும் அவரது சகாக்களும் பாரிய எதிர்ப்பைகளுக்கு முகம் கொடுத்தனர்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேதான் எகிப்திலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட ஓராபிபாஷா 1883ல் இலங்கைக்கு வருகிறார் முஸ்லிம் புத்துயிர்ப்பு இயக்கத்திற்கு மற்றொரு ஆதார சக்தியாக ஓராபிபாஷா இவ்வியக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். ஓராபிபாஷா ஷெய்க் முஹமத் அப்துவுடன் இணைந்து எகிப்தில் நவீனத்துவ மாற்றங்களுக்காகவும் மத சார்பற்ற நவீன கல்விக்காகவும் போராடினார். இதே காலப்பகுதியில் நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாகி இருந்த துருக்கிய கிலாபத்துடன் இலங்கை முஸ்லிம்கள் நெருங்கிய சமய உறவுகளை பலப்படுத்தும் முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தனர்.

துருக்கியின் கலீபா அப்துல் கம்தீன் பெயர் வாரம் தோறும் கொத்துபாக்களில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டு அவர் மீது வாழ்த்துக் கூறப்பட்டது. கொழும்பில் வாழ்ந்த எம். செயின் லெப்பை மரைக்காரை (1865 - 1890) துருக்கிக் கலீபா தமது பிரதிநிதியாக நியமித்தார். இலங்கை முஸ்லிம்கள் கலீபாவின் பிரதிநிதியை பிரதிநிதி என்ற எல்லைக்கு அப்பால் சென்று தமது முக்கிய தலைவர்களுள் ஒருவராகவும் மதித்தனர். (எம்.ஈ. எம். அமீன் 2000).

இலங்கையின் முஸ்லிம் சமூகத்தையும் அவர்களது பின்னடைவையும் நவீன சிந்தனைகளை எதிர்க்கும் அவர்களது நோக்குகளையும் கண்டு ஓராபிபாஷா கவலையடைந்தார். சித்திலெப்பையுடன் இணைந்து வாப்பிச்சி மரைக்கார் உள்ளிட்ட பல முற்போக்கான முஸ்லிம் தலைவர்களின் போராட்டங்களைப் பலப்படுத்துவதை தனது வாழ்நாள் இலட்சியமாக்கிக் கொண்டார்.

ஓராபிபாஷாவும் சித்திலெப்பையும் சிறந்த நட்புறவுடன் பழகினார். சமூக மாற்றமும் நவீன கல்வியும் இவர்களின் அடிப்படை இலட்சியங்களாக இருந்தன.

இலங்கையின் கல்வி முன்னேற்றத்தின் ஓராபிபாஷாவின் பங்களிப்பு இன்றும் உயர்வான இடத்தில் அவர் மதிக்கப்படுகின்றது. 1880களில் ஆரம்பமான முஸ்லிம் நவீன கல்வி எழுச்சியில் பங்கேற்ற பிரதான தானைத் தலைவர்களில் அவரும் ஒருவர் ஆனால் ஓராபி அவர் எகிப்தில் பிரித்தானியருக்கு எதிராக ஆயுதக் கிளர்ச்சிக்கு தலைமை தாங்கி இலங்கைக்கு நாடு கடத்தப்பட்டவர். அதனால் இலங்கை அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும் குறிப்பாக முஸ்லிம் அரசியலிலும் அவர் தொடர்பற்றவராக நடந்து கொள்ள அவர் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருந்தார்.

அதே வேளை இக் காலப்பிரிவில் அதாவது 1880களில் தாக்கமான ஒரு அரசியல் பிரவேசத்திற்கு இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே எந்த முன் ஆயத்தங்களும் இருக்கவில்லை. கல்வி வர்த்தக முயற்சி, சமய சமூக சீர்திருத்தங்களின் தேவைகளையே இலங்கை முஸ்லிம் தலைவர்கள் வலியுறுத்தினர். சில போது அவற்றை அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்தனர்.

முஸ்லிம்களின் புத்துயிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் அரசியல் நடவடிக்கைகளுக்கான இடம் மிகக் குறைவானதாகவே இருந்தது. (Vijaya samara weera 1986). இந்தப் பின்னணியில் முஸ்லிம்களின் புத்துயிர்ப்பு இயக்கம் கல்வி மறுமலர்ச்சியிலேயே முழு ஆற்றலையும் பிரயோகித்தது.

ஓராபிபாஷா இலங்கை வந்த 1883ல் சிங்கள இந்து புத்துயிர்ப்பு வாதச் செயற்பாடுகள் முழு வேகத்தில் செயற்பட்டு வந்ததை ஓராபிபாஷாவும் இதர முஸ்லிம் தலைவர்களும் அவதானித்ததோடு முஸ்லிம் சமூகம் அதற்கான மாற்றத்தைத் தேடும் காலம் கடந்து கொண்டிருப்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்தனர்.

இந்து பௌத்த மறுமலர்ச்சி அந்த மக்களிடையே கல்வியில் குறிப்பிட்ட அளவு முன்னேற்றத்தை நிறுவி இருந்தது. கல்வி கற்ற கிறிஸ்தவர்களுக்கே அரசு உத்தியோகங்களும் உயர் பதவிகளும் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருந்த கிறிஸ்தவ கல்விச் சூழலை மாற்றுவதில் இந்து சிங்கள மறுமலர்ச்சி பெரிய தாக்கத்தை உருவாக்கியது.

இதுதான் நடைபெற வேண்டி இருந்தது. ஆங்கிலக் கல்வியும் முறைசார் கல்வித் திட்டங்களும் உயர்கல்வியையும் பதவிகளையும் உயர் அந்தஸ்துக்களையும் விரைவில் வழங்கியது. சட்டமும் வைத்தியமும் கற்றவர்கள் உயர் சுதந்திரத் தொழில் வாண்மையாளராகினர். கிறிஸ்தவ சூழலில் இருந்த முறைசார் மற்றும் ஆங்கிலக் கல்வியைத் தமது கலாசாரச் சூழலுக்குரியதாகி தமது சமூகத்தவர் ஆங்கிலக்கல்வியில் வெற்றி பெறும் புதிய சந்தர்ப்பம் உருவாக்கப்பட்டது.

ஆயினும் முஸ்லிம்களின் கல்வியில் முன்னேற்றங்கள் நிகழவில்லை. திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கும் மக்தப்களுக்கும் சில மதரஸாக் கல்விக் கூடங்களுக்கும் முஸ்லிம்களின் கல்வி மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

சித்திலெப்பை –ஓறாபிபாஷா புத்துயிர்ப்பு வாத கல்வி இயக்கத்தின் முதல் சாதனை 1884ல் மருதானையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அல் மத்ரஸத்துல் கைரியத்துல் இஸ்லாமிய்யா (Anglo - Mohameden School) கல்விக் கூடமாகும். அதைத் தொடர்ந்து பல ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அரபுமொழி மற்றும் இஸ்லாமியச் சுற்றாடலுக்கு இடமளித்த போதும் முஸ்லிம் கல்வி இயக்கம் சமயச் சார்பற்ற நவீனஆங்கிலக் கல்வியை முஸ்லிம்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.

1880 மற்றும் 1890 களில் பௌத்த இறையியல் சங்கம் (Buddhist Theosophical Society) பௌத்தர்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் பல முன்னேற்றங்களைச் சாதித்தது. இக் காலப்பகுதியில் 40க்கும் அதிகமான பௌத்த பாடசாலைகளை அச் சபை நிறுவியது. முஸ்லிம் களின் கல்வியைமுன்னேற்றுவதற்காக அரசாங்கம் அதில் சிறப்புச் சலுகைகளை வழங்க வேண்டும் என்று முஸ்லிம்கள் அரசாங்கத்திடம் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தபோதும் அரசாங்கம் அதிக ஈடுபாடு காட்டவில்லை. அப்போதுதான் 1901ல் ‘Ceylon mohamdan’ எனும் சஞ்சிகை பௌத்த இறையியல் சங்கம் போன்ற ஒரு அமைப்பை முஸ்லிம்களும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தது. எனினும் அது வெற்றியளிக்கவில்லை.

1880களிலும் 1890களிலும் கொழும்பில் மருதானையிலும் மற்றும் சில இடங்களிலும் ஆங்கில மொழிப் பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட்ட போதும் கல்வி கற்க அங்கு வருவோரின் தொகை கவலை அழிப்பதாகவே இருந்தது. 1890 மற்றும் 1906 க்கு உட்பட்ட 6 வருட காலத்தில் ‘Cambridge Senior Examination’ தேர்வில் 437 இலங்கையர் சித்தி பெற்ற போது அதில் 6 பேர் மட்டுமே முஸ்லிம்கள் (Vijaya Samaraweera 1986)

கல்விப் பின்னடைவுகள் மோசமாக இருந்தன. பழைமைப் பற்றாளர்களின் போக்குகளிலும் மாற்றங்கள் இருக்கவில்லை. எனினும் சித்திலெப்பை அணியினர் சோர்வடையவில்லை. தெளிவான ஆபத்து கண் முன்னே இருப்பதை அவர்கள் நன்கறிந்திருந்தனர். அரசியலில் நேரடிச் செயற்பாடுகள் இல்லை என்ற போதும் அரசியலுக்கு மக்களைத் தயார்படுத்தும் முறைசார் நவீன கல்வியை முதற்பயிற்சிக் கூடமாக இவர்கள் கருதியிருக்க வேண்டும். கல்வி கற்ற சமூகத்தின் உருவாக்கம் அவர்களின் அடிப்படை இலட்சியமாக இருந்தது.

போட்டியிடும் சமூக சூழலில் முஸ்லிம்களுக்கான இடத்தை வர்த்தகத்திலும் கல்வியிலும் தாக்கம் செறிந்ததாக உருவாக்குவதன் அடுத்த வெளிப்பாடு அவர்களின் அரசியல் தேவைகளை நிறைவு செய்வதாகும். அதாவது அவர்களுக்கான பிரதிநிதித்துவத்தை அரசியல் உயர் மட்டத்தில் நிலை நிறுத்துவதாகும்.

புதிய கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவுவது முயற்சிகளோடு சித்திலெப்பை தலைமையிலான அணியின் பணிகள் நிறைவடையவில்லை. 1882ல் ‘முஸ்லிம் நேசன்’ என்ற தமிழ்ப் பத்திரிகையை சித்திலெப்பை ஆரம்பித்தார். கல்விக்கான தூண்டுதலையும் சுய நம்பிக்கையையும் அரசியல் சமூக நடவடிக்கைகளில் முஸ்லிம்களின் உணர்வையும் பாங்குபற்றுவதையும் வெளிப்படுத்தும் பணியில் ‘முஸ்லிம் நேசன்’ ஈடுபட்டது. சமூக மீள் உருவாக்கத்திற்கும் சமூக எழுச்சிக்கும் அது குரல் கொடுத்தது.

கல்வியும் பத்திரிகையும் முஸ்லிம் சமூகத்தில் பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வருகின்றன. சித்திலெப்பை கண்டியில் இருந்து கொழும்புக்கு சென்ற காலப்பகுதி முஸ்லிம் அரசியல் தோற்ற விசாரணைக்குரிய முக்கிய காலப்பகுதிகளில் ஒன்றாகும். சமூகத்திற்கும் அரசியலிற்கும் முஸ்லிம்களிடையே தலைவர்கள் இல்லாத ஒரு பதட்டமான சூழலில் 1884ல் சித்திலெப்பை கொழும்பில் குடியேறுகிறார்.

கண்டி மாநகர சபை உறுப்பினராகப் பல வருடங்கள் சேவை ஆற்றிய அனுபவத்துடனேயே சித்திலெப்பை கொழும்பில் குடியேறுகிறார். பத்திரிகையை நடத்துவதற்கும் கல்விப் பணியை நாடு தழுவிய வகையில் விரிவுபடுத்தவும் கொழும்பு வாழ்க்கை உதவும் என்று அவர் நம்பியிருந்தார் என்று ஒரு பொது அபிப்பிராயம் இருந்த போதும் கொழும்பில் நிலவிய அரசியல் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி கொழும்பில் தனக்கான ஒரு அரசியல் தலைமையை நிலை நிறுத்தும் நோக்கம் அவரிடம் இருந்துள்ளது. என்றே கருதத் தோன்றுகின்றது. (எம். எஸ். எம் அனஸ் 2017)

அப்போதிருந்த சட்ட சபையில் சிறுபான்மையினருக்கான குறிப்பாக முஸ்லிம்களுக்கான பிரதிநிதித்துவம். பற்றி முஸ்லிம்களிடையே ஒரு உணர்வு துளிர் விட ஆரம்பித்திருந்தது. சித்திலெப்பை இதை முஸ்லிம்களினதும் ஆட்சியாளரினதும் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தார்.

புதிய அரசியல் முறைகளையும் அதன் பயன்களையும் அறியாததால் தமது சமூகத்தினர் அரசியல் ரீதியான முயற்சிகளில் ஈடுபடாதவர்களாக இருப்பதை சித்திலெப்பை கவலையுடன் அவதானித்தார். ஏனைய சமூகத்தவர் பெற்றிருப்பதைப் போல முஸ்லிம்களும் அரசியல் உரிமைகளைப் பெறவேண்டும். என்று முஸ்லிம் நேசனில் சித்திலெப்பை எழுதினார். இலங்கையில் இரண்டு இலட்சம் முஸ்லிம்கள் அரசுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி வருகின்றனர். இருந்த போதும் சட்ட நிருபன சபையில் முஸ்லிம்களுக்கு ஏன் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படவில்லை என்றும் சட்ட வாக்கச் சபையில் முஸ்லிம்களுக்கான பங்கினையும் உரிமைகளையும் உடனடியாக வழங்க முன்வர வேண்டும் என்றும் 1884ல் அவர் குரல் எழுப்பினார்.

கொழும்பு வருகையோடு இலங்கை அரசியல் நிர்வாகத்தின் அறிமுக சபையான சட்டவாக்க சபையில் முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்று சித்திலெப்பை சுட்டிக் காட்டியதும் அதைத் தனது பத்திரிகை மூலம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியப்படுத்தியதும் இலங்கை முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை முக்கிய அரசியல் உரிமைக் கோரிக்கையாகும்.

முஸ்லிம் விவாகப் புதிவுச் சட்டம், முஸ்லிம்களின் பிரேத அடக்கம் தொடர்பில் சட்டவாக்க சபையில் முஸ்லிம்களுக்காக பேச யாரும் இல்லாத நிலை முஸ்லிம் சமூகத்தில் பெரிய அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. சிங்களவர்களுக்கும் தமிழர்களும் வெள்ளைக்கார தோட்டத்துரைமார்களுக்கும் சட்டவாக்க சபையின் பிரதிநிதித்துவம் - இன ரீதியில் வழங்கப்படும் போது முஸ்லிம்களுக்கு ஏன் இப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படவில்லை என்பதே சித்திலெப்பை எழுப்பிய கேள்வியாகும்.

இக் காலப்பகுதியில் முஸ்லிம்களிடையே காணப்பட்ட பிரதான பிரச்சினை வெவ்வேறு குழுக்களாக அவர்கள் இருந்து செயற்பட்டமையாகும். சமூகம் சமயம் சார்ந்த அநேக விடயங்களிலும் முஸ்லிம்கள் இரு கூறாகப் பிரிந்தே செயற்பட்டனர். ஒப்பீட்டு ரீதியில் ஏனைய சமூகத்தினரை விட பெரிய அளவில் மோதல் நிலை காணப்பட்டுள்ளது.

துருக்கியக் கலீபாவின் பிரதிநிதி உள்ளிட்ட பல்வேறு பழைமைவாத அமைப்புக்கள் முறைசார் கல்விக்கும் நவீன மாற்றங்களுக்கும் எதிரான கொள்கைகளுக்கு தலைமை தாங்கினர். உலமாப் பிரிவினரின் தலைமையில் அல்லது வழிகாட்டலில் இயங்கிய இப்பிரிவினர் படித்த மத்திய தர முஸ்லிம்களின் தலைமைத்துவத்தையும் வழி காட்டலையும் எதிர்த்து வந்தனர். விவாகம் விவாகரத்து தொடர்பான முஸ்லிம் தனியார் சட்டதிருத்த நடவடிக்கைகளில் இப் பிரிவினை தெளிவாகப் புலப்பட்டது. சித்திலைப்பை தலைமையில் படித்த வகுப்பினரும் மரபு மற்றும் மத்ரஸா கல்விப் பின்னணி உடையவர்கள். இன்னொரு குழுவாகவும் தத்தமது கருத்துக்களுக்காகப் போராடினர். பல்வேறு பிரிவினர்களுக்கும் பிளவுகளுக்கும் சமூகம் முகம் கொடுத்த போதும் சித்திலைப்பை தலைமையில் நடைபெற்ற போராட்டங்கள் சமூக அரசியல் மாற்றங்களுக்கு வழி வகுத்தன.

பிரித்தானியர் ஆட்சி (1796 – 1948) முஸ்லிம்களுக்குச் சில சாதகமான வாய்ப்புக்களை வழங்கியது முக்கியமானதாகும். பிரித்தானியாவின் தாராண்மைக் கோட்பாடும் சுதந்திர வர்த்தகக் கொள்கையும் முஸ்லிம்களின் நலன்களில் புதிய மாற்றங்களை தோற்றுவித்தன. போர்த்துக்கேயரையும் டச்சுக்காரரையும் போல் அல்லாது பிரித்தானியர் முஸ்லிம்களின் வர்த்தகத்தில் அதிக அளவு பொறுமையுடன் நடந்து கொண்டனர்.

முஸ்லிம்களுக்காக நீண்ட காலமாக இருந்து வந்த தனியார் சட்ட ஏற்பாடுகள் அவர்களுக்கு ஒரு அரசியல் தனித்துவத்தை வழங்கியது. 1833 ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட சட்டவாக்கச் சபையில் 50 ஆண்டுகளின் பின்னர் முஸ்லிம்கள் தமக்காக ஒரு அங்கத்துவத்தை பெற்றுக் கொள்வது முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்திற்கும் அரசியலுக்குமான புதிய தொடர்பாக அமைந்தது. முஸ்லிம்களை அரசியல் ரீதியில் ஒரு சமூகமாக மாற்றமடையச் செய்ய வேண்டும் என்ற புத்துயிர்ப்பு அணியின் இலட்சியத்திற்கு கிடைத்த வெற்றியாகவும் இதைக் கருதலாம்.

உசாத்துணைகள்

எம்.ஈ.எம் அமீன் 2000 இலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்வும் கலாசாரமும் ஹெம்மாதகம், இலங்கை

எம்.எஸ்.எம். அனஸ் (2016) எதிர்ப்பு அரசியலின் புரட்சி நாயகன் ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி, மாற்றுப் பிரதிகள், புத்தா நத்தம் (இந்தியா)

Vijaya Samaraweera (1986) Aspects of muslim Rivalist movement in the last Nineteenth century in muslims of srilanka (Ed) M.A.M. Shukri.

எம்.எம்.எம் அனஸ் (2017) முஸ்லிம் அரசியல் முன்னோடி: அறிஞர் சித்திலைப்பை, சித்திலைப்பை நிறுவகம், கண்டி, இலங்கை

ஈழத்தின் முதல் தமிழ் நாவலான அசன்பே சரித்திரம் (அசன்பேயுடைய கதை) : முக்கியமான அவதானியங்கள்

பேராசிரியர் செ யோகராசா

ஈழத்தின் முதல் தமிழ் நாவல் அசன்பே சரித்திரம் (அசன்பேயுடைய கதை) என்பது இன்று ஆய்வாளர்களால் ஏற்கப்பட்டிருப்பினும் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் பற்றிய ஆரம்ப கால கட்டுரைகளிலோ ஆய்வுகளிலோ அது பற்றிய தகவலெதுவுமில்லை என்பதனை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் சிலரே அறிந்திருப்பர்.

எப்.எக்ஸ்.சீ.நடராசா எழுதிய ஈழமும் தமிழும் என்ற கைநூல், கனக செந்தில்நாதன் எழுதிய ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, பண்டிதர் க. பொ. இரத்தினம் எழுதிய இலங்கையில் இன்பத்தமிழ் பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம் எழுதிய தமிழ் இலக்கியவரலாறு சோம.லெ.செட்டியார் எழுதிய வளருந்தமிழ் முதலான பொதுவான நூல்களிலும் சரி, சி.தில்லையூர் செல்வராசன் எழுதிய ஈழத்தில் தமிழ்நாவல் வளர்ச்சி (1962 இதன் நூல் வடிவம் 1967) என்ற நாவல் பற்றிய முதல் ஆய்வு நூலிலும் சரி அசன்பே சரித்திரம் என்ற பெயரே இடம்பெற்றிருக்கவில்லை.

மேற்குறிப்பிட்டவாறான ஆய்வுகூசு கீழலில் முதன் முதலாக அசன்பே சரித்திரம் நாவலை ஆதார பூர்வமாக அறிமுகம் செய்த பெருமை (அறிஞர் சித்திலைவலை இலங்கையின் முதல் தமிழ் நாவலாசிரியர் - தினகரன் வாரமஞ்சரி, 1972.10.22) எஸ்.எம்.கமாலுத்தீன் அவர்களையே சாரும் ஈழத்து தமிழ் நாவல் வரலாற்று ஆய்வு நூலில் முதன் முதலாக சேர்த்துக்கொண்ட பெருமைக்குரியவர் கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியம் (ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம், யூன்,1978) தமிழ் நாவல் வரலாற்றிலே முதன் முதலாகச் சேர்த்துக்கொண்டவர்கள் இணை ஆய்வாளர்களான பெ.கோ.சுந்தரராஜன் (சிட்டி), சோ.சிவபாதசுந்தரம் (தமிழ்நாவல், நூற்றாண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும், 1977) ஆகியோராவர். (இவர்கள் ஒப்பீட்டு நோக்கில் இந்நாவலின் சிறப்புகள் சிவற்றை வெளிப்படுத்திய பெருமைக் குரியவர்களுமாவர்). தமிழின் முதல் நாவலாகிய பிரதாய முதலியார் சரித்திரத்தையும் ஈழத்தின் முதல் நாவலாகிய அசன்பே சரித்திரத்தையும் விரிவாக ஒப்பிட்ட பெருமைக்குரியவர் எழுத்தாளர் அகஸ்தியர் (ஒரு நூற்றாண்டின் இரு நாவல்கள்)

ஆரம்பத்திலே ஈழத்தின் முதல் நாவலாக ஆய்வாளர் சிரால் (உ.ம: தென் புலோலியூர் மு.கணபதிப்பிள்ளை) கருதப்பட்ட காவலப்பன் கதை, அதன் பின்னர் முதல் நாவலாக கருதப்பட்ட ஊசோன் பாலந்தைக் கதை (சில்லையூர் செல்வராசன்) என்றவாறான ஆய்வு முடிவுகள்

பலவற்றைத்தாண்டி ஈழத்தின் முதல் நாவலாகவும் தமிழின் இரண்டாவது நாவலாகவும் உள்ளது அசன்பே சரித்திரம் என்பது இன்று “ஏகமனதாக” அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்விதத்தில் அந்நாவலாசிரியர் அறிஞர் சித்திலெவ்வை ஆகிய எம்.சி.சித்திலெவ்வை மரைக்கார் அவர்கள் ஒட்டுமொத்தமான தமிழ் நாவல் வரலாற்றிலேயே முக்கிய இடம்பெற்றிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

மேற்கூறியவாறு முதல் நாவல் என்ற “ஏற்படைமை” நிலையில் ஒப்பு நோக்கில் அசன்பே சரித்திரத்தின் சிறப்புகள் பற்றி இவ்வேளை சுருக்கமாகச் சுட்டிக்காட்டுவது அவசியமானதாகின்றது. அவையாவன:

01. முற்பட்ட ஈழத்து நாவல் ஆய்வாளர்கள் ஈழத்தின் முதல் நாவல் என குறிப்பிட்டுவந்த காவலப்பன் கதையசுடநல வுநீழ்சுவநசு என்ற ஆங்கில நாவலின் தமிழாக்கமாகும்.

1.1. வேறு சில ஆய்வாளர் சிலர் ஈழத்தின் முதல் நாவல் எனக் குறிப்பிட்டுவந்த ஊசோன் பாலத்தைக் கதை, Orson and Valentine என்ற போர்த்துக்கேய நெடுங்கதையை ஆதாரமாகக் கொண்டது.

மாறாக, இந்நாவல் பிறமொழித் தழுவலாகவோ மொழி பெயர்ப்பாகவோ பிறப்பெடுக்காமல் நாவலாசிரியரது சொந்த ஆக்கமாக வெளிப்பட்டிருத்தல்.

02. இந்நாவலின் களம் ஆரம்பகால ஏனைய ஈழத்து நாவல்கள் (மொழிபெயர்ப்புத் தழுவல்) நாவல்களில் இடம்பெற்றவாறாக கற்பனைக்களமாக இல்லாமை அல்லது தமிழ் நாட்டுக் களமாக இல்லாமை (ஈழத்தின் மூன்றாவது நாவலான மோகனாங்கி, தமிழ்நாட்டு விஜயநகர நாயக்கர் காலக்களம்). மாறாக, இந்நாவல் ஈழத்துக்களமாக இல்லாவிடினும் முதன் முதலாக எகிப்து, பம்பாய், கல்கத்தா என்றவாறு பிறநாடுகளை களமாகக் கொண்டது என்ற விதத்தில் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் தனித்துவ இடம் பெற்றுள்ளமை.

03. ஆரம்பகால பிற நாவல்களுடன் ஒப்பிடும்போது இந்நாவல் யதார்த்தச் சாயல் கொண்டிருத்தல். (உ-ம்: ஆண்டு, மாதம், திகதி இடப்பட்டு எழுதப்படல்)

04. கதை அத்தியாயப் பகுப்புகளின்றி, தொடர்ந்து செல்லுதல்

05. ஆரம்பகால ஏனைய நாவலாசிரியர்கள் தத்தமக்கென தனித்துவமான நடை கைவரப் பெற்றிருப்பது போன்று இந் நாவலாசிரியருக்கும் தனித்துவமானதொரு கவிதைப் பாங்குடைய நடை கைவரப்பெற்றிருத்தல் உ-ம் : “ஐகுவருடைய மனைவியோ சற்று நேரம் முற்றும் நினைவற்று, மயக்க முற்றுப் பின்னர் தன்னறிவு நிலைத்துத் தலையெழுந்தித் தாவி, வெகுஆவலாய்ப் புருஷனைப் பார்த்தாள். அவரைக் காணாமையால், ஆவென பதறி, கோவெனக் கதறி, அவ்விடத்திலுள்ளவர்களைக் கேட்க, முன்னவர் தூக்கத்தினால் யோசித்ததையும், பின்னர் அக்கடிதத்தை வாசித்ததையும் அவர் அறிவற்றவர்போல் குறியற்று மயங்கி நின்றதையும் வீட்டை விட்டு வேட்டைமான் போல கடின செய்தியையும் சொல்ல, அவள் கேட்டு, “அல்லாஹ் அல்லாஹ் என் கர்த்தாவே! என் பத்தாவெங்கெனச் சத்தமிட்டு தலையணி மீது பொத்தென விழுந்தாள். சுற்றியிருந்தவர்கள் போய்ப்பார்க்கப் பொட்டென அவள் உயிர் போயிருக்கக் கண்டார்கள்”

அதேவேளையில், எழுத்துலகில் சில புகழ்பெற்ற பிற்கால எழுத்தாளர்களான பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர், சாண்டில்யன், ராஜேஸ்குமார், புஷ்பா தங்கத்துரை, போன்று ஜனரஞ்சக பாங்கில் வர்ணிக்குமாற்றலும் இந்நாவலாசிரியரிடம் காணப்படுகிறது.

உ-ம் : “உறைந்த பனிக்கட்டியைத் திரட்டி
உருவாக்கப்பட்ட சித்திரப்பாவை...”
“எதிர்ந்துப் போர் செய்கின்ற இரண்டு
கெண்டைமீன்களையொத்த
விழிகள்....”

“தொங்கிள நீரோ, தடித்து அடிபரந்து
பூரித்தெழுந்து அண்ணாந்து நிமிர்ந்து
தளதளவென விளங்கும் தங்கக்
கிண்ணத்தையொத்த தனங்களும்...”

06. மேற்கூறிய அனைத்தையும்விட ஆங்காங்கே இஸ்லாமிய பண்பாட்டின் சிறப்புகளை எடுத்துக்காட்டுதல்.

07. வேண்டியவிடங்களில் அவற்றையும் ஆங்கிலேயப் பண்பாட்டுடன் ஒப்பிட்டுக்காட்டுதல்.

08. தமிழில் முதல் முஸ்லீம் எழுத்தாளர் எழுதிய நாவல் என்ற விதத்தில் முதல் நாவலாக காணப்படுவதால், இது பற்றிய தொடர்ச்சியான ஆய்வுகளுக்கு வழிவகுத்துள்ளமை அடுத்த முஸ்லீம் எழுத்தாளருக்கான கால இடைவெளி அதிகரிக்கின்ற நிலையிலே அதற்கான காரணங்கள் பற்றிச் சிந்திக்கின்ற வாய்ப்பும் உருவாகியிருத்தல்!

சிந்தனைச் சிற்பி அறிஞர் சித்தி லெப்பை!

மௌலவி காத்தான்குடி பெளஸ் (ஷர்கி)

சமய விவகாரச் செயலாளர் -
சித்தி லெப்பை ஆய்வுப்பேரவை

நமது இலங்கைத் திருநாட்டில் அறிஞர் சித்தி லெப்பையை அறிந்து தெரிந்தவர்களை விட கேள்விப்பட்டவர்களே அதிகம்!

அறிஞர் சித்திலெப்பை 11.05.1838 ஆம் அண்டு கண்டியில் முஹம்மது லெப்பை மரைக்கார் சித்திலெப்பை மரிக்கார் என்பவருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். சித்திலெப்பை கண்டியில் ஜெனரல் எஸ்கூலில் ஆரம்பக் கல்வியை ஆங்கில மொழியில் கற்றார். பகுதி நேரம் முழுவதிலும் சித்திலெப்பை தனது தமையனார் முஹம்மது லெப்பை ஆலிம் மரைக்காரிடம் தமிழ், சிங்களம், அரபு ஆகிய மொழிகளைப் பயின்றார். முஹம்மது லெப்பை ஆலிம் என்ற தமையனார் ஆலிமாக மட்டுமன்றி தமிழ் புலமையுள்ள புலவனாகவும் காணப்பட்டார். சித்தி லெப்பையிடம் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வு வெகுவாகக் காணப்பட்டது.

சித்திலெப்பை தனது அரபி மொழியிலான புலமையையும், ஆளுமையையும் வளர்த்துக் கொள்ள அக்குரணையைச் சேர்ந்த செய்கு முஹம்மத் என அழைக்கப்பட்ட கசாவத்தை ஆலிமிடம் அரபுமொழியை மிக ஆர்வமாகக் கற்றார்.

சித்தி லெப்பையின் தந்தை ஒரு ஆங்கிலமொழி புலமையுள்ள ஒரு அறிஞர். ஆங்கில மொழி படிப்பது ஹறாம் என்ற காலத்தில் ஆங்கில மொழியில் தேர்ச்சி பெற்று வழக்கறிஞரானார். அதனை தொழிலாகவும் செய்தார்.

ஆத்மீகமும் சிந்தனையும்!

சித்தி லெப்பையிடம் சிறிய வயது முதல் ஆத்மீகமும் உலகலாவிய சிந்தனையும் நிரம்பிக் காணப்பட்டது. சிறிய வயதிலேயே ஆத்மீகக் கட்டுரைகளும், சீர்திருத்தக் கட்டுரைகளையும் சித்தி லெப்பை எழுத ஆரம்பித்து விட்டார்.

சித்தி லெப்பையின் சிந்தனை உந்தலுக்கு அவரது தந்தையின் அறிவாளிகளுடனான தொடர்புகள் காரணமாக அமைந்தது. அப்படியான அறிஞர்கள் யார்? என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

எகிப்து நாட்டின் சுதந்திரத்துக்காகப் போராடி அங்கிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டு, இலங்கையில் தஞ்சம் புகுந்த அரபி பாஷா, சமூக சீர்திருத்தத்திற்காக உழைத்து கட்டுரைகளைக் கட்டுக்கட்டாக எழுதிய ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி - யெமனில் இருந்து இலங்கையில் வந்து குடியேறி வாழ்ந்த உமர் பின்

அப்துல்லாஹ் அல்பாதிப் யெமனி, கசாவத்தை ஆலிம் (ரஹ்) அவர்கள் போன்றோரின் சீரிய சிந்தனைகள் சித்திலெப்பையின் சிந்தனைப் போக்கில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது.

அறிஞர் சித்திலெப்பை தனது தந்தையைப் போன்று வழக்கறிஞராக 1862 ஆம் ஆண்டு வார்த்தையாடி, வாதாடி புகழ் பூத்தார்.

1871 ஆம் ஆண்டு சித்திலெப்பை செய்யிதா உம்மா என்ற பெண்ணை மணமுடித்தார். இந்தப் பெண்மணி, காயல் பட்டினத்தைச் சேர்ந்த அப்தில் காதிரமிய்யான் பிள்ளை அவர்களது மகளாவார். இக்குடும்பம் கண்டியில் வாழ்ந்ததனால் சித்திலெப்பையின் திருமணமும் கண்டியிலேயே தீர்மானிக்கப்பட்டது. சித்திலெப்பையின் மனைவி ஒரு சிந்தனையுள்ள பெண்ணாகக் காணப்பட்டார். அக்குர்ஆனில் ஆழ்ந்த புலமையுள்ளவராகவும், தமிழ், ஆங்கில மொழிகளில் தகுந்த திறமையுள்ளவராகவும், இசைப் பயிற்சி உள்ளவராகவும் திகழ்ந்தார்.

இவரது திறமையின் நிமிர்த்தம் கண்டியில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பெண் பாடசாலையில் அதிபராகக் கடமையேற்றார். சித்திலெப்பையின் பொதுப்பணிகளுக்கும், உயர்ந்த சிந்தனைகளுக்கும் தாக்குப் பிடித்து ஒத்துழைத்து செயல்படும் சீரிய பெண்ணாக செய்யிதா உம்மா திகழ்ந்தார். இது சித்திலெப்பைக்குக் கிடைத்த பெரும் அருளாக நினைந்து அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தார்.

தனியான ஷரீஆ சட்டம்!

முஸ்லிம் நாடுகள் ஐரோப்பிய ஆட்சிக்கு அடிமைப்பட்ட போது இஸ்லாமிய சட்டங்கள் பொதுச் சட்டங்களாகவே காணப்பட்டது. கடைசியில் அதுவும் காலவதியாகி உரோமன் டச்சு சட்டம் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது.

இக்கால கட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையாக இருந்த இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் இஸ்லாமிய ஷரீஆ சட்டம் தனியார் சட்டமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.

இதற்கு ஆதாரமாக உலகை சுற்றி வந்த அரபி இதரீஸ் என்பவர் எழுதிச் சென்ற குறிப்புக்கள் இன்னும் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது.

“கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் சமய சுதந்திரத்தை தனிமையாக அனுபவித்தனர். தமது சொந்த சட்ட திட்டங்களுடன் பாரம்பரிய வழியில் அதனைத் தழுவி எதிர் கெண்ட பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைத்துள்ளனர்” என்பதை உணர்த்துகின்றது.

இலங்கை அரசாங்கத்தின் அனுசரணையுடன் முஸ்லிம் தனியார் சட்ட விதிகளை 1806 முதல் அமுல்படுத்தினர். இதில் முஸ்லிம் விவாக வாரிசு உரிமை சட்டம், வக்பு சட்டம் என்பன உள்வாங்கப்பட்டது. ஆயினும் வக்பு சட்டம் 1956 முதல் அரசு சட்ட பூர்வமான அமைப்பாகத் திகழ்ந்தது.

இந்த அமைப்புக்களை உருவாக்கி, இதற்கான யோசனைகளையும் மார்க்க ரீதியான தேடல்களையும் ஒன்றிணைப்பதில் அறிஞர் சித்திலெப்பை படாத பாடு பட்டுள்ளார் என்ற உண்மையை இலங்கை மக்கள் தெரிந்து வைத்திருப்பது கடமையாகும்.

விவாக, விவாக ரத்துப் பதவுக்கான நடைமுறை

இலங்கையில் முஸ்லிம்களின் விவாக, விவாகரத்துச் சட்டங்களைப் புதிவு செய்வதற்காக 1806 ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது. அப்போதெல்லாம் அபிப்பிராயங்களும், விவாதங்களும் நடைபெற்றதால் இதனை சீரிய முறையில் நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் போனது.

ஆயினும் 1928 ஆம் ஆண்டு முஸ்லிம்களின் விகாகத்தையும் விவாகரத்தையும் பதிய வேண்டுமென அறிஞர்கள் விடுத்த கோரிக்கையின் மூலம் இச்சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது.

இப்படியான யதார்த்தப் பூர்வமான விடயங்களை சமுதாய சட்டமாக்கல் நடவடிக்கைகளுக்கு அறிஞர் சித்தி லெப்பை போன்றவர்கள் ஆற்றிய பங்கு அளப்பரியது என்பதை உணர்வோம்.

கலாச்சாரம் பற்போகாத கல்வித் தேடல்!

மேனாட்டுக் கல்வியைக் கற்பதற்கு முஸ்லிம்கள் தயாராக வேண்டும் என்பது அறிஞர் சித்திலெப்பையின் அவாவாக இருந்தது.

இந்தப் பிரவேசத்திற்கு ஆங்கில மொழி மிகமுக்கியமாக இருந்த படியால் அன்றைய லெப்பைமார்களும், அறை குறையாகப் படித்தவர்களும் எதிர்ப்புக் கொடியை ஏந்தினார்கள்.

காரணத்தைக் கண்டறிந்தார் அறிஞர் சித்திலெப்பை. அதுதான் கலாச்சார மாற்றங்களும், மதமாற்றங்களுமாகும். இது ஒரு நியாயமான காரணம் போன்று தோன்றினாலும், கல்வியைத் தொடர முடியாத வில்லங்கம் என சித்தி லெப்பை முடிவெடுத்தார்.

கலாச்சார மாற்றமில்லாத முறையில் மேனாட்டுக் கல்வியைக் கற்க வாய்ப்புகளைத் தோற்று வித்தார். தனது செயல்பாட்டுக்கு ஊக்கம் தரும் வகையில் அக்காலத்தில் பெயர் போன அறிஞர் பெருமக்களையும் தன்னுடன் சித்தி லெப்பை இணைத்துக் கொண்டார்.

அரசாங்கத்தை அவமதிக்காமல் நடத்தல்!

ஒரு நாட்டில் வசிக்கும் போது அந்த நாட்டுக்கு விசுவாசமாக நடப்பது அந்த நாட்டின் ஆட்சியோடு நீதியான கருத்துக்களுக்கு ஏற்றுப் போதல் ஆகியன இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் இன்றியமையாத கருத்தாகும்.

இதற்கொப்ப அறிஞர் சித்திலெப்பை அரசுடன் வெறுப்போடு நடந்து கொள்ளாமல் இணைந்து போகின்ற மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தினார்.

இதனை அவர் தனக்காக வகுத்துக் கொள்ளாமல் முழு சமுதாயத்துக்குமாக ஏற்றார். சேர்ந்து போவதால் பல காரியங்களை சமுதாயத்துக்குச் சாதிக்கலாம் என்ற எண்ணப் பாங்கு அவரிடம் காணப்பட்டது.

இருந்தாலும் ஆட்சியினால் முஸ்லிம்களுக்கு, சிறுபான்மை சமூகத்துக்கு ஏதேனும் விபரீதம் ஏற்படும் வாய்ப்புத் தென்பட்டால் உடனே அதனை எழுத்து மூலமும், பேச்சு மூலமும் கண்டித்து பாராளுமன்றம் வரை அதனை கொண்டு செல்லும் ஆற்றல் அவரிடம் காணப்பட்டது.

இந்த இலங்கை நாட்டை நேசிக்கத் தூண்டிய நல்லவர்களில் சித்திலெப்பை முன்னிலை வகிக்கின்றார் ஆட்சியைக் கவிழ்த்துப் புரட்சி செய்ய அறிஞர் சித்திலெப்பை முனையவுமில்லை! எவரையும் தூண்டிவிடவுமில்லை!

முஸ்லிம் பிள்ளைகளுக்கான தண்ணீர் பள்ளி கூடங்கள்!

முஸ்லிம் பிள்ளைகள் அங்குர்ஆனைக் கற்றுக்கொள்ள தண்ணீர் பள்ளிக் கூடங்களே இருந்தது. லெப்பை மார்களும் பெண்மணிகளும் இதனை ஏற்று மாணவர்களுக்கு அங்குர்ஆனைக்

கற்று கொடுத்தார்கள் ஆனால் ஓதல்கள் திருத்தமானதாக இருக்கவில்லை. ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சியும் அவர்களிடம் காணப்படவில்லை! அதனால் பிரம்பும், கையுமாக கட்டுப்பாடுகளை அவிழ்த்து விட்டு, அருள்மறையை கற்றுக் கொடுத்தார்கள். இந்த முறைமையைப் பார்த்த அறிஞர் சித்திலெப்பைக்கு அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது. அதற்காக அல்குர்ஆன் உச்சரிப்பு முறை, கற்பிக்கும் முறை, கருத்துக்களை உணர்த்தும் முறை அனைத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, கட்டுரைகளையும், விளங்கக் கூடியவர்களின் மத்தியில் பிரச்சாரத்திலும் ஈடுபட்டார்.

அரபி மொழி பயிற்சியும் அர்த்தம் புர்தலும்!

அரபி மொழி அந்தக் காலத்தில் பாடசாலைகளிலும், மத்ரஸாக்களிலும் மெல்ல மெல்ல பாடம் நடாத்தப்பட்டது.

ஆனால் அதன் உச்சரிப்புக்கள் அரபியர்களின் உச்சரிப்போடு சங்கமிக்க வேண்டும் என்பதும், அதன் அர்த்தத்தை மாணவர்களுக்கு எளிய மொழியில் கற்பிக்கவேண்டும் என்பதும் அறிஞர் சித்திலெப்பையின் கனவாக இருந்தது.

மொழி அறிவுடன் இலக்கணமும் முறையாகப் படிப்பிக்க வேண்டும் என அறிஞர் சித்தி லெப்பை உயர்மட்டங்களிலும் குரல் கொடுத்தார்.

அரபு மத்ரஸாக்களில் பிள்ளைகள் ஆர்வம் காட்டாததால், அந்த முறைமையை மாற்றி தினமும் நபிகளாரின் ஹதீஸ்கள், வரலாற்றுக் சரிந்திரங்களை மாணவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தால் அரபு மொழியில் ஆர்வமும் அபிமானமும் ஏற்படும் என சித்தி லெப்பை சிந்தித்தார்.

அன்றையக் காலத்தில் மிகப்பிரபலமாக விளங்கிய முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகையில் இது பற்றி எழுதினார். நாடு எங்கும் சித்தி லெப்பையின் கருத்துக்கு நல்ல கவர்ச்சியும் மவுசும் ஏற்பட்டது.

அரபி மொழி பயில மாணவர்கள் ஆர்வம் காட்டினார்கள். அரபு நாட்டின் தொடர்புகளுக்கு, அரபிகளின் நட்புக்கு இந்த அரபிப் பாஷை முன்னேற்றம் தந்தது. பலர் அரபியும் ஆங்கிலமும் சமகாலத்தில் பயில முன்வந்தார்கள். சிங்களத்தையும், தமிழையும் படித்தனர். சரந்திப் ஆகிய இலங்கை சர்வதேசமும் மதிக்கப் படக் கூடியதாக அரபு மொழி ஆட்சி செய்தது. அரபியர்களின் செல்வாக்கும் கிடைத்தது.

அறிஞர் சித்தி லெப்பையும் அரசியலும்!

அரசியலில் முஸ்லிம்கள் இணைய வேண்டும் என்பது அறிஞர் சித்தி லெப்பையின் அவாவாகும். அவரின் சட்டப்படிப்பும், அதனால் ஏற்பட்ட நட்புக்களும், தொடர்புகளும், குடும்பச் செல்வாக்கும் காலப் போக்கில் அறிஞர் சித்திலெப்பையை அரசியலுக்கு படிப்படியாக நகர்த்தியது.

முஸ்லிம் சமூகம் அரசியலில் காட்டும் ஆர்வமும், ஆர்வமின்மையும் அதனால் சமுதாயம் பெறும் நன்மையும், நன்மையின்மையும் சித்திலெப்பையை அரசியலில் வேகமாகத் தூண்டியது.

பல்மொழித் திறமை கோடீ, துருக்குத் தொப்பி, அவரை இனங்காட்டி நின்றாலும் கண்டிக்காரர் என்கின்ற அந்த பாச மொழி கண்டியில் அவருக்கு பெரிய செல்வாக்கை ஏற்படுத்தியது. மாற்று மதத்தவர்களும் மதிக்கின்ற ஒரு மாமனிதராக சித்தி லெப்பை திகழ்ந்தார்.

அதனால் கண்டி மாநகர சபையின் உறுப்பினராக நியமனம் செய்யப்பட்டார். முஸ்லிம் சமுதாயத்துக்கு சேவை செய்வதற்கு அன்னாருக்கு இது ஒரு களமாக அமைந்தது. எட்டு வருட காலங்கள் எதிர்ப்புக்கள் இல்லாமல் கண்டியிலிருந்து சேவை செய்து செம்மலாகத் திகழ்ந்தார்.

கண்டி வாழ்கின்ற முஸ்லிம்கள் பொது உணர்வுடன் சிந்தித்து கல்வியில் முன்னேறும் பொருட்டு நிறையக் கல்விப் பணிகள் செய்தார்.

அதிலும் விஷேடமாக உலகளாவிய உடம்மத்துக்களின் செய்திகளை உணர்வு பூர்வமாக அறிந்து கொள்ள 1882 ஆம் ஆண்டு “முஸ்லிம் நேசன்” பத்திரிகையை கண்டியில் வெளியிட்டார். மாத்திரமன்றி அப்பத்திரிகையில் ஆக்க பூர்வமான கட்டுரைகளையும் எழுதினார்.

சித்தி லெப்பையும் கொழும்பு வாழ்க்கையும்!

கண்டியில் உயர்ந்த செல்வாக்குடன் இருந்த அறிஞர் சித்தி லெப்பை 1884 ஆம் ஆண்டு கொழும்புக்கு குடியேறினார்.

அக்கால கட்டத்தில் கொழும்பு முஸ்லிம்களின் வாழ்வியல் தலைமைத்துவப் போட்டி காணப்பட்டது. பள்ளிவாயல் நிருவாகம், மையவாடி நிருவாகம், என்றெல்லாம் மரைக்கார் மார்களும்தான், லெப்பை மார்களும்தான் போட்டி தலைமைக்காக தடுமாறிய காலகட்டம் அது.

மேற்படிப்புக்காக சித்தி லெப்பை கொழும்புக்கு வந்தாலும், நாடலாவிய ரீதியில் முஸ்லிம்களுக்கு ஏதேனும் செய்யலாம் என்று எண்ணப்பாடு இருந்தது. அத்துடன் தனது தகப்பனார் வாழ்ந்த கொழும்பு ஊரல்லவா என்ற உட்கருத்தும் அவருக்கு இருந்தது.

தலைமைத்துவ போட்டியில் இருந்தவர்கள் சித்திலெப்பை சட்ட நிரூபண சபைக்குள் புகவே கொழும்பு வந்துள்ளார் என்ற கதை கட்டினார்கள். ஆனால் சித்தி லெப்பையிடம் அப்படி ஒரு எண்ணம் இருக்கவில்லை. சட்ட நிரூபண சபையில் முஸ்லிம்கள் அங்கத்துவம் பெற வேண்டுமென குரல் கொடுத்தார். நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் அக்குரல் வியாபித்தது.

“தேசாதிபதி ஆர்தர் ஹமில்டன் கோர்டன்” பதுளைக்கு வந்த போது மக்கள் அவரிடம் மகஜர் ஒன்றைக் கையளித்தனர்.

அதில் சட்ட நிரூபண சபையில் முஸ்லிம் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும் என்பது நியாயப் படுத்தப் பட்டிருந்தது. இவ்வாறு பல்வேறு ஊர்களிலும் குரல் கொடுக்கப்பட்டது.

இதன் பிரதிபலனாக 1889 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக முஸ்லிம்கள் சட்ட நிரூபண சபைக்கு உள்வாங்கப்படுவர் என அறிவிக்கப்பட்டது.

இத்தனைக்கும் பின்னின்று உழைத்தவர் அறிஞர் சித்திலெப்பை என்றால் நிகராகாது.

சிந்தனையாளர்களின் சீர்திருத்த சபை

முஸ்லிம்களின் சமய, சமூக, கலாசார மேம்பாட்டுக்காக 1886 ஆம் ஆண்டு சிந்தனையாளர்களை சமூக ஆர்வலர்களையும் இணைத்து “ஐம்இய்யதுல் இஸ்லாமியா” எனும் பெயரில் சீர்திருத்த சபை உருவாக்கப்பட்டது.

இவ்வியக்கத்தில் அறிஞர் சித்திலெப்பை முழு மூச்சாக செயல்பட்டார்.

இவ்வியக்கம் முழுக்க முழுக்க உலமாக்களை வைத்து உருவாக்கம் பெற வேண்டுமென 1885 ஆம் ஆண்டு முதல் சித்திலெப்பை பத்திரிகைகளில் எழுத ஆரம்பித்து விட்டார்.

இந்தியத் திருநாட்டில் எக்க சக்கமான உலமாக்கள் இருந்தும் ஒரு ஜம்இய்யா இல்லாதிருப்பது பெரும் சமூகக் குறைபாடாகும் என்பதை எடுத்து உரைத்தார். 1884ஆம் ஆண்டு இதற்காகப் பல கட்டுரைகளை எழுதினார்.

எகிப்து நாட்டின் சமய, சமூக சீர்திருத்தத்திற்காகக் 1500 உலமாக்களை ஒன்றிணைத்து ஒரு ஜம்இய்யாவும் உலமா செயல்படுவதை மக்கள் மனதில் குறிப்பாக உலமாக்களின் உள்ளங்களில் தொட்டு வைத்தார்.

இதன் விளைவாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட "ஜம்இய்யாவும் இஸ்லாமியா" முழுக்க முழுக்க மார்க்க ரீதியான பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு சொல்வதாக அமைந்திருந்தது.

கொழும்பில் பல்வேறு தரப்பாக சமய விடயங்களில் பலர் பிரிந்திருந்த போதும் மாஷா அல்லாஹ் அறிஞர் சித்திலெப்பையின் சிந்தனா புதிர்களுடன் உலமாக்கள் அணி திரண்டனர்.

சித்திலெப்பையின் அன்றைய கொழும்பு வருகையினால் ஏற்பட்ட பெரிய மாற்றங்களுள் உலமா சபையின் உருவாக்கம் மிகவும் சிலாகித்துப் பேசக் கூடிய ஒன்றாக அமைந்தது. காலப் போக்கில் இச்சபையுடன் இணைந்தே சோனக இஸ்லாமிய சங்கம் உருவாக்கம் பெற்றது.

கல்வீமான் சீர்தலெப்பையும் கல்வீக் கூடங்களும்

இஸ்லாமிய ரீதியான சர்வதேச தொடர்புடைய கல்வீக் கூடங்களை உருவாக்க வேண்டுமென அறிஞர் சித்திலெப்பை அவாக் கொண்டார். அதன் விளைவாக 1884 ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் "மத்ரஸ்துல் கைரியதுல் இஸ்லாமிய்யா" என்ற கல்வீத் தாபனத்தை உருவாக்கினார்.

இதே ஆண்டு வெலிகமையிலும் அறிஞர் சித்திலெப்பை ஒரு கல்வீக் கல்லூரியை உருவாக்கினார். சித்திலெப்பையின் சிந்தனைகளுக்கு கைகொடுக்க இந்தியா கீழ்க்கரையைச் சேர்ந்த மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் என்கின்ற மகான் வெலிகமைக்கு வந்து "மத்ரஸ்துல் பாரி" என்ற அரபுக் கல்லூரியை இதே வருடம் உருவாக்கினார்.

மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் குடும்பத்தினால் இலங்கையில் கட்டப்பட்ட மஸ்ஜிதுகள் 300க்கு மேற்பட்டதாகும்.

அறிஞர் சித்திலெப்பையும், மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் அவர்களும் பல்வேறு வழியில் சிந்தித்துச் சிந்தித்து சமூகத்துக்காகச் சேவையாற்றினார்கள். அவர்களின் சேவையை அல்லாஹ் பொருந்திக் கொள்வானாக!

இல்லற வாழ்வுக்கு நல்லறம் சொன்ன சீர்தலெப்பை!

இவ்வுலக வாழ்வில் சிறந்த குடும்பம் கணவன், மனைவி அமைய வேண்டும் என்பதை சித்திலெப்பை விரும்பினார்.

உலகில் செல்வமும், மறுமையில் பாக்கியமும் பெறவிரும்பினால் நற்குணமுடைய, அறிவு பூர்வமான, நன்னடத்தைமுடைய பெண்ணைத் தேர்ந்து திருமணம் செய்ய வேண்டும் என அறிவுரை நல்கினார்.

அழகிலா விட்டாலும், அருமையான குணமடைய மனைவி கணவனின் மேல் அன்பு செலுத்துபவளும், மணமகன் மனதை சந்தோஷப் படுத்தும் மனபாவம் உள்ளவளாகவும், கொடுக்கின்ற கொஞ்சச் சம்பாதிப்பாயினும் அதனை பொருந்திக் கொள்ளக் கூடியவளாகவும், எஞ்சியதை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடியவளாகவும் அந்த மனைவி அமைவது சந்தோஷத்தைத் தரக் கூடியது என்றார்.

உழைத்து வரும் கணவனை உபசரிப்பவளாகவும், கணவனுக்கு நல்ல உணவுகளை தயாரிப்பவளாகவும், நல்ல விடயங்களை வார்த்தையாடுவளாகவும் இருக்க வேண்டும். கணவனின் தாமதங்களின் போது மலர் வாடுவது போல் முகம் வாடுவதும், கணவனைக் காணும் போது மழைத்துளி கண்ட மயிலைப் போல மலர்ந்து அந்த மங்கை நிற்க வேண்டுமென சித்திலெப்பை விரும்பினார்.

இல்லைப் பெண்கள் மற்றப் பெண்களைக் கண்டு பொறாமைப் படுவதும், அடுத்தவர்களின் அழகான உடைகளும், ஆபரணங்களும் அவர்களை கவர்ச்சிக்குள்ளாகின்ற போது கணவன் குர்ஆன், 'ஹதீதை போதித்து தனது மனைவியை நன்னடத்தையின் பக்கம் வைத்துக் கொள்வது கணவனின் கட்டாய பணியாகும் என சித்தி லெப்பை கருத்து வழங்கினார்.

வாய்ப்பும், வசதியும், சந்தோஷத்தை தருவதில்லை! கணவனும், மனைவியும் கருத் தொருமித்து நடக்கின்ற போது தான் அங்கே வாழ்வியல் சந்தோஷம் ஏற்படுகின்றது என எடுத்துரைத்தார்.

குழந்தை வளர்ப்பும் சீத்த லெப்பையின் சிந்தனையும்

இளம் வயதிலேயே குழந்தைகளுக்கு ஒழுக்கப் பயிற்சியும், கல்விப் பயிற்சியும் கொடுக்க வேண்டுமென சித்தி லெப்பை சிந்திக்கலானார்.

நான் அப்போது சிறுவன். அயல் வீட்டுப் பிள்ளைகளுடன் அதுவும் நல்ல குணமுடைய பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடுவேன். பள்ளிக் கூடங்களுக்குச் சென்று பலதையும் பத்தையும், கூடாத செயலையும் படித்துக் கொள்வேன் என்பதால் அறிவும், அடக்கமும், அல்லாஹ்வின் அச்சமும் உள்ள ஒரு ஆலிமை அழைத்து வீட்டிலேயே குர்ஆன், ஹதீஸ், தப்ஸீர், தஸவ்வுப் ஆகிய அறிவுரைகளை படிக்க ஏற்பாடு செய்தனர்.

அறிஞர் சித்தி லெப்பைக்கு பிள்ளைப் பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் மனம் தளராமல் அப்துல் ஹமீத் எனும் ஆண்குழந்தையை தத்தெடுத்து வளர்த்தார். அந்தப் பிள்ளையின் மீது அன்பைச் சொரிந்தார். இதன் மூலம் பிள்ளை வளர்ப்பில் பெரியதொரு அனுபவம் சித்தி லெப்பைக்குக் கிடைத்தது.

பிள்ளைகள் விடயத்தில் பெற்றார் கொள்ள வேண்டிய கவனம் பற்றியும் அவர்களைப் பெற்றார் பழதாக்கிவிடும் ஆபத்துக்களையும் சித்தி லெப்பை சிந்தித்து செயல் படும் படி கூறினார்.

- 01) சின்ன வயதில் கேட்டும் பொருட்களை எல்லாம் பெற்றார் வேண்டிக் கொடுத்தல்.
- 02) பிள்ளையின் முன்னேற்றத்தை அவர்களின் முன்னால் சொல்லிக் காட்டுவது.
- 03) வாப்பா ஒன்றைச் சொல்ல உம்மா வேறு ஒன்றைச் சொல்வது.
- 04) மன உறுதியை மளுங்கடிக்கச் செய்தல்!
- 05) பிள்ளைகள் பழகும் நண்பர்களை அவதானிக்காமல் விடுவது.

06) தேவையில்லாத நூல்களை வாசிக்க அனுமதித்தல்.

07) நல்லொழுக்கத்தை பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்காமல் சொத்து சுகம் சேர்பதில் கவனம் செலுத்துதல்.

08) பெரிய குற்றத்தைப் பாராமல் சிறிய குற்றத்திற்கு தண்டனை வழங்குதல்.

09) பிள்ளைக்கு ஒன்றைச் சொல்லி தான் குற்றத்தைச் செய்வது.

10) குடிப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துதல்.

இவ்வாறு ஆழமான கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு குழந்தை வளர்ப்பில் அற்புதமான அறிவுரைகளை அறிஞர் சித்தி லெப்பை வழங்கினார். அவரின் கருத்துக்களில் அல்குர்ஆனும், 'ஹதீஸ்'ம் இமாம்களின் சொல்லும் இடம் பிடித்திருந்தது.

பாட நெறிக்காகப் பாடுபட்ட சீத்தலெப்பை!

இலங்கையிலுள்ள இஸ்லாமிய பாடசாலைகளில் இஸ்லாமிய கலாச்சாரத்துடன் கூடிய பாடநெறியினைப் படிப்பிக்க வேண்டுமென பெற்றாரர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள்.

இத்தகைய கருத்தில் அறிஞர் சித்தி லெப்பை அசைக்க முடியாத கற்பனையும், கரிசனையும் கொண்டிருந்தார்.

இதனை மையமாக வைத்து அறபு, தமிழ் பாடங்களுக்காகத் தெளிவான பாட நூல்கள் எழுத வேண்டிய கட்டம் ஏற்பட்டது. இந்த நூல்கள் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவும், இஸ்லாமிய நெறிகளைச் செம்மையாகச் சொல்பனவாகவும் இருக்க வேண்டுமென சித்தி லெப்பை சிந்தித்தார். அதன் கருவூலமாக 1891 ஆம் ஆண்டு அறபுமுதற் புத்தகம் - அறபு இரண்டாம் புத்தகம் - கிதாப் அல்ஹிஸாப் - ஹிதாயதுல் ஹாஸிமிய்யா ஆகிய நூல்களையும் 1892 ஆம் ஆண்டு தமிழ் முதற் புத்தகத்தையும் எழுதி வெளியிட்டார்.

இந்நூல்களில் 1891 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட "துஹ்பதுன் நஹ்வு" எனும் நூல் முற்றிலும் அறபு இலக்கணம் சார்ந்ததாகும். "கிதாப் அல்ஹிஸாப்" எனும் நூல் கணித நூலாகவும் எழுதப்பட்டது.

தமிழ் முதற் புத்தகம் தமிழ் பயிலும் மாணவர்களுக்கு இலகு வழி நூலாக அமைந்தது. எழுத்து அறிமுகங்களும் வடமொழிச் சொல் அறிமுகங்களும் அரேபிய பழமொழிகள், 'ஹதீஸின் மொழி பெயர்ப்புக்கள், சிறியல் குணங்கள், வாழ்பியல் பழக்க வழக்கங்கள், நோய், பாதுகாப்பு, சுத்தம், சுத்தமான நீர், ஹலாலான உணவு, அறக் கட்டளைகள் என்றெல்லாம் இந்நூல் பல சுவையூட்டும் சம்பவங்களை உள்ளடக்கி எழுதப்பட்டிருந்தது.

இஸ்லாமிய கருத்துக்கள் இந்நூலில் இணைக்கப் பட்டிருப்பது சித்தி லெப்பையின் சீர்திருத்தச் சிந்தனையாகக் காணப்படுகின்றது.

இந்நூல்கள் பாடசாலைகளில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கு அருமையான கல்வியல் நூலாகக் கொள்ளப்பட்டு பலரது பாராட்டையம் பெற்றது.

பத்திரிகைத் துறையும் சீத்த லெப்பையும்

அறிஞர் சித்தி லெப்பை பத்திரிகைத் துறையில் மிகப் பிரபல்யம் வாய்ந்தவராகக் காணப்பட்டார். இலங்கையின் ஆரம்ப பத்திரிகை தமிழில் 1841 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

இலங்கையில் மலாய் முஸ்லிம்களின் செல்வாக்கு எல்லா பட்டையணியிலும், தொழில்களிலும் செல்வாக்குச் செலுத்திய காலமாகிய 1869 இல் “அலாமத் லங்கா புரி” எனும் பத்திரிகையைச் மலாய் முஸ்லிம்கள் வெளியிட்டனர்.

இந்த மலாய் பத்திரிகையின்வளர்ச்சியினால் உந்தப் பட்ட வாப்பு மரைக்கார் நைத்த மரிகார் என்பவர் தமிழில் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு பத்திரிகையைக் கொண்டு வர நாடி கி.பி.1873 மே மாதம் 3ம் திகதி “புதினாலங்காரி” எனும் இதழை வெளியிட்டார். குறிப்பிட்ட காலத்தில் வளர்ச்சி குன்றியது இந்த இதழ்.

அதன் பின்னாலே கி.பி.1882 டிசம்பர் 21 ஆம் திகதி “முஸ்லிம் நேசன்” எனும் பத்திரிகை அறிஞர் சித்தி லெப்பையினால் கண்டியில் வெளியிடப்பட்டது. அதன் பின் 1894 இல் இந்தியரான ஸாஹிபு சுல்தான் “முஸ்லிம் மித்திரனை” தொடங்கினார். இவ்வாறு பல பத்திரிகைகளைப் பட்டியலிட்டால்

- 1) புதினாலங்காரி - 1873
- 2) முஸ்லிம் நேசன் - 1882
- 3) சர்வஜனநேசன் - 1886
- 4) கஷ்புற்றான் அன்கல்பில் ஜான் - 1890
- 5) ஹைபுள் இஸ்லாம் - 1890
- 6) ஞான சூரியன் - 1891
- 7) இஸ்லாம் மித்திரன் - 1894
- 8) அஸ்ஸவ்வாபு - 1900
- 9) முஸ்லிம் பாதுகாவலன் - 1901
- 10) மிஸ்பாஹூல் இஸ்லாம் - 1906
- 11) முஸ்லிம் - 1909
- 12) ஜவாஹிருல் அஃலம் - 1910
- 13) இலங்கை முஸ்லிம் - 1914

இவை போன்ற பத்திரிகைகளைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. 1894 வரை வந்த “இஸ்லாம் மித்திரன்” வரை அறிஞர் சித்தி லெப்பை வாசித்தது மாத்திரமின்றி பல பத்திரிகைகளில் சமூக விழிப்புக் கட்டுரைகளையும் எழுதினார்.

இவருடைய எழுத்துப் பணிக்கும், இலக்கிய முயற்சிக்கும் காரணமாக அமைந்தவர் சித்தி லெப்பையின் தமையனார் முஹம்மது லெப்பை மரைக்கார் ஆலிம் புலவராவார்.

இவரிடம் காணப்பட்ட அத்துனை புலமைகளும் அறிஞர் சித்தி லெப்பையிடம் காணப்பட்டது. சித்தி லெப்பையின் எழுத்துப் பணி ஷெரந்தீபில் சீரிய சிந்தனையையும் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களையும் முன்வைத்தது என்றால் மறக்க முடியாது.

தரீக்கா தஃவா வாத்களுக்கு தடை போடாத சீத்திலெப்பை

உலகலாவிய ரீதியில் தரீக்காக்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டு பலமான தஃவாப் பணிகள் நடைபெற்ற போதும் இலங்கையில் அது உடன் பிரகாசிக்க வில்லை! ஆனாலும் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் தரீக்காவின் செல்வாக்கு இலங்கையில் களைகட்டியது.

18 ஆம் நூற்றாண்டில் காயல் பட்டினத்தில் களைகட்டிய காதிரிய்யா தர்க்கா - இலங்கையில் செல்வாக்குச் செலுத்த ஆரம்பித்தது.

1975 வரை காதிரிய்யா தர்க்காவுக்காக உழைத்த சூபி மகான் ஷேஹ் உமர் தைக்கா சாகிப் 1850 வரை காதிரிய்யா தர்க்காவுக்காக உழைத்த ஷேஹ் அப்துல் காதிர் தைக்கா சாஹிப், பேர்வளை ஷேஹ் முஸ்தபா பாவா ஆதம் (ரஹ்) 18 ஆம் நூற்றாண்டில் தைக்காக்களை நிறுவி காகிரிய்யா தர்க்காவை நிறுவினார்கள். 1898 வரை காதிரிய்யா தர்க்காவுக்காக உழைத்த மாப்பிள்ளை லெப்பை சூலிம் அத்துடன் கோட்டாறு ஷைகுமாரும் ஆரம்ப காலத்தில் இலங்கையில் காகிரிய்யா தர்க்காவை நிறுவி பல தீனுடைய சேவைகளைச் செய்தார்கள். இது பக்தாத் முகைதீன் அப்துல்காதிக ஜீலானி (ரஹ்) அவர்களின் பண்பியல்புகளையும், பாரம்பரியங்களையும் கொண்டதாகத் திகழ்கிறது.

அதன் பின்னரான காலத்தில் இலங்கையில் ஷாதுரிலிய்யா தர்க்கா செல்வாக்குப் பெற்றது. ஷைரு பாஸி அவர்களுடன் இலங்கை முஸ்லிம்கள் 1289 இற்கு முன்னர் தொடர்பு கொண்டு ஷாதுலிய்யா தர்க்காவை இலங்கையில் பரவச் செய்தனர்.

ஷாதுலிய்யா தர்க்கா ஆபிரிக்கா சியுடாவுக்குத் தெற்கே குமற்றாவில் பிறந்த அபுல்ஹுஸைன் அலிஅஷ் ஷாதுலி (ரஹ்) (கி.பி.1196 – 1258) இல் இத்தர்க்காவைத் தோற்றுவித்தார்.

இலங்கையில் நக்ஷபந்தியாத் தர்க்காவும் 1907 காலப் பகுதியில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. இத் தர்க்கா புறாராவில் வாழ்ந்த முஹம்மது புறாவுத்தின் நக்ஷபந்தி (கி.பி.1317 – 1389) அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இத்தர்க்காவை இலங்கையில் குறாஸானி மௌலானா செய்யித் முஹம்மத் அல் - குறாஸானி (கி.பி.1908) இல் அவர்களால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

அறிஞர் சித்திலெப்பை அனைத்துத் தர்க்காக்களையும், வரவேற்று இஸ்லாமிய இபாதத் வழிமுறைக்கு ஆதரவு காட்டினார்.

அறிஞர் சித்திலெப்பையிடம் மெய்ஞானப் போக்கு நிறைந்து காணப்பட்டது. அதனால்தான் முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகையில் “ஞானம்” எனும் தலைப்பில் தொடர்ந்து சித்திலெப்பை கட்டுரைகளை எழுதினார். இக்கட்டுரைகளை தர்க்காவைப் பின்பற்றுபவர்கள் நேசித்து வாசித்திருக்கின்றனர்.

மெய்ஞான அறிவில் சித்தி லெப்பைக்கு இருந்த புலன்களை வைத்து கி.பி.1892 இல் “ஞானதீபம்” எனும் மெய்ஞான மாத சஞ்சிகையை வெளியிட்டார். இது உயர்ந்த ஆத்மீகத்தை எடுத்துக் கூறும் சஞ்சிகையாக மிளிர்ந்தது.

மெய்ஞானக் கருத்துக்களை ஊண்டி வாசித்த அறிஞர் சித்திலெப்பை தனது ஆய்வாக “அஸ்றாஹுல் ஆலம்” எனும் மெய்ஞான நூலையும் வெளியிட்டார். அறிஞர் சித்தி லெப்பையிடம் உயர்ந்த கருத்துக்களும், சேர்ந்து போகும் மனப்பான்மையும் நிரம்பியிருந்ததைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

சீர்த் லெப்பை சீர்தருத்தவாத் மட்டுமே! புரட்சிவாதியல்ல!

அறிஞர் சித்தி லெப்பை அகிம்சையாகத் தனது கருத்துக்களை முன்வைத்தார். இலங்கை நாட்டை நேசித்தார். ஆளும் அரசியலுக்கு ஆதரவாக இருந்து முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான கருத்துக்கள்

சொல்லப்படும் போது அதனை குழு மூலமாக கண்டனம் தெரிவித்து சிந்தனை பூர்வமான மாற்றத்தைச் செய்தார்.

ஊர்வலங்கள் நடாத்தியோ, அடிதடிப் பிரயோகங்கள் செய்தோ, ஆட்களைக் கடத்தியோ, துப்பாக்கிக் கலாச்சாரங்களை அவிழ்த்து விட்டோ எந்த நடவடிக்கைகளையும் சித்தி லெப்பை செய்யவில்லை!

காரணம் இந்த அனுகுமுறைகளை இஸ்லாம் வரவேற்கவுமில்லை. இஸ்லாத்தை சம்பூரணமாகப் பின் பற்றிய அறிஞர் சித்தி லெப்பை இதனை வரவேற்கவுமில்லை.

இலங்கையில் எல்லா சமயத்தினருடனும் அன்பாகவும், ஆதரவாகவும் இணைந்து ஒரு சமூக நல்லிணக்கத்துடனே வாழ்வதற்கே அறிஞர் சித்தி லெப்பை சிந்தித்தார். அதற்கேற்ப அன்றைய அறிஞர்களும், ஆலிம்களும், ஊர் பிரமுகர்களும் ஒத்துழைப்பு நல்கினார்கள். சித்தி லெப்பையின் சிந்தனைகளைப் பின்பற்றும் நாம் அதனையே ஆதரிக்கின்றோம்.

முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் ஷாரான்களா?

இன்று உலகலாவிய முஸ்லிம் உம்மத்துக்கள் அனுபவிக்கும் கஷ்டமும், துன்பமும் வாயினால் சொல்லி முடிக்க வார்த்தைகளே கிடையாது.

அமெரிக்கா, மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் நடக்கும் பயங்கரவாத மோதல்களில் அதிகமான பொறுப்பை முஸ்லிம்களின் தலையிலேயே கட்டி விடுகின்றார்கள். இது பெரும் அபாண்டமாகும். யசூதிய, நஸ்ரானிய ஊடகங்களின் ஊதிப் பற்றி வைக்கும் விளையாட்டாகும்.

ஐரோப்பாவில் கடந்த பயங்கரவாத தாக்குதல்களில் அதிகமானவை பிரிவினைவாதக் குழுக்களின் தாக்குதல்கள் தான்.

உதாரணமாக 2013 ஆம் ஆண்டில் ஐரோப்பாவில் நிகழ்ந்த தாக்குதல்கள் 152. இவற்றில் இரண்டு சம்பவங்கள் மட்டுமே மதரீதியாக நடைபெற்றது. ஏனைய 84 சம்பவங்கள் இனங்களுக்கிடையிலான பிரிவினை வாதிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சம்பவங்களாகும்.

2013 இல் டிசம்பர் மாதம் பிரான்ஸில் தீவிரவாதிகள் பிரான்ஸ் காவல் நிலையம் மீது ராக்கட் தாக்குதல் நடாத்தினார்கள். இது போன்ற பல சம்பவங்களைப் பட்டியலிடலாம். ஆனால் இதனை ஊடகங்கள் கிறிஸ்தவ அடிப்படை வாதக் கிளர்ச்சி என்று ஒலி, ஒளிபரப்பினார்களா? இல்லவே! இல்லை.

இதனை முஸ்லிம்கள் செய்திருந்தால் ஊடகங்கள் என்ன பாடுபட்டிருக்கும்? யோசித்துப் பாருங்கள் அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற பயங்கரவாத சம்பவங்களில் 94 விழுக்காடு முஸ்லிம் அல்லாதவர்கள் மேற் கொண்டார்கள். லத்தின்களோடு தொடுக்கப்பட்ட தாக்குதல்கள் 42 சதவிகிதமாகும். இவற்றில் 24 சதவிகிதம் தீவிரவாத இடது சாரிக் குழுக்களால் நடத்தப்பட்ட அநாகரீக சம்பவங்களாகும். இதனை முஸ்லிம்களா செய்தார்கள்?

கரோனினா வடக்கு மாநிலப் பல்கலைக் கழகம் 2014 இல் வெளியிட்ட அறிக்கையை பாருங்கள் செப்டம்பர் 11 அமெரிக்கத் தாக்குதல் உட்பட முஸ்லிம்கள் சம்பந்தமாக கூறப்படும் தாக்குதல்களில் 37 அமெரிக்கர்கள் மட்டுமே பலியானார்கள். அதே வேளை வெவ்வேறு சம்பவங்களில் 1,90,000 அமெரிக்கர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்.

2013 ஆம் ஆண்டு கடைசியில் படுகொலை செய்யப்பட்ட அமெரிக்கர்களில் கணிசமானவர்கள் சிறு பிள்ளைகளின் கரத்தினால் கொலை செய்யப்பட்டிருந்தார்கள். இவற்றுக்கெல்லாம் இஸ்லாமிய மதச் சாயம் பூசி முஸ்லிம்களை இழிவானவர்களாக உலகக்குக் காட்ட திட்டம் தீட்டப்பட்டது.

முஸ்லிம்கள் பெளத்தர்களின் துரோகங்கள் அல்ல!

இலங்கை நாடு பெளத்த மக்கள் பெருபான்மையாக வாழ்கின்ற நாடு! இங்கு முஸ்லிம்கள் பெளத்தர்களை மதித்து வாழ்கின்றார்கள். ஒரு முஸ்லிம் பெளத்த சிலையை உடைத்ததாக வரலாறு இல்லை.

பெளத்தர்கள் மீது அமெரிக்கா கூடாத குறி வைத்தது அதன் எதிரொலி... 2001 ஆம் ஆண்டில் ஆப்கானிஸ்தானிலுள்ள புத்தர் சிலையை குண்டு வைத்து தகர்ப்பதற்கு ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

இதற்கு முன்னரான காலங்களில் பெளத்த நாடுகளான வியட்நாம், கம்போடியா, லாவோஸ் போன்ற நாடுகளில் அமெரிக்கா குண்டுத் தாக்குதல் நடாத்தியது. வியட்நாமில் 18 வருடங்கள் அமெரிக்கா யுத்தம் புரிந்து படுதோல்வியடைந்தது.

கம்யூனிஷம் உலகை ஆளுகின்றது என்ற போர்வையில் பெளத்த நாடுகளில் அமெரிக்கா கைவைத்தது. இதன் பின்னர் முஸ்லிம் நாடுகள் மீது அமெரிக்கா தாக்குதல் நடாத்தியது.

முஸ்லிம்களை மூர்க்கத்தனமானவர்கள் எனக் காட்ட அமெரிக்கா ஐ.எஸ், பயங்கரவாதத்தையும் தோற்றுவித்தது முஸ்லிம்களின் தலையில் மண் வாரியது.

முஸ்லிம்களின் தேசியமும், சுய நிர்ணயமும்!

இந்த நாட்டில் வாழும் முஸ்லிம்களின் தேசியத்தையும், சுய நிர்ணயத்தையும் உத்தரவாதப் படுத்த இப்போதிருந்த நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். அதுவும் அறிஞர் சித்திலெப்பையின் அணுகுமுறைகளைப் பின் பற்றி நமது தேடல் அமைய வேண்டும்.

இதன் ஆரம்பப் படியாக இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு உரிய முறையில் தொகுக்கப் படவேண்டும். இந்த வரலாறுத் தொகுப்புக்கு பேராசியர்கள், கலாநிதிகள், ஆய்வாளர்கள், ஆலிம்கள் அதிக பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டும்.

இன்று அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்திற்கான முன்னெடுப்புக்கள், மிக மும்முரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இவ்வேளையில் நமது முடிவு பிரகாசமானதாக அமையவேண்டும்.

வடகிழக்கு இணைக்கப்பட்டு சமஷ்டி ஆட்சித்திகவு முன்னெடுக்கப் படுமானால் முஸ்லிம் சமூகம் அநாதரவாக ஆகவேண்டிய ஆபத்து இருக்கவே இருக்கிறது.

அதற்காக... சிந்தனை வளமுள்ளவர்களை அறிஞர் சித்தி லெப்பை கண்ட கனவில் கல்விமான்களை ஒன்று சேர்ப்பது நமது கடமையாகும். அவர்கள் மூலமாக வரலாறு தயாரிக்கப்பட்டு செயல்பாடு காணப்படவேண்டும்.

சீர்த் லெப்பையின் இறுதிப் பயணம்!

அறிஞர் சித்தி லெப்பை கி.பி.1898.02.05 சனிக்கிழமை தனது 60 வது வயதில் இறையடி சேர்ந்தார். இன்னா லில்லாஹி வஇன்னா இலைஹி ராஜி ஊன் அன்னாரின் ஜனாஸா கண்டி மஹிய்யாவையில் உள்ள காட்டுப் பள்ளியில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. அரபி பாஷா குடும்பத்துடன் ஜனாஸாமவில் கலந்து கொண்டார். கோயில்களில் மணி அடிக்கப்பட்டது. கண்டி முஸ்லிம் பாடசாலை 3 நாள் மூடப்பட்டது. இலங்கை இந்திய பள்ளிகளில் ஜனாஸா தொழுகை நடாத்தப்பட்டது. அனுதாபக் கூட்டங்களும் நடைபெற்றது. அல்லாஹ் சித்தி லெப்பைக்கு ஜன்னதுல் பிர்தௌளை வழங்குவானாக ஆமீன்.

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

ஏ. எல். நிப்றாஸ்
உடகவியலாளர்

பிட்டையும் தேங்காய்ப் பூவையும் ஒன்றாகக் காண்கின்ற போது தமிழ்-முஸ்லிம் உறவு ஞாபகத்திற்கு வருவதுண்டு. பிட்டுக்கும் தேங்காய்ப்பூவுக்கும் ஆண்டாண்டுக்கால பந்தம் இருக்கின்றது. தமிழ்-முஸ்லிம் இனங்களின் உறவும் அதுபோலத்தான்.

ஆனால், பிட்டும் தேங்காய்ப்பூவும் என்ற உவமானத்திற்கு இரண்டு உள்ளர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. பிட்டும் தேங்காய்ப்பூவும் இரண்டறக் கலந்திருந்தால் அவ்வுணவு முழுமை பெறுவதுடன், ருசியாகவும் இருக்கும். பிட்டக்குழலில் அல்லது மற்றைய பிட்டத் துண்டத்தில் ஒட்டாமல் இருக்க வழிவகுக்கும். மறுபுறத்தில், உண்மையிலேயே சில நேரங்களில் இரண்டு பிட்டத் துண்டங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒட்டிக் கொள்ளாமல் பிரித்து வைப்பதற்காகவும் தேங்காய்ப்பூ பயன்படுத்தப்படுவது வழக்கம். அத்துடன், தேங்காய் - பிட்டிலோ, பிட்ட - தேங்காயிலோ தங்கியிருப்பதும் இல்லை என்பதையும் இங்கு மறந்து விடக் கூடாது.

முஸ்லிம் - தமிழ் இனங்களின் உறவுக்கு பிட்டும் தேங்காய்ப்பூவும் என்ற உவமானம் எடுத்துக் காட்டாக சொல்லப்படுகின்ற போதிலும் சில நேரங்களில் அது ஒற்றுமைக்கான இதயபூர்வ வசனமாகவும், சிலபோதுகளில் பிரித்தாளுவதற்கான பாசாங்கு தடவிய வார்த்தையாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றதோ என்ற சந்தேகம் மேலெழத்தான் செய்கின்றது.

இலங்கையின் இனப் பிரச்சினை என்பது தமிழ் - முஸ்லிம் இனங்களுடன் மட்டுமன்றி சிங்கள மக்களுடனும் தொடர்புபட்டதாகும். இந்த இனப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு வேண்டுமென்றும் அதற்காக வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களை இணைக்க வேண்டுமென்றும், சமஷ்டி என்றும், தனி ஆளுகைப் பிராந்தியம் என்றும் பல தரப்பரப்பட்ட கோரிக்கைகள் தமிழ் தேசியத்தினால் அடிக்கடி முன்வைக்கப்படுகின்றன.

மழை பெய்தால் டெங்குக் காய்ச்சல் பற்றிய விழிப்புணர்வுப் பிரசாரங்கள் மேற்கொள்வது போல, முஸ்லிம் அரசியல் பரப்பிலிருந்தும் வடக்கு, கிழக்கு இணைப்பு பற்றியும் இனப்பிரச்சினை தீர்வில் முஸ்லிம்களின் பங்குபற்றியும் நமது முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் கருத்துத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். வடக்கு, கிழக்கை இணைக்கும் கோரிக்கைக்கு இணங்கினாலேயே தமிழ்-முஸ்லிம் உறவு பலப்படும் என்று ஒரு தரப்பு கதை விடுகின்றது. அப்படிச் செய்தால், சிங்களவர்கள் தெற்கில் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களை சந்தேகத்தோடு பார்ப்பார்கள் என்ற கருத்தும் உள்ளது.

இன்னுமொரு தரப்பினர், நிபந்தனையுடன் ஆதரவு என்று மழுப்பலாக பேசுகின்றனர். இன்னும் சில முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் நேரிடையாகவே இவ்விணைப்பை எதிர்க்கின்றனர். மறுபக்கத்தில் தமிழ் தேசியம், முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு ஆறுதல் பரிசை தருவதாக அல்லது எதையாவது காட்டி மறைத்து, பராக்குக்காட்டி ஆதரவை பெற்றுக்கொள்ள முனைவதாகவே தெரிகின்றது.

இங்கு, தமிழ்-முஸ்லிம் இனங்களின் சகவாழ்வுக்கும் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கோ அல்லது வடக்கு, கிழக்கு இணைப்பிற்கோ எவ்வித தொடர்பும் இல்லை என்பதை முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மற்றவிடயம், தீர்வுத்திட்டம் மற்றும் பகைமறத்தல் பற்றி பேச வருபவர்கள், திடீரென ஒரு விளையாட்டுப் போட்டியை பார்த்து அபிப்பிராயம் கூறும் 'திடீர் ரசிகனைப்' போலன்றி... தமிழ்-முஸ்லிம் உறவின் தொடக்கப் புள்ளி, அதன் கடந்தகாலச் சுவடுகள், அதில் ஏற்பட்ட திருப்புமுனைகள் பற்றிய குறைந்தபட்ச அறிவுடனேயே தமது நிலைப்பாடுகளை முன்வைத்தல் அவசியமாகும்.

இலங்கையின் முதலாவது மற்றும் இரண்டாவது சிறுபான்மையினங்களான தமிழர்களினதும் முஸ்லிம்களினதும் உறவு மிகத் தொன்மையானது. மத ரீதியாக முற்றிலும் வேறுபட்ட வழிபாட்டு முறைகளை கொண்டவர்களாக இவ்விரு இனங்களும் இருந்தாலும் கூட, கலாசார, பண்பாட்டு, புவியியல், அரசியல் அடிப்படையில் இரு இனங்களுக்கும் இடையில் பன்னெடுங்காலமாக ஒற்றுமையும் தொடர்பும் இருந்து வந்திருப்பதை வரலாற்றினூடு காண்கின்றோம்.

19ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னரே முஸ்லிம்கள் தமது அரசியல் பற்றிய விழிப்புணர்வை பெற்றுவிட்டார்கள். அப்போதே அரசியல் இயக்கங்களும் செயற்பாட்டாளர்களும் களத்திற்கு வந்துவிட்டார்கள். என்றாலும் தனித்துவ அடையாள முஸ்லிம் அரசியல் என்று ஒன்று இருந்ததாக குறிப்பிடுவது கடினம்.

தென்னிலங்கை முஸ்லிம் அரசியல் பெருந்தேசியக் கட்சிகளுடன் சார்புநிலை கொண்டதாகவும் வடக்கு, கிழக்கின் முஸ்லிம் அரசியலானது சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான காலம்தொட்டு தமிழர்களோடு ஒன்றித்துப் பயணிப்பதாகவும் இருந்தது எனலாம். செனட்டர் மசூர் மௌலானா, எம்.எச்.எம்.அஷ்ரஃப் உள்ளடங்கலாக பல முஸ்லிம் அரசியல் தலைமைகள் தமிழர் அரசியலோடு இணைந்து செயற்பட்டனர்.

முஸ்லிம்களுக்கு தனிநாடு தேவைப்படவில்லை. ஆனால் தமிழர்களின் தார்மீக விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு எவ்வித எதிர்பார்ப்புமின்றி ஆதரவளித்தனர். நூற்றுக்கணக்கான முஸ்லிம் இளைஞர்கள் தமிழ் இயக்கங்களில் இணைந்து இன்னுயிர் நீத்தனர். புலிகள் இயக்கத்தில் மாத்திரம் அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த கெப்டன் பாறுக் உள்ளடங்கலாக சுமார் 40 வீரர்கள் பெயரிடப்பட்டுள்ளனர்.

முஸ்லிம்கள் கப்பமாகவும், சொத்துக்களாகவும் கோடிக்கணக்கான ரூபாவை தமிழ் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு காணிக்கையாக்கி இருக்கின்றார்கள். தங்களது வீடுகளுக்குள் அப்பாவித் தமிழர்களுக்கு மட்டுமன்றி புலிகளுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுத்த தாய்மார் இன்னுமிருக்கின்றார்கள். எனவே முஸ்லிம்கள் போராடினார்களா? என்ன பங்களிப்புச் செய்தார்கள் என்று யாரும் கேட்க முடியாதபடி நிறையவே செய்திருக்கின்றார்கள்.

சமகாலத்தில், அரசு படைகளினும் முஸ்லிம் இளைஞர்கள் இணைந்து நாட்டுக்காக சேவையாற்றினர். சுருங்கக் கூறின், தமிழர்களின் விடுதலையுணர்வுக்கு மதிப்பளித்த சமகாலத்தில் தேச உணர்வையும் வெளிப்படுத்திய ஒரேயொரு சமூகமாக முஸ்லிம்களைச் சொல்ல முடியும்.

ஆனால், முஸ்லிம்கள் புலிகளின் பயங்கரவாத செயலுக்கோ அரசு படைகளால் இழைக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகின்ற உரிமை மீறல்களுக்கோ ஒருபோதும் உடன்பட்டவர்கள் இல்லை என்பதை அடிக்கோடிட்ட வார்த்தைகளால் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

முஸ்லிம்களை தமிழ் அரசியல்வாதிகள் 'தமிழ்பேசும் முஸ்லிம்கள்', 'இஸ்லாமிய தமிழர்' என பொதுமைப்படுத்தி அடையாளப்படுத்தினார்கள். ஆனாலும் இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு என்று வருகின்ற வேளையில் முஸ்லிம்களுக்குரிய பங்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் கொள்கையளவிலேனும் தெளிவாக இருந்தார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

1956ஆம் ஆண்டின் தமிழரசுக் கட்சியின் 4ஆவது மாநாட்டில் தமிழர்களுக்கு ஒரு சுயாட்சி அரசும் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு சுயாட்சி அலகும் என்றும் தீர்மானித்து, திருமலைத் தீர்மானமாக அது வெளியிடப்பட்டது. 1961 இல் 9ஆவது மாநாட்டில் தந்தை செல்வநாயகம் தமிழர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் சம அந்தஸ்துள்ள ஆட்சியலகை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தினார்.

1977 இல் த.வி.கூட்டணியின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்கின்ற பிரதேசங்களில் ஒரு சுயாட்சி முறை ஏற்படுத்தப்படுமெனதுடன், சுயாதீனத்தை பாதுகாப்பதற்கும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி உத்தரவாதம் அளிக்கின்றது எனக் குறிப்பிடப்பட்டது.

இவ்வாறெல்லாம் முஸ்லிம்கள் விடயத்தில் தமிழ்த்தேசியம் நியாயமாக நடந்து கொள்வதாக முஸ்லிம் தரப்பு கருதியதால், உணர்ச்சிப் பிரவாகத்தின் உச்சத்தில் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப் 'அண்ணன் அமிரதலிங்கம் தமிழீழத்தைப் பெற்றுத்தரவில்லை என்றால் தம்பி அஷ்ரப் பெற்றுத்தருவான் என்று சொன்னார். ஆனால் பிறகு என்ன நடந்தது?.....

தமிழ் தேசியம் நலன்களின் மோதலுக்குள் (Conflict of interests) அகப்பட்டுக் கொண்டது. தமது அரசியல், போராட்டம் என்று வருகின்ற போது அதில் முஸ்லிம்களை மாற்றாந்தாய் மனப்பாங்குடன் நினைக்கும் ஒரு நிலைக்கு கணிசமான தமிழ் அரசியல்வாதிகள் வந்தனர். முஸ்லிம்களை பொருட்படுத்தாமல் தமது இலக்கை அடைய வேண்டும் என்பதுபோல் அவர்களது அரசியல் நகர்வுகள் தென்பட்டன. எனவே தனித்துவ அடையாளத்துடன் முஸ்லிம் கட்சியொன்று உருவானது.

தனித்துவ அடையாள அரசியலின் அவசியத்தை முஸ்லிம்கள் உணர்ந்தனர். முஸ்லிம்களின் தனித்துவ அடையாளத்தின் எதிர்காலம் பற்றி கோட்பாட்டு ரீதியாக சிந்தித்த முஸ்லிம் தேசியத்தின் ஆளுமையாக எம்.ஐ.எம்.மொஹிதீனை குறிப்பிடலாம். அதை மெருகூட்டி அரசியல் களத்திற்கு கொண்டு வந்தவர் எம்.எச்.சேகு இஸ்ஸதீன் எனலாம். ஆனால் அதை எம்.எச்.எம். அஷ்ரபே மக்கள்மயப்படுத்தி அல்லது சந்தைப்படுத்தி தனித்துவ அரசியலில் வெற்றிகண்டார்.

இது இவ்வாறிருக்க, இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்ட போது தமிழ்த் தேசிய அரசியல் இன்னும் தீவிரமடைந்தது. விடுதலைப் புலிகள் உள்ளடங்கலாக தமிழ் ஆயுத இயக்கங்களும் முஸ்லிம்களை பயமுறுத்தும் பாங்கிலான செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தனர். உரிமைப் போராட்டம் என்று பேசியவர்கள் முஸ்லிம்களில் கை வைக்கத் தொடங்கினர். இங்குதான் தமிழ்-முஸ்லிம் உறவில் கீறல் விழுத்தொடங்கிற்று.

விடுதலைப் போரட்டமானது, ஆயுதங்களை முன்னிலைப்படுத்தியதாக முன்கையெடுத்த பின்னர் வடக்கில் இருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். கிழக்கில் காத்தான்குடி, ஏறாவூர் பள்ளிவாசல்களில், அக்கரைப்பற்று வயல்நிலப்பரப்பில் முஸ்லிம்கள் புலிகளால் படுகொலை

செய்யப்பட்டனர். தொழிலுக்கு, ஹஜ்ஜுக்கு சென்று திரும்பிய முஸ்லிம்களும் வழிமறிக்கப்பட்டு சுட்டும் எரிக்கப்பட்டும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

முஸ்லிம்கள் இருந்தால் ஆபத்து என்ற தோரணையிலும் 'காட்டிக்கொடுப்பார்கள்' என்று கூறியும் வேறு காரணங்களுக்காகவும் நன்றிகெட்ட தனமாக பலியெடுக்கப்பட்டனர். இன்று அரசியல் நீரோட்டத்தில் இருக்கின்ற தமிழ் அரசியல்வாதிகள் சிலருக்கும் தமிழ் இயக்கங்கள் நடாத்திய இந்த படுகொலைகளில் தாழ்மீகப் பங்கிருக்கின்றது.

ஆயுத தாரிகள்தான் இவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றார்கள் என்றால், இன்று ஜனநாயகம் பேசுகின்ற, நல்லுறவு நல்லிணக்கம் பற்றியெல்லாம் பக்கப்பக்கமாக அறிக்கைவிடுகின்ற பெரும் பெரும் தமிழ் தலைவர்களும் வாய்மூடி மௌனமாக இருக்க பழக்கப்படுத்திக் கொண்டனர். ஒரு சில முற்போக்கு தமிழ் எழுத்தாளர்கள், செயற்பாட்டாளர்களை தவிர வேறு எவரும் முஸ்லிம்களுக்கு நடக்கின்ற அநியாயங்களுக்காக கவலைப்பட்டதாகக் கூட தெரியவில்லை. இந்த இடத்திலேயே தமிழ் முஸ்லிம் உறவு விரிசலடைய ஆரம்பித்தது.

மறுபுறத்தில் முஸ்லிம்கள் தரப்பிலும் தவறுகள் இடம்பெற்றன என்பதை இனியாவது சொல்ல வேண்டும் என நினைக்கின்றேன். பகைமறப்புக்கு அது அவசியமானதும் கூட. ஆனால் ஆயுத இயக்கங்களும் அரசியல்வாதிகளும் செய்த அநியாயங்களுக்கு சாதாரண தமிழ் மக்கள் எப்படிப் பொறுப்பில்லையோ அதுபோலவே முஸ்லிம் ஊர்களில் அப்போதிருந்த சண்டியர்கள் தமிழர்களுக்கு செய்த சிற்சில அநியாயங்களுக்கு அப்பாவி முஸ்லிம்கள் பொறுப்பல்ல என்பதை வரலாற்றில் எழுதி வைக்க வேண்டும்.

இதன்பிறகு, சமாதானப் பேச்சுக்கள் மற்றும் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான பேச்சுவார்த்தைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறான பல சந்தர்ப்பங்களில் முஸ்லிம்களை ஒரு தனியான இனக் குழுமமாக அல்லாமல் ஒரு 'சிறுகுழுவாகவே' அடையாளப்படுத்தப்பட்டதுடன் அவர்களுக்கு அவற்றில் பங்குபற்றுவதற்கான உரிய அந்தஸ்தையும் சர்வதேசமோ தமிழ் தரப்போ அல்லது அரசோ - வழங்காமல் பெருந்தவறை செய்தன.

இந்தப் பின்னணியில் (கட்டுரையின் மேலே குறிப்பிட்ட), தமிழ்த் தேசியத்தால் முன்னர் முன்மொழியப்பட்ட முஸ்லிம்களுக்கான தனியான ஆட்சி அலகை 90களுக்குப் பின்னர் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் வசதியாக மறந்து விட்டனர். தமிழர்களுக்கே தீர்வை வழங்க விரும்பாத ஆட்சியாளர்கள் முஸ்லிம்களுக்கு அதில் பங்கு வழங்குவது குறித்து சிந்திக்கவே இல்லை. இதனால் முஸ்லிம்கள் இனப் பிரச்சினை விடயத்தில் ஓரங்கட்டப்பட்டனர்.

இப்போது, யுத்தம் முடிவடைந்து விட்ட சூழலில் நிலைமாறுகால நீதி நிலைநாட்டலின் அடிப்படையில் தமிழர்களுக்கு தீர்வு பொதி வழங்குவது தொடர்பாக தொடர்ச்சியாக பேசப்படுகின்றது. வடக்கு, கிழக்கை மீள இணைத்து ஒரு தீர்வை தரவேண்டும் என தமிழ் தேசியம் அவாவி நிற்கின்றது. சர்வதேசத்தினதும் அரசினதும் ஆதரவுடன் இவ்விணைப்பைச் செய்யலாம் என நினைத்த தமிழ் அரசியல்வாதிகள் இப்போது முஸ்லிம்களின் ஒப்புதலையும் கோரி நின்றின்றனர்.

ஒரே வார்த்தையில் சொன்னால் இதற்கு முஸ்லிம்கள் உடன்பட மாட்டார்கள். றவூப் 'க்கீம் போன்ற முஸ்லிம் தலைவர்களின் நிலைப்பாடு இதுவிடயத்தில் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் எடுபடாது. ஏனென்றால்,

இணைந்த வடகிழக்கில், இன்று ஜனநாயகம் பேசுகின்ற வரதராஜப் பெருமாள் முதலமைச்சராக இருந்த போதுதான் முஸ்லிம்கள் மேற்குறிப்பிட்ட கசப்பான அனுபவங்களைப் பெற்றார்கள்.

இப்போது வடக்கும், கிழக்கும் பிரிக்கப்பட்டு விட்டது. கிழக்கில் பல சிக்கல்கள் இருந்தாலும் முஸ்லிம்களுக்கு சரிசமமான அதிகாரம் இருக்கின்றது. உண்மையில் கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்கள் இப்போது பெரும்பான்மையினர் என்பதை தரம் 1 இற்கான மாணவர் அனுமதியும் உணர்த்துகின்றது. எனவே இதையெல்லாம் தாண்டி ஏன் இணைப்பிற்கு ஆதரவளிக்க வேண்டும் என்று முஸ்லிம்கள் சிந்திக்கின்றனர்.

இப்போதே அபாயாவுக்காக, மாட்டிறைச்சிக்காக, காதர் மஸ்தானுக்காக மல்லுக்கு நிற்கின்றவர்களுக்கு இணைந்த வடகிழக்கில் அதிகாரத்தையும் கொடுத்து அதில் முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையாகவும் இருந்தால் என்ன நடக்கும் என்று நினைக்கும் போதே அச்சமாகவும் திகிலாகவும் இருக்கின்றது.

வடக்கும், கிழக்கும் இணைந்தால் தமிழ்-முஸ்லிம் உறவு கொஞ்சம் பலப்படும். அதனுடாக காணிப் பிரச்சினை போன்ற ஒரு சில பிரச்சினைகளை தீர்க்கலாம். மத்திய அரசை எதிர்த்து நிற்கலாம். ஆனால் இந்த கோபத்திற்காக தென்னிலங்கை முஸ்லிம்கள் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகளுக்கும், தமிழ் ஆட்சியாளர்கள் கிழக்கு முஸ்லிம்கள் மீது பிரயோகிக்கும் அதிகார நெருக்குவாரங்களுக்கும் வழியமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமா.

அதையும் மீறி, வடக்கும் கிழக்கும் இணைக்கப்பட்டால் முஸ்லிம் தனிமாகாணம் (நிலத்தொடர்புள்ள அல்லது நிலத்தொடர்பற்ற) உருவாக்கப்பட வேண்டும். தமிழர்களுக்கு சமஷ்டி வழங்கினால் முஸ்லிம்களுக்கும் சமஷ்டி ஆட்சி அலகு தரப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் பல கோரிக்கைகள் உள்ளன. ஆனால் இதனை தமிழ் தேசியமோ சிங்கள பெருந்தேசியமோ ஒருபோதும் தராது என்பதும், தென்கிழக்கின் மூலைக்குள் ஒரு கரையேர அலகை பிச்சையாக போடவே முனையும் என்பதையும் முஸ்லிம்கள் நன்கு அறிவர். எனவேதான், வடக்கு கிழக்கை இணைக்கவே கூடாது, இப்படியே பிரிந்திருக்கட்டும் என்று கூறுகின்றனர்.

அருகருகாக இரண்டு வீடுகள் இருக்கின்றன. அந்த வீடுகளில் வாழ்பவர்கள் ஒரு காலத்தில் ஒருநாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகளாக இருந்தவர்கள். ஆனால் இன்று அந்த இரண்டு வீடுகளுக்கும் இடையில் சின்னச் சின்ன முரண்பாடுகள், கருத்து வேற்றுமைகள் இருக்கின்றன. இப்போது இந்த இரு வீட்டாருக்கும் இடையில் உறவை பலப்படுத்துவது பற்றியும் நல்லிணக்கம் பற்றியும் பேசப்படுகின்றது.

இவ்விரு வீடுகளுக்கும் இடையில் உள்ள மதில் சுவரை அல்லது வேலியை உடைத்துத் தள்ளினால் நல்லுறவு உருவாகும் என்று ஒரு வீட்டாரும் அவர்களுக்கு சாதகமான சிலரும் கருதுகின்றனர். மற்ற வீட்டார் சொல்கின்றார்கள், பொது வேலிகளை இல்லாது செய்வதால் மட்டும் உறவு வந்து விடும் என்பதில்லை. நாம் இரண்டு வளவுகளுக்குள்ளேயே இருப்போம். வேலிகளுக்கு மேலாலும் ஒரு சிறிய கதவை ஏற்படுத்திக் கொண்டும் இந்த உறவை புதுப்பிக்கலாம்.

எங்கள் பெருநாட்களுக்கு நீங்கள் வந்து புரியாணி சாப்பிட வேண்டும். உங்களது பொங்கல் நாட்களில் நாங்கள் உங்கள் வீட்டில்தான் பொங்கலும் பலகாரங்களும் சாப்பிடுவோம் என்று அவர்கள்

சொல்கின்றார்கள். மற்றப்படி, நிலத்தை இணைத்து, எதிர்காலத்தில் வேறுவேறு பிரச்சினைகள், முரண்பாடுகளுக்கு வித்திடத்தேவையில்லை என்பது அவர்களுடைய உறுதியான நிலைப்பாடாகும்.

ஆகவே, தமிழர்களுக்கு தீர்வு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் முஸ்லிம்கள் விருப்புடன் உள்ளனர். ஆனால் முஸ்லிம்களுடன் அரசியல், புவியியல், அதிகார தொடர்புகளை கொண்டதாக இருந்தால் அப்போது முஸ்லிம்களின் அபிலாஷைகளும் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதே இங்கு முக்கியமானது.

இன்று இனப் பிரச்சினை தீர்வுப் பொதியில் வடக்கு-கிழக்கு இணைய வேண்டும் என்றும் அவ்வாறு நடந்தால் தமிழ் முஸ்லிம் உறவு பலப்படும் என்று சிலர் சொல்கின்றார்கள். அது வேறு விடயம். ஆனால் இரு மாகாணங்கள் இணைந்தாலேயே இனஉறவு பலப்படும் என்று சொல்வதை ஒரு காமடியாகக் கூட ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

ஆக, இலங்கையில் வடக்கையும் கிழக்கையும் இணைக்காத இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு எல்லா இனங்களினதும் திருப்தியுடன் வழங்கப்பட வேண்டும். அதற்கு சற்றும் தொடர்பின்றி... பழங்கதைகள் பேசி இனஉறவு புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். நல்லிணக்கத்தின் முதற்படியாக தாம் செய்த தவறுகளை பரஸ்பரம் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் மனம்விட்டுப் பேச வேண்டும்.

அப்போதுதான், பிட்டும் தேங்காய்ப்பூவுக்கும் - புரியாத அர்த்தங்கள் புரியும்.

முகம்மது காசிம் சித்திலைப்பை மரைக்காயர்

(ஜூன் 11, 1838 - பெப்ரவரி 5, 1898) நவீன உரைநடை இலக்கியத்தில் முன்னோடிப் படைப்பாளிகளில் முக்கியமானவராவார். அவரது இயற்பெயர் முகம்மது காசிம். இலங்கை முஸ்லிம்களைக் குறிப்பாகக் கல்வித்துறையில் விழிப்புணர்ச்சியடையச் செய்ய அரும்பாடுபட்ட ஈழத்து எழுத்தாளர். மறுமலர்ச்சித் தந்தை என அழைக்கப்படுபவர். பாடசாலைகளை நிறுவிடும், பாடநூல்களை எழுதியும் செயலாற்றினார். இவர் 1885 இல் எழுதிய அசன்பே சரித்திரம் தமிழில் வெளிவந்த இரண்டாவது புதினமும், ஈழத்தில் வெளிவந்த முதலாவது தமிழ்ப் புதின நூலும் ஆகும். இவர் ஈழ இஸ்லாமியர்களின் உரிமைக்காக வாதாடும் முஸ்லிம் நேசன் என்ற இதழை நடத்தியவர். இவர் சட்ட வல்லுனரும், பத்திரிகையாளரும், கல்வியாளரும், சமூக சேவையாளரும் ஆவார்.

இலங்கை முஸ்லிம் மறுமலர்ச்சி சிர்யி எம்.எம். சித்திலெப்பை

M.Y.M.Yoosuff Imran

Teacher

BT/BC/ Zaviya Mahalir Vidyalya

Kattankudy

இலங்கை முஸ்லிம் சமூகமானது ஏனைய சமூகத்தவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் எதிலும் அக்கரையற்று இருந்த சமூகத்தை அதன் மாறாத மரபு நிலையிலிருந்தும் நவீனத்தை நிராகரிக்கும் பழைமைப் போக்கிலிருந்தும் விடுதலை பெற செய்தவர் எம். சி. சித்திலெப்பை. முஸ்லிம்களுக்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாகச் செயற்பட்ட இவர் சமய நோக்கில் மட்டுமன்றி கல்வியிலும், அரசியலிலும் இலங்கை முஸ்லிம்கள் விழிப்புணர்வு பெற அடித்தளச் சிந்தனைகளையும், செயற்பாடுகளையும் வழங்கியவர் ஆவார்.

மேற்குக் கரையில் குடியேறிய அராபிய சந்ததியில் இவரின் பூர்வீகத் தொடர்பும், பாரம்பரியமும் ஆரம்பிக்கின்றது. வர்த்தகத்திற்காக அளந்தகமையில் குடியேறி இலங்கைப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்ட வர்த்தகர் முல்க் ரம்மத்துல்லாவின் மகன் மும்மத் லெப்பைஇசீநீ விக்கிரமராஜசிங்கன் காலத்தில் ஐரோப்பியரின் தொல்லை காரணமாக கண்டியில் குடியேறி தனது பரம்பரை வியாபாரத்தை தொடர்ந்தார். மும்மத் லெப்பை தம்பதியருக்குப் பிறந்தவர்தான் எம். சி. சித்திலெப்பையின் தந்தை எம். எல் சித்திலெப்பை. இவர் ஆங்கிலம் கற்று சட்டக் கல்வியிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். 1833ல் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் ஆங்கில அரசினால் வழக்கறிஞராக நியமிக்கப்பட்டார். இந்நியமனம் கிடைக்கப் பெற்ற முதல் இலங்கையராக இவர் கருதப்படுகின்றார்.

எம். எல் சித்திலெப்பை தம்பதியருக்கு 1838.01.11ல் பிறந்த எம். சி. சித்திலெப்பை தனது ஆரம்பக் கல்வியை திண்ணைப் பள்ளிக் கூடத்தில் தொடங்கினார். குர்ஆன், மார்க்க விதிகள் என்பன இங்கு கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன. அவரது மூத்த சகோதரர் மும்மத் லெப்பை ஆலிமிடமும், மார்க்க ஞானத்தில் அப்போது புகழ் பெற்று விளங்கிய அக்குரணையைச் சேர்ந்த சகாவத்தை பெரிய ஆலிம் ஷெய்க் மும்மதிடமும் அரபு மொழியிலும் மார்க்கக் கல்வியிலும் தேர்ச்சி பெற்றார். இவரின் செல்வாக்கு சித்திலெப்பையில் காணப்பட்டிருக்கலாம் என்பது சித்திலெப்பை வரலாற்றாசிரியர்களின் ஒருமித்த கருத்தாகும். பின்னர் ஆங்கிலம் தமிழ் ஆகிய மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றார். இதனால் பல்வேறு வகை அரபு நூல்களையும், உலக நடப்புகளையும், இஸ்லாமியத் தத்துவங்களையும் மெய்ஞானக் கருத்துக்களையும் அவர் ஆர்வமுடன் கற்றறிந்தார். அத்தோடு 19ம் நூற்றாண்டில் நவீனத்துவ இயக்கத்திலும், இஸ்லாமிய மறுமலர்ச்சியிலும் பெரும் முன்னோடியாயிருந்த ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி, சார் செய்த அஹமத்கான் போன்றோரின் சிந்தனைகளும், எகிப்திய ஓராபிபாஷாவின் சுதந்திர மற்றும்

கல்வி மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக்களும் இவரைக் கவர்ந்திருந்தன. யெமனிலிருந்து இலங்கையில் குடியேறிய ஆன்மீக அறிஞர் அல்பாதிக்க அல்யமானியின் நட்பும் சித்திலெப்பையின் ஆன்மீகச் சிந்தனைகளை செப்பனிட உதவியது.

சமய மரபுகளில் கட்டுண்டு கிடந்த முஸ்லிம்களின் பழமைவாதம் தகர்க்கப்படாதவரை முன்னேற்றம் சாத்தியமற்றது என்பதை முதலில் உணர்ந்திருந்த இவர் நவீன சமய அறிவும், உலகியல் நோக்கும் என்ற அடுத்த நவீன யுகத்திற்கு அவசியமாயிருந்த சிந்தனையைப் பெற்றிருந்தார். இதுவே இவரை முஸ்லிம்களின் மறுமலர்ச்சித் தந்தையாக்கியது. சமயக் கடமைகளையும் சமய ஒழுக்கங்களையும் மட்டுமே தமது போதனைகளாகக் கொண்டிருந்த உலமா மரபிலிருந்து சித்தி லெப்பை புதிய பாதையை வகுத்தார். கருத்துகளின் வெளியீடாக மட்டுமன்றி, நவீன தொழிநுட்பங்களையும் புதிய காலத்திற்கேற்றவாறு அவர் பயன்படுத்தினார். சித்தி லெப்பையின் கருத்துக்களும் கொள்கைகளும் அவர் நடாத்திய “முஸ்லிம் நேசன்” , “ஞான தீபம்” போன்ற பத்திரிகைகள் மூலம் வெளியிடப்பட்டன. தமது இலட்சியங்களை வெளியிடுவதற்காக 1882ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகை 19ம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த மறுமலர்ச்சியின் தோற்றமூலமாகவும், புதிய சீர்திருத்தங்களின் முதல் ஊற்றாகவும் முஸ்லிம்களை உணர்வுபூர்வமாகத் தட்டியெழுப்பிய ஆயுதமாகவும் விளங்கியது.

நாம் இப்பத்திரிகையை பிரசுரம் செய்வது ஊரில் நடக்கும் புதினங்களை மட்டும் வெளிப்படுத்துவதற்காகவல்ல. மார்க்க விஷயங்களையும் எடுத்துப் பேசித் தர்க்கித்து திருத்தமடைவதற்காகவே... முஸ்லிம்களின் சீர்திருத்தமும் நாகரிகமும் அடைய வேண்டும் என்ற ஊக்கம் கொண்டே இப்பத்திரிகையை நடத்தி வருகின்றோம்.

போர்த்துக்கேய, டச்சு, ஆங்கிலேய ஆதிக்கமும், வர்த்தக மேலாண்மையும் முஸ்லிம்களின் பொது வாழ்வைப் பாதித்ததனால் 15ம் நூற்றாண்டுடன் இலங்கை முஸ்லிம்கள் அரேபிய இஸ்லாமிய கிலாபத்துடன் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் பலவீனமுற்றன. 17ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் முஸ்லிம்களின் கலாசாரத் தொடர்புகள் அதிகளவில் தென்னிந்தியாவை நோக்கித் திரும்பின. வாழ்க்கை முறை, சமய அனுஷ்டானங்கள், வர்த்தகத் தொடர்புகள் போன்ற துறைகளில் இது செல்வாக்குச் செலுத்தியது. தமிழ் நாட்டு சமய வழிபாட்டு முறைகளும் நவீனத்துவக் கருத்துக்களை மறுத்துரைக்கும் போதனைகளும் எங்கும் பரவின.

எழுச்சி பெற்று வந்த புதிய யுகம், பழைமையையும், அதனைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள ஆதாரமாயிருந்த பொறி முறைகளையும் நிராகரித்தது. அரசாங்க மற்றும் ஆட்சி வடிவமும், கல்வியும், அறிவுத் தன்மைகளும் மாறிக் கொண்டிருந்த யுகத்திற்கு அவை தடையாக மட்டுமல்ல, தகுதியற்றவையாகவும் இருந்தன. முஸ்லிம்கள் இப்புதிய உலகிற்குள் பிரவேசிப்பது காலத்தின் தேவையாக இருந்தது. வரட்சியான, காலங்கடந்த கோட்பாடுகளைக் கைவிடுவதைப் புதிய மாற்றங்கள் கட்டாயப்படுத்தின. சித்திலெப்பை இதற்கு தலைமை தாங்கினார். மாறும் காலகட்டத்திற்கு இலங்கை முஸ்லிம்களைத் தயார்படுத்தும் கடினமானதும் துணிகரமானதுமான முயற்சியை அவர் ஆரம்பித்தார்.

பகுத்தறிவுபூர்வமாகவும் காலத்திற்கேற்றவாறும் விடயங்களை நோக்குவதன் அவசியத்தை சித்திலெப்பை வலியுறுத்தினார். முன்னோர்கள் கூறினார்கள் என்பதற்காகவே கண்மூடித்தனமாகப் பின்பற்றும் பழைமைப் போக்கை அவர் கண்டித்தார். பழைமைவாதிகளின் ஆயுதமான தக்லீத்

முறையையும் அவர் விமர்சித்தார். சமய விடயங்களில் முக்கியமாகத் தரீக்கா, கிரியை முறைகள், சமய விதிகள் தொடர்பாக எழும் சர்ச்சைகளிலிருந்து முஸ்லிம் சமூகம் விடுபட வேண்டும் என அவர் வேண்டுகோள் விடுத்தார். தரீக்காக்கள் மற்றும் சமயசட்டப் பிரச்சினைகளில் பேதம் பாராட்டி, வாக்குவாதங்களில் ஈடுபடுவதையும் அவர் கைவிடக் கோரினார். பிரச்சினைகள் தோன்றும் போது தாம் ஆதரிக்கும் அதே பழைமைக் கருத்துக்களிலிருந்து விடுபட்டு குர்ஆன், சுன்னாவிலிருந்தும் இஃமாமுலமும் உண்மைகளைத் தேடுமாறு அவர் அறிவுறுத்தினார். இஸ்லாத்திற்குப் பொருத்தமற்ற சடங்குகளையும் மூட்பழக்க வழக்கங்களையும் எதிர்த்தார். அவுலியா வழிபாடுகளையும் அதன் பேரில் உருவாக்கப்பட்டிருந்த புராணக் கதைகளையும் அவர் விமர்சித்தார். குறிப்பாக தர்'அ வழிபாட்டின் வேராயிருந்த கொடிமரம் ஏற்றுதல் கொடிமரத்தை முத்தமிடுதல் போன்ற அர்த்தமற்ற மூடக்கொள்ளைகள் என்றும் மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டினார். அவுலியா வழிபாடுகளிலும் மார்க்கம் அனுமதிக்காத செயல்களிலும் பெண்கள் கலந்து கொள்வதையும், நோய்களுக்கு சரியான வைத்தியம் செய்யாது பேய் பிசாசுகளில் நம்பிக்கை வைத்து மக்கள் செயற்பட்டு வந்ததையும் அவர் தவறான போக்கு என சுட்டிக் காட்டினார். 'நோய்கள் மந்திரங்களினால் அல்ல மருந்தைக் கொண்டு சுகப்படுகின்றது' என்று முஸ்லிம் நேசனில் எழுதினார். இவர் இதனை பகுத்தறிவு ரீதியாகவும் மற்றொரு புறத்தில் இஸ்லாம் அங்கிகரிக்காதவை எனவும் எடுத்துக் காட்டினார். அன்று எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் வேஷெனன்றியிருந்த தர்'அ கலாசாரத்துடன் மோதியமை ஒரு பெரும் போராட்ட நடவடிக்கையாகும்.

இந்த விடயங்களில் நல்ல தீர்க்கமான அறிவை ஒருவர் பெறும் வரை வாதங்களினால் விபரீத விளைவுகளே ஏற்படும் என முஸ்லிம்களை எச்சரித்தார். ஆராய்ச்சியின்றி நூல்களை ஏற்க வேண்டாம் எனவும் போலி நூல்களினால் அநாவசியமான கருத்துக்களை உருவாக்கிச் சச்சரவு செய்ய வேண்டாம் என்றும் முஸ்லிம்களை அவர் கேட்டுக் கொண்டார். அன்று பிரபலமாக விளங்கிய இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கு மத்ரஸாக் கல்வி முறையும் பெருமளவில் உலமாக்களுமே காரணம் என அவர் கருதினார். சமகால அறிவுத் தேவையை நிறைவு செய்ய முடியாத மத்ரஸாக்களின் காலங்கடந்த பாடத்திட்டங்களைக் குறை கூறுவதற்கும் சித்திலெப்பை தயங்கவில்லை. இத்தகைய பாடத்திட்டங்கள் சிறந்த கல்விமான்களைச் சமூகத்திற்கு தர உதவாதென்று 'அஸ்ராஊல் ஆலத்தில்' சித்திலெப்பை எழுதினார்.

ஷரீஆத் சார்ந்தவற்றையும், மனித சமூகம் இதுவரை அறிந்து வெற்றி கண்டுள்ள பொதுவான உலகக் கல்வியையும் மத்ரஸாக்கள் புகட்ட வேண்டும் என்பதே அவரது உறுதியான நோக்கமாக இருந்தது. அத்துடன் காலங்கடந்த பழைய கிதாபுகள் மாற்றப்பட்டு அவற்றிற்குப் பதிலாக பொருத்தமான பாட நூல்களை அறிமுகம் செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறினார். சில கிதாபுகள் மீளத் திருத்திய பதிப்புகளாக வெளிவந்த பின்னர்த் அதனை அறியாது பழைய பிரதிகளையே போதித்த நிலையையும் அவர் சுட்டிக் காட்டினார். புதிய அறிவைப் பெறுவதற்குரிய நூல்களைப் படிப்பதற்கும், ஏனைய சமயங்களைப் பற்றி அறிவதற்கும் வளர்ச்சியடைந்த கலைகளைப் பயிற்சிவதற்கும் ஆலிம்களும் பொது மக்களும் முன்வர வேண்டும் என்றும் அழைப்பு விடுத்தார்.

புதிய கல்வி மரபிற்கு முஸ்லிம்களைத் தயார் செய்வதே 19ம் நூற்றாண்டின் பெரிய சவாலாக இருந்தது. இந்தியாவில் அலிகார் இயக்கம் நிகழ்த்திய மாற்றங்கள் மூலம் படிப்படியாக முஸ்லிம்கள் நவீன கல்விக்கு அங்கு மாறிக் கொண்டிருந்தமை அவருக்கு புதிய உத்வேகத்தை ஊட்டியது. ஆங்கில மொழிக்கு எதிரான மனோபாவத்தை மாற்றுவது, உலகக் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்துவது

போன்றவற்றில் போராட்டங்கள் தேவைப்பட்டன. ஆங்கிலக்கல்வியை ஆதரித்ததன் மூலம் நவீன கல்வித்துறைக்கு முஸ்லிம்கள் நுழைவதற்கான வழிகாட்டுதலை அவர் தொடங்கி கல்வித் துறை விழிப்புணர்வை முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயற்பட்டார். சர் செய்யத் அஹ்மத்கான் இந்திய முஸ்லிம்களின் மனோபாவத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களுக்குச் சமமாக இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்வி பற்றிய பாரம்பரிய மனோபாவத்தில் மாற்றத்தனைக் கொண்டு வந்தார். அதன் மூலம் ஆங்கிலக் கல்விக்கும் உலகக் கல்விக்கும் வாயில்களைத் திறந்து விட்டார். 1884ல் கொழும்பில் புதிய சோனகத் தெருவில் ஆங்கிலோ மு'ம்மதியா (மதர்ஸதுல் கைரியா) பாடசாலையை உருவாக்கியத் மூலம் மதரஸாக் கல்வி முறைக்கும் திணைணக் கல்வி முறைக்கும் பகரமாக பாடசாலைக் கல்வி முறையை அறிமுகம் செய்தார். கொழும்பில் மட்டுமன்றி இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் முஸ்லிம் சிறார்கள்க்கான பத்துக்கும் அதிகமான பாடசாலைகளை அவர் உருவாக்கியதன் மூலம் இலங்கை முஸ்லிம்கள் நவீன கல்வியில் நுழைவதை பல எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியிலும் அவர் சாதித்தார். அத்தோடு ஐ. எல். எம். அப்துல் அஸீஸ், வாப்பிச்சி மரைக்கார் போன்ற கொழும்புத் தலைவர்கள் உருவாக்கிய கொழும்பு கல்விச் சங்கத்தை நிறுவுவதிலும் முன்னோடித் தலைவராகச் செயற்பட்டார்.

தமது சமூகத்தினர் புதிய அரசியல் முறைகளையும் அதன் பயன்களையும் அறியாததால் அரசியல் ரீதியான முயற்சிகள் எதுவுமின்றி இருப்பதை, சித்திலெப்பை கவலையுடன் அவதானித்தார். ஏனைய சமூகத்தவர் பெற்றிருப்பதைப் போல முஸ்லிம்களும் அரசியல் உரிமைகளை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற குரலை முஸ்லிம் நேசன் மூலம் சித்திலெப்பை முன்வைத்தார்.

சட்ட நிர்ணய சபையில் முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவம் காணப்படுதல் வேண்டும் என்று பலமாகக் குரல் கொடுத்ததன் விளைவாக 1889ல் முஸ்லிம்கள் இருவர் நியமன உறுப்பினர்களாக இடம்பெற்றனர். இந்நியமனம் கிடைக்கும் வரை சித்திலெப்பை முஸ்லிம்களின் அதிகாரப்பூர்வமற்ற பிரதிநிதியாக செயற்பட்டார். முஸ்லிம்களின் நன்மைக்கான எந்தச் சட்டத்தையும் முழு மூச்சுடன் அவர் ஆதரித்து வந்தார்.

எவ்வாறாயினும் சித்திலெப்பை ஆங்கில அரசுடன் மோதும் கொள்கையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆங்கில ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு உலக முஸ்லிம் நாடுகளில் தீவரமடைந்திருந்த போதும், சித்திலெப்பை தமது கோரிக்கையை சாதாரண ஜனநாயக மரபுக்குட்பட்டே வலியுறுத்தினார். ஆங்கிலேயருடன் ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மையை அவர் கடைப்பிடித்தார். ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானியின் கருத்துக்களால் அவர் கவரப்பட்டிருந்த போதும், பிரித்தானியருக்கெதிரான ஆப்கானியின் தீவிர எதிர்ப்புணர்வுகளை அவர் இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. இலங்கை முஸ்லிம்களின் சமூக அரசியல் முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளுக்கு ஆங்கில அரசு சாதகமான உணர்வுகளைக் கொண்டிருந்ததால் சித்திலெப்பை இவ்வொத்துழைப்பை வழங்க முன்வந்திருக்கக் கூடும்.

சித்திலெப்பையின் கருத்துக்கள் தூர நோக்கு சிந்தனையின் படி முஸ்லிம்கள் ஆங்கில கல்வி கற்று எதிர்கால சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதற்காக ஆங்கில கல்வி கற்பதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். மேலும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான கொள்கையை கடைப்பிடிக்காது சார்ந்து செல்லும் கொள்கை உடையவராக காணப்பட்டார். சமகால முஸ்லிம் இருப்பு இ அரசியல் உரிமை என்பன கிடைப்பதற்கு சித்திலெப்பையின் பங்களிப்பு காலத்தால் மறைக்க முடியாத வரலாறாகும். இலங்கையில் சமகாலத்தில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக இடம் பெறும்

சவால்களை தூர நோக்குடன் இராஜதந்திர ரீதியில் வெற்றி கொள்ள சித்திலைப்பை போன்ற முஸ்லிம் தலைவர்கள் இல்லாமையை பறைசாற்றுவதாக காணப்படுகின்றது மேலும் முஸ்லிம் சமூகம் எமது அடையாளத்தை பாதுகாக்க எதுவித ஆவணம் இல்லாமை வரலாற்று முஸ்லிம் தலைவர்களை நினைவு கூராமை அவர்கள் பற்றிய சிந்தனைகள் கருத்துக்கள் எதிர்கால சந்ததியினர்கள் அறியாமை பாரிய குறைபாடாகும்.

உசாத்துணைகள்

1. அனஸ்.எம்.எஸ்.எம்.(2012)இதற்கால இஸ்லாமிய சிந்தனை, அடையாளம் புத்தளம்.
2. Muhammed Lebbe Siddilebbe, Muslims of Sri Lanka (Ceylon), Retrieved From: <http://slmuslim.blogspot.com/2006/03/muhammad-lebbe-siddi-lebbe-marikar.html> , Updated on : 02.03.2006.
3. Muhammed Lebbe Siddi Lebbe Maraikar , Retrieved From : <http://muslimvoice.lk/muhammad-lebbe-siddi-lebbe-marikar/> Updated on : 01 06.2017
4. M.C.SiddiLebbe, Azeez Foundation, Retrieved From: <http://www.azeezfoundation.com/m-c-siddi-lebbe/> Updated On : 01. 05.2001

அறிஞர் சித்திலெப்பைத் தொட்டத் துறையின் தொடரக்கதை

“சத்திய எழுத்தாளன்”

கலாபுஷணம் எஸ்.ஐ.நாகூர் கனி

வரலாறு என்பது, கடந்த கால கதைகளைக் கூறும் பாடமோ - படப்பிடிப்போ மட்டும் அல்ல. அது, நாம் வந்த வழியையும் - தற்போது நடந்து செல்லும் பாதையையும் - இன்ஷா அல்லாஹ் எதிர்காலத்தில் நாம் போக வேண்டிய திசையையும் அறியவும் தெரியவும் - புரியவும் வைக்கும் ஒரு வழிகாட்டி யாகும். அதனாற்றான், “தன் வரலாற்றை அறிந்திராத ஒரு சமுதாயத்திற்கு எதிர்காலம் இல்லை” என்கின்றர், வரலாற்றாசியரிகள்.

அந்நிய ஆதிக்கம் நம் தாய்மண் இலங்கையில் எல்லாக் கோணங்களிலும் - கோலங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்தும் - உறைந்தும் காணப்படதால், ‘தன் சமுதாய மகள் ‘சுயம்’ இழந்து திசை மாறிப் போய்விடக் கூடாதே’ என்ற சமுதாயப் பிரக்ஞையில் தன் சமுதாயத்தின் சகல விதமான துறைகளிலும் விடியலை விரும்பி, முழு சமுதாயத்தையும் தட்டி எழுப்ப, நம் சன்மார்க்க சமுதாயத்திலிருந்து ஒருவர் எழுந்து வந்தார்.

அவர்தான் அறிஞர் சித்திலெப்பை என்னும் பெருமகன்; பெருந்தகை. இந்த பெருமகன் சமுதாய விடியலுக்காக சமயம் - கல்வி - கலை - கலாச்சாரம் - இலக்கியம் எனப் பல துறைகளில் கவனஞ் செலுத்திய போதும், ஒட்டு மொத்த சமுதாயமும் அறியவும் - தெளியவும் - விழிக்கவும் பொருத்தமான ஒன்றைச் செய்யலாம்’ எனத் தீர்மானித்தார். அதுதான் ...

தூர நேர்கோடு அவர் தொட்டத் துறையே பத்திரிகைத் துறையாகும். தான் ஒரு பத்திரிகையைத் துவங்கினால், பிற்காலதில் - அதாவது இனி வரும் காலங்களில் நம்மவர்கள் தான் தொட்டதுறையைத் தொடரலாம் என எண்ணினாரோ, என்னவோ, துவங்கி விட்டார்.

அதுதான் “முஸ்லிம் நேசன்” ஆகும். இது பிறந்தது 1882ல் கண்டியில் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த “முஸ்லிம் நேசன்” எட்டுப் பக்கங்களில் பிரதி திங்கள் தோறும் வெளிவந்தது. ஊர் விவகாரங்களையும் - நாட்டு நடப்புகளையும் - சமுதாயப் பிரச்சினைகளையும் - உலக

சமாச்சாரங்களுக்கும் “முஸ்லிம் நேசன்” இதழில் அதன் ஆசிரியரான சித்திலெப்பை எழுதினார். தான் விரும்பியது போலவே, தன் சமுதாய நெஞ்சங்களை வாசிக்கவும் - நேசிக்கவும் செய்தார்.

“நாளை என்பது விடியலில் இல்லை; நீ விழிப்பதில் இருக்கிறது” எனத் தமிழ் நாட்டு தாரா பாரதி என்னும் புதுக்கவிதையாளன் இன்று பாடினான். இதை அன்றே தன் மக்களுக்கு உணர்த்தி விட்டார், தன் எழுத்தின் மூலம் அறிஞர் சித்திலெப்பை அவர்கள்.

ஏன் தெரியுமா?

நாம் வாழும் இந்த விரியுலகம் நாளிலும் பொழுதிலும் முன்னேறிச் செல்லும் அந்த முன்னேற்றத்தின் அடிநாதமாக “உடகத்துறை” விளங்கும் என்பதை அன்றே நாடிப் பிடித்துப் பார்த்து தெளிந்தார் சித்திலெப்பை. அதற்கான அச்சாரத்தை - அடித்தளத்தை அன்றே போட்டு விட்டார். அதுவே “முஸ்லிம் நேசம்” எனத் துணியலாம்.

இன்றைய நிலை என்ன?

உடகத்துறை உலகளாவிய ரீதியில் இன்று பெருவளர்ச்சி கண்டுள்ளது. உலகை ஆட்டிப் பதைத்த சக்திகளில் நான்காம் இடம் வகித்த உடகம், இன்று முதலிடம் வகிக்கின்றது. இந்த உடக வளர்ச்சியின் ஆரம்பப் படி பத்திரிகைத்துறையே என்றால், அதில் மாற்றுக் கருத்து மருந்துக்குமில்லை.

இந்தப் பத்திரிகைத்துறையில் நம் நாட்டு முஸ்லிம்கள் கணிசமான பங்கும் பாத்திரமும் கொண்டுள்ளனர். இலங்கை முஸ்லிம்களின் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறைக்கென ஒரு தனித்துவமான வரலாறு உண்டு. அந்த வரலாறு, அடுத்த வருடத்துடன் நூற்றைம்பது (150) பயதினை (1869 - 2018 : 149) அடையப்போகிறது. அந்த வரலாற்றை நாமும் அறிந்திருப்பது அறிஞர் சித்திலெப்பையின் கனவின் ஒரு பகுதிவை நிறைவேற்றியவர்களாவோம். அறிவோமா?

‘அலாமத் லங்காபுரி’ என்றால் இது என்னவென்று விளிப்பீர்கள். என்ன மொழி எனப் புரியாமல் முகம் சுளிப்பீர்கள். இதுதான் இலங்கை முஸ்லிம்களால் கல்சச்சில் வெளியிடப்பட்ட முதல் பத்திரிகையாகும். இது மலாய் மொழியில் ஜாவி எழுத்துக்களில் வெளியானது. துவான் பாவா யூனூஸ் ஸல்தீன் என்னும் மலாயரே இதன் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இது 1869ல் வெளியானது என்றால், இலங்கை முஸ்லிம்களின் பத்திரிகை வரலாற்றின் தோற்றுவாய் 1869 ஆகும். அதாவது இவ்வருடத்துடன் 149 வயது நிறைவடைகின்றது.

இதனைத் தொடர்ந்து கொழும்பிலிருந்து நெய்னா மரைக்கார் வாப்பு மரைக்கார் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1873ல் “புதினா லங்கா புரி” வார இதழாக வெளிவந்துள்ளது. ‘இலங்கையின் புதினம்’ என்பது இதன் அர்த்தமாகும் ஒரு வருடத்துள் இது ஓய்வு கண்டுவிட்டது.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் சகல துறைகளிலும் விடியலை காண விழைந்த முன்னோடியான அறிஞர் சித்திலெப்பை “முஸ்லிம் நேசன்” எனும் பெயரில் ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்து நடத்தினார். இது 1882ல் கண்டி நகரிலிருந்து வெளிவந்தது. இது எட்டுப் பக்கங்களி பிரதி திங்கட் கிழமைகளில் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத்து, 1982 ஆகஸ்ட் முதலாம் திகதி “ஞானதீபம்” என்னும் பெயரில் இதே சித்திலெப்பை ஆசிரியராகப் பணியாற்ற வெளிவந்தது. இது சின்னாட்களில் கண்டிமூடி விட்டது எனலாம்.

“முஸ்லிம் நேசன்” வெளிவந்ததைத் தொடர்ந்து, கீழ்வரும் பத்திரிகைகள் வெளியாகி, பி(சி)ன்னாட்களில் கண்பூடிய ஆயுள் சோலகமானது. முஹைதீன் என்பவராவார், அடுத்து அரபுத் தமிழ்மொழியில் செய்யுது அல் கஸ்பில் ஜான்” எனும் பெயரில் ஒரு பத்திரிகை வந்தது. அப்துல் ராஹ்மான் என்பவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்ற 1890ல் “ஸைபுல் இஸ்லாம்” வெளியானது. அடுத்து, அ.மு.நைனா என்பவரால் 1892ல் “ஞானதீப சங்காரம்” எனும் பத்திரிகையும், எம்.எல்.உத்மான் என்பவரால் 1895ல் “ இஸ்லாம் மித்திரன்” எனும் பத்திரிகையும் வெளிவந்தமை கவனிப்புக்குரியது.

“இஸ்லாம் மித்திரன்” எட்டுக்கு இதழியல் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான இடம் உண்டு. முஸ்லிம் ஒருவரினால் நடத்தப்பட்ட முதல் நாளிதழ் என்பதுவே, அதற்கான காரணமாகும். வசதி வாய்ப்பும், அனுபவம் குறைவான அக்காலத்தில், எடுத்து எடுப்பிலேயே அதுவோரு தினசரியாக முகம் காட்டாமல், ஆரம்பத்தில் 1897 - ஜூலை - 2-ஆம் திகதி முதல் தினசரியாக வெளிவரலாயிற்று. இந்த “இஸ்லாம் மித்திரன்” 1906 வரை வெளிவந்தமை அக்காலகட்டத்தில் ஒரு சாதனையாகவே மதிக்கப்பட்டது.

20ம் நூற்றாண்டின் முதல் பத்திரிகையாக 1900ல் “சிலோன் முஹம்மதன்” ஆங்கில மொழியில் வெளிவர, “முஸ்லிம் பாதுகாவலன்” ஐ.எல்.எம். அப்துல் அஸீஸ் என்பவரால் கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்தது. இந்த ஏட்டுக்கு ஒரு சிறப்புண்டு. அது என்ன தெரியுமா?

19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் பிரச்சினையைத் தொடர்புடைய வெளிவந்த பத்திரிகை “முஸ்லிம் பாதுகாவலன்” ஆகும். இதன் ஒரு பகுதியை “The Muslim Guardian” எனும் பெயரிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஐ.எல்.எம்.அப்துல் அஸீஸ் வெளிக் கொணர்ந்தமை அன்றை போழ்தில் புதுமையும் - சிறப்புமாகும். இதன் முதல் இதழ் 04-ஜனவரி- 1901ல் வெளிவந்தமை அவதானிக்கத்தக்கது.

இதன்பின் 1906ல் “மிஸ்பாஹூ”ல் இஸ்லாம்” ஏடும், 1909ல் “முஸ்லிம்” எனும் ஏடும், பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு 1919ல் “ஹிதாயதுல் இஸ்லாம்” மறுஆண்டு 1920ல் “சம்சுல் இஸ்லாம்” ஏடும் வெளிவந்தமை சிந்திக்கத்தக்கது.

தமிழ் வளர்ந்த பண்ணையும், தமிழ் வளரும் திண்ணையுமாகிய வரலாற்றுப் பகழ் மணக்கும் கொழும்பின் இதய இடம் வாழைத்தோட்டத்திலிருந்து மீரான் முகிதீன் என்பவரை ஆசிரியராகவும் - பதிப்பாசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த “தினத் தபால்” என்னும் தினசரிக்கு ஒரு சிறப்புண்டு. ஒரு செய்திப் பத்திரிகைக்குரிய இலக்கணம் தழுவி வெளிவந்த முதல் நாளிதழ் என்பதுவே, அந்த சிறப்புக்குக் காரணமாகும். இது கொழும்பில் ஒரு சதமாகவும், வெளியூர்களில் இரண்டு சதமாகவும் ஈராண்டுகளாகத் தொடர்ந்து - தொய்வின்றி வந்தமை நோக்கற்பாவது.

அடுத்து, 1935ல் ஆங்கிலத்தில் “சிலோன் மூர்” எனும் நாமத்தில் ஓரிதழும், வெளிவந்து கண்பூட, 1939ல் அன்பர் பூபதிதாஸர் என்பவர் ஆசிரியராகக் கடமையாற்ற “ஞானக்கடல்” வெளிவந்தது. கொழும்பு, 114 லையார்ட்ஸ் புரோட்வேயில் இயங்கிய ‘அன்பு மாரக்க சங்கம்’ என்ற ஞான அமைப்பின் தலைவரான அன்பு பூபதிதாஸரே, 88 ஆண்டுகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் “வீரகேசரி” நாளிதழில் தமிழ்ப்பேசும் முஸ்லிம் வாசகர்களை கண்ணியப்படுத்தி முதல் முதல் வெள்ளிதோறும் ‘முஸ்லிம் உலகச் செய்திகள்’ எனும் தலைப்பில் தனியக்கம் ஒதுக்கச் செய்து, நீண்ட காலம் நடத்தி

வந்த பெருமைக்குரியவர் 1940ல் “அல் இஸ்லாம்” என்ற இதழும், 1945ல் “அல்இல்ம்” என்ற இதழும் வெளிவந்தன. மௌலவி அப்துர் ரஸாக் (ஜமாலி) என்பவர், ‘அல் இல்ம்’ இதழுக்கு ஆசிரியராகப் பணியாற்றியமை ஆய்வுத் தேடலுக்குரிய ஆவணமாகும்.

இலங்கையில் அதிகமான தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வெளியிட்ட சிறப்புக்குரிய சிங்கார பூமியாகிய கொழும்பு வாழைத்தோட்டத்திலிருந்து 1946ல் கே.எம்.எம்.சாலிஹ் என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட “இஸ்லாமிய தாரகை” என்ற வாராந்தரிக்கு, இலங்கையில் வேறு எந்த மொழி பத்திரிகைக்கும் கிட்டாத ஒரு பெருமையுண்டு. அது என்ன? இந்திய அரசினால் தடைசெய்யப்பட்ட முதல் - ஒரே இதழ் இந்த “இஸ்லாமிய தாரகை”யேயாகும். இதற்குக் காரணம், அக்காலப்பிரிவில் கருகட்டிய ‘பாகிஸ்தான் சிந்தனைக்கு’ ஆக்கங்களை சார்பாகப் பிரசுரித்து ஊக்கம் தந்தமையே “இஸ்லாமிய தாரகையின்” ஆசிரியர் கே.எம்.எம்.சாலிஹ் ஏரிக்கரை வீட்டின் (Lake House) தமிழ், ஆங்கில பத்திரிகைகளுக்கு ஒப்பு நோக்காளராக (Proof Reader) முதலில் கடமையாற்றியமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும்.

“இஸ்லாமிய தாரகை”யின் செல்வழி ‘சரிவான்’ பார்வைகளுக்கு உள்ளூரில் சாமரம் வீசி விடக்கூடாதே எனும் சமூகப்பற்றில், எம்.எம்.அப்துல் காதர் எனும் வாழை வாரிசு “முஸ்லிம் லங்கா” எனும் 1947ல் ஆரம்பித்த நடத்தியதன் ‘ஆழம்’ இன்னும் அசைபோடத்தக்கது.

மறுஆண்டு அதாவது 1948ல் எஸ்.எம்.எம்.முஹிதீன் என்பவரால் “தோழன்” எனும் ஏடு, வாழைத்தோட்டத்திலிருந்து வெளிவந்தது. ஈராண்டுகளே வாழ்ந்த இந்தத் தோழ(ர்)ன் எஸ்.எம்.எம்.முஹிதீன், முன்னாள் ஜனாதிபதி ஆர்.பிரேமதாஸவின் ஆரம்பகால அரசியல் பேச்சுக்களின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பாளராக மேடைகள் தோறும் தமிழ் வாடை வீசிய பேச்சாளருமாவார்.

20ம் நூற்றாண்டின் பின் அரைக்காலப் பகதியில் (1950 - 2000) பெருந்தொகையான பத்திரிகைகள் முஸ்லிம்களால் வெளியிடப்பட்டன. அவற்றுள் விரல் விட்டு எண்ணத்தக்க சில, இப்போதும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. மற்றவை எல்லாம் நாளாவட்டத்தில் கண்மூடிவிட்டன. கிடைத்த தகவலின் அடிப்படையில் அவற்றின் பெயர்களையும், அவை பிறந்த ஆண்டுகளையும் கீழே தருகிறேன்.

1950ல் “நவயுகம்” - 1951ல் “சமுதாயம்” - 1952ல் “முஸ்லிம் தோழன்” - 1953ல் “முஸ்லிம் உதயம்” - 1954ல் “முன்னேற்ற முழக்கம்” - 1955ல் “அருள் ஜோதி” - “உண்மை உதயம்” - 1957ல் “தீனுல் இஸ்லாம்” - 1958ல் “சரன்தீப்” - “வழிகாட்டி” - “கலைக்கடல்” - 1959ல் “அங்கதியா சுடர்” என்பனவாகும். இவை மட்டும்தானா? இன்னும் உண்டு. என் வார்த்தை ஊர்வலத்தோடு தொடர்ந்து வாருங்கள்...

1960 - 1969 வரையிலான பத்தாண்டு காலப்பிரிவில் பிரபலமான எழுத்தாளர்கள் சிலர் பத்திரிகைகள் வெளியிட்டிருக்கும் ‘கனதி’யை இங்கு தொட்டுரைப்பது ஆய்வு மாணவர்களை ஆனந்தப்படுத்தும் என்பதால், அத்தகையோருடன் கைகுலுக்குவோமா?

1960ல் “இளம்பிறை” - எம்.ஏ.ரஹ்மான், “மணிக்கூரல்” - எம்.ஸி.எம்.சுபைர், “தாரகை” - எச்.எம்.பி.முஹிதீன், 1961ல் “மரகதம்” - சுபைர் இளங்கீரன், “கலைமுரசு”, 1964ல் “புதுப்பாதை” - “அல் மதீனா” - எம்.பி.எம்.மாவூர், “தீனுல் இஸ்லாம்” - மாவூர், 1965ல் “நிலா” - மானா மக்கீன்,

1966ல் “உடம்மத்” - “இன்ஸான்” - அபுதாலிப் அப்துல் லத்தீப், “ஜிஹாத்” - எம்.பி.எம்.மாஹிர், 1968 “அல்-இஸ்திராக்கி”, “உடம்மத்” - எச்.எம்.பி.முஹிதீன், மக்கள் காதர், 1969ல் “கவிஞன்”, “மாணவன்” ஆகும்.

1970 - 1979 வரையிலான பத்தாண்டில் சில அமைப்புக்களும் பத்திரிகைகள் வெளியிட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில எழுத்தாளர்கள் வெளியிட்டவைகளும் அடங்கும். அவற்றின் விவரம் வருமாறு:-

1970இல் “அல் இஸ்ம்”, “இக்ராஹ்”, “கடமை” - அறிவுக்கரசன், “அல்அரப்” “அல் ஹஸனாத்” - ஜமா அதே இஸ்லாமி, “சிராஜ்”, 1972ல் “புயல்” - ஹமீத், 1973ல் “ஊசி”, “கவிதை”, “அம்பு”, “கல்பனா” - தெமட்டகொட வை.எம்.எம்.ஏ, 1975ல் “இஷாஅதுல் இஸ்லாம்”, “கலைக்கடல்” - கணவாதி கலீல், “நேர்வழி”, “வான் சுடர்”, “அபியுத்தன்” - எச்.எம்.பி.முஹிதீன், “எரிமலை” - நிஃமத், “முத்து”, “ஸாஹிரா”, 1977ல் “ஜீம்ஆ” - பலப்பிட்டி அரூஸ், “முஸ்லிம்”, “சமத்துவம்”, “அஷ்ஷபாப்” எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸ், “ஷிக்வா”, 1978ல் வெண்ணிலா - “மில்லத்” - “வான் வீதியிலே”, 1979ல் “உதயம்” - முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணி, “இஸ்லாமிய சிந்தனை” - நழிமிய்யா கலா பீடம், என்பனவாம் அம்மட்டோ? இன்னுமுள்ளது.

1980ல் “அல்ஹக்கீயா”, “ஹிஜ்ரா”, “புதுமைக்குரல்”, “பூபாளம்” - அல் ரவூப் மல்லவி, “புகம்பம்” - ஷாமில், ஷாதிகீன், 1982ல் “முஸ்லிம் சேததி”, 1983ல் “தூது”, “முஸ்லிம் நோக்கு” 1984ல் “சுஹூல் இஸ்லாம்”, “நிதாவுல் இஸ்லாம்” - புர்ஹானுத்தீன் மல்லவி, “பாசம்”, “தடாகம்”, “அல்ஹூதா”, 1985ல் “ப்ரிய நிலா” - ரம்ஜான், 1986ல் “கலைச்சுடர்”, “அல்ஜெஸ்ரா” - மல்லவி முபாரக், “போர் முரசு”, “மருதாணி”, “முக்கனி”, “எழுச்சிக்குரல்”, 1987ல் “பாமிஸ்” - பாமிஸ் இயக்கம், 1988ல் “பிறைக்கவசம்”, “முனைபாசமலர்”, 1989ல் “அல்பிக்ஹர்”, 1985ல் இலங்கை ஜமாத்தே இஸ்லாமி “பிரபோதய” எனும் சிங்கள இதழை வெளியிட்டது.

அதன் பின்னரும் இன்னும் பல இதழ்களை முஸ்லிம்கள் வெளியிட்டுள்ளனர். அவை “வாசகன்” - “நேசன்” - “தியாகத் தென்றல்” - “இளங்கீற்று” - “அல்ஹய்யூ” - “மஜலிஸ்” - அல்உஸ்ரா” - “முஸ்லிம் முன்னணி” - “முஸ்லிம்கட்சி” - பார்வை” - “ஆகவே” - “சௌத்துல் உலமா” - “புள்ளி” - “ஊர்க்குருவி” - “முன்னணி நேசன்” - “ஈஸ்ட்ரன் வாய்ஸ்” - “வெளிச்சம்” என்பன

குறிப்பு: சத்திய எழுத்தாளனாகிய என்னால் முடிந்தவரை சேகரித்த தகவல்களை விருப்பு - வெறுப்புக்கு அப்பால் நின்று, நிதானித்து, ஆய்வு செய்த இவ்வாக்கத்தில் தந்துள்ளேன். முடிந்தவரை உன்னிப் பார்த்தேன். இனி இத்துறைசார தோழர்கள் எந்தோள் மீதேறி தூரம் காணலாம்.

இலங்கையில் அதிகம் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பிறந்த மண் வாழைத்தோட்டம்

- 1) “தினத்தபால்” - மீரூன் முஹிதீன் - 1928
- 2) “இஸ்லாமிய தாரகை” - கே.எம்.எம்.சாலிஹ் - 1946
- 3) “முஸ்லிம் லங்கா” - எம்.எம்.முஹிதீன் - 1948
- 4) “தோழன்” - எஸ்.எம்.எம். முஹிதீன் - 1948
- 5) “முன்னேற்ற முழக்கம்” - எஸ்.எச்.பஃக்ருதீன், எம்.சம்சுதீன், கே.எம்.எம்.ஏ.காதர் (மூவர் இணைந்து) 1954

- 6) "தாரகை" - எச்.எம்.பி.முஹிதீன் - 1960
- 7) "தேசபக்கன்" - டி.கலைதாசன் - 1947

1966ல் சுயாதீன பத்திரிகாசமாஜம் (தவஸ பணிமனை) வாழைத்தோட்ட மண்ணில் எழுந்த பின்

- 8) "ராதா" - எம்.நாதன்
- 9) தினபதி
- 10) சிந்தாமணி எஸ்.டி.சிவநாயம் பொறுப்பில் ஆசிரியர் குழுக்கள்
- 11) தந்தி
- 12) சுந்தரி
- 13) "வாழைத்தோட்டம்" - அல் மஸ்ஜிதுல் முனிர் மத்ரஸா பழைய மாணவர் சங்கம் 2014

முஸ்லிம் சமுதாயம் மறக்கக்கூடாத மறைந்த முஸ்லிம் பத்திரிகாசிரியர்கள்

- 1) டி.பி.வை.ஸல்தீன் - "அல்மத் லங்காபுரி" - 1869
- 2) அறிஞர் சித்தி லெப்பை - "முஸ்லிம் நேசன்" - 1882
- 3) எம்.எல்.உத்மான் - "இஸ்லாம் மித்தரன்" - 1895
- 4) மீரான் முஹிதீன் - "தினத்தபால்" - 1928
- 5) அன்பர் பூபதிதாஸர் - "ஞானக்கடல்" 1939 & வீரகேசரி
- 6) கே.எம்.எம்.சாலிஹ் - "இஸ்லாமிய தாரகை" - 1946
- 7) எம்.எம்.பி.முஹிதீன் - "தாரகை" - 1960 இன்னும் பல
- 8) எம்.கே.எம்.கியாஸ் - தினகரன்
- 9) ஏ.எல்.எம்.கியாஸ் - தினகரன்
- 10) எஸ்.எம்.ஹனீபா - "சமுதாயம்" - 1951 & தினகரன், டெய்லிமிரர், வானொலி
- 11) ஸெய்னுல் ஹுஸைன் - தினகரன்
- 12) அப்துல் லத்தீப் - இன்ஸான் - 1967
- 13) எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸ் - "அஷ்ஷபாப்" - "செய்திமடல்" 1977

மறக்கடிக்கப்படும் இலங்கையின் இஸ்லாமியத் தமிழ் வித்துவாங்கள்

டாக்டர் அஹமட் லைப்பை அஹமட் ரிஷி
MBBS (SL), PGD in Child Health
செயலாளர் - சர்வதேச விவகாரம்
சித்தி லைப்பை ஆய்வுப் பேரவை

சர்வதேசப் பின்புலம்

சர்வதேச வல்லாதிக்க சக்திகளின் நிகழ்ச்சி நிரலையும் இன்றைய உலகின் போக்கையும் அறிந்து கொள்ளாமல் இந்த நவகாலனித்துவ யுகத்தின் சீர்கேடுகளை புரிந்து கொள்வது கடினம். வாழ்க்கையில் அறநெறிகளும் மனுதர்மங்களும் மறக்கடிக்கப்பட்டுள்ளன. 'தக்கனபிழைத்தல்' எனும் எந்திர மயமாக்கப்பட்ட உபாயத்தில் தறிகெட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதும், அதனையே நியம அகாசமாற்றித் தந்திருப்பதுமான வல்லாதிக்க சக்திகளின் ஊடுருவல் அபாரமானது. 13ம் நூற்றாண்டில் உலகின் மிகப்பெரும் வரலாற்று மாற்றமாக நான் இத் தந்திரோபாயத்தையே நோக்குகிறேன்.

இத்திட்டத்தின் கீழ் வல்லாதிக்க சக்திகளின் சித்தாந்தங்கள் திணிக்கப்படுவதும், அதற்கு மாற்றமான அறநெறிகள் ஒடுக்கப்படுவதும் சாமானியர்களால் புரிவதற்கு மிகச்சிக்கலான பொறிமுறையே. இச் சதியாலோசனையின் நீட்சியாக ஒருபுறம் உலகின் மிகத் தொன்மை வாய்ந்ததும் முதன்மையானதுமான மொழியான தமிழ்மொழி அடக்கி ஒடுக்கி ஆளப்படுகிறது. அதன் செல்வாக்கும் வீச்சும் திட்டமிடப்பட்டு சர்வதேச அரங்கில் மழுங்கடிக்கப்படுகின்றன. ஏனெனில் தமிழ்மொழியின் தொன்மையில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் அறம்சார் வாழ்க்கை நெறியானது, இச் செயற்கைமுறை உலகின் போக்கிற்கு தடையாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை ஆதிக்க சக்திகள் நன்றாக அறிந்து வைத்துள்ளன. இதற்கு அயல்நாடான இந்தியாவின் 'இந்துத்துவா' அரசாங்கமும் தமிழ்மொழியின் புறக்கணிப்பும் நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

இன்னொருபுறம் ஆதிக்க சக்திகளின் ஊடுருவல்களுக்கு எதிரான மதச் சித்தாந்தமாக இஸ்லாம் மதம் உள்ளது. ஆதலால் உலக அரங்கில் இஸ்லாமிய மதம் பற்றிய புனையப்பட்ட கருத்துருவாக் காங்களையும், பொய்யான பிரச்சாரங்களையும் உருவாக்கி ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று பிரளய பூமியாகத் திகழும் அராபியத் தீபகற்பம் இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஆக உலக அரங்கில் ஒருமொழியாக தமிழும், மதமாக இஸ்லாமும் சமகாலத்தில் ஒடுக்கப்படுவது ஒன்றிய சம்பவங்களாகும்.

இந்தியத் தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்களும், இலங்கைச் சோனக சமூகமும் இத் தமிழ்மொழி மற்றும் இஸ்லாமிய மத இடைவெட்டில் இருப்பதில் அறநெறி வரையறைக்குள் பெருமை கொள்ளும்

அதேசமயம், உலகில் குறிவைக்கப்படும் சமூகங்களின் உச்ச இஸ்தானத்தில் இருப்பது பெரும் அச்சுறுத்தலேயாகும். தமிழ்பேசும் இஸ்லாமிய சமூகம் எதிர்கொள்ளவிருக்கும் சவால்களை திட்டமிட்டு முறியடிக்க வேண்டிய மிக முக்கியமான கடப்பாட்டில் இருக்கிறோம். இவை நம்மைச் சுற்றி வீசப்படும் சதிவலைகளை எதிர்கொள்ள நாம் அறிந்திருக்க வேண்டிய குறிப்புகளாகும்.

இலங்கைச் சோனகர் பூர்வீகம்

இப் பின்னணியில் இருந்து கொண்டு இலங்கைச் சோனகரின் வரலாற்றுப் பின்னணி மறைக்கப்பட்டிருப்பதன் சூக்குமத்தை அணுகி அறிவது எளிது.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் சுமார் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு வருடங்கள் பழமையான வரலாற்று ரீதியான அரேபிய பூர்வீகத்தை உடையவர்கள். இலங்கையின் வளங்களையும் ஆளணியையும் சூறையாடிக் பிழைக்க வந்த காலனித்துவ சக்திகளான போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், பிரித்தானியர் போலன்றி முஸ்லிம்கள் இலங்கையை தங்கள் ஆற்றலாலும், அனுபவங்களினாலும் வளப்படுத்தினார்கள். கட்டிடக்கலை, விவசாயம், சர்வதேச வாணியம், நாட்டின் பாதுகாப்பு, மருத்துவம், இலக்கியம், ஆன்மீக வாழ்க்கை முறை என்று பல்வேறுபட்ட துறைசார் நிபுணத்துவங்களினூடாக இந்நாட்டை மேம்படுத்துவதில் முன்னின்று உழைத்தவர்கள் முஸ்லிம்கள்.

இவ்வாறான வரலாற்று செழுமையுடைய ஓர் இனம் இன்று “வர்த்தக சமூகம்” என்ற அடைமொழிக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதில் முஸ்லிம்களது ஏனைய காத்திரமான பங்களிப்புகள் மழுங்கடிக்கப்பட்டவையாகவே யூகிக்கவேண்டி இருக்கிறது.

அதிலும் குறிப்பாக முஸ்லிம்களின் இலக்கிய மரபுகளும் ஆளுமைகளும் காலத்தால் எங்கனம் மறைந்து போயின என்பது மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ச்சி செய்யப்படவேண்டிய அம்சமாகும். வரலாறுகளையும் தொன்மங்களையும் தொலைத்த சமூகம் வேறுபடுத்த மரமாகப் பட்டுப்போகும் என்பது திண்ணம்.

வரலாறுகளைச் சுமக்கும் மரபிலக்கியங்கள்

இத்தொன்மையை இல்லாதொழிக்க, தலைமுறைகளுக்கிடையிலான சங்கிலித் தொடரை அறுத்துவிடுவது நவகாலனித்துவ சக்திகளின் நிகழ்ச்சி நிரலின் ஓரங்கமாக இருக்கிறது. புதிய கல்வித் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துவதன் ஊடாக பழைய மரபுகளை மழுங்கடித்து அந்த மரபுகளையும் அதில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் வரலாற்றுச் சுவடுகளையும் இயற்கை எய்தச் செய்வது இதில் ஒருமுறை.

இதில் மிகமுக்கியமான கருவி மொழியை அந்நியமாக்குவதாகும். மொழியின் பாரம்பரியச் சங்கிலியை அறுத்து விடுவதால் வரலாறு எனும் வாய்க்காலும் அடைபட்டு போய்விடுகிறது. இதற்கொரு சிறந்த உதாரணமாக, ஏறத்தாழ அறுநூறு வருடங்கள் இவ்வுலகில் வல்லரசாகக் கோலோச்சிய துருக்கி சாம்ராச்சியத்தை (கி.பி 1299 - 1922) மேற்கத்தேய சக்திகள் விழுத்திபோது, அதன் அதிபராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ‘அத்தா துர்க்’ எனும் மேற்கின் உளவாளி துருக்கியின் அன்றைய சுதேச மொழியை தடை செய்ததன் மூலம் அந்நாட்டின் கல்வியறிவு விகிதம் இரவோடிவாக பூச்சியமாக்கப்பட்டது. ஒரு சமூகத்தின் தொன்மை கண்முன்னே நிர்மூலமாக்கப்பட்ட வரலாறு இது.

முஸ்லிம்களும் மொழிப்புலமையும்

இலங்கை முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரையிலே அரேபியாவில் அரபுமொழி இலக்கியம் உச்சத்தில் இருந்த காலத்தில் அவர்கள் இலங்கைக்கு வந்திருந்தார்கள். அதுமட்டுமல்லாது முஸ்லிம்களின் வேதநூலான அல்-குர்ஆன் அன்றிருந்த மொழி இலக்கியங்களை விஞ்சிய ஒரு புனித நூலாகும். இவ்வாறான ஆத்மீக இலக்கியத்தின் சொந்தக்காரர்களான முஸ்லிம்கள் பின்னாளில் உலகெங்கும் இலக்கியத்தின் உச்சத்தை தொட்டிருக்கிறார்கள். பாரசீகக் கவிஞரான மௌலானாறுமியின் “மஸ்னவி ஷெரீப்” எனும் கவிதை நூல் தோண்டத் தோண்டச் சுரக்கும் கவிதை இலக்கியமாகவும் தத்துவமாகவும் விளங்குகிறது. இது இன்றைய சர்வதேச கலாசாலைகளின் இலக்கிய வேத நூலாகவும் திகழ்கிறது.

இவ்வாறான இலக்கிய பின்னணியையும், மரபுரிமையையும் கொண்டிருந்த முஸ்லிம்கள் இலங்கையில் குடியேறும் போது இலங்கையில் அன்று கடவுளின் மொழி என்றும் ஆன்மீக மொழி என்றும் அறியப்பட்ட தமிழ்மொழியை ஆகர்ஷிக்கத் தொடங்கியதும் அதன் ஆழ அகலங்களில் வேரூன்றி படைப்பிலக்கியங்கள் ஆற்றியதும் ஆச்சரியமானதல்ல. ஏனென்றால் மொழிகளின் ஆழங்களை புரிந்து படைப்பிலக்கியங்களை உருவாக்குவது அவர்களது குலவித்தை.

அவ்வகையிலே காலாகாலமாகப் பல ஆலிம் புலவர்கள் தோன்றி மனிதாப்தமாவுக்கும், இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் பெரும் தொண்டு செய்துள்ளார்கள். தவிரவும் புதிய மஸ்ஆலா, கிஸ்ஸா, முனாஜத்து, நாமா, படைப்போர் போன்ற இலக்கிய வடிவங்களையும் தமிழ்மொழி இலக்கியத்துக்கு வழங்கியுள்ளார்கள். ஆனாலும் அவர்களது தமிழ் தொண்டும் படைப்பிலக்கியங்களும் கவனிப்பாரற்று நீண்டகாலம் இருந்ததால் அவ்வாறான தொன்மை மிக்க பல இலக்கியங்கள்இன்று அழிந்து போய் விட்டன.

அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர்

அவ்வரிசையில் ஈழத்து இஸ்லாமி இலக்கியத்தின் கொடுமுடி என்று அழைக்கப்படும் அருள்வாக்கி அப்துல்காதிர் புலவர் (கி.பி.1866 - 1918) மிக முக்கியமானவர்களில் ஒருவர். இவர் கண்டி போப்பிட்டியாவைச் சேர்ந்தவர். வெண்பாக்கள் மற்றும் கட்டளைக் கலித்துறை போன்ற பாக்களை இயற்றும் யாப்பிலக்கணம் தெரிந்த பெரும் புலமையுடையவராக இவர் வாழ்ந்திருக்கிறார்.

புலவரது வாழ்நாளில் சுமார் முப்பதுக்கும் அதிகமான நூல்களை எழுதியிருந்ததாகவும் : அதில் ஒரு சிலவே அச்சிடப்பட்டதாகவும் ; அவ்வாறு அச்சிடப்பட்ட நூற் கோவைகள் கூட இன்று இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத் தளத்தில் காணாமல் அழிந்து போய்விட்டதாகவும் புலவர் பற்றிய குறிப்பொன்றில் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார்கள் (“ஞானம் சஞ்சிகை” - ஜூன் 2018. ஈழத்து இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் கொடுமுடி அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் நூற்றாண்டு சிறப்பிதழ்)

தமது பதினாறு வயதிலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த கவியரங்கு ஒன்றில் கவிமழை பொழிந்து அவையோரை வியப்பில் ஆழ்த்தினார். அன்று அவரின் திறமை கண்டு அவருக்கு “அருள்வாக்கி” என்று பட்டம் சூட்டி கௌரவிக்கப்பட்டது.

புலவர் அவர்களை “அட்டவதானி” என்று அடையாளப் படுத்தப்பட்டிருந்ததாக அறிஞர் ஏ.எம்.ஏ. அளிஸ் அவர்களது கட்டுரை வாயிலாகக் காணக்கிடைக்கிறது. மொழியறிவும், மெய்ஞானமும் புலவரது ஆத்மாவின் அங்கமாக இருந்ததை அவரது வரலாற்றை அறியமுற்படும் அனைவரும் புரிந்து கொள்வர்.

இவ்வாறான புகழுக்கெல்லாம் முத்தாய்ப்பாய் புலவர் அவர்கள் ஒருமுறை பலர் முன்னிலையில் கண்டியில் நிகழ்த்திய ஒரு அற்புத நிகழ்வை எடுத்துக் கூறலாம். அதுதான் "தீபசித்தி" எனும், பாட்டாலே விளக்கை எரிய வைத்துப் பாட்டாலே விளக்கை அணைத்துக் காட்டும் அற்புத ஆன்ம கவித்திறன். இது அட்டவதானம், தசாவதானம், சதாவதானம் என்பவற்றைக் காட்டிலும் மேலான ஆற்றல் என்று அறியப்படுகிறது.

குறித்த நாள் கண்டியில் இருந்த அரங்கொன்றில் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இருந்து வருகை தந்த பல்லின மக்களோடு இந்தியாவில் இருந்தும் இச்சித்து நிகழ்வைக் காண சிலர் வருகை தந்திருந்தனர். குறித்த நேரம் வந்ததும் புலவர் அவர்கள் சிறிது நேரம் தியானித்தார்கள். பின்,

மெய்ஞான நாயகா இரகுவே !

மெய்ஞான நாயகா இரகுவே !

என்று உச்சிரித்துவிட்டு இச்சித்து நிகழ்வுக்குரிய வெண்பாக்களை பாடினார்.

விளக்கை எரியச் செய்த வெண்பா

"எரிவாய் விரிந்தெழுந்து) எண்ணெய் மேல் தோய்ந்து

கருவாய் இருள் போக்கிக் காட்ட - அரியணையின்

தூண்டா விளக்கே! சுடர்விட்டு நீயென்முன்

ஈண்டிங் கெழுந்தே எரி"

விளக்கை அணைத்துக் காட்டிய வெண்பா.

"தூண்டா மணிவிளக்கே! துகள்போக்கும் தூயொளியே

காண்ட தற்கரியதோர் காட்சியே!! - வேண்டி

எரியவுனை வைத்துபோல் எல்லோரும் பார்க்க

அரியணையில் நீநின் றணை" (கிடைத்த பதிவின்படி வெண்பாக்கள் அச்சிடப்பட்டுள்ளன)

இவ்வாறு தீபசித்தியை நிகழ்த்தியதன் வாயிலாக.

"நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த

மறை மொழிதானே மந்திரம் என்ப" (தொல் - 1484)

எனும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின் நிதர்சன நிறை மாந்தராக வாழ்ந்து காட்டியவர் அருள்வாக்கி அப்துல்காதிர் புலவர்.

இவ்வாறான நிறைமாந்தரும் இன்று இல்லை; அவர்கள் எச்சங்களும் இல்லை; அந்த நிறை மாந்தரின் நினைவுகளும் எங்களோடு இல்லை என்பதை ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

இதனை வெறும் புனைதல் என்று கூறி இன்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு சிலர் கிளம்பலாம்.

ஆனால் இந்நிகழ்வனைக் கண்டு கழித்த பொன்னம்பலக் கவிராயர் சொல்வதை ஈண்டு நினைவு கூருவோம்,

“எல்லா அதிசயத்தும் ஈது மிகப்பெரிதாம்
வல்லான்மெய் ஞானியப் துல்காதிர் - பல்லார்முன்
பாட்டால் விளக்கெரித்துப் பாட்டதனா லேயணைத்துக்
காட்டியதே ரிக்காட்சி காண்”

இத்தகு சொல்லாண்மையும், வித்துவமும், மொழியின் தத்துவமும் அறிந்து ஆன்ம ஞானிகளாக விளங்கிய ஆலிம் புலவர்களின் தமிழ்மொழிக்கான பாங்களிப்பும், சகவாழ்வுக்கான வழிகாட்டலும் தமிழ்ப்பேசும் நல்லுலகின் காலத்தால் அழியாப் பொக்கிஷமும் வரலாற்றுச் சான்றுமாகும்.

இவ்வாறான விற்பன்னர்கள் இன்று மறக்கடிக்கப்படும் காரணங்கள் எதுவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாதவை.

நம்மால் முடியவில்லை என்பதாலும், நமக்குத் தருவிக்கப்பட்ட அறிவியலில் இது சாத்தியமில்லை என்பதாலும் அவற்றை நாம் புறக்கணிப்பது நமது வரலாற்றையே நாம் குழிதோண்டிப் புதைப்பதற்கு நிகராகும்.

‘தீபசித்தி’-தெளிவுரை

அருள் வாக்கியின் இத் தீபசித்தி நிகழ்வின் சாத்தியம் பற்றிய ஒரு தெளிவுரையை இங்கு சுருக்கமாகத் தரலாம் என நினைக்கிறேன்.

சங்ககால மரபுக் கவிதைகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டால், அதனைப் படைப்பதற்குரிய யாப்பிலக்கண நெறிமுறைகள் உண்டு. மொழியின் பயன்பாட்டுத் தளம் புரியாதோரால் இவற்றைப் படைப்பது முடியாத காரியமாகும். அகவல், வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்பன இவற்றுக்கான உதாரணங்களாகும்.

எழுத்து, அசை, சீர், அடி, தொடை என்று பல்வேறுபட்ட விடயங்களை கருத்தில் கொண்டே ஒரு கவிபடைக்கப்படுகிறது.

ஆகையினால் மரபு கவிதைபாடப்படும் போது அது உருவாக்கும் ஓசை சீரானதாகவும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கும். எழுமாறான ஒலியை விடவும் சீரான ஒலியின் அவசியத்தையும் வினைத்திறனையும் புரிந்துகொள்ளல் இங்கு மிக முக்கியமானது.

இசைக்கும் சத்தத்துக்கும் வித்தியாசம் உண்டு.

இசை என்பது ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தொடர்ச்சியான ஒலியின் வடிவம்.

சத்தம் என்பது எழுமாறான தொடர்ச்சியான ஒலியின் வடிவம்.

ஏன் மரபுக் கவிதைகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒலி வடிவமாக வடிக்கப்படுகிறது என்பதற்கு இசை இனிமையாகவும் சத்தம் அசௌகரியமாகவும் உணரப்படும் எனிய உதாரணம் ஒன்றேபோதும் எனக் கருதுகிறேன்.

நமது வாயால் உச்சரிக்கப்படும் சொற்கள் வெவ்வேறுபட்ட அதிர்வு மீடறன்களாக வாயிலிருந்து வெளியாகி பொறிமுறை அலையாக இருக்கக் கூடிய ஒலி அலையானது வளியின் உதவியோடு ஊடுகடத்தப்பட்டு அது மோதும்/தொடும் பரப்புகளை எல்லாம் தூண்டி அதிர்வடையச் செய்யும் என்பது விஞ்ஞானம். ஆக, கருத்துப் புரிந்தாலும் புரிய முடியாவிட்டாலும் நாம் உருவாக்குகின்ற

அதிர்வலைகள் அது தொடும் மேற்பரப்பின் இயற்கை அதிர்வில் தாக்கம் செலுத்தும் என்பது தெளிவாகிறது.

இதனை வலுப்படுத்தும் சான்றாக கி.பி 2013இல் டாக்டர் மசறு இமொட்டோ (Dr.Masaru Emoto) எனும் விஞ்ஞானியினால் செய்யப்பட்ட நீர்ப் பரிசோதனையின் (Water Experiment) முடிவில், இதமான சொற்கள் நீரின் கட்டமைப்பில் சீரான கோலமாற்றத்தையும், கடுமையான சொற்கள் அலங்கோலமான மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்துவதை நீரின் பளிங்குக்கட்டமைப்பை நுணுக்குக் காட்டியின் வாயிலாக கண்டறிந்தார். இது நேர், மறை (Positive & Negative Vibrations) அதிர்வுகள் செலுத்தும் தாக்கத்தின் தோற்றப்பாடாக இருக்கிறது.

இதன் வாயிலாக "நாம் உச்சரிக்கும் சொற்களின் தாக்கம் நீரின் கட்டமைப்பில் மாற்றம் செலுத்துகிறது" என்ற விஞ்ஞானக் கொள்கை தெளிவாகிறது.

முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறையில் 'ஊதிப்பார்த்தல்' எனும் அன்றாட நடைமுறை உண்டு. இது அல்-குர்ஆன் இறை வசனங்களை உச்சாடனம் செய்து தெளிந்த நீர் மீது ஊதி உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு வழங்குவதன் மூலம் அவரைக் குணப்படுத்தும் மரபுவழி வைத்தியமாகும். மனித உடலைப் பொறுத்த வரையில் ஏறத்தாழ அறுபது விழுக்காடுகள் நீரினால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையினால் மூலக்கூற்று அளவில் நீரின் கட்டமைப்பில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் நமது உடலின் தன்மையை நேராகவும், மறையாகவும் மாற்றியமைக்க முடியும் என்பது தெளிவாகிறது. இனி இதற்கான மூலக்கூறு, அணு, இலத்திரன் வரையிலான துல்லிய தெளிவான ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இவ்வாறான உடலியல் மாற்றங்களின் தன்மைக்கான காரணமும் பெறுபேறுகளுக்கான விளக்கமும் கண்டறியப்படுவதும் இன்னும் விரிவான விஞ்ஞான விளக்கம் தருவிக்கப்படுவதும் இன்றைய நமது தலைமுறையின் மீதான பணியாகும்.

டாக்டர் மசறு இமொட்டோவின் பரிசோதனையின் வாயிலாக சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் அதன் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் விதமாகவே ஒலி வடிவாக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் தெளிவாகிறது.

சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் சரியாக உச்சரிக்கப்படும் போது அதுமோதும் தளத்தின் தன்மையில் மாற்றம் கொண்டு வருகிறது.

அச்சொல் எதை இயற்கையில் குறிக்குமோ அது அதுவாகவே உருவாகும் உட்சக்தி படைத்ததாகவே இருக்கிறது.

பிரபஞ்சத்தில் நாம் வெளிப்படுத்தும் ஒலி எழுமாறானதாக இருக்கும் போது அது கண்ணுக்குப் புலப்படாத மாற்றங்களை உண்டு பண்ணுவதால் மனிதனால் அவற்றை உணர முடிவதில்லை. ஆனால் சரியான ஏற்றத்தாழ்வோடு செலுத்தப்படும் பலித ஒலிச்சக்தி இப் பிரபஞ்சத்தின் சக்தியை ஒருமைப்படுத்தி கட்டபுலனாகும் காட்சிகளை சட்டதுவச் சட்டத்தில் வெளிக்கொண்டுவரும் ஆற்றல்மிக்கது. இதுவே கட்டபுலனாகும் நிகழ்வுகளாக அமைந்துவிடுகிறது.

இவ்வாறு ஒலியின் சாஸ்திரவரை முறைகளை அறிந்து தெளிந்து கருமமாற்றும் ஞானியாக விளங்கிய அருள்வாக்கி அப்துல்காதிர் புலவர், 'தீபசித்தி' எனும் கட்டபுலனாகும் விந்தையை செய்து

காட்டியது அவரது மொழித்திறனின் வித்துவஞானத்தை பறை சாற்றி நிற்கிறது. மொழியாளுமையின் உச்சமாக அவர் திகழ்ந்திருக்கிறார் என்பதற்கான வரலாற்றுச் சான்று தான் இந்நிகழ்வு.

இன்று இது போன்ற மொழி ஆளுமைகள் பொதுத் தளங்களில் இல்லாமல் இருப்பதை ஆழமாகச் சிந்திக்கும் தறுவாயில் 'நாம் அறிவியலில் முன்னோக்கிச் செல்கிறோம்' எனும் மாயையும் மருட்சியும் களையப்பட்டு தெளிந்த அறிவு மீட்சி பெறும். கட்டவிழ்ப்பதாகவே நான் உணர்கிறேன்.

நிறைவாக.....

இவ்வகையான அறிவின் ஊற்று இன்றைய சடத்துவச் சித்தாந்தங்களில் மூளைச்சலவை செய்யப்பட்டிருக்கும் ஒரு சாராருக்கு கசப்பாக இருப்பதும், கற்பனை போல் தோன்றுவதும் நமது குறைபாடேயன்றி பண்டைய தத்துவங்களின் குறைபாடன்று. செழுமையான ஒரு மத மற்றும் மொழித் தத்துவத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்த நமது பாரம்பரிய விழுமியங்களை நாம் தான் பாதுகாத்திருக்க வேண்டும். தவறியது பெரும் துரதிரஷ்ட வசமே. இனியாவது இதற்கான ஆய்வாய்ச்சிகள் நமது பல்கலைக் கழகங்களின் பாடவிதானங்களுக்குள் உள்வாங்கப்படல் வேண்டும்.

ஏன் "அருள்வாக்கிகள்" இன்று பொதுத் தளங்களில் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை வரலாற்று ரீதியாகவும், மொழி ரீதியாகவும், விஞ்ஞான ரீதியாகவும், ஆத்மீக ரீதியாகவும் வெவ்வேறாக ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டு நமது வரலாறுகள் நிறுவப்படல் வேண்டும். நமது தொன்மையை ஆவணப்படுத்தவும், தூர்ந்துபோன வித்துவங்களை புத்தெழுச்சி பெறச் செய்யவும் காத்திரமான பணிகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியது காலத்தின் தேவையும் கற்றாரின் கட்டாயக் கடமையுமாகும்.

சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவையின் உதயமும் பணிகளும்

கே.எல்.முஹம்மட் பைசால் LLB

பொருளாளர், சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை

சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவையின் உதயம் ஒரு முக்கிய மைல்கல்லாக நோக்கப்படல் வேண்டும். ஏனெனில் இலங்கையில் அரேபியர்களின் வரலாறு கிட்டத்தட்ட 2500 வருடங்கள் பழமை வாய்ந்ததாகும். அதுமட்டுமன்றி இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் பற்றுகொண்ட மக்களாக 1400 வருடங்களுக்குமேலாக வாழ்ந்துவருகிறோம்.

இன்று இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கு ஏதிராக இன முரண்பாடுகளும், போர்ச் சூழலும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. முஸ்லிம்களின் இன்றைய அவல நிலையைத் தடுத்து நிறுத்துவதில் சகல முஸ்லிம் கட்சிகளும் தோற்றுப் போயிருக்கின்றன. ஆகவே முஸ்லிம்களுக்கான ஒரு தனித்துவ அரசியலை முன்னெடுப்பதற்கான தேவை உருவாகியிருக்கிறது. இலங்கை முஸ்லிம்கள் ஒரு அங்கிகரிக்கப்பட்ட தேசிய இனமாக அடையாளப் படுத்தப்பட வேண்டியது மிக அவசியமாகும். எதிர்வரும் காலங்களில் முஸ்லிம் சமூகத்திற்காக ஒரு சிறந்த பொறிமுறை உருவாக்கப்பட்டால் மாத்திரமே முஸ்லிம்களின் பொருளாதாரம், பாதுகாப்பு, உயிர்கள், உடமைகள், உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. அந்த வகையில் ஒரு சிறந்த அரசியல் பொறிமுறையை உருவாக்கி முஸ்லிம்களுக்கெதிரான சாவல்களைத் தடுப்பதற்கான முயற்சிகளை சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை முன்னெடுத்துச் செல்கிறது.

முஸ்லிம்கள் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை நாட்டுக்கு விசுவாசமானவர்களாகவும், நாட்டின் இறையாண்மைக்கு மதிப்பளித்து நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும், அரசியலுக்கும் மிக அதிகமான பங்களிப்பைச் செய்து வருபவர்கள் இன்னும் செய்துவருகிறார்கள் என்பது திண்ணம்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் தொன்மம் திராவிட மரபினதும், அராபிய மரபினதும் சங்கமம்தான் இலங்கைச் சோனகர் எனும் இனமாகும். அவ் வகையில் இலங்கை முஸ்லிம்கள் இலங்கையில் உள்ள ஏனைய மத இனத்தவர்களைப் போல் கவனிக்கப்படல் வேண்டும். பௌத்த பேரினவாதம், இந்துத்துவா, ஆகியவற்றை எதிர்கொள்வதற்கு சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை முஸ்லிம் தேசியத்தினூடாக எப்படி அடிமட்டம் வரைக்கும் இந்நூட்பத்தை கொண்டுவந்து சக வாழ்வுக்கும் சமவாழ்வுக்கும் வழி வகுக்கவேண்டும் என்பதை ஆய்வு செய்து வருகின்றது. அதுமட்டுமன்றி, இன்று புத்தி ஜீவிகளுக்கும் அரசியல் தலைமைகளுக்கும் இடையில் ஒரு பாரிய வெற்றிடம்

உணரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடைவெளியை அரசியல் தலைமைகளும் கட்சிகளும் பயன்படுத்தி தங்களுடைய சுயநல அரசியலை நகர்த்திச் செல்வதானது மிக பாரதூரமான விளைவுகளை முஸ்லிம் மக்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. மேலும் பாமரமக்களும் ஏனையவர்களும் மூளைச்சலவை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை எப்படி வெற்றி கொள்ளலாம் என்பது நம்முன்னே உள்ள மற்றுமொரு பாரிய சவாலாகும். இதனை சித்திலைப்பை ஆய்வுப் பேரவை அவதானத்தில் கொண்டு வேலைத் திட்டத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறது.

மேலும் இன்று முஸ்லிம் கட்சிகள் ஒரு சிறந்த கருத்தியலின்றி, நோக்கின்றித் தடுமாறியும், தள்ளாடியும், திசைமாறியும், வெளி அழுத்தங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டும், அவைகளைப் புத்திசாதுர்யமாக எதிர்கொள்ளவும் தவறிவிட்டன. சித்திலைப்பை போன்ற தலைவர்கள் இவைகளைச் சரியாக எதிர்வு கூறி தேசிய, சர்வதேச அரசியல் கருத்தியலில் காணப்பட்ட சிக்கல்களைப் புரிந்துகொண்டு மறுமலர்ச்சியை உண்டுபண்ண விளைந்தவர்கள். அறிஞர் சித்திலைப்பையைத் தொடர்ந்து அறிஞர் ஏ. எம். ஏ. அஸ்ஸ அவர்கள் இதனை விளங்கி சித்திலைப்பையினுடைய கனவுகளை நிறைவேற்றப் பாடுபட்டார். அப்பணிகளை ஆவணப்படுத்தினார். அன்னாரும் எமது முஸ்லிம் சமூகத்திற்காக நிறையவே பங்களிப்பும் செய்தார் என்பதை இச் சந்தர்ப்பத்தில் அவசியம் கூறியே ஆக வேண்டும்.

இவ்வடிதொட்டு அவைகளை தற்போதுள்ள கருத்தியலுக்கும், சிக்கல்களுக்கும் ஏற்ப முகங்கொடுத்து நமது பாதுகாப்பான இருப்பிடத்தை உறுதிப்படுத்திச் சித்திலைப்பை ஆய்வுப் பேரவை முன்னிற்கிறது.

தற்பொழுது பலவழிகளிலும் முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான சதிவலைகள் பின்னப்பட்டு மிகக் கவனமாகக் காய்கள் நகர்த்தப்பட்டு பெரும் அழிவுக்கான அலாரம் அடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இச் சூழ்நிலையிலும், இவ் வன்முறைகளைக் கட்டுப்படுத்த திராணியற்று தேசிய, சர்வதேச சதிகளால் சூழப்பட்டிருக்கும் ஆபத்துக்களை எதிர்கொண்டு எந்த நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க நமது அரசியல் கட்சிகள் தவறியுள்ளமையால் சித்திலைப்பை ஆய்வுப் பேரவை கட்சி அரசியலில் நம்பிக்கை இழந்து “தேசிய முஸ்லிம் தலைமைத்துவ சபை” ஒன்றை உருவாக்கி இப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண முனைகிறது. மேலும் முஸ்லிம் சமூகம் அதன் அரசியல் உள்ளகத் தலைமைத்துவ பொறிமுறைகளில் நம்பிக்கை இழந்திருக்கிறது. அந்த வெறுமையினை நிரப்புவதற்கே இந்தத் தலைமைத்துவ சபை உருவாக்கப்படுகிறது.

அதுதவிர இன்றைய நவ காலனித்தவ யுகத்தில் ஸியோனிச மற்றும் முதலாளித்துவ சக்திகளின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார முறைமைகளினால் மக்களின் உழைப்பு சுரண்டப்படுவதும் அவர்களது சகஜமான வாழ்வாதாரம் திட்டமிட்ட கலவரங்களால் சிதைக்கப்படுவதும் ஆரோக்கியமற்றதாகையால் சித்திலைப்பை ஆய்வுப் பேரவை இது குறித்து மிக அதிக கவனம் செலுத்தி இதற்கான தீர்வைக் கொண்டுவருவதில் மும்முரம் காட்டுகிறது.

அதுமட்டுமன்றி, இலங்கையில் இனவாதத்தை ஒழிக்கத் தேசிய காணிக் கொள்கை ஒன்றினையும் நேர்மையான வளப்பங்கீட்டு முறைமையினையையும் உருவாக்க மக்கள், அரசு ஊடாக கருமமாற்றிடச் சித்திலைப்பை ஆய்வுப் பேரவை முன்வந்துள்ளது.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றைப் பதிவுசெய்தல் மற்றுமொரு முக்கியமான பணியாகும். இதன் மூலமாக முஸ்லிம்களின் தொன்மம், பாரம்பரியம் நிரூபிக்கப்பட்டு பாதுகாப்புப் பலப்படுத்தப்பட வாய்ப்புள்ளது. இவ்வரலாற்றுப் பதிவினூடாக முஸ்லிம்களின் மிக நீண்டகால பாரம்பரியத்தை உறுதிப்படுத்திச் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் அனைவரும் நல்லுறவில் கவனம் செலுத்தி புத்தி

ஜீவிகள், மற்றும் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் மூலம் முஸ்லிம் சமூகத்தின் இருப்பை உறுதிசெய்வதற்கான வேலைதிட்டத்தினை ஏற்கனவே சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை ஆரம்பித்து விட்டது.

அறிஞர் சித்திலெப்பை அவர்கள் சமூகத்திற்கான ஒரு சிறந்த சமூகத் தலைவராகத் திகழ்ந்தார். சமூகத்திலிருந்து அரசியல் தளம் காண வேண்டிய மாற்றம் பற்றிப் பேசினார். இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமிழ் பேசும் சிறு குழுமம் என்று சேர் பொன்னம்பலம் ராமநாதன் பேசிய போது அதை மறுதலித்துப் பல்வேறு கலாசார அடையாளங்களை ஆதாரமாக நிறுவி முஸ்லிம்களை அங்கீகரிக்கப்பட்ட தேசிய இனமாகப் பிரகடனம் செய்தார். ஆனால் இன்று (2018) பலகட்சிகளும், 21 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், ஆயிரக்கணக்கான தொழில்துறை நிறுவனங்கள் சிவில் நிர்வாகத்தில் இருந்த போதும் சமூக அசைவியக்கத்தில் காத்திரமான பங்களிப்பினை அவர்களால் வழங்கமுடியவில்லை. அதுமட்டுமன்றி முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவ அரசியலில் முகவரி பெற்றவர்கள் சமகால அரசியலமைப்பு மாற்றம் தொடர்பிலோ சட்டவாக்கம் தொடர்பிலோ முஸ்லிம்களை ஒரு தனித்துவ தேசிய இனமாக நிறுவுவதில் இருந்து பின்வாங்கிவிட்டார்கள். ஆகவே சித்திலெப்பை அவர்களின் பாதையைப் பின் தொடர்ந்து முஸ்லிம்களுக்கான சவால்களையும் உரிமைகளையும் வென்றெடுப்பதில் சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை முன்னிற்கிறது.

சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை பலசிறந்த பணிகளைக் கடந்த மூன்று வருடங்களாகச் செய்து வருகின்றது. குறிப்பாகக் கடந்த மார்ச்சுமாதம் 31ஆம் திகதி, 2018 அன்று கிழக்கிலங்கையிலே காத்தாங்குடியில் ஒரு மாநாட்டினை மிகச் சிறப்பாக நடாத்தி முடித்திருந்தது. அந்நிகழ்வில் மிகமுக்கியமான பிரகடனங்களை செய்திருந்தது. அவைகளாவன.

01. இலங்கைத் தீவின் இறையான்மையின் பிரிவிடாப் பாகத்தின் மீதான முஸ்லிம் தேசியத்தின் சமவுரிமை.
02. நாட்டை நேசிக்கும் முஸ்லிம் சமூகத்திற்கான கொள்கை வகுப்பாக்கத்திற்காகவும் முக்கிய தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதற்காகவும் தேசிய முஸ்லிம் தலைமைத்துவ சபையை நிறுவுவதற்கான ஆணையை மக்களிடம் கோரி அதனை உருவாக்குதல்.
03. யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் இதரமாகாண மக்களுக்கான காணிக் கொள்கையினை இலங்கை ஜனநாயக சோசலிச குடியரசின் பாராளுமன்றச் சட்டவாக்கத்தின் மூலமாக உருவாக்குதல்.
04. முஸ்லிம் தேசியத்தைப் பிரகடனம் செய்ததோடு சகவாழ்வையும், சமவாழ்வையும் நிறுவுவதற்காக இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றைத் தொகுத்தல்.
05. இலங்கை ஒரு அழகான சமாதான புங்காவாகும். ஆதலால் இலங்கையில் வாழும் பல்லினமக்களின் சகவாழ்வையும், சமாதானத்தையும் உறுதிப்படுத்தப் பிரகடனம் செய்கிறது.

சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை பிரகடனம் செய்த இவ்விடயங்களை காலக்கிரமத்தில் விரைவாகச் செய்து முடித்திட சகல ஆயத்தங்களையும் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை இத்தருணத்தில் கூறுவதில் புளகாங்கிதமடைகிறது.

அறிஞர் சித்திலெப்பை சமூகவியல் பங்களியு ஐர் ஆய்வு

திருமதி. ஜெஸ்மா ஹமீட்

இலங்கை வரலாற்றில் முஸ்லிம் சமூகம் பற்றி ஆராயத்தொடங்கும் ஒவ்வொருவரும் சந்திக்கும் முதல் முத்துச்சுடர் எம்.சி சித்திலெப்பை அவர்களே என்றால் மிகையாகாது. அந்தளவுக்கு அச்சமூகத்தை தோள்தாங்கி இன்று அரசியல், கல்வி, சட்டம், சமயம் என அத்தனை துறைகளிலும் உரிமைக்குரல் எழுப்பும் ஓர் ஒற்றுமைப்பட்ட குடும்பமாய் மாற்றியமைத்த பெருமையும் அன்னாரையே சாரும். இத்தகையதொரு சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதில் அயராது உழைத்த அறிஞர் சித்திலெப்பையின் சமூகவியல் பங்களிப்பை பற்றி எழுத விழைந்த எஸ்.எம். கமால்தீன் அவர்கள் ஊர் “போர்த்துக்கேயர் 1505ம் ஆண்டில் கொழும்புத் துறைமுகத்தை வந்தடைந்ததோடு இருண்டு விட்ட இலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை மீண்டும் விடிவு காண்பதற்கான அறிகுறிகள் தோன்ற மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. இக்காலப் பிரிவை அளாவி நின்ற ஐரோப்பிய ஆதிக்கம் இந்நாட்டில் வாழும் சகல சமூகத்தவரையுமே நிலைகுலையச் செய்து விட்டது. அவ்வாதிக்கம் தனது பண்முகப்பட்ட வெளிப்பாட்டில் அரசியல், பொருளாதாரம், கலாசாரம், உளவியல் ஆகிய துறைகளில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. அவற்றுள் முன்னைய இரண்டின் மீதான தாக்கமும் வெளிப்படையாக அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. எனினும் மற்றிரு துறைகளின் மீதான தாக்கம் மறைமுகமானதாவும் கூடிய சேதம் விளைவிக்கத் தக்கதாகவும் இருந்தது. ஒரு காலத்தில் சிரமத்தோடு சகித்து வந்த ஓர் அவல நிலையை காலப்போக்கில் உற்சாகத்தோடு ஏற்றுப் போற்றும் அளவிற்கு மக்கள் தாழ்வு மனப்பான்மை கொண்டவர்களாகி விட்டார்கள். மேற்கத்தியவையெல்லாம் மேன்மையானவை என்று கருதுமளவிற்கு அவர்கள் தன்மானமின்றி தாழ்ந்து விட்டார்கள். இத்தகைய நிலையிலிருந்த மக்களிடையேதான் அறிஞர் சித்திலெப்பை தோன்றினார்கள்”¹ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இத்தகு சமூக ஜோதியாய் மிளிர்ந்த எம்.சி. சித்திலெப்பை அவர்களின் வாழ்வியலையும், சமூகவியல் பங்களிப்பையும் ஆராய்வதையே இக்கட்டுரை நோக்காகக் கொண்டமைந்துள்ளது.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் காலமுதல் ஆங்கிலேயர் வரையான மேலைத்தேயத்தவர்களின் ஆட்சி இந்நாட்டில் நிலைப்பெற்றிருந்த காலக்கட்டங்களில் அவர்களது சமய, கல்வி கொள்கைகளால் பௌத்த, இந்து சமூகங்கள் பெருமளவில் மதமாற்றத்திற்கு உள்ளாகினாலும் அவர்களது அரசியல், கல்வி, சமூக துறைகளில் அது சாதகமான சூழ்நிலைகளையே ஏற்படுத்தியது. ஆனால் “இலங்கை

முஸ்லிம்களின் மதமாற்றம் இங்கிலாந்தில் யூதர்களின் மதமாற்றத்தை விடவும் மிக குறைவானதே. கடந்த 50 வருடங்களில் முஸ்லிம்களில் இருவர், மூவரையன்றி மற்றவரும் மதமாறவில்லை”2 என ஆய்வறிக்கைகள் சுட்டிகாட்டியுள்ளபோதும் அக்கால முஸ்லிம்கள் தமது ஏகத்துவ கொள்கையையும் ஆத்ம ஈடேற்றத்தையுமே உயர்வாக கொண்டிருந்தனர். மாறாக உலகாயத நன்மைகளை ஏற்படுத்தும் மேலைத்தேயத்தின் ஆங்கில கல்வியையோ அவர்தம் நவநாகரிக வாழ்க்கை நடைமுறைகளையோ முஸ்லிம்கள் ஒருபோதும் வரவேற்கவில்லை இதனால் 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி பௌத்த, இந்து, முஸ்லிம் என அனைத்து சமூகங்களிலும் கல்வி கலாசார மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்ட காலகட்டமாக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. எனினும் “முஸ்லிம்களுக்கு மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னரே பௌத்தர்களினதும். இந்துக்களினதும் புத்துயிர்ப்பு எழுச்சி முக்கியத்துவத்தை பெற்றுவிட்டது.”3 வியாபாரத்துறையில் முஸ்லிம்கள் முன்னேறியிருந்தாலும் ஏனைய கல்வி, சமூக நடவடிக்கைகளில், அரசியல் துறைகளில் பின்தங்கியே இருந்தார்கள். இதனை ஐ. எஸ். எம். ஏ. அஸிஸ் அவர்கள் “மேற்குநாட்டு ஆதிக்கத்தினால் ஏற்படக்கூடிய நன்மை தீமைகளை சீர்த்தூக்கி பார்க்க அவர்கள் (பௌத்த, இந்து) முற்பட்டிருந்தனர். முஸ்லிம்களோ, எதிலும் அக்கறையற்று வாளாவிருந்தனர். சக சமுதாயத்தவர் எழுச்சிப்பெற்று துடிப்புடன் செயற்பட்டமையை அவர்கள் உணரவில்லை.”4 இந்நிலையை முற்றுமுழுதாக மாற்றியமைத்து இன்று முஸ்லிம்களை தன்மானமுள்ள மனித குலமாய் மிளிர்ச்செய்துள்ளமையின் சமூக அக்கறையும், பங்கும் அறிஞர் சித்திலெப்பையினுடையதே என்பதை யாவரும் அறிவர்.

முஸ்லிம்களின் சமூக விடிவுக்காய் உதித்த உதயசூரியன் அறிஞர் எம்.சி.சித்திலெப்பை அவர்கள் 1838 ஜ/ன் 11 சித்திலெப்பை மரைக்காரின் மூன்றாவது புதல்வராய் கண்டியில் பிறந்தார்கள். முஹம்மது காசிம் மரைக்கார் எனும் தன் பெயரை எம்.சி.சித்திலெப்பை என்றே பெருவழக்கில் ஆக்கிக்கொண்டார். சமய, மேற்கத்தேய கல்வியை ஒருங்கே கற்றுத்தேர்ந்த இவர், 1862ல் கண்டி மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராக நியமனம் பெற்றார். 1864ல் உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞராகவும் உயர்வடைந்தார். சுமார் எட்டு வருடங்கள் கண்டி மாநகர சபையின் நான்காம் வட்டார அங்கத்தவராக அரசியலிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். ஆயினும் 1882ல் இப்பதவியிலிருந்து விலகினார். முஸ்லிம்களுக்கு கல்வியிலும் ஏனைய துறைகளிலும் ஏற்பட்டுள்ள அவல நிலையை கண்டு மிகக் கவலைகொண்டார். மாறிவரும் சூழலுக்கேற்ப சிங்கள தமிழ் மக்கள் தம்மை தயார்படுத்திய போதிலும் முஸ்லிம்களோ இன்னும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே இருப்பதைக்கண்டு மனம் வெதும்பினார். இந்நிலை தொடர்ந்தால் எதிர்காலம் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியதாக அமைந்தவிடுமென்பதை உணர்ந்தார்.5 ஏனெனில் அக்கால இலங்கையின் பௌத்த இந்து மக்கள் பிரித்தானியரின் கல்வித்திட்டத்தினூடாகவே தமது சமூக விடிவுக்கான நடவடிக்கைகள் பற்றி கூட்டாக நின்று சிந்திக்கத் தொடங்கியிருந்தவேளை கி.பி 18ம் நூற்றாண்டின் எட்டாம் தசாப்தத்தில் கொழும்பு முஸ்லிம்களோ கல்வியறிவு சிறிதுமின்றி தமக்குள்ளேயே பல குழுக்களாக பிரிந்திருந்தனர். ஒரு குழுவினர் மறு குழுவினரை எதிர்த்து செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இந்நிலைமை தொடர்ந்தால் இன்னும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முஸ்லிம் சமூகம் பின்னடைய நேரிடுமென்பதை தெட்டத்தெளிவாக உணர்ந்த சித்திலெப்பை அவர்கள் அம்மக்களை ஒன்றிணைத்து தாம் எதிர்கொள்ள நேரிட்ட பிரச்சினைகளையும் சவால்களையும் முறியடிக்க ஜம்இய்யதுல் இஸ்லாமிய என்றதோர் இயக்கத்தை 1886ல் கொழும்பில் தோற்றுவித்தார். இதன் காரியதரிசியாக இருபதே வயதான ஐ. எஸ். எம். ஏ. அஸிஸ்

அவர்களை நியமித்துக்கொண்டார். இதனூடாக முஸ்லிம் சமூகத்தில் யாரும் குரல் கொடுக்காத பின்வரும் சிக்கல்களில் இருந்து எம் சமூகத்தை விடுவித்த வீரர் சித்திலெப்பை அவர்களே ஆவார்.

அ. கொழும்பு அரசாங்க வைத்தியசாலையில் இறந்த, உரிமை கோரப்படாத முஸ்லிம்களின் “மையத்துகளை அரசு இஸ்லாமிய அனுஷ்டானங்களை நிறைவேற்றாது அடக்கம் செய்தமை முஸ்லிம்களின் உள்ளத்தைப் புண்படுத்தியமையால். அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு அத்தகு மையத்துகளை மருதானைப் பள்ளியூடாக அடக்கம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தது. 6

ஆ. கொழும்பில் 1886ல் அம்மை நோய் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தின் காரணமாக முஸ்லிம் இளமகளிர் ஆண்களுடன் ஒன்றாக தடுத்து நிறுத்தப்பட்டனர். முஸ்லிம் பெண்களை ஆண்களுடன் பொது அறையில் தங்க வைப்பது மார்க்கத்துக்கு முரணானது என்பதை அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டி மாற்று வழியை கையாளுமாறு வற்புறுத்தியது. 7

இ. தண்ணீர் வரியினால் கொழும்பு மக்கள் அவதிக்குள்ளாவது பற்றிக் கலந்துரையாடி அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்தது.

ஈ. வாரந்தோறும் “ஹதீஸ் மஜ்லிஸ்களை மஸ்ஜித்களில் நடாத்திபொதுமக்களின் மார்க்க அறிவைக் வளர்க்க நடவடிக்கை எடுத்தது. வாரந்தோறும் நிகழ்த்தப்பட்ட பிரசங்கங்களைத் தொகுத்து முஸ்லிம் நேசனில் வெளியிட்டது. 8 (உலமாக்கள் போதிய பேச்சுப் பயிற்சி இல்லாதவர்களாக இருந்ததால் தொடர்ந்து இம்முயற்சியை மேற்கொள்வது சிரமமானது)

உ. கூடிமையத்து வீடுகளில் ஸலாம் சொல்வதற்கு நாற்பது தினங்கட்டு முஸ்லிம் பெண்கள் செல்லும் வழக்கம் இருந்தது. இது மார்க்கத்துக்கு முரணானது என்பதால் 1888-11-26ஆம் திகதி கூடிய கூட்டத்தில் பின்வரும் தீர்மானத்தை எடுத்து நடைமுறைப்படுத்தியது.

“இந்தவூரில் இக்காலத்தில் மையத்து வீடுகளுக்கு நாற்பது நாளைக்கு பெண்கள் “ஸலாம்” சொல்லப் போகிற கெட்ட வழக்கத்தை நிறுத்த வேண்டும் என்றும் மார்க்கப் பிரகாரம் மூன்று நாளைக்கதிகம் மையத்து வீடுகளில் ஸலாம் சொல்லக் கூடாது என்றும் தீர்ப்பிடப்பட்டது.” 9

ஊ. மார்க்க விதிமுறைளை மீறி நடப்பவர்களை விசாரித்து தீர்ப்புகளை வழங்கி கூடிமஸ்ஜித்; நிருவாகத்தின் ஊடாக நடைமுறைப்படுத்தியது. 10

இவ்வாறு முஸ்லிம் சமூகத்திடையே காணப்பட்ட மூடபழக்க வழக்கங்களையும் பிற்போக்குத்தனத்தையும் இல்லாதொழிந்த சித்திலெப்பை அவர்கள் எம் சமூகத்தவர்கள் இந்நாட்டு தேசிய நீரோட்டத்திலும் கலந்து சிறப்பிக்க வேண்டுமாயின் அவர்களுக்கு கல்வியறிவூட்டுதலே தலையாய கடமையென்பதை சரியாக உணர்ந்துகொண்டார். இதனால் சமூக பழக்க வழக்கங்கள், மார்க்க கடமைகள், பிற சமூகத்தவர்களின் தொடர்பு, சமயக்கல்வி, நவீன கல்வி ஆகிய யாவற்றிலும் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியுமென்று உறுதியாக நம்பினார். அரபையும், இஸ்லாத்தையும் துறைபோகக் கற்றுத்தேர்ந்திருந்த இந்த சமூகச்சேவகன் முதலில் முஸ்லிம்களின் கல்வியை முன்னேற்ற தன்னாலான அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டார்.

“அக்கால முஸ்லிம்கள் உள்ளூர், இந்திய ஆலிம்களால் தப்பாக வழிநடாத்திச் செல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர் என அறிந்து அவர்கள் இஸ்லாமிய போதனைகளுக்கு கொடுத்த

விளக்கங்களை சித்திலெப்பை அவர்கள் கண்டித்தார். எனவே, உலமாக்கள் “குப்ர்” பத்வாவை வழங்கினார். வாப்பிச்சி மரிக்கார் அவர்களுடன் அவர் கொழும்பில் ஆரம்பித்த கல்வி இயக்கத்துக்கு அவரது சேவை தொடர்ந்து தேவைப்பட்டதால் கொழும்பில் தங்கியிருக்க வேண்டிய அவசியம் அவருக்கு ஏற்பட்டது. எனவே, அவர் கொழும்பில் தங்கி, இடையிடையே கண்டிக்குச் சென்று வந்தார். அவரது “அஸ்ராஹல் ஆலம்” நூலில் அவர் வாப்பிச்சி மரிக்கார் அவர்களுக்குப் பெரியதொரு புகழ்பாரை வழங்குகிறார். முஸ்லிம்களுக்கு அறிவு புகட்டுமுகமாக அவர் “முஸ்லிம்” எனும் ஒரு வார சஞ்சிகையை வெளியிட்டார். இந்த இரு வெளியீடுகளிலும் அவர் இஸ்லாத்தின் போதனைகளை விளக்கினார். இஸ்லாத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு முஸ்லிம்கள் அரபு மொழி கற்கவேண்டுமென வேண்டிக் கொண்ட அவர் “ஹிதாயத்துல் காஸிமிய்யா”, துஃபத்துன்னஹ்வு, சுறுாத்துஸ் ஸலாஹ்”, அரபு மொழி பயிற்சி நூல் பகுதி 1, பகுதி 2 ஆகியவற்றை எழுதி வெளியிட்டார். அவரின் ஏனைய நூல்களாவன, தமிழ் ஆரம்ப நூல், ஹசன் பேயின் புதுமைக் கதை, துருக்கிய - கிரேக்க யுத்த வரலாறு, இலங்கைச் சோனகர் சரித்திரம் என்பனவாகும். “11 சூமார் 15 நூல்களுக்கு மேலாக எழுதியுள்ள சித்திலெப்பை அவர்கள் இலங்கை முஸ்லிம்கள் அப்போதிருந்த பிற்போக்கான நிலையிலிருந்து தங்களை உயர்த்திக் கொள்ளும் பொருட்டு ஒருமித்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென அவர்களைத் தூண்டுவதில் தாம் புதினப்பத்திரிகைகளில் எழுதிய கட்டுரைகள் மூலமும், நூல்கள் மூலமும் பொதுக் கூட்டங்களில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகள் மூலமும் பெருமுயற்சி செய்தார். அவரது முயற்சி வீண்போக வில்லை. அவரின் நண்பர்களும் ஆர்வலர்களும் அனேகராயினும் அவரை எதிர்ப்போர்களும் இல்லாமல் இருக்கவில்லை. கல்வி சம்பந்தமாகவும் தத்துவஞானம் சம்பந்தமாகவும் அவர் பதிப்பித்த நூல்கள் தமிழ் மொழியிலேயே இருந்தன. அவற்றில் இறுதியான நூல் “அஸ்ராஹல் ஆலம்” என்பதாகும். இவ்வாறு மார்க்க ரீதியாகவும். ஆன்மீக ரீதியாகவும் முஸ்லிம்களை விழிப்புறச்செய்த சித்திலெப்பை அவர்கள் முஸ்லிம்களை அரபு மொழியையே தனது தாய்மொழியாக கொண்டு முன்னேற வேண்டுமென்பதிலும் மிக முனைப்புடன் செயற்பட்டவராவார் என்பதற்கு அவரது கூற்றே சான்றாக அமைகின்றது.

“நாம் அச்சிட்டு வெளியாக்கிய ஹிதாயத்துல் காஸிமிய்யா என்ற கிதாபில் முகவுரையில் இலங்கை முஸ்லிம்கள் அரபு பாஷையை வீட்டு பாஷை ஆக்குவதற்கும் முஸ்லிம்கள் இல்மில் தேர்ச்சியடைவதற்கும் எனது ஹயாத்தில் மிகுதியாக இருப்பதைக் காணிக்கையாக்கி விட்டேன் என்று சொல்லிய தீர்மானத்தைப் பற்றிப் பிடித்தவனாக இருப்பதற்கு அல்லாஹ்வின் உதவியைத் தேடுகிறேன்.” 12

முஸ்லிம்கள் சமய பற்றுடையவர்களாகவும் தமது அரபு மொழியை பேணி வளர்ப்பவர்களாகவும் இருப்பதனுடாகவே இந்நாட்டில் மட்டுமன்றி சர்வதேச ரீதியாகவும் தமது தனித்துவத்தை நிலைநாட்ட முடியுமென்பதை நன்குணர்ந்திருந்த தீர்க்கதரிசி அவர். அவரது பிரக்களுகளை நாம் வலிந்து செயற்படுத்தியிருப்போமாயின் முஸ்லிம்கள் இன்று அரபு மொழியுடான தேசிய சமூகமாக பரிணமித்து எமது தனித்துவத்தை நிலைநாட்டியிருப்போமென்பதில் எதுவித சந்தேகமுமில்லை. இவ்வாறு ஆன்மீக ரீதியாக எம்மக்களை விழித்தெழுச் செய்த சித்திலெப்பை அவர்கள் உலகியல் கல்வியிலும் முஸ்லிம்களை அக்கறையுடையவர்களாக மாற்றுவதில் தன் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தினார். சித்திலெப்பை காலத்தில் இந்நாட்டு முஸ்லிம்களின் தேவையும் அதுவாகவேயிருந்தது. ஏனைய

சமூகம் முன்னேறியிருந்தபோது முஸ்லிம்கள் பின்தங்கியே இருந்தனர். அரசினர் பாடசாலைகளிலாயினும் சரி, தனியார் பாடசாலைகளிலாயினுஞ்சரி. கல்விகற்ற முஸ்லிம் மாணவரின் தொகை 2௫ வீதத்துக்கும் கறைவாகவே இருந்தது. உயர்கல்வியளித்த கொழும்பு எகடமியில் ஒரு முஸ்லிம் மாணவரேனும் கல்வி பயிலவில்லை. 1880 அளவில் முழுநாட்டிலும் இரண்டேயிரண்டு முஸ்லிம் ஆசிரியர்களே இருந்தனர்.”13

இவ்வாறு எஸ்.எச்.எம்.ஜெமில் குறிப்பிடுவதற்கேற்ப ஒரு சிக்கலான சூழ்நிலையிலேயே சித்திலைப்பை கல்வியை ஊக்குவிக்க பாடுபடவேண்டியிருந்தது. இதற்கு 1882-12.12 அன்று முதல் இவரால் வெளியிடப்பட்ட “முஸ்லிம் நேசன்” வார இதழை ஊடகமாகப் பயன்படுத்தினார் இதுபற்றி சித்திலைப்பை அவர்கள் கூறுமிடத்து. “கல்வி என்பது பாஷைகளை வாசித்தறிவது மாத்திரமல்ல மனவிரிவுக்கும், பலவித அறிவு நூல்களையும் நன்றாயறிவதாம் ஆகையால், அரபுக் கிதாபுகளிலிருந்து அறிய வேண்டி அறிவுகளையும், இங்லீஷ் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள கல்வியையும் விசேசமான புதினங்களையும் படித்தவர்களும் படியாதவர்களும் முதியவர்களும், இளையவர்களும், மற்றையவர்களும் தங்கள் வேலை முயற்சிகளோடு வாசித்தறிந்து கொள்ளும் படி உலமாக்கள், கல்விமான்கள் ஆகிய இவர்களுடைய உதவியைக் கொண்டு ஓர் பத்திரிகையை வாரந்தோறும் பிரசுரம் செய்ய விரும்பி, இப்பத்திரிகைக்கு “முஸ்லிம் நேசன்” எனப்பெயரிட்டோம்.”14

இதன்படி சித்திலைப்பையின் சமூகவியல் பங்களிப்பை முழுமையாக கல்வியூடாகவே எடுத்தாராய முடியுமென்பதற்கு மேற்படி அவரது கல்விப் பணிகளே சான்று. இன்னும் இந்நாட்டு முஸ்லிம்களின் முஸ்லிம்களின் வாழ்விலும் வளர்ச்சியிலும் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்திவரும் ஸாஹிராக் கல்லூரியின் உருவாக்கத்திலும் அறிஞர் சித்திலைப்பையின் அயராத உழைப்பே உயர்ந்து நிற்கிறது. அராபி பாஷா, வாப்பிச்சிமரைக்கார். எம்.சி.சித்திலைப்பை ஆகிய மூவரும் ஒன்றிணைந்து கொழும்பு முஸ்லிம் கல்வி அபிவிருத்திச்சங்கம் (ஜம்இய்யத்துல் இத்திகானுல் உலூம்) எனும் அமைப்பை உருவாக்கி முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஆண் கல்விக்கான அத்திவாரத்தை இட்டார்கள். முஸ்லிம்களின் கல்விப்பின்னடைவை சீர்செய்ய உழைக்குமாறு கோரி மருதானை ஜ/ம்ஆ பள்ளியில் எம்.சி.சித்திலைப்பை ஆற்றிய உள்ளத்தை உருக்கும் சொற்பொழிவின் விளைவே 1892-08-22 ஸாஹிராக் கல்லூரியாக மலர்ந்தது. இது நாவலரின் இந்துக் கல்லூரியையும், அநாகரிக தர்மபாலவின் ஆனந்தா கல்லூரியையும் முன்மாதிரியாக கொண்டமைந்தது. ஆனால் ஸாஹிராக் கல்லூரி மற்றும் சித்திலைப்பையின் முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்டிருந்த இதர ஒரு சில பாடசாலைகள் மட்டும் முஸ்லிம்களின் முழுவளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்திவிட போதுமானதல்ல என்பதை அவரோடு நின்றுழைத்த ஐ.எல்.எம்.எ. அஸ்ஸீஸ் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். “அவர்களின் பொருளுதவியைக் கொண்டு இலங்கையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மிஷனுக்கு 128 பாடசாலைகளும் பப்ரிஸ்து மிஷனுக்கு 25 பாடசாலைகளும் சர்ச்சுப் இங்கிலாந்துக்கு 348 பாடசாலைகளும் கத்தோலிக்க மிஷனுக்கு 424 பாடசாலைகளும் வெஸ்லியன் மிஷனுக்கு 337 பாடசாலைகளும் இருக்கின்றன. இவற்றில் இலட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள்..... ஆகிலும் உண்மையாகிறது இலங்கை முழுவதிலும் ஆறு முஸ்லிம் பாடசாலைகள் மாத்திரமே இருக்கின்றனவென்பதுவே இவற்றுள் மதர்ஸத்துஸ்ஸாஹிறா மாத்திரமே உயர்தரப் பாடசாலை மற்றவைகள் மூலப்பாடசாலைகளே. மேற்படி மதர்ஸாதானும் ஒரு காலேஜ் அல்ல. பிற மதஸ்தர்களிடமோ நூற்றுக்கணக்கான காலேஜ்கள்

இருக்கின்றன. இலங்கையில் இருக்கின்ற மூன்று இலட்சம் முஸ்லிம்களுள் நியாயஸ்தம் கற்ற அட்வகேட்டுகளும் புரக்டர்களும் ஏழுபேர்களே இருக்கின்றார்கள். அரசு உத்தியோகங்களை மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்த முடியும். எனினும் அவற்றில் முதலாம் இரண்டாம் பிரிவுகளில் ஒரு முஸ்லிமும் இடம்பெறவில்லை. மூன்றாம் பிரிவினரான கிளர்க்குமார்களில் நான்கு அல்லது ஐந்து முஸ்லிம்களை கடமைபுரிகிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டி முஸ்லிம் சமூகத்தின் உண்மை நிலையை உணர்த்தி முஸ்லிம்கள் கல்வித்துறையில் கடும் முயற்சி முன்னேற வேண்டுமென்ற மக்களைத் தூண்டியதை காணமுடிகிறது.”¹⁵ இத்தூண்டுதலின் பின்னணியிலும் சித்திலைப்பை அவர்களின் சமூகவியல் அக்கறையே ஆழமாக வேருன்றியிருப்பதை அவதானிக்கலாம். எனினும் அக்கால ஆங்கிலேய ஆட்சியும் அவர்களது சமயமும் முஸ்லிம்களை ஆங்கில கல்விபெறுவதிலிருந்தும் தூரமாக்கியதன் விளைவை பின்வரும் புள்ளிவிபரம் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. பாடசாலைக்குச் சமூகமளித்த எல்லா சாதி மாணவர்களின் மொத்தத் தொகையில் முஸ்லிம் மாணவர்கள் 1880ம் ஆண்டு 2.2 வீதமும் 1881ல் 2.2 வீதமும் 1882ல் 1.7 வீதமும் 1883ல் 1.7 வீதமும் பாடசாலை தினவரவு இடாப்பில் பதிவுசெய்திருக்கின்றனர்.”¹⁶ எனினும் இன்று ஸாஹிராவின் கிளைகள் நாடெங்கும் பரவி சமூக வளர்ச்சியில் பங்களிப்பு நல்குவதிலும் டி.பி.ஜாயா, சேர் ராசிக் பரீட், பதியுத்தின் மஹ்மூத் போன்ற மாபெரும் தலைவர்களின் சமூக உழைப்பிலும் சித்திலைப்பையின் ஆரம்ப முயற்சிகளே தாக்கம் செலுத்துகிறது என்பது முற்றிலும் உண்மையாகும்.

முஸ்லிம்கள் கல்வியில் முன்னேறும் பட்சத்திலேயே இலங்கையில் தமது பூர்வீக இருப்பை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதில் சித்திலைப்பை அவர்கள் மிகத் தெளிவாக இருந்தார்கள் என்றே கூறவேண்டும். ஏனெனில் இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே சமூக விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்ட வேளையில் அவர்கள் தமது பூர்வீக வரலாற்றை உள்ளடக்கிய ஏடுகள், ஆவணங்கள் எதனையும் தம்வசம் வைத்திருக்கவில்லை. அதனை எழுதி பாதுகாக்கும் அளவிற்கு அவர்களது முன்னோர்கள் செயற்பட்டிருக்கவில்லை. அதற்குமேலாக போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தார் ஆட்சிக்காலத்தில் எம் மக்களின் தடயங்கள் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டமையும் அவர்களது கெடுபிடிகளால் தமது ஆவணங்களை எம்முன்னோர்கள் இழந்துவிட்டமையும் காரணமாகும். இதற்கான எந்த முயற்சியையும் அப்போது எடுக்கப்படாமையின் விளைவை இப்போதும் எமது சமூகம் அனுபவிப்பது கண்கூடாகும். ஒல்லாந்தர் நம் கல்விக் கொள்கையில் முஸ்லிம்களின் கருத்துக்களை இல்லாதொழிப்பதில் எத்துணை ஆர்வம் காட்டினார்கள். என்பதற்கு பின்வரும் கூற்றே சான்றாகிறது. “கிறிஸ்தவ கொள்கையை பரவச் செய்யும் நோக்கில் பல மாவட்டங்களிலும் பாடசாலைகளை நிர்மாணித்திருக்கிறோம் முக்கியமாக கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிரான முஹம்மதியர்களின் கருத்துக்களையும் கோட்பாடுகளையும் அழிப்பதற்குமாகும்.”¹⁷ என ஒல்லாந்த தேசாதிபதி ஜோன் மட்கூகரின் கூற்று ஒல்லாந்தர் கால கல்வியின் நோக்கத்தை தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றது. இதனால் ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் கூட (1806)இல் ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்கள் முஸ்லிம் விவாக வாரிசுரிமை சட்டத்தை அங்கீகரித்து முஸ்லிம்களை தனித்துவ சமூகமாக அங்கீகரித்திருந்தபோதும் கல்வியறிவும் விளக்கமுமின்மையால் முஸ்லிம்கள் எதுபற்றியும் சிந்திக்காதவர்களாவே இருந்தார்கள். இந்நிலையிலிருந்த முஸ்லிம் சமூகத்தை விடுவிக்க எம்.சி.சித்திலைப்பையும் அவர்களது நண்பர்களும் கடுமையாக உழைத்ததன் விளைவு “முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுச்சட்ட மசோதா ஒன்று சட்ட நிரூபணச்சபையில் 1885 இல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இம்மசோதா கலந்துரையாடப்படும் வேளை

முஸ்லிம்களின் இனத்துவத்திற்கு எதிரான கருத்தை திரு. பொன் இராமநாதன் அவர்கள் அச்சபையில் முன்வைத்து முஸ்லிம்களின் வெறுப்பை சம்பாதித்துக்கொண்டார். அதனையும் கட்டுடைப்புச் செய்து முஸ்லிம்கள் தமிழர்களின் பரம்பரையல்ல அவர்கள் தனித்துவ இனம் என்பதை தனது முஸ்லிம் நேசன் பத்திரைகையூடாக ஊர்ஜிதப்படுத்திய ஒப்பற்ற சேவையையும் எம்.சி. சித்திலைப்பை அவர்களே செய்தார்கள் என்பதை வரலாறு மறந்துவிடப்போவதில்லை.

இவ்வாறு முஸ்லிம்களின் சமூக மலர்ச்சிக்காய் கல்வியூடாக மட்டுமன்றி ஆன்மீக ரீதியாகவும், அரசியல், சட்டம், பொருளாதாரம், பண்பாடு, வெளிநாட்டு தொடர்புகள் என பன்முகப்பட்ட சேவைகளினூடாக சமூகவியல் பங்களிப்பு நல்கிய சித்திலைப்பை அவர்கள் இச்சமுதாயத்தின் மிக முக்கிய அங்கமான முஸ்லிம் பெண்களின் கல்வி பற்றியும் சீந்தித்த முதல் நபர் என்பது முக்கிய அம்சமாகும். ஒரு சமூகத்தின் உண்மையான முன்னேற்றம் ஆணும் பெண்ணும் சரி சமமாய் கல்வி பெறுவதிலேயே தங்கியுள்ளது என்பதை ஹதீஸ் வழி நடைமுறைப்படுத்திய பெருந்தகை இவரென்றால் மிகப்பொருத்தமே என்பதை பின்வரும் பதிவு உறுதிசெய்கிறது. “முஸ்லிம்களிடையே நோயும் மரணமும் அதிகம் ஆகையால் அதைக் குறைக்க வேடி ஹவ்லொக் முஸ்லிம் பெண்களிடையே கல்வி அறிவைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற கருதி மெம்பர் அப்துல் ரஹ்மானிடம் உதவி செய்யுமாறு கேட்க கொழும்பில் பல கூட்டங்கள் இதற்காக கூட்டப்பட்டன. எனினும் இத்துறையில் வெற்றி காணவேண்டுமென்றால் சித்திலைப்பை அவர்களை அணுக வேண்டும் என்று அறிந்து முஸ்லிம் பெண்களுக்கு கல்வி கற்பிக்க அரசு கொண்டுள்ள ஆசையை தெரிவித்த போது சித்திலைப்பை கவலையுற வேண்டாம் எம்மிடம் நடத்தக்கூடிய பெண்கள் உண்டு. கொஞ்சம் அரசிடமிருந்து பணம் பெற்றுத் தந்தால். விரைவில் கண்டியில் பெண்களுக்கான மத்ரஸா, தொடங்குகிறேன் என்றார். 18 இதன் எதிரொலியாகவே பெண்களுக்கான முதல் பாடசாலை கண்டியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் ஆசிரியராக சித்திலைப்பை அவர்களின் சகோதரி முத்து நாச்சியார் கடமையாற்றினார். இன்று பல்கிப் பெருகியுள்ள ஆசிரியைகளின் முன்னோடி முத்து நாச்சியாரெனில் பொருந்தும் 19 இதனைத்தொடர்ந்து கட்டுக்களை, கம்பளை 1891). கருநாகலை (1891) பண்ணாகமம், காலி தல்பிட்டிய, மாத்தறை என பல பகுதிகளிலும் முஸ்லிம் பெண்களுக்கான பாடசாலைகள் பரவலடையத் தொடங்கின. இந்தியாவில் சேர். செய்யது அஹமதுகான் இந்திய முஸ்லிம் பெண்களை பற்றி சிந்திக்காத வேளை இலங்கையில் பெண்களுக்கான கல்வி நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்து வைத்த எம்.சி அப்துர் ரஹ்மானைத் தொடர்ந்து அவர் பணிகளை செயற்படுத்திய பெருமை சித்திலைப்பையையே சாரும். இவரது முயற்சிகளின் பக்க பலமாக எகிப்தில் இருந்து நாடுகடத்தப்பட்ட அராபி பாஷாவின் வருகை ஆதாரமாக அமைந்தது.

அக்காலக்கட்டத்திலே ஆங்கில அரசின் எதிர்ப்புக்களையும் உள்ளூர் மக்களின் அதிருப்தியையும் கவனத்திலெடுக்காது சித்திலைப்பை எகிப்தின் வீரத்தளபதி அராபி பாஷாவை வரவேற்று உபசரிக்க வேண்டுமென தனது பத்திரிகையில் வெளிப்படையாக எழுதினார். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அவரை வரவேற்க ஒன்று கூடினர். ஆங்கில அரசே அதிர்ச்சியடையுமளவிற்கு கொழும்பு இறங்கு துறையில் வரவேற்பு வழங்க மக்களை ஒருங்கிணைத்ததில் சித்திலைப்பைக்கு பாரிய பங்கு இருந்தது. இதற்கெதிராக ஆங்கில, சிங்கள பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த கட்டுரைகளுக்கும் பதிலடி கொடுத்தார். இவ்வாறே முஸ்லிம்களின் எல்லா சமூக நடவடிக்கைகளிலும் தன்னை ஒரு தலைவராக

உறுதிப்படுத்திக்கொண்டார். 1879-1880 களில் ஐந்து பாடசாலைகளை மத்திய மலைநாட்டில் உருவாக்கி தனது சொந்த செலவில் அதில் நவீன கல்வியை நேரடியாக புகுத்துவதிலும் வெற்றிக் கண்டார். அப்பாடசாலைகளில் அவரது கல்வித்திட்டமே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. அதில் அல்குர்ஆன், தமிழ், தையல், ஆங்கிலம், கணிதம், என்பன போதிக்கப்பட்டன. இத்தகைய மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியுமென்ற அசையா நம்பிக்கையுடனேயே அராபி பாஷாவை சித்திலெப்பை அவர்கள் வரவேற்று வழிநடாத்தினார்கள். இதனூடாக சித்திலெப்பையின் இலட்சிய கனவு வீண்போகாமல் இந்த சமூகத்தின் நன்மையாகவே அமைந்தது. இதனை அராபி பாஷாவிடம் சித்திலெப்பை அவர்களே கூறியவை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. “இத்தேச முஸ்லிம்கள் கல்வியில் மிகவும் பின்னடைவு ஆனால் மாற்று சாதியார் நாளுக்குநாள் முன்னேறுகின்றனர். எனவே தங்களை சந்திக்கவரும் பிரபுக்களிடம் எடுத்துச்சொன்னால் எவரும் அதனை ஏற்பர். உங்களுக்கும் அதனால் புகழும், துவாவும் கிடைக்கும் எனக் கூறிப்பட்டார்.”²⁰ அராபி பாஷாவை மட்டுமன்றி ஜமாலுதீன் அல்-ஆப்கானி, ஷெய்க் முஹமது அப்துஹ், சேர், செய்யது அஹமதுகான் போன்ற முஸ்லிம் சிந்தனையாளர்கள் எகிப்திலும் மத்திய கிழக்கிலும் இந்திய உப கண்டத்திலும் புரட்சிகர மாற்றங்களை செய்வதை அவதானித்த சித்திலெப்பை அவர்கள் இலங்கையிலும் பூச்சிய நிலையிருந்தே கல்வியையும் அதனூடான சமூக முன்னேற்றத்தையும் ஏற்படுத்தினார் என்பது வெள்ளிடை மலை.

இவ்வாறு 1838 - 1898 இவ்வுலகில் நின்றறிவைத்த அன்னார் தனக்கென வாழாது சமூகத்திற்காக ஒளிர்ந்தவர். இவரது அரசியல் பங்களிப்பு, வழங்கிய மெய்ஞ்ஞான அறிவு, அப்புறப்படுத்திய மூட பழக்கவழக்கங்கள், சீதன எதிர்ப்பு, மதரஸாக்களின் புனரமைப்பு ஆண், பெண் இருபாலாருக்குமான உலகியல் கல்வி பாடசாலைகளின் உருவாக்கம் என அத்தனை சமூகப் பணியினதும் கிரீடமாய் விளங்குவது அவரது கல்விப் பணியே ஆகும். கல்வியைக் கொண்டே சமூகத்தின் அத்தனை குறைகளையும் களையெடுத்தார் என்பதை இன்றும் அவரது முஸ்லிம் நேசனும், ஞானதீபமும் முழுங்கிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. பிறநாட்டார் ஆதிக்கத்தால் அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம், கல்வி, கலாசாரம் என அனைத்து துறைகளிலும் பின் தங்கிய ஒரு சமூகத்தை கல்விக் கண்கொண்டு அறியாமையைத் துடைத்தெறிந்து அவர்களை கைதூக்கிவிடுவதன் மூலம் பலம் வாய்ந்த ஒரு சமுதாயத்தையே கட்டியெழுப்ப முடியுமென்ற உந்துதலே அவரை இன்று நாம் ஒரு சிறந்த தேசிய தலைவரெனப் போற்றி அவரது முன்மாதிரியை எமது உரிமையாக்கிக்கொள்ளவும், அரசு அன்னாரை தேசிய தலைவராக கௌரவித்து முத்திரை வெளியிடவும் காரணமாக அமைந்துள்ளது. இத்தகு பேறுபெற்ற பெருமகனார் தன் ஆவிபிரியும் வேளை அல்லாஹ் என்றழைக்க ஹிஜ்ரி 1315 ரமலான் பிறை 13 ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு 7.00 மணிக்கு (05.02.1898) அல்லாஹ்வின் நாட்டப்படி இப்பெரியாரது உலக வாழ்வு முற்றுப்பெற்றது. இவர் வழிபோற்றி நாமும் சமூக பங்காளர்களாக பணி செய்து மரணிக்க இறைவன் அருள்புரியட்டும்.

1. கமால்தீன் எஸ்.எம் (2001) - இலங்கை கல்விப்பணி முன்னோடி மூதறிஞர் சித்திலெப்பை, ஸ்ரீ லங்கா இஸ்லாமிய நிலைய வெளியீடு கொழும்பு.
2. அமீன் எம்.ஐ.எம் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் கலாசாரமும், அல்-ஹசனாத் பதிப்பகம் - ஹெம்மாத்தகம்

3. அனஸ் எம்.எஸ்.எம் 2001 - இஸ்லாத்தில் நவீனத்துவ வாதமும் புத்துயிர்ப்பு வாதமும், பண்பாட்டு ஆய்வு வட்டம். பேராதனை.
- 4 அமீன் எம்.ஐ.எம் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் கலாசாரமும்,(1870-1915) அல்-ஹசனாத் பதிப்பகம் - ஹெம்மாத்தகம்
- 5 ரிம்சான் ஹம்தூன் - 1998 - இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்வியும் அரசியலும் அல்-கலம் வெளியீடு - பேருவளை.
- 6 முஸ்லிம் நேசன் - 1886.02.18
- 7 முஸ்லிம் நேசன் - 1886-02.11
- 8 முஸ்லிம் நேசன் - 1886.02.18
- 9 முஸ்லிம் நேசன் - 1886.12.03
- 10 முஸ்லிம் நேசன் -
- 11 ஷாஹிர் எம்.சி.எம் (1979) - நம் முன்னோர் - சோனகர் இஸ்லாமிய கலாசார வெளியீடு
- 12 கமால்தீன் எஸ்.எம் (2001) இலங்கை கல்விப்பணி
- 13 இக்பால், எ. (1994) கல்வி ஊற்று கண்களில் ஒன்று. பேசும் பேனா பேரணி வெளியீடு. பேருவளை
- 14 அமீன் எம்.ஐ.எம். (1997) இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் அறிஞர் சித்திலெப்பை - அல்-ஹசனாத் பதிப்பகம் - ஹெம்மாத்தகம்
- 15 ஷாஹிர் எம்.சி.எம் (1979) - நம் முன்னோர் - சோனகர் இஸ்லாமிய கலாசார வெளியீடு
- 16 இக்பால், எ. (1994) கல்வி ஊற்று கண்களில் ஒன்று. பேசும் பேனா பேரணி வெளியீடு. பேருவளை
- 17 அமீன் எம்.ஐ.எம். (1997) இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் அறிஞர் சித்திலெப்பை - அல்-ஹசனாத் பதிப்பகம் - ஹெம்மாத்தகம்
- 18 அமீன் எம்.ஐ.எம். (1997) இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் அறிஞர் சித்திலெப்பை - அல்-ஹசனாத் பதிப்பகம் - ஹெம்மாத்தகம்
- 19 கமால்தீன் எஸ்.எம் (2001) - இலங்கை கல்விப்பணி முன்னோரின் மூதறிஞர் சித்திலெப்பை, ஸ்ரீ லங்கா இஸ்லாமிய நிலைய வெளியீடு கொழும்பு.
- 20 அமீன் எம்.ஐ.எம் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் கலாசாரமும்,(1870-1915) அல்-ஹசனாத் பதிப்பகம் - ஹெம்மாத்தகம்

சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை நடாத்திய தேசிய ஆய்வுக் கட்டுரைப்போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றது.

இலங்கை முஸ்லிம்களைத் தனித்துவமான தேசிய இனமாக இனங்காட்டியதில் அறிஞர் சித்திலெப்பையின் பங்களிப்பு (முஸ்லிம் நேசனை அடியடையாகக் கொண்ட பார்வை)

பாஸ்கரன் சமன்

இலங்கையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயரின் சமய, சமூக, கல்வி, பொருளாதார நடவடிக்கைகளால் சுதேசிய சமூகங்களிடத்தில் பாரிய மாறுதல்கள் இடம்பெறத் தொடங்கின. ஆங்கிலேயரின் சில செயற்பாடுகள் சுதேசிகளுக்கு நன்மையளித்த அதேவேளை, சுதேசிய சமயங்களை, சமூகங்களைத் துண்டாடுவதாகவும் விளங்கின. அந்நிலையில் சுதேசிய சமயங்களையும், சமூக வழக்காறுகளையும் பாதுகாக்கும் பொருட்டு சுதேசிகளில் பலர் உழைத்தனர். இந்நிலையில் முஸ்லிம்களின் சமூக, சமய வழக்காறுகளைப் பேணிப் பாதுகாக்கவும் அதன் வழியாக முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தை நிலைநாட்டவும் முன்நின்று உழைத்தவர் அறிஞர் சித்திலெப்பை ஆவார்.

இவரின் முன்னோர் அரேபியாவில் இருந்து வந்து இலங்கையில் குடியேறியவர்கள்; இலங்கையையே நிரந்தர குடிபுலமாக ஏற்றுக்கொண்டவர்கள். அம்மரபில் உதித்த சித்திலெப்பை, இன்று “முஸ்லிம் சமூக, இஸ்லாம் சமய மறுமலர்ச்சியாளரான” ஏகோபித்த குரலால் அழைக்கப்படுவர். தனது சமூகம், சமயம் குறித்து நவீன சிந்தனைகளின் வெளிப்படுத்தல்களைச் செய்தவர்; ஆங்கிலம், தமிழ், அறபு, சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் புலமை பெற்றிருந்தவர். தமது உறவுகளின் வழியும் அகுரணை கசாவத்தைப் பெரிய ஆலிம் (செய்கு முஹமது) வழியும் மார்க்க ஞானத்தைப் பயின்றவர்; இலங்கைக்கு நாடு கடத்தப்பட்ட எகிப்திய சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் அறபி பாச்சா, உலக முஸ்லிம் ஐக்கியத்துக்காகக் குரல் கொடுத்த ஜமாலுத்தின் ஆகியோரின் சிந்தனைகளால் ஈர்க்கப்பட்டவர்; முற்போக்குவாதியாகவும் சீர்திருத்தவாதியாகவும் துலங்கியவர்.

இத்தகைய ஆளுமை குறித்து வெளிவந்த ஆய்வுகள் சித்திலெப்பை ஒரு வழக்கறிஞர்; பத்திராதிபர்; பாடநூலாசிரியர்; இறை தத்துவஞான ஆசிரியர்; அரசியல் உரிமை மீட்புவாதி; நாவலாசிரியர்; இலங்கைச் சோனகர் வரலாற்று எழுதுனர்; இஸ்லாமிய சமயத்தின் போலியாசாரங்களைக் (சுடங்குகளை) களைய முற்பட்டவர்; முஸ்லிம்களின் கல்வியை மறுமலர்ச்சியடையச் செய்தவர் எனப் பல கோணங்களிலும் நிகழ்ந்தேறியுள்ளன.

இந்நிலையில் தனது நோக்கங்களில் சிலவற்றை அடைந்துகொள்வதற்காக சித்திலெப்பை தானே பத்திராதிபராகவிருந்து அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய “முஸ்லிம் நேசன்” பத்திரிகையின் வாயிலாக

முஸ்லிம்களை இலங்கையின் தனித்துவமான இனக்குழுவாக எடுத்தியம்பியமையைச் சில எடுத்துக்காட்டுக்கள் மூலம் வலியுறுத்த இக்கட்டுரை முனைகிறது.

சித்திலெப்பை முஸ்லிம் நேசன், ஞான தீபம் ஆகிய இரு பத்திரிகைகளை வெளியிட்டவர். இரு பத்திரிகைகளும் வெவ்வேறு நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. அவற்றுள் முஸ்லிம் நேசனின் முதற் பிரதி 1882, டிசம்பர், 21 ஆம் திகதி வெளிவந்தது. அது வாரப்பத்திரிகையாகத் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. மேலே எடுத்துக்கூறப்பட்ட சித்திலெப்பையின் அனைத்துச் சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் ஏதோவொரு வகையில் முஸ்லிம் நேசனில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இப்பத்திரிகையின் நோக்கம் குறித்து பேராசிரியர் அனஸ் கீழ்வருமாறு மதிப்பிடுவதும் இவ்விடத்தில் நோக்கத்தக்கது :

தனது சமூகத்தினரைச் சிறப்பாக வழிநடத்தவும் முன்னேற்றத்துக்கான சிந்தனைகளை அவர்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்லவும் பத்திரிகை ஒன்றை நடத்துவதே சிறந்த வழி என்ற நோக்கத்தோடு சித்திலெப்பை தனது பத்திரிகைச் சேவைகளை ஆரம்பித்தார்.

முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகையின் சில பிரதிகளில் இப்பத்திரிகையை வெளியிடுவதன் நோக்கம் குறித்துப் பல இடங்களில் சித்திலெப்பை குறிப்பிட்டுள்ளார். அவற்றுட் சிலவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளும்போது பேராசிரியர் அனஸின் கூற்றும் நாம் மேலே சுட்டிக்காட்டிய கருத்தும் மேலும் வலுப்பெறும்:

1. தமிழ்ப் பாஷையை மாத்திரம் தெரிந்தவர்கள் அறபுக் கிதாபுகளில் இருந்து அறிய வேண்டிய அறிவுகளையும் ஆங்கிலம் முதலிய பாஷைகளில் உள்ள கல்விகளையும் விசேஷமான புனிதங்களையும் படித்தவர்களும் படியாதவர்களும் முதியவர்களும் இளையவர்களும் மற்றவர்களும் தங்கள் தங்கள் வேலை முயற்சிகளோடு வாசித்தறிந்து கொள்ளும்படி ஓர் பத்திரிகையை வாரம்தோறும் பிரசுரம் செய்ய விரும்பி இப்பத்திரிகைக்கு முஸ்லிம் நேசன் எனப் பெயரிட்டோம்.
2. நாம் இப்பத்திரிகையைப் பிரசுரம் செய்வது ஊரில் நடக்கும் புதினங்களை மட்டும் வெளிப்படுத்துவதற்கல்ல. மார்க்க விஷயங்களை எடுத்துப் பேசி தர்க்கித்துத் திருத்தமடைவதற்கே.
3. முஸ்லிம்கள் சீர்திருத்தமும் நாகரிகமும் அடைய வேண்டும் என்ற ஊக்கம் கொண்டே இப்பத்திரிகையை நடத்தி வருகிறோம். இப்பத்திரிகையை நாம் பிரசுரம் செய்த நோக்கம் கல்வியின்பத்தை ஊட்டுவிக்கும் படியே.

இப்பத்திரிகையில் வெளிவந்த ஆசிரியர் தலையங்கங்கள், கட்டுரைகள், செய்திகள் முதலானவற்றை உற்றுநோக்கும் பொழுது, முஸ்லிம்களின் கல்வி விருத்தி, முஸ்லிம் சமூகத்தில் காணப்படும் மதம் சார் போலியாசாரங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் என்பவற்றை எடுத்துரைத்து அவற்றைக் களைய முற்படுதல், சட்ட நிரூபண சபையில் முஸ்லிம்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை வெளிப்படுத்தல் முதலான விடயங்களே முனைப்புப் பெற்றுள்ளமையையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

இனிவரும் பகுதி முஸ்லிம் நேசனில் வெளிவந்த கண்டனங்கள், செய்திகள், ஆசிரியர் தலையங்கங்கள், கட்டுரைகள் முதலாவற்றை ஆய்வுக்குட்படுத்துவதன் மூலம் முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தை எடுத்தியம்பி நிற்பதில் முஸ்லிம் நேசனின் வகிபாகத்தை சில்லெப்பையின் சிந்தனை, செயற்பாடுகளின் பின்புலத்தில் ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுக்கள் மூலமாக எடுத்துரைக்க முயல்கிறது.

இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் அமெரிக்கன் மிசன் (1816), வெஸ்லியன் மிசன் (1814), சேர்ச் மிசன் முதலானவற்றின் வாயிலாக மதப்பிரசாரத்தை மேற்கொண்டனர். கிராமங்களிலும் நகர்ப்புறங்களிலும் உயர்கல்விப் பாடசாலைகளையும் ஆங்கில மொழி, சுதேசிய மொழிப் பாடசாலைகளையும் விடுதிப் பாடசாலைகளையும் இதன் பொருட்டு நிறுவி உண்டையும் உறையுளும் கொடுத்து ஊழியம் புரிந்தனர். கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் தம்மதமே மெய்ச்சமயம் என மக்களிடம் பிரசாரம் செய்தனர். சுதேசிய மதங்களில் காணப்பட்ட குறைபாடுகளையும் சமூகக் குறைபாடுகளையும் நன்றாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டனர். தமது மதக் கருத்துக்களையும் பிறமதக் கண்டனங்களையும் துண்டுப்பிரசாரங்கள், பிரசங்கங்கள், சிறுநூல்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தினர். கிறிஸ்தவப் பாதிரிமாரின் இந்நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராகச் சுதேசிகள் கிளர்ந்தெழுந்தனர். தத்தம் மதங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். அந்நடவடிக்கைகள் பல விதங்களில் இடம்பெற்றன.

1. பாதிரிமார்களின் கண்டனங்களுக்கு பிரதி கண்டனங்களை முன்வைத்தல்.
2. பாதிரிமார் முன்வைத்த சுதேசிய சமூக, சமய குறைபாடுகளை இனங்கண்டு களைதல்.
3. தத்தம் மதத்தைச் சார்ந்த பிள்ளைகள் அவ்வவ் சமயச் சூழலில் நவீன, மரபு வழி சமயக் கல்வியைக் கற்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் செய்தல்.

ஆறுமுகநாவலரது செயற்பாடுகளை உற்றுநோக்கின் மேற்கூறிய கருத்தைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இந்தப்பின்னணியில் இஸ்லாம் மதத்தின் மீதும் முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் மீதும் கிறிஸ்தவர்கள் ஆங்காங்கே தொடுத்த கண்டனங்களுக்குப் பிரதிகண்டனங்களை முஸ்லிம் நேசனில் சித்திலெப்பை வெளிப்படுத்தியமையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் (சித்திலெப்பை மேனாட்டு ஆங்கிலக் கல்வியையும் மரபுவழி சமயக் கல்வியையும் வற்புறுத்திய விதத்தை மேற்காட்டிய காலச் சூழலில் வைத்துப் புரிந்துகொள்ளுதலே பயன்தரும்). அப்பிரதி கண்டனங்கள் ஒரு வகையில் முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தைப் வெளிப்படுத்தி நிற்பதுவும் நோக்கற்பாலது. அவ்வகையில் கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் புத்திரிகையில் முஸ்லிம்கள் மீது தொடுக்கப்பட்ட கண்டனத்திற்கு சித்திலெப்பை முஸ்லிம்நேசனில் வெளிப்படுத்திய பிரதி கண்டனம் இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அக்கண்டனத்தில் அவசியப்படும் சில பகுதிகள் இங்கு எடுத்தாளப்படுகின்றன.

"கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன் புத்திராதிபர் கிறிஸ்தவர்களாலே உலகத்தில் எவ்வளவு சீர்திருத்தமும் கல்வியும் பரந்ததென்று நாமறியாதிருக்கின்றோமென்று சொல்லியிருக்கின்றார். அறபிகளால் ஐரோப்பியர்கள் எவ்வளவு அறிவுகளைப் பெற்றுக்கொண்டார்களென்பதையும் எவ்வளவு கல்வி

சாஸ்திரங்களைக் கற்றுக்கொண்டார்களென்பதையும் அவர் அறிந்தில்லையா? ஐரோப்பியர்களின் பாசைகளைக் கற்றுக்கொண்டார்களென்பதையும் அவர்களுக்கு விளங்கவில்லையா. அது எப்படியிருந்தாலும் அறபிகளின் சரித்திரத்தை அவர் வாசித்துப்பார்த்தால் ஐரோப்பியர்களுடைய சீர்திருத்தத்துக்கும் அவர்களுடைய கல்வி சாத்திரத்துக்கும் அறபிகளின் கல்வி சாஸ்திரமே அடியூற்றென்பது தெரியவரும். அவருக்கு இதை நன்றாய் விளங்கப்படுத்துவதற்காக விவரித்துக் காட்டுகிறோம்.

பத்து நூறாண்டில் மேற்குத் தேசங்களில் மூடியிருந்த அஞ்ஞானம், மிகவும் துக்கிக்கவும், பரதபிக்கவும் தக்க நிலைபரத்திலிருந்தது. லட்டின் (ஐரோப்பியர்) சாதியர்களுடைய கல்வியெல்லாம் தர்க்க சாஸ்திரமொன்றே. மனிதர் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதெல்லாம் இந்த சாஸ்திரமொன்றேயென்று நினைத்திருந்தார்கள். அறபிகளில் கலைஞர்கள் இட்டாலி, இஸ்பேன் ஆகிய தேசங்களில் ஸ்தாபித்த மதுரஸாக்களல்லது, வித்தியாசாலைக்கு ஐரோப்பா தேசங்களிலிருந்து மாணாக்கர்கள் போய்க் கல்விகளைக் கற்று, கிறிஸ்தவர்களின் பள்ளிக் கூடங்களிற் படித்துக் கொடுத்தார்கள். வானசாஸ்திரம், தத்துவ சாஸ்திரம் ஆகிய சாஸ்திரங்கள் ஐரோப்பாவில் பத்து நூறாண்டுக்குப் பின் விர்த்தியானதெல்லாம், அறபிகளுடைய வித்தியாசாலையில் கற்றுக்கொண்டவைகளாயிருக்கின்றன.

கிறிஸ்து வருடம் 749 ஆம் ஆண்டில் இஸ்பேன் தேசத்தையரசாண்ட கலீபா அப்துற்றகுமான் வித்தியானுபாலராயிருந்தது போலவே நாகரித்திலும் சிறப்பிலும் அக்காலத்தில் வேறு ராஜாக்களிருக்கவில்லை. அறுபது லபீம் பவுண் செலவு பண்ணி அவருடைய மாளிகையைக் கட்டினார். அவருடைய மாளிகையின் அலங்காரத்துக்கு ஒப்புச் சொல்லவொன்றுமில்லை. அவருடைய மாளிகையின் பணிவிடைக்காரர்கள் ஆறாயிரம் பெயர்கள். அவர் வேட்டைக்குப் போகும்போது அவரோடு போகிற குதிரை வீரர்கள் பன்னீராயிரம் பெயர்கள். இப்படிப்பட்ட செல்வமும் சிறப்புமுடைய ராஜாக்கள் அறபிகளிலிருந்திருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாவற்றையும் கவனியாமற் கிறிஸ்தவர்களாலேயே சீர் சிறப்பும் பரந்ததென்று சொல்லக் கூடுமா?"

மேற்படிப் பிரதி கண்டனத்தில் சித்திலைப்பை எடுத்து விபரிக்கும் செய்திகளை கீழ்வருமாறு தொகுத்துக்கொள்ளுதல் ஆய்வுக்குத் துணைசெய்யும் (பிரதிகண்டனப் பகுதி முழுவதும் இங்கு மீள்பிரசுரமாகவில்லை. ஆயினும், இத்தொகுப்புப் பகுதி கண்டனப் பகுதி முழுவதையுமே கருத்திற்கொண்டுள்ளது) :

1. ஐரோப்பியர்களின் சீர்திருத்தத்திற்கும் அவர்களுடைய கல்வி சாஸ்திரத்திற்கும் அரேபியர்களின் கல்வி சாஸ்திரமே பெரிதும் துணையாய் அமைந்தது.
2. அறபியர்கள் கல்வித்தாகமுடையவர்கள்.... அதற்காக உழைத்தவர்கள்.... அறிவை உலகத்தில் விரைவில் பரப்பியவர்கள்.
3. அரேபியர்கள் இட்டாலி, இஸ்பேன் ஆகிய தேசங்களில் ஸ்தாபித்த மதுரஸாக்களல்லது, வித்தியாசாலைகளில் ஐரோப்பிய தேசத்தைச் சேர்ந்த மாணாக்கர்கள் கற்று, தமது கிறிஸ்தவப் பள்ளிகளில் கற்றுக்கொடுத்தனர்.

4. ஐரோப்பிய நாடுகளில் பத்தாம் நூற்றாண்டின் பின் விருத்தியடைந்த வான சாஸ்திரம், தத்துவ சாஸ்திரம், கணித சாஸ்திரம் ஆகியவை அறாபியர்களின் வித்தியாசாலைகளில் இருந்து அவர்கள் கற்றுக்கொண்டவையே.
5. கிறிஸ்தவர்கள் கல்வியில் தேர்ச்சியடையவும் அவர்களில் கலைஞர்களும் சாமார்த்தியமுடைய புலவர்களும் உருவாவதற்கு முன், அரேபியர்கள் கல்வியில் தேர்ச்சியும் கலைஞானங்களில் வல்லமை உடையவர்களாகவும் சீர்திருத்தமுடையவர்களாகவும் மாறியிருந்தனர்.
6. கல்வி, கலை ஞானங்களில் மட்டுமல்லாது செல்வச் சிறப்பிலும் அரேபியர்கள் மேலோங்கியே நின்றனர்.

இங்கு தொகுத்து நோக்கப்பட்ட விடயங்கள் முஸ்லிம்கள் தனித்துவமான கல்வி, கலைப் பாரம்பரியங்களை உடையவர்கள் என்பதையும் ஐரோப்பியர்களுக்குப் பல வகையிலும் முன்னோடிகளாக விளங்கினர் என்பதனையும் வெளிப்படுத்துகிறது. அவ்வெளிப்படுத்துகை வாயிலாக முஸ்லிம்களின் பூர்விகப் பெருமை விளக்கப்படுவதோடு, இலங்கையில் வாழும் அவ்வினக் குழுமத்தின் தனித்துவத்தைக் எடுத்தியம்பி நிற்பதுவும் நோக்கத்தக்கது.

ஆங்கிலேயர் வழிவந்த ஆங்கிலக் கல்வி சுதேசிகளிடத்தில் வேகமாகப் பற்றிப் பரவியது. சுதேசிய சமயங்களைப் பாதுகாக்க விரும்பிய அறிஞர்கள் கூட ஆங்கிலம் வழியான நவீன கல்வியை மாணவர்களுக்கு வழங்க முன்வந்தனர். அதனைத் தமது சமய, பண்பாட்டுச் சூழலோடு வழங்குவதில் கவனம் கொண்டிருந்தனர். தமிழர், சிங்களவர் மத்தியில் இப்போக்கு நிலவியது. முஸ்லிம்கள் ஆங்கில வழிக் கல்வியில் பெரும்பாலும் நாட்டம் செலுத்தவில்லை. அதனால் நவீனத்துவ உந்துதல்களில் இருந்து விலகிய சமூகமாகக் காட்சி தந்தனர். இந்நிலையிலேயே அறிஞர் சித்திலைப்பை முஸ்லிம்களின் கல்வியில் சிரத்தை கொண்டார். முஸ்லிம் கல்வியை இன்னொரு தளத்திற்கு வளர்த்தெடுக்க அரும்பாடுபட்டார். அதன் பின்னணியிலேயே முஸ்லிம்களின் கல்வியை மறுமலர்ச்சியடையச் செய்வதவர் என்று இன்றைய கல்வியாளர் குழாம் அறிவிப்பு விடுக்கிறது. சித்திலைப்பை முஸ்லிம்களின் கல்வியின் மீது கவனம் கொள்ளும் வரை முஸ்லிம் சமுதாயம் ஆங்கிலக் கல்வியில் நாட்டம் கொள்ளாமைக்குப் பல காரணங்கள் முன்மொழியப்படுகின்றன. அவற்றுள் கீழ்வரும் இரு காரணிகளும் ஆய்வுவழி வெளிப்பட்டவை :

1. ஆங்கிலேயரின் கல்வி முயற்சிகள் கிறிஸ்தவ சமயப் பிரசாரத்துடன் தொடர்புற்றிருந்தமையால் அவர்கள் வழங்கிய கல்வி நடவடிக்கைகளில் முஸ்லிம்கள் பெரிதும் பங்குகொள்ளவில்லை.
2. சமூக முன்னேற்றத்துக்கும், புதிய சூழலுக்கும் ஏற்றவகையில் தமது சுதேசிய கல்விமுறைமையை மாற்றியமைக்கவில்லை.

இவ்விரு நிலையையும் சைவசமயத்தவர்கள் முகங்கொண்ட விதத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் போது சித்திலைப்பையின் செயற்பாடுகளை எளிதில் விளங்கிக்கொள்ள முடியும். அக்காலத்தில் சைவ சமயிகளில் சிலர் மேனாட்டவரின் ஆங்கில வழிக் கல்லூரிகளில் தமது கல்வியைத் தொடர்ந்தனர்.

இதன்வழியாக நவீன சிந்தனைப் போக்குகளையும் அரசு உத்தியோகங்களையும் உடையவர்களாயினர். பெரும்பாலானோர் கிறிஸ்தவர்களாகவும் மதம்மாறினர். அப்போதுதான் அத்தகைய கல்விமுறையில் புதையுண்டு போயிருந்த கிறிஸ்தவ மத பிரசாரத்தை இனங்கண்டு கொண்டனர். ஆயினும், ஆங்கில வழிக் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்ந்திருந்த காரணத்தால் அதனைப் புறக்கணிக்கவில்லை. ஆங்கில வழிக் கல்வி, சிந்தனையில் ஏற்படுத்திய அதிர்வுகளை புறந்தள்ளமுடியாதவர்களாக விளங்கினர். இந்நிலையிலேயே சைவப் பிள்ளைகள் சைவச் சூழலில் மேனாட்டுக் கல்வி மரபையும் தமிழ்க் கல்வி மரபையும் சைவ சமயக் கல்வியையும் கற்பதற்கான சூழலை உருவாக்கினர். ஆறுமுகநாவலர் 1848 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை என்னும் பெயருடன் ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலையை ஆரம்பித்தார். இதன் கல்வித்திட்டங்கள், பாடவிதானங்கள், முகாமைத்துவம், நிர்வாகம் முதலானவை ஆங்கிலப் பாடசாலைக்கு ஒப்பாகவே அமைந்திருந்தன. இதனைத் தொடர்ந்து கோப்பாய், புலோலி முதலான இடங்களிலும் இத்தகைய பாடசாலைகளை நிறுவினர். இத்தகைய மேனாட்டுக் கல்விமுறையின் ஏற்புக் காலம் சமீப சமயம், பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பாதுகாக்கும் திட்டமும் முஸ்லிம்களிடத்தில் சமகாலத்தில் முனைப்புப் பெறவில்லை. அதனால் முஸ்லிம்களின் அறிவுசார் முன்னேற்றம் தேக்கநிலையிலேயே காணப்பட்டது. இந்நிலை தொடர்ந்தால் தனது சமூகம் இலங்கையில் வாழும் சமூகங்களில் இருந்து பின்தள்ளப்பட்ட - தேக்கநிலைச் சமுதாயமாக மாறக்கூடும் என்பதனை உணர்ந்தார். தனது சமுதாயம் தனக்குரிய தனித்துவத்தை இழக்காது தன்னை அடையாளப்படுத்துவதனையே விரும்பினார். இதன் காரணமாக சித்திலெப்பை ஆங்கிலக் கல்வியைப் புகட்டுவதில் முன்னின்று உழைத்தார். அதேநேரம் சமீப சமயம் மதப் பண்பாட்டுக் கல்வியையும் வலியுறுத்தினார்.

கல்வி என்பது பாசைகளை வாசித்தறிவது மாத்திரம் அல்ல. மனவிரிவுக்கும் தெளிவுக்கும் பலவித அறிவு நூல்களையும் நன்றாயறிவதாம். ஆகையால் அறபுக்கிதாபுகில் இருந்து அறியவேண்டிய அறிவுகளையும் இங்கிலிஷ் முதலிய பாசைகளிலுள்ள கல்விகளையும் விசேஷமான புதினங்களையும் படித்தவர்களும் படியாதவர்களும் முதியவர்களும் இளையவர்களும் மற்றையவர்களும் தங்கள் வேலை முயற்சிகளோடு வாசித்தறிந்துகொள்ளும்படி உலமாக்கள் கல்விமாண்கள் ஆகிய இவர்களுடைய உதவியைக் கொண்டு ஓர் பத்திரிகையை வாரம் தோறும் பிரசுரம் செய்ய விரும்பி இப்பத்திரிகைக்கு முஸ்லிம் நேசன் எனப் பெயரிட்டோம்.

மேற்கூறிய கூற்று மரபுவழிக் கல்வியையும் (அரபு வழியான சமயக் கல்வி) ஆங்கிலக் கல்வியையும் வழங்குவதனை அவர் மனங்கொண்டமையை புலப்படுத்துகின்றது. இத்தகைய வலியுறுத்துகையே முஸ்லிம்களின் தனித்துத்துவத்தைப் பாதுகாப்பதில் அவர் கொண்டிருந்த சிரத்தையைக் வெளிக்காட்டி நிற்கிறது. ஆங்கிலக் கல்வியின் அவசியத்தை ஏனைய முஸ்லிம் நாடுகளின் கல்வி நடவடிக்கைகளோடு பொருத்தி எடுத்துவிளக்க முனைவதனையும் முஸ்லிம் நேசனில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் புலப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டுக்காக ஒரு பகுதி தரப்படுகிறது:

மிசுறு முஸ்லிம்களின் தேசமாயிருந்தும் அங்குள்ள மதரஸாக்களில் அறபு, துருக்கி, பிரான்ஸ், இத்தாலி ஆகிய இந்தப் பாசுக்களைப் படித்துக் கொடுக்கிறார்கள். இப்போது இங்கிலிசும் படித்துக்கொடுக்கத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். துருக்கி தேசத்தில் அறபு பாரிஸ், துருக்கி, பிரான்ஸ், ஜேர்மன் ஆகிய இந்தப் பாசுக்களை மதரஸாக்களில் படித்துக்கொடுக்கிறார். துருக்கி மிசுறுப் பெண்கள் தானும் இம்மொழிகளைப் படிக்கிறார்கள்.

ஆங்கிலத்தை முஸ்லிம்கள் கற்கக்கூடாது என்பதற்கு மரபுவழிச் சக்திகள் பல நியாயப்பாடுகளை முன்மொழிந்துகொண்டிருந்த சூழலிலியே சித்திலைப்பை இத்தகைய கருத்துக்களை எடுத்தாண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆங்கிலத்தை முஸ்லிம்கள் கற்கக்கூடாது என்பதற்கு மரபுவழிச் சக்திகள் முன்வைத்த நியாயப்பாடுகள் வருமாறு :

1. இளமைப் பருவத்தில் சமயக் கடமைகளை நிறைவேற்ற உதவும் கல்வியைப் படிப்பதுவே கடமை. தம் பிள்ளைகளுக்கு மார்க்கக் கல்வியை ஊட்டவே பெற்றோர் பணிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆங்கில மொழியில் அதற்குதவும் நூல்கள் இல்லை.
2. ஆங்கில நூல்களில் இஸ்லாத்துக்கு மாற்றான கருத்துக்கள் உள. ஆதலால் முஸ்லிம் பிள்ளைகள் வழிகெட இடமுண்டு.
3. மரண தருவாயில் ஆங்கிலச் சொற்கள் நாவில் நடமாடும்.

மறுபுறத்தில் நோக்கின், இந்நியாயப்பாடுகளே ஆங்கிலம் வழிவந்த சிந்தனாவளர்ச்சி அவர்களைத் தொற்றாமையின் குறிகாட்டியாகின்றமையைப் புரியலாம். இந்நியாயப்பாடுகளை மறுதலித்து, ஆங்கிலம் கற்பதனால் கிடைக்கக்கூடிய நன்மைகளை சித்திலைப்பை முஸ்லிம் நேசனில் குறிப்பிடுவார். அதேவேளை முற்குறிப்பிட்டது போல மரபுவழிக் கல்வியும் பாதிப்படையக்கூடாது என்பதில் கவனம் செலுத்தினார். அவரால் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் நிறுவப்பட்ட பாடசாலைகளில் குர்ஆன், அரபுமொழி ஆகியவை சமயச் சூழலோடு பொருந்த கற்பிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதில் கவனமாக இருந்தமை இவ்வகையில் நோக்கத்தக்கது. மேற்படிச் சிந்தனைவழி அவர் இயங்கியமையினாலேயே "தம்மை மார்க்க அறிஞர்கள் என்று கூறிக்கொண்ட சிலர் முஸ்லிம்கள் ஆங்கிலம் கற்பது பாவம் என்று பத்வா" வழங்கி புதுக்கல்விப் போதனைக்குத் தடையாய் இருந்த காலத்தில் மிகவும் துணிச்சலாகவும் தர்க்கரீதியாகவும் ஆங்கிலக் கல்வியின் அவசியத்தை முஸ்லிம் நேசன் வலியுறுத்தியது" என அமீன் மதிப்பிடுவார்.

இத்தகு செயற்பாட்டுப் பின்புலத்திற்கு சித்திலைப்பை ஆங்கில மொழி வழியான நவீன கல்வியையும் அறபு மொழி வழியான சமயக் கல்வியையும் பெற்றிருந்தமையும் அவ்வழியான கல்விமுறைமையின் நன்மைகளை அறிந்திருந்தமையும் காரணங்களாகியமையைப் புரிந்துகொள்ளுதலும் வேண்டும். இவ்வாறாக ஆங்கில வழிக் கல்வியை வற்புறுத்திய அதேவேளை மரபுவழி சமயக் கல்வியைப் பேணிப்பாதுகாத்ததன் மூலம் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் தனித்துவமான இனமான என்றும் நிலைத்திருப்பதற்கான அடித்தளத்தை இட்டார்.

இலங்கைச் சட்ட நிரூபண சபையில் முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைத் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்து வந்தார், சித்திலைப்பை. அந்தப் பிரசாரத்திற்கு முஸ்லிம் நேசன் பிரதான கருவியாகியது. சித்திலைப்பையுடன் இணைந்து இலங்கையில் முஸ்லிம் உயர் குழாத்தினரும் சகல பாகங்களிலும் இருந்து குரலெழுப்பினர். அப்போதைய கவர்னர் சேர் ஆத்தர் கோடனுக்கு முறைப்பாடுகளையும் அனுப்பிவைத்தனர். இவ்விடயம் தொடர்பிலான கருத்துக்களையும் கடிதங்களையும் செய்திகளையும் முஸ்லிம் நேசனில் வெளிப்படுத்தி மக்களையும் அரசாங்கத்தையும் கவனம் கொள்ளச் செய்தார். கீழ்வரும் பகுதி அதற்குத் தக்க சான்று :

முஸ்லிம்களின் முக்கிய பிரச்சினை ஒன்று (கட்டாய விவாகப் பதிவு மசோதா) முஸ்லிம்கள் இல்லாத சபையில் பேசப்படுகிறது. முஸ்லிம்களுக்குப் பிரச்சினைகள் பல உள. அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு சட்ட நிரூபண சபைக்கு முதலில் முஸ்லிம் ஒருவரை நியமித்து அவர் மூலம் இஸ்லாமிய சட்டங்களை அறிந்த பின் சட்டம் கொண்டு வருதல் அவசியம்.

முஸ்லிம் ஒருவரைச் சட்ட நிரூபண சபையில் நியமிப்பதற்கு அரசு தீர்மானம் எடுத்திருப்பதாக 1885 இல் முஸ்லிம் நேசனில் செய்தியை வெளிப்படுத்தினார். அவ்வாறு தெரிவுசெய்யப்படுபவர் இலங்கையில் வாழும் முஸ்லிம்கள் யாவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடியவராக இருத்தல் வேண்டும் என வலியுறுத்தினார். பிரதிநியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர் தொடர்பிலான கருத்துமோதல்களும், எண்ணப்பாங்குகளும் வெவ்வேறு நிலைகளில் சமகாலத்தில் வெளிப்பட்டு நின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும், முஸ்லிம்களின் அரசியல் தனித்துவத்தை தோற்றுவிப்பதற்கு சித்திலைப்பை மேற்கொண்ட செயற்பாடுகள், முஸ்லிம் நேசன் அதன் கருவியாகச் செயற்பட்ட விதம் என்பனவே இங்கு அவதானிப்புக்குரியன.

முஸ்லிம் உயர் குழாத்தினர் தமக்கான அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை வேண்டி நின்ற சந்தர்ப்பத்தில், அப்போது சட்ட நிரூபண சபையில் தமிழர்களையும் முஸ்லிம்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய சேர் பொன்னப்பலம் இராமநாதன், “முஸ்லிம்கள் ஒரு தனி இனக்குழுமம் அன்று. அவர்கள் மதம் மாறிய தமிழர்களே” என்ற அடிப்படையில் கருத்துக்களை முன்மொழிந்தார். இதன் விரிந்த வடிவம் வாந நுவாபெடமுபல மூக “ஆழமுசள்” மூக ஊநலடமுபல என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையாக வெளிப்பட்டது. இந்தச் கட்டுரைக்கு எதிர்வினையாக இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு தொடர்பில் முஸ்லிம் நேசனில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவந்தார். இவ்வாறு அரசியல் தனித்துவத்தில் தொடங்கிய செயற்பாடு, இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை எழுதுவதில் சென்று முடிந்தது. அச்செயற்பாடு ஒருவகையில் இலங்கையில் வாழும் முஸ்லிம்களைத் தனியான இனக்குழுமமாக அடையாளப்படுத்துவதற்குத் துணையாயிற்று.

மேற்கூறிய விடயங்களை ஒருசேர நோக்கும்போது, இலங்கையில் வாழும் முஸ்லிம்களை தனித்துவமிக்க இனக்குழுவாக அடையாளப்படுத்துவதில் சித்திலைப்பையின் பங்களிப்பையும், அச்செயற்பாட்டுக்குத் தக்க துணைக்கருவியாக முஸ்லிம் நேசன் விளங்கியவாற்றையும் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

சித்திலைப்பை ஆய்வுப் பேரவை நடாத்திய தேசிய ஆய்வுக் கட்டுரைப்போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்றது.

அறிஞர் சித்திலெப்பையின் சமூகவியல்

டாக்டர் அனாத் எம்.ஹனிபா

சமூகவியல் என்பது சமூக அமைப்பு முறை, சமூக வாழ்க்கை முறை, மனித சமூகம், சமூக உறவுகள், சமூக நடத்தைகள் ஆகியவற்றை அறிவியல் நோக்கில் ஆராயும் துறையாகும். இதில் சமூக மாற்றங்கள், சமூக ஒழுங்கு, ஒழுங்கின்மை ஆகியவை பற்றிய அறிவுத்தொகுதியை உருவாக்கும் நோக்கில் செயல்முறை ஆய்வுகள், பகுப்பாய்வு முறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சமூகவியலின் தோற்றம் மேற்கத்திய தத்துவத்திலிருந்து வளரத் தொடங்கியதாகக் காணப்பட்டாலும் இஸ்லாத்திலும் சமூகவியல் தோன்றியதற்கான ஆதாரங்கள் பல உள்ளன. சமூகவியலின் முக்கிய ஆய்வுப் பொருளாக தான் வாழும் சமூகம் தனி மனிதனை எப்படி பாதிக்கின்றது என்பதும் மனிதன் எப்படி தனது சமூகத்தை பாதிக்கின்றான் என்பதும் காணப்படுகின்றன. மனிதன் அவன் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் அதுபோல ஏனையோர் அவனுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைகள் என்பவற்றுக்கு மத்தியில் நிதானமான போக்கை கையாளல் போன்ற அடிப்படை விடயங்களினூடாக 'மனிதன்' என்பவன் விளங்கிக் கொள்ளப்படவேண்டும். முஸ்லிம்களில் அதிகமானவர்கள் குறைபாடு செய்கின்ற மானிடவியல், மெய்யியல், சமூகவியல் பெறுமானங்கள் மற்றும் அடிப்படைகள் நோக்கி அவர்களை அழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவை மேற்கத்தைய சிந்தனையைச் சார்ந்தவை என எம்மில் சிலர் கருதுகின்றனர். உண்மை அவ்வாறல்ல. அவை இஸ்லாம் வலியுறுத்திக் கூறிய அடிப்படைகள் என்பதை நாம் மறந்து விட்டோம்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் சமூக விழிப்புணர்வு, சமூக மாற்றம், அரசியல், சமூக, சமய மறுமலர்ச்சியின் ஊடாக முஸ்லிம்களின் கல்வி, கலாசார, சமய, மொழி வளர்ச்சியின் திறவு கோலாக மறுமலர்ச்சித் தந்தை என அழைக்கப்படும், தேசிய வீரர், பேரறிஞர் முஹம்மது காசிம் சித்திலெப்பை (1832 - 1898) அவர்கள் காணப்படுகின்றார். இலங்கை முஸ்லிம் மறுமலர்ச்சியின் ஆரம்ப வித்து சித்திலெப்பையில் இருந்தே ஆரம்பிக்கின்றது.

சமூக எழுச்சியின் அடிப்படை நிபந்தனையான சிவில், மார்க்கம் மற்றும் அரசியல் சுதந்திரம் உறுதிப்படுத்தப்படல், நாட்டுப்பிரஜைகள் அனைவரும் சமமாகக் கருதப்படல் வேண்டும் என்பதை அறிஞர் சித்திலெப்பை நன்கு விளங்கியிருந்தார் என்று அவரின் சமூகவியல் செயற்பாடுகள் புலப்படுத்துகின்றன. அறுபது வருடங்கள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த அறிஞர் சித்திலெப்பை முஸ்லிம்களின் முழு வாழ்வையும் எதிர்காலத்தையும் மறுமலர்ச்சிக்கு இட்டுச் சென்ற மாபெரும் செயற்பாட்டாளராவார்.

சமூகத்தை பின்தங்கிய நிலையிலிருந்து மீட்டெடுத்து எழுச்சி நிலை நோக்கி நகர்த்தி தனக்கும் தனது சர்வதேச உட்படுத்திற்கும், தன்னை சூழ இருக்கும் ஒட்டு மொத்த மனித சமூகத்திற்கும் பயனளிக்கக் கூடிய கல்வி, கலாசாரம், சமூகவியல் சார்ந்த நிறுவனங்கள், ஒன்றியங்கள், குழுக்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. அன்று சித்திலைப்பை அவர்களின் முஸ்லிம் மக்களை மீட்டெடுத்த சமூகவியல் செயற்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தையும் அதன் அவசியத்தையும் இன்று யூசுப் கர்ளாவி போன்ற சிந்தனையாளர்கள் நியாயப்படுத்துகின்றனர். (நுடுநிலை இஸ்லாமிய சிந்தனை, அல்வஸத், 2015).

அறிஞர் சித்திலைப்பை பிரபலமிக்க அரேபிய வணிக சமூகமொன்றின் வழி வந்தவர். அரேபிய மண்ணிலிருந்து வணிக நோக்கில் இலங்கைக்குப் பொருள் தேடிவந்த முல்க் ரஹ்மதுல்லா பார்பரீன் என்பவர் முஸ்லிம்களின் இறங்கு துறையின் முக்கிய தளங்களிலொன்றான அளுந்தகாமம் எனும் பகுதியில் குடியேறி அங்கேயே திருமணம் புரிந்து வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டு வந்தார். அவரது பரம்பரையைச் சேர்ந்தவரே சித்திலைப்பை. முல்க் ரஹ்மதுல்லாவின் புதல்வரான முகம்மது லைப்பையும் தந்தை வழியில் வர்த்தகம் புரிந்து வாழ்க்கை நடத்தியவராவார். ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜசிங்கன் கண்டி இராச்சியத்தை ஆண்டு வந்த காலகட்டத்தில் வியாபார நடவடிக்கைகளுக்காக கண்டிக்கு வந்த இவர் இங்கேயே திருமணம் செய்து வாழ்ந்து வந்தார். அவருக்குப் பிறந்த ஆண் மகவு தான் முகம்மது லைப்பை சித்திலைப்பை ஆவார். 1833ம் ஆண்டில் இந்நாட்டின் முதல் முஸ்லிம் வழக்கறிஞராக நியமனம் பெற்ற இன்னொருக்கு மூன்றாவது குழந்தையாக 1838 ஜூன் 11ல் கண்டியில் பிறந்தவர் முகம்மது காசிம் சித்திலைப்பை.

தனது தந்தையாரின் பெயரான சித்திலைப்பை என்பதை தனது பெயரோடு இணைத்து எம்.சி.சித்திலைப்பை எனப் புகழ் பெற்றார். சித்திலைப்பையின் சம காலத்தவரான அ. காதிரு பாட்சா என்பவர் தமது "தத்துவ பரகண்ட திக்கார கண்டனம்" எனும் சிறு நூலில் சித்திலைப்பை அவர்களின் பன்முக ஆளுமை, தலைமைத்துவ பண்புகள், புகழ் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகிறார், "பல பாஷைகளைப்பயின்று தெளிந்த நிபுணத்துவம் உடையவரும் தீன் நெறியறிவுகளை விளக்கிய தீபிகையொத்தவரும் தயை, பொறுமையாகிய மேன் குணாயம் போன்றவரும், குபிர் மதசத்துரு, சங்கார வெற்றிமாலை புண்டவரும் அட்டிக்கொங்கினும் அரும்பெரும் பிரக்யாதி பெற்றவரும் மகாசன சாதுக்கள் சபைகளிடத்தும் சாதூரிய சல்லாப உல்லாச வசன கம்பீர் சர்ச்சனரென மதிக்கப் பெற்ற கண்ணிய புருடரும் புண்ணிய சீலருமான கனம் சி.மு."

இலங்கையில் நீண்ட காலமாக காணப்பட்ட சுதேச கலாசாரமானது அந்நியர் படையெடுப்பால் காலத்துக்கு காலம் பல்வேறு மாற்றங்களுக்குள்ளானது. அதன் காரணமாக தமது அதிகாரங்களையும் உரிமைகளையும் அந்நியரிடமிருந்து அஹிம்சை வழியில் சமூக சமய மறுமலர்ச்சியை உருவாக்கி பெற்றுக்கொண்ட தலைவர்களுள் முஸ்லிம் சமூகத்திக்காக முன்னணியில் நின்று உழைத்தவர் மு.கா.சித்திலைப்பை ஆவார். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இஸ்லாமும் முஸ்லிம்களும் பெரிதும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தனர். இலங்கையில் பௌத்த, இந்து சமய சமூக மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டதற்கு சமாந்திரமாக அறிஞர் சித்திலைப்பை அவர்களால் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியிலும் சமூக, கலாசார விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டது. தேசத்தில் சமயம், கலாசாரம், மொழி என்பன சீர்குலைந்து போன ஒரு கால கட்டத்தில் இஸ்லாமிய கலாசாரத்தை மேம்படுத்துவதில் முன்னோடியாக திகழ்ந்து, அறிஞர் சித்திலைப்பை தேசிய இயக்கத்துக்கு ஆதரவு வழங்கினார்.

அரபு, தமிழ், ஆங்கிலம் எனும் மும் மொழிகளினும் அதிதிறமையாக விளங்கிய இவர் தந்தையைப் போன்றே சட்டக் கல்வியிலும் சிறந்த விளங்கினார். சட்டத்தரணியாக தனது வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த இவர் சிறிது காலம் அரசியலிலும் ஈடுபாடுடையவராகயிருந்தார். அதனால் கண்டி 'முனிசிபல்' சபையின் நான்காம் வட்டார அங்கத்தவராக சுமார் எட்டு வருடங்கள் கடமையாற்றினார். ஐந்து வட்டாரங்களைக் கொண்ட அச்சபையில் வர்ணன் லாங்கன் பேர்க், எல்.பீரிஸ், ஜே.பி. சிபெல், டபிள்யூ. குணதிலக ஆகியோர் ஏனைய அங்கத்தவர்களாவர். ஆயினும் 1882 இல் அப்பதவியிலிருந்து தாமாகவே விலகிக்கொண்டார். அதனால் அவர் தனது முழு நேரத்தையும் சமூகத்திக்காக பத்திரிகை வெளியிடல், நூல்களைப்பிரசுரித்தல், கல்வி சமூக விழிப்புணர்வுக்காக பிரசாரத்தில் ஈடுபடுதல், பாடசாலைகளை அமைத்து நிறுவகித்தல் என்பவற்றிக்காக செலவுசெய்தார். அவர் நினைத்திருந்தால் கண்டியில் மிகப்பெரிய செல்வந்தர் என்ற பெயரை பெற்றிருக்க முடியும். மாறாக சித்திலெப்பையின் எண்ணங்கள் வேறுவிதமாக இருந்தன. சமூகத்தின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதும் அதற்கான போராட்டங்களை சாத்வீகமான முறையில் முன்னெடுப்பதும் அவரது இரத்தத்தில் ஊறிய பண்புகளாக இருந்தன. தமது செல்வத்தின் பெரும்பகுதியை தமது இலட்சியங்களுக்காகவும் சமூக முன்னேற்றத்திற்காகவும் எவ்வித தயக்கமும் இன்றி செலவு செய்தார்.

தனது மக்களும் சமூகமும் வணிகச் சமூகம் என்பதை மாற்றி கல்வியில் முன்னேறுவதன் மூலமே வெற்றியடைய முடியும் என்று கருதி கல்வியின்பால் முஸ்லிம்களை தனது சமூகப்புரட்சி மூலம் திருப்பினார். அவர் இவ்வுலோகக் கல்விக்காக நீண்ட கால முதலீட்டை செய்ததைப்போல் இஸ்லாமிய ஆன்மீக மார்க்கக் கல்விக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். சன்மார்க்க கல்வியால் மட்டுமே நல்லொழுக்கமுள்ள சமூகத்தை கட்டியெழுப்ப முடியும் என்பதை நினைவில் கொண்டிருந்தார். இவ்வாறு 19ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசித் தசாப்தங்களில் அன்னார் முஸ்லிம்களிடையே சமூக புரட்சியினூடான கல்வி மறுமலர்ச்சி ஏற்படப் பாடுபட்டதன் விளைவாகவே இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இந்நாட்டு முஸ்லிம்கள் பயன் பெறலாயினர்.

கல்வியை முன்னிறுத்தி சமுதாயத்தை மேம்படச் செய்யும் முயற்சிகளில் தீவிரமாக அவர் ஈடுபட்டார். ஏனைய சமூகங்கள் விழிப்படைந்து கல்வியில் முன்னேறி வந்த வேளையிலும் முஸ்லிம்கள் அத்துறையில் மிகவும் பின்தங்கியேயிருந்தனர். அரசினர் மற்றும் தனியார் பாடசாலைகளில் கல்விகற்ற முஸ்லிம் மாணவரின் தொகை 2 சத வீதத்திற்கும் குறைவாகவே இருந்தது. உயர் கல்வி அளித்த கொழும்பு அகாடெமியில் ஒரு முஸ்லிம் மாணவரேனும் கல்வி கற்கவில்லை. அத்துடன் 1880 ஆம் ஆண்டளவில் முழு நாட்டிலும் இரண்டேயிரண்டு முஸ்லிம் ஆசிரியர்களே இருந்தனர். இவ்வாறான வரலாற்றுச் சூழ்நிலையிலேயே சித்திலெப்பையின் சமூக மற்றும் கல்விப்பணி தொடங்கியது. அத்துறையில் எவ்வித அக்கறையுமற்றிருந்த சமுதாயத்தை கல்வியின்பால் இழுத்தெடுப்பதற்கான முயற்சிகள் இந்நிலையிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன. (எஸ். எச். எம். ஜெமீல், நினைவில் நால்வர், 1993).

சமூக விழிப்புணர்வு, சமூக மாற்றத்திற்கு ஊடகத்தின் முக்கியத்துவத்தை அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார். இதற்கான அடிப்படைத் தேவை கல்வி பற்றிய பிரசாரமென உணர்ந்த அவர், "முஸ்லிம் நேசன்" பத்திரிகையை வெளியிடலானார். அவரது நாற்பத்தைந்தாவது வயதில் 1882ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 12ஆம் திகதி "முஸ்லிம் நேசனின்" முதற்பிரதி அவரது சொந்த

அச்சகத்திலிருந்து வெளிவந்தது. அன்று தொடக்கம் 1889ஆம் வருடம் மார்ச் 6ஆம் திகதி வரை ஏறக்குறைய ஆறு ஆண்டுகள் அப்பத்திரிகை வெளிவந்தது. இத்துறையில் எல்.எம்.உதுமான், ஏ.ரீ.சம்சுதீன் ஆகியோர் பெரும் துணையாயிருந்தனர். சித்தி லெப்பை தமது வாரப்பத்திரிகை மூலமாகத் தமது சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு தாம் ஆற்றவிருந்த தொண்டு பற்றி விளக்கினார்.

தத்துவம், அறிவியல் சம்பந்தமான கட்டுரைகள், தேசிய, சர்வதேச முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்திகள், வியாபாரம், விவசாயம், வாணிபம், குடியரிமை முதலியன பற்றிய அறிக்கைகள் போன்றவற்றைத் தமது பத்திரிகையில் வெளியிடத் தீர்மானித்து இருந்தார். இப்பத்திரிகையின் நோக்கத்தை அதன் முதலாவது இதழில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்: "கல்வி என்பது பாஷைகளை வாசித்தறிதல் மாத்திரமல்ல: மனவிரிவுக்கும் தெளிவுக்கும் பலவித அறிவு நூல்களையும் நன்கு அறிவதாம். ஆனால் மேற்சொன்ன பிரயோசனமுள்ள நூல்கள் தமிழ் பாஷையிலேயே மிகவும் சுருக்கமானப்படியினாலே தமிழ் பாஷையை மாத்திரம் தெரிந்தவர்கள் அவைகளை அறிந்து கொள்வதற்கு வழியில்லாதிருக்கிறது." முதலாவது இதழின் ஆங்கில ஆசிரியர் தலையங்கத்திலும் நமது சமூகத்திக்கு கல்வியறிவின் மகிமையை பின்வருமாறு வலியுறுத்துகிறார்: "நாம் ஒருங்கிணைந்து கேள்விக் குறிக்கோளை அடையும் வரை உழைக்கவேண்டிய காலம் வந்து விட்டது. கல்வி என்பது எழுத வாசிக்க அறிந்திருத்தல் மட்டுமல்லநன்கு கற்றுத் தேறுவதுமாகும். மனதினை அகலப்படுத்தி நுண்புத்தியைக் கூர்மைப்படுத்துவதுமாகும். இதற்காக தமிழ் மட்டும் போதாது அரபு ஆங்கில மொழி நூல்களையும் நன்கு கற்றுத்தேற வேண்டும்."

புதிய கல்வி மரபிற்கு முஸ்லிம்களைத் தயார் செய்வதே 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பெரிய சவாலாக இருந்தது. ஆங்கில மொழிக்கு எதிரான மனோபாவத்தை மாற்றுவது, உலகியல் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்துவது போன்றவற்றில் போராட்டங்கள் தேவைப்பட்டன. இத்தகைய காலப்பகுதியில் சித்திலெப்பை கல்வித்துறை விழிப்புணர்வை முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயல்பட்டார். (பேராசிரியர் எம். எஸ். எம். அனஸ், தற்கால இஸ்லாமிய சிந்தனை, 2007)

சமகால அரசியல் விவகாரங்களை அறிந்திருந்தமையால் தமது சமுதாயத்தை பாதித்த காரணிகள் யாவை என்பதை வெகு நுட்பமாக நாடி பிடித்து சொல்லும் திறமை பெற்று இருந்தார். சர் சயேத் அகமது கான் அவர்களின் தலைமையிலே இந்தியாவில் வெற்றி பெற்று வந்த அலிகார் இயக்கத்தை அவர் மிகுந்த அக்கறையுடன் கவனித்து வந்தார். இஸ்லாத்தின் மீது அவர் கொண்டிருந்த பக்தியானது தமது சமுதாயத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கான பரிகாரங்களைத் தேட அவரைத் தூண்டியது. முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகைபோன்று ஆன்மீக வளர்ச்சிக்காக "ஞான தீபம்" எனும் பத்திரிகையை 1892ஆம் ஆண்டு ஆவணி முதலாம் திகதி வெளியிட்டார். எனினும் இப்பத்திரிகை ஒரு வருடத்திலேயே நிறுத்தப்பட்டது. அவர் தொடங்கிய முஸ்லிம் நேசன் ஒரு செய்திப் பத்திரிகை மட்டுமல்ல. அது சமூக அரசியல் கீர்த்திருத்த ஏடு. அவரது அரசியல் கருத்துக்களை மக்களுக்கு முன்வைத்த முக்கியமான பத்திரிகை முஸ்லிம் நேசன். அவரது முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகை அது வெளிவந்த மத்திய மாகாணத்திலேயே இன்று காணக்கூடிய நிலையில் இல்லை.

ஒரு பத்திரிகையானது சமுதாய நோக்கில் அதன் சமூகவியல் அரசியல் பணியை எவ்வாறு செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கு சித்திலைப்பையின் முஸ்லிம் நேசன் ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டான பத்திரிகையாகும். 1880களில் அப்போதிருந்த சட்டநிஷ்ரபன சபை அரசாங்க முறையில் உள்ள குறைபாடுகளை முஸ்லிம் நேசன் சுட்டிக் காட்டியது. ஆங்கில ஏகாதிபத்திய குழுவினர் தமக்காக மாத்திரம் அல்லது தமது இலட்சியங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக மாத்திரம் அந்த சட்ட நிஷ்ரபன சபையை நடத்தி வருவதாகவும் அது தவறான ஒரு நடைமுறை என்றும் சித்திலைப்பை முஸ்லிம் நேசனில் பகிரங்கமாக எழுதினார். சிறுபான்மை இனங்களுக்கு குறிப்பாக முஸ்லிம் சமூகத்தினருக்கு எந்தவொரு பிரதிநிதியும் அந்த சபையில் இல்லாதிருப்பதை மிகக் கவலையோடு சுட்டிக் காட்டினார். அங்கு சமர்ப்பிக்கப்படும் நிதி அறிக்கைகளில் அவர் குறை கண்டு பிடித்தார். வெள்ளைக்கார துரைமார்களுக்கு அவர்களது சுகபோகங்களுக்கு உதவும் வகையில் நிதி கையாளப்படுவதாக தனது பத்திரிகையில் ஆதாரங்களோடு வெளிப்படுத்தினார். இந்தப்பணம் இலங்கை மக்களின் பணம் என்றும் இது இலங்கை மக்களுக்காகவே செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் பலமுறை சுட்டிக்காட்டினார்.

அவர் ஒரு நாவல் ஆசிரியர், பத்திரிகையாளர், பல மொழிப் பாண்டித்தியம் உள்ளவர், சட்டத்துறை அறிஞர், சூபித்துவ அறிவில் இலங்கையிலேயே அக்காலத்தில் மிகப் பெரும் அறிவாளியாக விளங்கியவர். அதற்காக நூல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் வெளியிட்டவர். முஸ்லிம்களின் இருப்பின் மூச்சாக பத்திரிகைகள் நடாத்துவதோடு சமூகவியலின் அங்கமாக பின்வரும் நூல்களையும் வெளியிட்டார். அசன்பேயுடைய கதை, ஹிதாயத்துல் காசிமீய்யா, பீஷ்வரீலில் சியாத்தில் அரேபியா, அரபு -முதலாம், இரண்டாம் புத்தகங்கள், கிதாபுல் ஹிஸ்ஸத்(கணிதம்-முதலாம் புத்தகம்), தமிழ்-முதலாம் புத்தகம், துவற்பதுல் நகுவு (அரபு இலக்கணம்), அஸ்ராறுல் ஆலம் (உலக இரகசியம்), துருக்கி-கிரேக்க யுத்தம், அபூநவாசின் கதை, சறுதத்துஸ் ஸலவாத் இவர் 1885 இல் எழுதிய அசன்பே சரித்திரம் தமிழில் வெளிவந்த இரண்டாவது நாவலும் ஈழுத்தில் வெளிவந்த முதலாவது தமிழ்ப் புதின நூலும் ஆகும். நவீன உரைநடை இலக்கியத்தில் முன்னோடிப் படைப்பாளிகளில் முக்கியமானவராவார்.

முஸ்லிம்களுக்கான பாடசாலைகளை நிறுவுவதில் இந்நாட்டின் முன்னோடி சித்திலைப்பையாவார். முஸ்லிம்களுக்கான கல்வித்திட்டங்களை வகுக்கும் பொழுது அக்காலத்து கல்வி இயக்குநர் டாக்டர் கிரீன் என்பர் சித்திலைப்பையின் யோசனைகளை எப்போதும் பெற்றுக்கொண்டதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. அவர் ஆரம்பித்த பள்ளிக்கூடங்கள் பலவற்றிற்குத் தேவையான நிலம், செலவுக்கான பணம் அவரது சொந்த கஜானாவில் இருந்து அள்ளி இறைக்கப்பட்டதாகும். கண்டியிலும் குருணாகலையிலும் அவர் உருவாக்கிய பாடசாலைகள் நவீன கல்வியின் ஆரம்பக் கல்விக் கூடங்களாக அமைந்திருந்தன. மாணவிகளும் பெண் தலைமை ஆசிரியர்களும் அவருடைய பள்ளிக்கூடங்களில் 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியிலேயே பங்கு கொள்ளத் தொடங்கி விட்டனர் அதாவது சித்திலைப்பை பெண்கல்வியின் மிகப்பெரும் முன்னோடியாக விளங்கினார் என்பது இதன் பொருளாகும்.

சமூகம் முன்னேற முஸ்லிம் ஆண்கள் மட்டுமல்ல பெண்களும் கல்வி கற்க வேண்டுமென்பதில் அவர் மிகவும் கரிசனை காட்டினார். இதற்காக கண்டியில் திருகோணமலை வீதியில் பெண் பாடசாலையொன்றை நிறுவினார். அவரது சகோதரி முத்துநாச்சியா இதன் தலைமையாசிரியையாகக்

கடமையாற்றினார். அவரது மனைவியான செய்யதும்மாவும் இதன் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உதவினார். இப்பாடசாலையின் கிளையொன்று கண்டி கட்டுக்கலையில் இயங்கியது.

அவரின் சமூக சேவைகளின் உச்சநிலை கொழும்பு மருதானையில் முஸ்லிம்களுக்கெனத் தனிவொரு பாடசாலை நிறுவியதேயாகும். 1891ஆம் ஆண்டில் ஜ/ம்மாத் தொழுகைக்குப்பின் மருதானைப் பள்ளியில் மிக உருக்கமான உரையொன்றை நிகழ்த்தினார். கல்வியில் தமது சமுதாயம் பின்தங்கியிருப்பதையும் அதனால் வரும் தீமைகளையும் சுட்டிக்காட்டி இந்த இழிநிலையை உடன் நீக்குவதற்கான வழிவகைகளையும் எடுத்துக்கூக்கினார். இதனால் கொழும்பு முஸ்லிம் கல்விச் சங்கம் 1891ஆம் நிறுவப்பட்டு 1892இல் மருதானை முஹம்மதிய ஆண்கள் பாடசாலை உருவாகியது. அதுவே மத்ரஸத்துஸ் ஸாஹிராவாக மலர்ந்து பின் கொழும்பு ஸாஹிரா கல்லூரியாக பரிணமித்தது. இந்த சமூக சேவையில் ஏ.எம்.வாப்பிச்சி மரைக்கார், ஓராபி பாஷா, ஐ.எல்.எம்.அப்துல் அஸீஸ் ஆகியோரின் பங்கும் குறிப்பிடத்தக்கியது.

சமூகவியல் பற்றிய சித்திலைப்பையினுடைய முயற்சிகளும் அவரது போராட்டங்களும் நாம் நினைத்திருப்பதை விட விசாலமானவை, ஆழமானவை. சமூக மாற்றம் என்பது அவரது அசையாத குறிக்கோளாக இருந்தது. 20ம் நூற்றாண்டை நோக்கிய புதிய யுகத்திற்கு முஸ்லிம்களை வழிநடத்தும் பெரிய பொறுப்பை அவர் தாமாக சுமந்து கொண்டார். அது ஒரு இலகுவான பணியல்ல. பழமைவாதமும் பழம் சம்பிரதாயங்களும் மண்டிக்கிடந்த ஒரு காலப்பகுதியில் அவற்றை எதிர்த்துப் போராடுவது சாதாரண விடயமும்லை. அவருக்கு எதிரான பல குழுக்களும் கோஷ்டிகளும் இயங்கியதோடு அவரது அநேக முயற்சிகளை தடுப்பதிலும் பலர் ஈடுபட்டனர். இவை அனைத்திற்கும் எதிராக இயங்கி பல துன்பங்களுக்கு மத்தியில் முஸ்லிம்களுக்கான ஒரு முன்னேற்றமான பாதைக்கு வழிவகுத்ததோடு தனது இலட்சியங்களையும் சாதனைகளையும் நிறைவேற்றினார்.

பெரும்பாலும் சித்திலைப்பை தமது போராட்டங்களை தனி நபராக எடுத்துச் சென்றார். பழமை மரபுகளில் இருந்து இன்னும் விடிவு பெறாத ஒரு காலப்பகுதியில் அவரது சேவைகள் ஆரம்பமாகின. 19ம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் மட்டுமன்றி தென்கிழக்காசியாவிலும் முஸ்லிம்கள் எண்ணற்ற பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கினர். அவற்றுள் அதிகமான பிரச்சினைகள் எல்லா இடத்திலும் பொதுவானதாக இருந்தன. மாறும் காலத்தை நோக்கிய சமூக மாற்றம் ஒன்றுக்கு சமூகம் தயாராக வேண்டும் அல்லது தயார்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது தான் அன்றிருந்த முக்கிய தேவையாகும்.

நவீன கல்வி, நவீனத்துவம், பொருளாதாரம், நாகரிகம், நவீன அரசியல் போன்ற பல விடயங்களில் முன்னேற்றமின்மையின் அடையாளங்கள் தெளிவாக தெரிந்த காலம் அது. அந்நிய ஆதிக்க ஆட்சி முறைகளின் மாற்றங்களினால் இலங்கை சமூகத்தில் திருப்பு முனை மிக்க மாற்றங்கள் 1850ம் ஆண்டுகளிலேயே ஆரம்பமாகிவிட்ட ஒரு புதிய சூழ்நிலையில் முஸ்லிம்கள் இதை எவ்வாறு எதிர்கொள்வார்கள் அல்லது எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பது ஒரு பாரிய பிரச்சினையாக உருவெடுத்தது. இவ்வாறான பல பிரச்சினைகள் முஸ்லிம் சமூகத்தை அச்சுறுத்திய நேரத்தில் சித்திலைப்பை தனிநபராக முஸ்லிம்களின் எதிரகாலத்திற்கான மாற்றுத் திட்டங்களையும் காலத்திற்கு ஏற்ற விதமான சீர்திருத்தங்களையும் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் அறிமுகம் செய்தார். இலங்கையின் புகழ்பெற்ற சிங்கள எழுத்தாளர் இலக்கியவாதி மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கவின் நினைவை இந்த நாடும் அரசும் சிங்கள மக்களும் கொண்டாடும் விதத்தை மாத்திரம் நாங்கள் அறிந்தால் போதும் நாம்

எவ்வளவு தூரம் பின்னால் உள்ளோம் என்பதை அறிந்து கொள்வதற்கு (பேராசிரியர், கலாநிதி எம். எஸ். எம். அனஸ், சித்திலெப்பை ஞாபகார்த்தநிகழ்வு, 2013).

பௌத்த சமய சமூக எழுச்சிக்காக அநாகரிக தர்மபால (1864 - 1933) அவர்கள் தேசிய பௌத்த தர்ம பணியை முன்னெடுத்தார். இன்று அவரை சிங்கள மக்கள் உரிய கௌரவம் அளித்து மதித்து வருகின்றார்கள். இந்து சமய மறுமலர்ச்சியை உருவாக்கிய ஸ்ரீலாஸ் ஆறுமுகநாவலர் (1822 - 1879) அவர்களை தமிழ் சமூகம் இன்று நன்றியோடு நினைவு படுத்தும் போது முஸ்லிம் சமூகத்திக்காக தனது வாழ்நாள் முழுவதையும் அர்ப்பணித்த சமூக மறுமலர்ச்சிக்கு முகவரி தந்த அறிஞர் சித்திலெப்பை அவர்களை முற்று முழுதாக மறந்து விட்டு தமது இருப்பு, பூர்வீகம், முஸ்லிம் சமஷ்டி, சுயநிர்ணயம், வரலாறு பற்றி ஊடகங்களில் படம் காட்டிக் கொண்டு திரிகின்றோம் என்பது மிகவும் வேதனைப் படவேண்டிய உண்மையாகும்.

இலங்கை அரசாங்கத்தினால் தேசிய தலைவர்களில் ஒருவராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அவருக்காக, அறிஞர் சித்திலெப்பை பற்றிய நினைவுகளும் அவரது சேவைகளும் மங்கிச் செல்லும் கால கட்டத்தில் நாம் செய்ய வேண்டியது என்னவென சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அவர் மரணித்து சுமார் எட்டு தசாப்தங்களின் பின்னர் தான் 1977 ஜூன் 11 திகதியில் ஒரு ஷரூபா பெறுமதியான தபால் முத்திரை அன்னாருக்காக அரசினால் வெளிடப்பட்டது. ஆனால், நாமோ அவரின் முகவரியைத் தொலைத்து விட்டு அலைந்து திரிகின்றோம். சிங்கள மக்கள் அநாகரீக தர்மபாலவையும் தமிழ் மக்கள் ஆறுமுக நாவலரையும் தங்களது தலைவர்களாக, முன்னோடிகளாகக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளை எமது கல்வி மறுமலர்ச்சி, சமூக மாற்றத்திற்காக தன்னை அர்ப்பணித்த ஒரு தலைவரை நாம் இன்று மறந்து போயிருக்கின்றோம்.

மஹிய்யாவைக்கு அருகில் அவர் வாழ்ந்த மாளிகை போன்ற வீடு கண்டி மக்களுக்கும் இலங்கை முஸ்லிம்கள் அனைவருக்கும் உரிய செல்வம் மாத்திரம் அல்ல இலங்கைத் தேசத்தினுடைய சொத்துமாகும். அதை சித்திலெப்பையின் பெயரில் ஒரு முஸ்லிம் கலாசார மையமாக மாற்றி ஒரு வரலாற்று சேவையை மத்திய மாகாண முஸ்லிம்களால் செய்ய முடியுமா அல்லது உலகின் எந்தவொரு செல்வந்த நாடோ செல்வந்தர்களோ முன்வந்து அந்த வீட்டை பாதுகாக்கும் ஒரு முயற்சியில் வெற்றிபெற உதவுவார்களா? என்ற கோரிக்கையை முன் வைத்த 'எம்.சி. சித்திலெப்பை நிறுவகம்', சில நாட்களின் பின், முஸ்லிம்களுக்கு சந்தோசமான மீண்டுமொரு அறிவிப்பை பின்வருமாறு விடுத்தது:

வெகுவிரைவில் பேராசிரியர் எம். எஸ். எம். அனஸ் அவர்களின் தலைமையில் "அறிஞர் சித்திலெப்பை நிதியம்" என்ற அமைப்பு நிறுவப்படவுள்ளது. அதன் ஊடாகச் சேகரிக்கப்படும் நிதியின் மூலம் மேற்படி வீடு விலைக்கு வாங்கப்பட்டு, சித்திலெப்பை அருங்காட்சியகமாக அமைக்கப்பட உள்ளது. அதற்கான நிதியுதவி மற்றும் பாங்களிப்புக்கள் செய்வது நம் அனைவரதும் கடமை. ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பணியில் பங்கெடுக்க அனைவரும் முன்வருமாறு அன்போடு அழைக்கின்றோம்" (எம்.சி.சித்திலெப்பை நிறுவகம், முகநூல் பக்கம், 5 மே 2013).

ஆனால் எதுவுமே எதிர்பார்த்ததைப் போல கைகூடவில்லை. இந்த விடயத்தில் இன்று நிலைமை தலைகீழாக போய்யுள்ளதை நினைத்து கவலைப்பட வேண்டியுள்ளது. கண்டி பழைய மாத்தளை வீதியில் அமைந்துள்ள இவ்வீடு, அழகியதொரு கட்டிடம். மிக சமீப காலம் வரை சித்திலெப்பையின்

பரம்பரை வாழ்ந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் அவ்வீட்டின் எதிர்காலம் என்னவாகும் என்பது பெரும் கேள்விக்குறியாகவேயுள்ளது. இன்று பட்டப்பகலில் சித்தி லைப்பை அவர்களின் கனவு மாளிகை மாற்று மதத்தவருக்கு உல்லாச சொகுசு விடுதி அமைக்க குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ளது என்பது எமது கண்களை எமது விரல்களாலேயே நாம் குத்திக் கொண்டுள்ளோம். நாமே எமது அடையாளங்களை அழித்துவிட்டு பேரினவாதிகள் மீது பழியை போடுகின்றோம். தாய் நாட்டிற்காக இலங்கை முஸ்லிம்கள் செய்தது என்ன? என்ற சவாலை எதிர்கொள்வதற்கு முஸ்லிம்களின் அடையாளங்களை முஸ்லிம்களே பாதுகாக்க வேண்டும். இத்தனைக்கும் கண்டி மாவட்டத்தில் அரசியல் அதிகாரம் கொண்ட பல அமைச்சரவை அந்தஸ்துள்ள முஸ்லிம் அமைச்சர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கும் போதுதான் இந்த அநியாயம் நிகழ்ந்துள்ளது என்பதிலிருந்து முஸ்லிம் அரசியல் வாதிகளுக்கு எமது பூர்வீகத்தை பற்றிய கவலையோ ஆர்வமோ இல்லை என்பது மீண்டும் நிஷ்ரபிக்கப்பட்டுள்ளது.

கண்டியிலுள்ள முஸ்லிம்களின் பூர்வீக இருப்பின் அடையாளங்களை அழிக்கும் அங்கமாக 2013 மார்ச் மாதத்தில் கண்டி சித்திலைப்பை மாவத்தை எனும் பெயர் இரவேடு இரவாக பேரினவாத சக்திகளால் அழிக்கப்பட்டு “வித்தியார்த்த வீதிய” என்று மாற்றப்பட்டது. இவ்வாறு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தடவைகள் அந்த வீதியின் பெயர் மாற்றப்பட்டதாக டி.பி.எஸ். ஜெயராஜ் எனும் ஆங்கிலக் கட்டுரையாளர் தனது வலயத்தளத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்.

வரலாற்றுச் சின்னமான அன்னாரின் வீடு இன்று “வுஉரு ஞநுஊசுநுவு முயுனூலு” எனும் பெயரில் 2014.03.01 தொடக்கம் உல்லாசப் பயணிகளுக்கான சொகுசு விடுதியாக மாற்றம் பெற்றுள்ளமை எமது சமூக சீர்திருத்தவாதியான சித்திலைப்பைக்கு, நன்றி கெட்ட நாம் செய்துள்ள பெறும் துரோகமாகும். அந்த அரண்மனையில் இன்று அமைக்கப்பட்டுள்ள நீச்சல் தடாகத்தில், நாம் எமது வாழ்நாள் முழுவதும் இறங்கி கழவினாலும் இந்த பாவம் மாறாது. அவரின் வீட்டை நீண்ட கால குத்தகைக்கு பெற்றுள்ள டி.எச்.எ. எனும் உல்லாச ஹோட்டல் குழுமத்தின் பணிப்பாளர் நாயகம் திரு. பெரமுதித சாமர அவர்களின் கருத்துப்படி சுமார் நூறு மில்லியன் ஷரூபா செலவில் அறிஞர் சித்திலைப்பையின் வீடு உல்லாசப்பயணிகளுக்கான சொகுசு விடுதியாக புனரமைக்கப்பட்டுள்ளது. பணத்தை மட்டும் நோக்காகக் கொண்டு விலை போயுள்ள இந்த வரலாற்று சின்னம் மூலம் மீண்டும் நாம், கல்வி கலாசார சமூக சமய விழிப்புணர்வு இல்லாத வெறும் வணிகச் சமூகம் என்பதை நிஷ்ரபித்துள்ளோம்.

என்றும் இல்லாத அளவுக்கு இன்று எமது இருப்பு குறித்த அச்சுறுத்தல் அதிகரித்திருக்கிறது. நன்கு திட்டமிட்டு முழு அரசு அனுசரனையுடன் தொல்பொருளியல் திணைக்களத்தினூடாக சிறுபான்மை மக்களின் பூர்வீகத்தை தொல்பொருள் வலயங்களாக பிரகடனம் செய்துள்ளார்கள். சிறுபான்மையினரின் இருப்பு என்பது அவர்களின் வரலாறு, வாழ்வியல், பாரம்பரியம், கலாசாரம், பண்பாடு ஆகியவற்றில் தங்கியிருக்கிறது என்பது நிதர்சனமான உண்மை. பண்பாடு, கலை, கலாசாரம், அரசியல், சமூக காரணிகளை உள்ளடக்கியதாகவே வரலாறு நோக்கப்படல் வேண்டும். ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றில் கட்டிடங்களுக்கு பெரும் பங்கிருப்பதை யாராலும் மறுத்துவிட முடியாது. இப்பின்னணியில் பேரறிஞர் சித்திலைப்பை வாழ்ந்த வீட்டை நோக்க வேண்டும். எமது வரலாறு குறித்த தெளிவை சற்று மீட்டிப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவையில் இருக்கின்றோம். நாம் எமது வரலாற்றை அறியாததன் காரணமாகத்தான், இன்று இந்த நாட்டில் அந்நியர்களை போல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அன்னாரின் வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தவும் ஆவணப் படம் எடுக்கவும் அவர் விட்டுச் சென்ற விடயங்களை புதிய தலைமுறைக்காக அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச்செல்லவும் அதேபோல் அவர் பெயரில் நிதியமொன்றை ஏற்படுத்தி முஸ்லிம்களின் புராதன இருப்பை உறுதிப்படுத்தும் அவர் வாழ்ந்த வீட்டை ஒரு அரும்காட்சியமாக மாற்றுவதற்குமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட 'எம். சி. சித்தி லெப்பை நிறுவகம்' எவ்வளவு தூரம் தனது குறிக்கோளை அடைந்துள்ளது என்று சுயவிசாரணை செய்ய வேண்டியுள்ளது. அதேபோல் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள 'சித்திலெப்பை ஆய்வு மன்றம்' கடந்தகால ஆய்வுகள் மற்றும் ஆவணங்களிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடங்கள் நிறையவே உள்ளன என்பதை அவரின் சமூகவியல் மீதான ஆய்வின் மூலம் தெளிவாகின்றது.

எமது வரலாற்று தடயங்களை புதைத்து விட்டு வெறும் கனவுலகில் கலந்துரையாடல்களை மட்டும் செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். அவரைப் பற்றிய ஆய்வு எனும் பெயரில் ஆங்காங்கே ஒரு சில துணுக்குகளைத் தான் எழுத்துக்களில் காணமுடிகிறது. ஆகவே அவரின் வாழ்கை வரலாறு ஆழமாக ஆய்வுக்குட்படுத்த பட்டு ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என்பது எம் மீதுள்ள தார்மீக கடமையாகும். அறிஞர் சித்திலெப்பை எனும் சரிதம் இன்று ஜனன தினத்திலும் மறைவு நாளிலும் நினைவு படுத்தப்படும் ஒரு சில நிகழ்வுகழ்வுடன் முடிந்து விடுகின்றது என்பதும் கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் சமூக விழிப்புணர்வு, சமூக மாற்றம் மூலம் அரசியல், கலாசார, சமூக, சமய மறுமலர்ச்சியின் முன்னோடியாகவிருந்த மறுமலர்ச்சித் தந்தை பேரறிஞர் முஹம்மது காசிம் சித்திலெப்பை, இறவாத இதிகாசம் கொண்ட ஓர் அழியாத வரலாற்றுச் சிற்பம் என்பதை எதிர்காலச் சந்ததிக்கு எத்தி வைப்போம்.

உசாவியவை :

1. எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல்(1993). நினைவில் நால்வர், இஸ்லாமிய நூல் வெளியீட்டுப்பணியகம்.
2. எம்.எச்.எம்.நாளிர் (2014). முன்னோடிகள் இருவர்,வைகறை, இதழ்:35.
3. ரிசாத் நஜிமுதீன் (2014). நடுநிலை இஸ்லாமிய சிந்தனை, அல்வஸத்.
4. எம்.எஸ்.எம்.அனஸ் (2014). கட்டுரை,மெட்ரோ மிரர் இணையத்தளம்.
5. விக்கிபீடியா இணையம் (2016).
6. கருணாகரன்(2015). இலங்கையின் தமிழ் இலக்கியம், வல்லினம்.

சித்தி லெப்பை ஆய்வுப் பேரவை நடாத்திய தேசிய ஆய்வுக் கட்டுரைப்போட்டியில் மூன்றாம் பரிசு பெற்றது.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றைத் தொகுப்பதன் அவசியமும் சவால்களும்

A.M. பறக்கத்துல்லாஹ்

இலங்கை பல்லின மக்கள் வாழும் நாடாகும். இங்கு வாழும் மக்கள் இனம், மொழி, மதம், பிரதேசம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் பல குழுக்களாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். சிங்களம், தமிழ், முஸ்லிம், பறங்கியர் என்ற இன அடிப்படையிலும், சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளை தமது தாய்மொழிகளாகக் கொண்ட அடிப்படையிலும், பௌத்தம், இந்து, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் போன்ற மத அடையாளக் குழுக்களாகவும் இவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

இலங்கை வாழ் மக்களின் பூர்வீகம் பல ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முற்பட்டதாகும். பெரும்பான்மையான சிங்கள மக்களின் வரலாறு கி.மு. 535ம் ஆண்டு விஜயனின் வருகையில் இருந்து ஆரம்பிக்கின்றது. பௌத்தர்களின் பூர்வீகம், அவர்களது வாழ்வியல், பண்பாடு, அரசியல் போன்ற பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றி மகாவம்சம், தீபவம்சம், சூழவம்சம் ஆகியன எடுத்துக் கூறுகின்றது.

இந்நாட்டின் இரண்டாம் பெரும்பான்மையாக வாழும் தமிழர்களின் பூர்வீகம் கூட பழமையான ஒன்றாகும். இவர்கள் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களுக்கு சமாந்திரமாக இந்நாட்டில் தம் இனத்தின் அடையாளமாக வடக்குக் கிழக்கு இணைந்த ஈழம் நாட்டை நிருவகிக்க வேண்டும் என பல ஆண்டுகாலமாக பேராடிக்கொண்டு வருகின்றார்கள்.

முஸ்லிம்கள் இந்நாட்டில் மூன்றாம் பெரும்பான்மையினராக வாழ்கின்றார்கள். இவர்களும் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டவர்கள். அவர்கள் இந்நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகள். ஆரம்பகாலம் தொட்டு அரசியல் செல்வாக்குமிக்கவர்கள். பல்லின சமூகம் வாழும் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் அரசியல், பொருளாதாரம், கலை, பாதுகாப்பு, பேராட்டம், இறைமை போன்ற பல்வேறு விடயங்களில் நாட்டுக்கு அளப்பரிய பங்களிப்புக்களை வழங்கி வருகின்றார்கள்.

வர்த்தக நோக்கத்திற்காக வாங்கக் கடலினூடாக கடல் வழிப் போக்குவரத்து செய்யும் அரேபியர்கள் இலங்கைத் தீவில் தங்கிச் செல்லும் பழக்கத்தை கொண்டிருந்தார்கள். இலங்கை ஆசியக் கண்டத்தின் தென்மேற்காசிய நாடுகளையும், தென்கிழக்காசிய நாடுகளையும் இணைக்கும் ஓர் மையமாக அமைந்துள்ளது.

இலங்கைத் தீவைச் சூழ பல இயற்கைத் துறைமுகங்கள் காணப்பட்டமை கடல்வழி வர்த்தகர்கள் இங்கு தரிப்பதற்கு மற்றுமொரு காரணமாக இருந்துள்ளது.

அரேபிய வர்த்தகர்கள் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் தமது குடியிருப்புக்களையும், வர்த்தக கேந்திர நிலையங்களையும் விஷேடமாக துறைமுகங்களை அண்மித்த பிரதேசங்களில் அமைத்துக் கொள்ள பின்வாங்கவில்லை. துறைமுகங்களை அண்மித்த பிரதேசங்கள் வியாபாரிகள் தமது கப்பல்களை நிறுத்தி வைக்கவும் அவற்றை திருத்திக்கொள்ளவும் ஏதுவாக அமைந்தது.

இஸ்லாத்தின் தோற்றத்திற்கு முன்னரே அரேபிய வர்த்தகர்கள் தாம் கொண்டு செல்லும் வர்த்தகப் பொருட்களுடன் சேர்த்து தமது மொழி, சமயம், கலை, கலாசாரம் மற்றும் பண்பாடு என்பவற்றையும் அறிமுகப்படுத்தி அதனை பழக்கியும் விட்டனர். இந்நடைமுறை இஸ்லாம் தோன்றிய பின்னரும் அவர்களிடம் தொடர்ந்து வந்தது.

பின்னர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அதனைப் பின்பற்றத் தொடங்கிய அரேபியர்கள் சுலபமாக தத்தமது கட்டுப்பாட்டில் காணப்பட்ட தேசங்களில் இஸ்லாத்தை அறிமுகம் செய்து வைக்க இலகுவாக இருந்தது.

வர்த்தகத்துடன் தொடர்புடைய அரேபியர்கள் எழில்மிகு இலங்கை தீவுக்குள் காலடிவைக்க வர்த்தகம் மாத்திரம் காரணமாக அமையவில்லை. வர்த்தகத்துடன் பாவா ஆதம் மலையை தரிசிப்பதும் ஒரு நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

இலங்கையின் இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் காணப்படும் பிரசித்தி பெற்ற பாவா ஆதம் மலையை சிங்களவர்கள் சிறிபாத மலை என்றும், இந்துக்கள் சிவனொளிபாத மலை என்றும், கிறிஸ்தவர்கள் அடம்ஸ்பீக் என்றும் அழைக்கின்றனர். மலையின் உச்சியில் ஒரு பாதச்சுவட்டினை ஒத்த அடையாளம் அமைந்து காணப்படுகின்றது.

முன்பொருகாலத்தில் இம்மலையில் உச்சியில் பௌத்த, இஸ்லாமிய மற்றும் இந்து மதஸ்தலங்கள் காணப்பட்டதாகவும் தற்காலத்தில் பௌத்த விகாரை மாத்திரமே காணப்படுவதாகவும் அதனை தரிசிக்க சென்றவர்கள் கூறுகின்றனர்.

நாட்டில் பொரும்பான்மையாக காணப்படுவது பௌத்தர்கள் என்றாலும் பாவா ஆதம்மலை முழுக்க முழுக்க பௌத்தர்கள் மாத்திரம் சார்ந்த இடமென கருதிவிட முடியாது.

அக்காலங்களில் அரேபியர்களுடன் இந்தியர்கள், சீனர்கள், ஜப்பானியர்கள், பர்மர்கள், ஸ்பானியர் மற்றும் ஆபிரிக்க நாட்டவர்களும் இம்மலையை தரிசிக்க யாத்திரிகர்களாக இலங்கைத் தீவுக்கு வந்து சென்றுள்ளனர்.

இவ்வாறு யாத்திரிகர்களாக வந்த அரேபியர்கள் இலங்கை தீவை 'செரண்டிப்' என அழைக்கலாயினர். தீவில் காணப்பட்ட வாசனைத் திரவியங்கள் மற்றும் இரத்தினக்கற்கள் என்பவற்றை எடுத்துக் கொண்டு தமது நாடுகளுக்கும் அங்குள்ள பொருட்களை தீவுக்குள்ளும் கொண்டுவந்து வர்த்தகம் செய்தனர்.

இவ்வாறு வந்தவர்களில் வெகு சிலர் தமது குடும்பங்களுடன் ஆற்றாங்கரையோரங்களிலும், துறைமுகங்களின் அண்மையிலும் தங்கி வாழத்தொடங்கினர். இவர்கள் தங்கியிருந்து வெளிநாட்டவர்களுடன் வணிகம் செய்துவந்த பல நகரங்கள் உகைப் புகழ்பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

இவ்வகில் புகழ்பெற்றுத் திகழும் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, அவுஸ்திரேலியா, சிங்கப்பூர், ஜப்பான், ரஷ்யா, சீனா, இந்தியா, பிரான்ஸ், நியூசிலாந்து, ஈரான், ஈராக், பலஸ்தீனம் போன்ற நாடுகளின் வரிசையில் இலங்கையும் தனக்கென ஒரு சிறப்பான இடத்தினை தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளது.

இலங்கையை ஆட்சி செய்துவந்த பல மன்னர்களுடன் வர்த்தக ரீதியான தொடர்புகளை முஸ்லிம்கள் மேற்கொண்டு வந்தார்கள். சிங்கள மன்னர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையில் காணப்பட்ட நேர்மையின் காரணமாக அவர்கள் சிங்கள மன்னர் மத்தியிலும் மக்களிடத்திலும் கௌரவத்துடன் மதிக்கப்பட்டு வந்தார்கள்.

காலப்போக்கில் முஸ்லிம்கள் மன்னர்களுடன் மிக நெருக்கம் கொண்டு அவர்கள் அரச சபையில் அங்கத்தவர்களாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். சிங்கள மன்னர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்று அம்மன்னர்களின் ஆட்சிக்கு பக்கபலமாகவும், படை வீரர்களாகவும், வைத்தியர்களாகவும், சமையல் செய்பவர்களாகவும், பொருளாதார உதவிகளை வழங்குபவர்களாகவும் வாழ்ந்து வந்த முஸ்லிம்களுக்கு சிங்கள உயர் குலப் பெண்களை மணம் முடித்துக் கொடுத்து முஸ்லிம்களாக வாழ அனுமதியும் நிலபுலங்களும் வழங்கி கௌரவித்த வரலாறுகள் ஏராளம் இருக்கின்றன.

மேலும் முஸ்லிம்கள் நாடுகளுக்கிடையில் சமாதானம் பேணும் சமாதானம் விரும்பிகளாகவும் செயற்பட்டார்கள். ஆதனால் வெளிநாடுகளில் முஸ்லிம்கள் இலங்கைக்கான பிரதிநிதிகளாக கலந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட்டன.

இவ்வாறாக உயர் பதவிகளை முஸ்லிம்கள் பெற்றுக் கொள்ள அவர்களிடம் நாடுபிடிக்கும் எண்ணம் கொண்டிராமையும் மற்றுமொரு காரணமாக இருந்தது எனலாம்.

நாம் அறியப்படாத முஸ்லிம்கள் பற்றிய பல தகவல்கள் புதியப்படாமை காரணமாக அவை அழிந்தொழிந்து போய் விடுகின்றன. இன்று எமது சமூகம் தொடர்பான எத்தனையோ தகவல்கள் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதவாறு இருக்கின்றன. இவற்றை ஒழுங்கமைத்துபதிவு செய்வது யார் பொறுப்பு என்ற கேள்வி அக்கறை கொண்ட ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் எழுந்துள்ளது.

தனிப்பட்ட வகையில் முஸ்லிம்களுக்கு இவ்வாறு செய்யப்பட்ட உதவிகள் ஒருபுறமிருக்க முஸ்லிம்களுக்கு சிங்கள அரசர்கள் வழங்கிய கௌரவங்களும், சன்மானங்களும் எண்ணிலடங்காதவை அவை இலங்கைத் தீவில் புதைந்து காணப்படுகின்றன.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு குறித்து பல்வேறு அபிப்பிராயங்கள் நிலவிவரும் காலம் இது. முஸ்லிம்களை நிந்தித்துவரும் பொதுபல சேனா, ராவண பலய, மகசேன பலகாய போன்ற அமைப்பினர் முஸ்லிம்களுக்கு நீண்ட வரலாறு இந்நாட்டில் இல்லை. அவர்கள் கள்ளத் தோணிகள், முஸ்லிம்கள் இந்நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகள் அல்ல என்ற கருத்துக்களை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் விதைத்து வருகின்றமை கவனிக்கத்தக்கவையாகும்.

ஒரு சமூகத்தின் அரசியல் உரிமைகளை தகர்த்தெறிவதற்காக அச்சமூகத்தின் வாழ்வாதாரங்களை அழித்து, பொருளாதாரத்தை முடக்கி உளவியல் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி இந்நாட்டில் அவர்களின் எதிர்காலத்தை அச்சம் கொண்டு சிறைப்பிடிக்கபேரினவாத குழுக்கள் மேற்கொள்ளும் செயற்பாடாகவே முஸ்லிம்கள் மீது அண்மையில் அளுக்கமை முதல் திகனை வரையாக அவர்களினால் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட கலவரங்களின் மூலம் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களை கொள்ளலாம்.

இலங்கையில் கொதிநிலை இனவாதப் போக்குகளால் முஸ்லிம்கள் வரலாறு நெடுகிலும் இரையாகி வருகின்றார்கள். இச்சம்பங்களின் போது தமது வரலாற்றை திரும்பிப் பார்க்கும் அசைவுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

இந்நாட்டில் வாழும் சிங்கள மற்றும் தமிழ் சமூகங்களையும் ஒப்பிடுகையில் சிதறிவாழும் முஸ்லிம் சிறுபான்மையினரின் வரலாறு தேசிய ரீதியாக இதுவரை எழுதப்படவில்லை அல்லது ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை என்பது பேசுபொருளாகிவிட்டது.

இதுவரையில் முஸ்லிம்கள் குறித்து எழுதப்பட்ட சில நூல்களில் அதிகமானவை முஸ்லிம் அல்லாதவர்களால் எழுதப்பட்டவைகளாக காணப்படுகின்றன. இதற்கு மேலாக முஸ்லிம்களின் வரலாறு பிரதேச ரீதியாக ஊர் வரலாறுகளாக இதுவரையில் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இந்நூல்களில் உள்ளடக்கம் செப்பனிடப்படாமல் ஒன்றையொன்று முட்டிமோதிக் கொள்கின்றன. ஒரு ஊரின் வரலாறு கூட இரு மாறுபட்டதாக அமைந்துவிட்ட பதிவுகளும் அடங்கியுள்ளன.

இவ்வாறாக இதுவரையில் எழுதப்பட்ட முஸ்லிம்களின் வரலாறுகள் அனைத்தும் அடிப்படை மூலாதாரங்களை தழுவாமல் இரண்டாம் தர ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளமை பெரும் குறையாகும்.

முஸ்லிம்களில் வரலாற்றுத்துறை ஆய்வாளர்கள் ஓரிருவர்களை கொண்டுள்ளமை, தொல்லியல் ஆய்வாளர் எவரையும் கொண்டிராமல் இச்சமூகத்தின் துரதிஷ்டம் எனலாம். இந்நிலை உலக அளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வரலாற்று ஆசிரியர்களின் நூல்களை அடிப்படை மூலாதாரமாகக் கொண்டு முஸ்லிம் தேசத்தை விஞ்ஞான ரீதியில் நிறுவிய வரலாறு ஆவணப்படுத்தப்படாமல்க்கு பிரதான காரணியெனலாம்.

முதலில், வரலாறு தொடர்பான அவசியத்தை இலங்கை முஸ்லிம்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். வரலாறு பேசுவதையோ, எழுதுவதையோ, படிப்பதையோ அதிகமானோர் விரும்புவதில்லை. இவர்கள் அரசியலில் ஆர்வம், ஆத்மீக அதீத பற்று போன்றவை மீது கூடுதல் கவனம் செலுத்தி வருகின்றனர்.

வரலாறு நெடுகிலும் தமது சமூகத்தின் அதிகார இருப்புக்கு அரசியல் ரீதியாகவும், ஆத்மீக ரீதியாகவும் முரண்பட்டு விவாதித்துக் கொள்ள விரயமாக்கும் சக்திகளும், வளங்களும் எமது பாரம்பரியங்களை பாதுகாப்பதற்கான குழுக்களோ, குரல்களோ வெளியில் தோன்றவில்லை.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் தொன்மைவாய்ந்த பள்ளிவாசல்கள் பல இடித்து நொருக்கப்பட்டுவிட்ட பின்னரும் ஆயிரம் வருட கால வரலாற்று சான்றுகூறும் சில பள்ளிவாசல்கள் இன்னும் இந்நாட்டில் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் பெறுமானங்கள் உணர்த்தப்பட்டு பாதுகாக்கப்படுவது மிக முக்கியமானதாகும்.

இஸ்லாமிய இயக்கப் பற்றின் ஆதிக்கம் சியாரங்களை அழித்தொழிப்பதில் ஆர்வம் செலுத்தி வருகின்றது. அவை வணக்க நடைமுறைகளுக்கப்பால் வரலாற்று சொல்லியல் மூலாதாமாக பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய இக்கட்டான காலமும் இதுவே.

பின்பற்றப்பட்டுவந்த பண்பாடு, கலாச்சாரம் போன்றவற்றில் நவீனம் புகுத்தல் என்ற நடைமுறையின் ஊடாக இன நல்லுறவையும் சமூக நல்லுறவையும், சமூக வாழ்வியலையும் கட்டிக்காத்துவந்த கந்தாரி போன்ற பொதுவான நிகழ்வுகள் மீள கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டிய அவசியத்தை சமகாலத்தில் முஸ்லிம்கள் தன்சல், பொங்கல் நிகழ்வுகளை விரும்பி முன்னின்று நடாத்தி வருவதினூடாக உணர்த்துகிறது.

இலங்கை முஸ்லிம் சமூகம் தனது இருப்பை நீரூழித்து கூறும் மூலாதாங்களின் வரிசையில் வாழ்விடங்கள், சியாரங்கள், மீஸான் கட்டைகள், பள்ளிவாசல்கள், கலாச்சாரங்கள், பயன்பாட்டில் காணப்பட்ட பொருட்கள், இலக்கிய ஆவணங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவை காணப்படுகின்றன.

அடிப்படைவாதங்களை முன்னிறுத்தி வெளிநாடுகளிலிருந்து ஊடுருவிய இஸ்லாமிய இயக்கங்களினால் பின்பற்றிவந்த முஸ்லிம் கலாச்சாரம் பின்தள்ளப்படுகின்றமை, அரசு தொல்லியல் ஆய்வுப் பணியில் முஸ்லிம்களின் தொல்லியல் சான்றுகளை புறந்தள்ளி அதில் பெரும்பான்மையின் ஆதிக்கத்தை நிரூபிக்க விளைகின்றமை முஸ்லிம்களின் தொல்லியலை பாதுகாப்பதில் காணப்படும் சவால்களாகின்றன.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் பூர்வீகத்துடன் தொடர்புடைய பாவா ஆதம் மலை, கூறகலை ஜெயிலானி போன்ற இடங்களில் பெரும்பான்மை சமூகத்தின் ஊடுருவல், ஆதிக்கம் மற்றும் நாட்டில் பல இடங்களை தொல்லியல் பிரதேசமாக அடையாளப்படுத்திவருபவை முஸ்லிம்களுக்கான நில உரிமையை பறிக்கும் திட்டங்களின் வெளிப்பாடாகும்.

எனவேதான் இலங்கை முஸ்லிம்களுடைய சிறு எண்ணிக்கையிலான பரந்து வாழும் அமைப்பு, அரசியல் ரீதியிலான போட்டிகள், மார்க்க இயக்க ரீதியிலான பிளவுகள், சமூகம் தொடர்பான தீர்மானங்கள் எட்டப்படும் போது ஏற்படும் முரண்பாடுகள் ஏதோ ஒரு வகையில் ஒருங்கிணைந்த வகையில் ஒழுங்குபடுத்தப்படல் வேண்டும்.

அத்தோடு இந்நாட்டில் வாழும் ஏனைய பெரும்பான்மை சமூகத்தவர்களுடன் தொடர்பாடல்களை அதிகரித்து அவற்றினூடாக முஸ்லிம் சமூகம் கொண்டுள்ள அச்சம் களையப்படல் வேண்டும்.

இலங்கையில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம்

அதன் தற்போதைய நிலை, எதிர்காலத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும்?

டாக்டர் தாஸிம் அகமது

இலங்கையில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் ஒரு காலகட்டத்தில் இருந்ததுபோல் அல்லாமல் இப்போதெல்லாம் குறிப்பாக 2002ம் ஆண்டு இலங்கையில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின் பின்னர், அது வீழ்ச்சியடைந்து போய்கொண்டிருக்கும் நிலையில் இருப்பதை கண்டு, உணர்ந்து, கவலைப்பட்டு அதனைப் பரவலான முறையில் வளர்த்து மேலோங்கச்செய்யும் நோக்குடன் ஒரு சில அமைப்புக்கள் 2002ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து முயன்று வருகின்றன. ஆயினும் அம்முயற்சிகள் அனைத்தும் கவனத்தில் கொள்ளப்படாது இருக்கும் நிலையில் ஆர்வம் உள்ள ஒரு சிலர், எடுக்கும் முயற்சிகள் அனைத்திற்கும் முட்டுக்கடைகளும் தடைகளும் விமர்சனங்களும் பிற்போக்கு சிந்தனைகளுக்கு தூண்டும் நடவடிக்கைகளும் சுயநலத்துக்காக ஏகபோகத்துக்கு உரிமை கொண்டாடும் போக்குகளும் நிறையவே நடைபெற்று கொண்டிருக்கின்றன.

இந்நிலையில் எமது தமிழ் சகோதர சமூகத்தினர் தமிழ்மொழியையும், தமிழ் இலக்கியத்தையும் பன்முக பார்வையுடன் கூடிய அவற்றை மேலோங்கச் செய்யும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பது தாங்கள் அறிந்ததே. போட்டியும் காழ்புணர்வும் கொண்ட சிலர் நல்ல நோக்கத்துடன் ஒரு சிலர் முன்னேடுக்கும் முயற்சிகளை சர்வதேச ரீதியாக கொச்சைப்படுத்தும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு கொண்டிருக்கின்றனர். எது எவ்வாறாயிருப்பினும் துணிச்சலுடனும், தன்னம்பிக்கையுடனும் சுயநலமில்லாத தியாக சிந்தனையுடன், அர்ப்பணிப்புடனும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தை மேலோங்கச் செய்யும் நன்னோக்குடனும் அதற்காக செயலாற்ற முன்வந்து செயலில் இறங்குவதற்கு ஒரு சிலர் எப்பொழுதும் தயார் நிலையில் இருக்கின்றனர். இவ்வாறானவர்களால் சில நல்ல காரியங்கள் நடைபெறக் கூடும்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தை நாம் ஏன் மேலோங்கச் செய்யவேண்டும் என்பதற்கு பல கோணங்களில் இருந்தும் தர்க்க ரீதியாக ஆய்ந்து நாம் ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். அவ்வாறான முடிவுகள் மூலம் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் தேவையை உணர்ச்சி செய்யலாம்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களும் ஆக்கங்களும் நூல்களும் எழுத்துக்களும் அது தொடர்பான வேலைத்திட்டங்களும் சரியான பார்வையுடன் அணுகும் போது நமது இருப்பு தொடர்பான சிந்தனையைத் தூண்டும் வெளிப்பாடுகள் எமக்குத் தென்படும். அதாவது, பழைய இஸ்லாமியத் தமிழ்

இலக்கிய ஆக்கங்கள், நூல்கள், படைப்புக்கள் அனைத்தும் அக்கால சூழலுக்கு ஏற்றவாறான தேவை கருதிய உந்துதலால் வெளிப்பட்டவைகளாகும் என்பதை அக்கால சமூக சூழல் தொடர்பான விஞ்ஞான ரீதியான ஆய்வுகள் மூலம் நிரூபிக்கலாம். “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல கால வகையினானே” எனும் சூத்திரத்துக்கு இணங்க எல்லாம் இணங்கி வரவேண்டும் என்றில்லை. பழைய அடிப்படைகளை வைத்து புதிய கோணத்தில் சிந்திக்கத் தூண்டும் ஓர் தலைமுறையை அதுவும் இளம் தலைமுறையை உருவாக்கும் பணியில் நாம் கூடுதல் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் 1952ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் சரியான முறையில் நிரல் படுத்தப்படவில்லை. படைப்பும், படைப்பாளிகளும் உலகளாவிய ரீதியில் சுமார் 7000 தொடக்கம் 10000 வரை உள்ளதாக ஒரு கணிப்பு இருக்கின்றது. இவ்வாறான படைப்புக்கள் பற்றியும் படைப்பாளர்கள் பற்றியும் வடித்து தெளித்து ஆய்வு செய்து பட்டியல்படுத்த அமைப்பு ரீதியான வேலைத்திட்டம் ஒன்று அவசியம். இதை யார் செய்தால் என்ன? இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் அல்லது முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கியம் என்பது இஸ்லாமியர்களின் அல்லது முஸ்லிம்களின் வாழ்வாதாரத்தை பதிவு செய்யும் வடிவமாகும். கவிதை, கட்டுரை, காவியம், சிறுகதை, நாவல், கலைகள், இஸ்லாமிய தமிழ் நாடகங்கள், சினிமா ஊடகங்கள், குறுந்திரைப்படம், வலைத்தளங்கள், சமூக வலைத்தளங்கள், இணையங்கள், குறுந்தகடுகள் (CD, DVD) ஒலி, ஒளி உடகங்கள் சர்வதேச மாநாடுகள், ஆய்வரங்குகள் மற்றும் இன்னோரன்ன நிகழ்ச்சிகள் மூலமாக உலகளாவிய முஸ்லிம் உடம்மாவின் வாழ்வியலை பதிவு செய்யலாம். இதற்கான துறைசார் செயற்திட்டங்கள் அவசியம்.

மேற்கூறப்பட்ட நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மூலமாக கீழ்க்காணும் அடைவுகளை நாம் பெறலாம்.

இஸ்லாத்தையும், அது தொடர்பான வழிகாட்டல்களையும் தமிழ் மூலம் ஆர்வலர்கள் மத்தியில் பரப்பலாம். இதற்கு பழைய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நவீன பார்வை நவீன இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய படைப்புக்களின் ஒப்பாய்வுப் பார்வை என்பன எமக்கு உதவும். (உதாரணமாக : சங்க இலக்கியம் கம்பராமாயணம், மகாபாரதம், திருக்குறள் போன்ற பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் நவீன பார்வையுடன் கூடியதாக எழுதுப்படுகின்றன. பேசப்படுகின்றன, கையாளப்படுகின்றன.) இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தை மேலோங்கச் செய்வதற்கான செயல் திட்டங்களில் கீழ்க்கண்ட பயன்பாடுகளை நாம் பெறலாம்.

- தொழில் வாய்ப்பு - இதன் மூலம் ஒரு குடும்பத்தின் வாழ்வாதாரத்துக்கு உதவலாம்
- நூல்கள் வெளியீடு - இதன் மூலமும் நடுத்தர வருமானம் பெறுவோரின் வாழ்வாதாரத்துக்கு உதவலாம்.
- நூல் நிலையங்கள் உருவாக்கம் - தொழில் வாய்ப்பு - உயர்தொழில், சிறுதொழியர் நியமனம் போன்றவை.
- தரமான எழுத்தாளர்கள் எமது சமூகத்திலும் இருக்கின்றனர் என்பதற்கான எழுச்சி உணர்வை தூண்டுதல்.

- இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கான துறைகள், பீடங்கள், பல்கலைக்கழகங்களில் நிறுவப்படுவதன் மூலம் உயர் தொழில் வாய்ப்பு, சிற்றூழியர்களுக்கான தொழில் வாய்ப்பு, (இங்கு ஒருவர் அரச ஊதியம் அல்லது அது போன்ற ஓர் ஊதியம் பெறக்கூடியவராக இருந்தால் அதன் மூலம் அவரது குடும்பம் தொடர்ச்சியான வாழ்வாதாரத்தை பெறும். தொடர்ச்சியானதென்பது அவரது மனைவி, மக்கள் உறவினர்கள்.)
- சமயம் சார்ந்த ஒரு சமூகத்தின் தலைமுறையினரை சிந்திக்கத் தூண்டும் அறிவு நிலைக்கு உட்படுத்தல்.
- உலக மயமாக்கல் திட்டத்தின் கீழ் இஸ்லாத்துக்கும் முஸ்லிம் சமூகத்துக்கும் எதிராக காலத்துக்குக் காலம் தோன்றும் சவால்களுக்கு முகம்கொடுக்க கூடிய இளைஞர்களை உருவாக்குவதற்கு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் மூலமான சூழல்களை ஏற்படுத்தல்
- இலக்கிய ஆளுமையுள்ள சமூகம் ஒன்றை கட்டியெழுப்புவதன் மூலம் இஸ்லாமிய நெறி ஒழுகும் விழுமியங்களுடன் கூடிய நவீன சிந்தனையுடைய சான்றாண்மையை பயிற்றுவித்தல். மேற்கூறப்பட்டவற்றுடன் மேலும் பல இன்னொரன்ன துறைசார் அனுபவம் உள்ளவர்களின் சிறந்த ஆலோசனைகளைப் பெற்று சேர்க்க வேண்டிய மேலும் பல விடயங்களை சேர்த்துக்கொண்டு அமைப்பு ரீதியாகவோ, குழு ரீதியாகவோ நிறுவனங்கள் ரீதியாகவோ இயங்க முன்வருதல். 4

மேற்சொன்னவற்றோடு,

காலத்தின் வேகத்திற்குள் சிக்குப்பட்டு மறக்கப்படும் நிலையிலுள்ள இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய கருவூலங்களை மீண்டும் புதிய உத்வேகத்துடன் பரவலாக அறிமுகம் செய்து வைப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்வது.

- 1) பழைய நவீன இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஒப்பாய்வு முயற்சிகளை முன்னெடுத்துச் செயற்படுத்துவது.
- 2) மூத்த எழுத்தாளர்களை இலக்கியவாதிகளை இனம் கண்டும் கௌரவித்துப் பாராட்டுவது.
- 3) செல்வாக்கு மிக்கவர்களாலும் கவனத்திற் கொள்ளப்படாத கைவிடப்பட்ட நிலையில் உள்ளதும் ஏற்கனவே அரச அங்கீகாரம் பெற்றதுமான இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை மீள்பார்வை செய்து பாடசாலை மட்டத்தில் மீள் அறிமுகம் செய்து வைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது.
- 4) பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இலங்கையில் உள்ள ஏதாவது ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய இருக்கை ஒன்றை அமைக்க ஆவன செய்வது.
- 5) தரமான இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களை வருடாவருடம் தெரிவுசெய்து தகுந்த சன்மானம் வழங்குவது.

- 6) மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு முறையாவது உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளை நடத்த முயற்சிப்பது.
- 7) வருடந்தோறும் சிற்றிலக்கிய மாநாடுகள் நடத்தவைப்பது போன்ற இன்னோரன்ன செயற்பாடுகளில் மும்முரமாக ஈடுபடுவது.
- 8) ஆகக்குறைந்த மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறையாவது படைப்பிலக்கிய பயிரைங்கு ஆய்வரங்கு ஆகியவற்றை நடத்துவது.
- 9) வாசிப்பறிவை ஊக்குவிப்பதற்கும் இலக்கிய ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கும் பிராந்தியங்கள்தோறும் வாசகர் வட்டங்களை அமைப்பதற்கும் ஊக்குவிப்பது.
- 10) இஸ்லாமிய கற்கை நெறிகளுள்ள நிறுவனங்களில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய படைப்புக்களை அறிமுகம் செய்வது.
- 11) முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களை பற்றியும் படைப்புக்களை பற்றியும் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டத்தினர் கலந்துரையாடல் செய்வது.
- 12) இஸ்லாமியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூல் கண்காட்சிகள் மற்றும் ஆவணமாக்கல் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளல்.

மேற்கூறப்பட்ட விடயங்களின் செயற்பாடுகளில் பங்கு கொள்வதற்காகவும் எம்மை உற்சாகமூட்டி ஒத்துழைப்பு வழங்குவதற்காகவும் உங்களது ஆலோசனைகளையும் ஆதரவையும் எதிர்பார்த்து நிற்கிறோம். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியைக் கருத்திற்கொண்டு எமது இந்த வேண்டுகோளுக்கு உதவ முன்வருவீர்களென ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

நன்றி

உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகள்

இதுவரை நடைபெற்ற மாநாடுகளின் வரிசை

1966ம் ஆண்டு மருதமுனையில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய எழுச்சி மாநாடு மீலாது விழாவின் போது நடைபெற்றது. இதுவே முதன் முதலில் தொடக்கி வைக்கப்பட்ட நிகழ்வாகும்.

- 1) 1973ம் ஆண்டு திருச்சி ஜமால் முகம்மது கல்லூரியில் நடைபெற்ற முதல் உலக மாநாடு தமிழ் நாடு இஸ்லாமிய இலக்கிய கழகம் நடத்தி வைத்தது.
- 2) 2வது மாநாடு 1974ம் ஆண்டு சென்னையில் நடைபெற்றது.
- 3) 3வது மாநாடு 1978ம் ஆண்டு காயல் பட்டணத்தில் நடைபெற்றது. இதன் விளைவாக டாக்டர் மா.மு. உவைஸ் அவர்களின் தலைமையில் "இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சித் துறை" ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

- 4) 4வது மாநாடு 1979ம் ஆண்டு ஜூன் 29ம் திகதி கொழும்பில் பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் அரபுத் தமிழுக்கென தனி ஆய்வரங்கம் நடத்தப்பட்டது.
- 5) 5வது மாநாடு 1990ம் ஆண்டு டிசம்பரில் கீழ்க்கரையில் நடைபெற்றது. சிறப்பம்சம் மகளிருக்கென தனியரங்கு ஒன்று ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது.
- 6) 6வது மாநாடு 1999ம் ஆண்டு டிசம்பரில் சென்னையில் நடைபெற்றது.
- 7) உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு 2002ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 22, 23, 24ம் திகதிகளில் பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. ஆயினும் இம்மாநாடு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய உலகால் உலக மாநாட்டு வரிசையில் சேர்க்கப்படவில்லை. இலங்கை அரசின் அனுசரணையில் நடைபெற்ற ஒரு தனிமாநாடாக இது கருதப்பட்டது. மாநாட்டின் தலைவர், கௌரவ ரவூப் ஹக்கீம் அவர்கள் உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளின் வரிசையில் இதை சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தும் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.
- 8) 7வது மாநாடு 2007ம் ஆண்டு இஸ்லாமிய இலக்கியக் கழகத்தினரால் சென்னையில் நடத்தி வைக்கப்பட்டது.
- 9) 2011ம் ஆண்டு மேமாதம் 20, 21, 22ம் திகதிகளில் மலேசியா கோலாலம்பூரில் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. இதுவே அனைத்து மாநாடுகளும் பிரமாண்டமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஒரு மாநாடாகும். இம்மாநாடும் உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளின் வரிசையில் சேர்க்கப்படுமா என்பதும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும்.
- 10) 8வது மாநாடு 2014ம் ஆண்டு பெப்ரவரி 14, 15, 16ம் திகதிகளில் கும்பகோணத்தில் நடைபெற்றது. இம்மாநாடு, அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய 8ம் மாநாடு எனும் மகுடத்தில், முஸ்லிம்களின் இசைப்பாடல் மரபுகள் எனும் தலைப்பில் ஆய்வரங்கு, இஸ்லாமிய பாரம்பரிய இசைமரபு சார்ந்த நிகழ்த்து கலைகள், கவியரங்கு, பட்டிமன்றம், மாபெரும் இஸ்லாமிய இன்னிசை நிகழ்ச்சி எனும் பல நிகழ்வுகள் கொண்டதாக நடைபெற்றது. மாநாட்டில் இலங்கையர் பலருக்கு கௌரவ விருதுகளும் பொற்கிழிகளும் உட்பட சுமார் 41 சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட்டன.
- 11) 2016ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் அமைச்சர் ரிஷாத் பதியதீன் அனுசரணையில் இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வகம் கொழும்பில் நடத்திய பொன்விழா ஆய்வு மாநாடும், 2016 டிசம்பர் மாதத்தில் அமைச்சர் ரவூப் ஹக்கீம் அனுசரணையில் மருதமுனை கலை இலக்கிய ஒன்றியம் நடத்தி பொன்விழா நினைவு மாநாடும்.

உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகள் நீங்கலா நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநில மாநாடுகள், சிற்றிலக்கிய மாநாடுகள் பற்றிய சில தகவல்கள் கிடைத்த சான்றுகளுக்கு ஏற்றவாறு,

- பேராசிரியர் சாய்பு மரைக்கார் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய கழகத்தினரால் இதுவரை 15 மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. அண்மையில் அவர்களின் மாநாடு ஜூலை 2011இல் காயப்பட்டணத்தில் நடத்தப்பட்டது. அம்மாநாட்டில் இலங்கையர் பலர் கலந்து கொண்டு ஆய்வரங்கு, கவியரங்கு, நூல் வெளியீடு ஆகியவற்றில் தமது பங்களிப்புகளை வழங்கினர். இம்மாநாட்டில் இலங்கையர் பலருக்கு மாநாட்டு மேடையில் கௌரவம் கிடைத்தது.
- கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் தலைமையில் இயங்கும் இஸ்லாமிய இலக்கிய கழகம் இதுவரை 8 அனைத்துலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளை நடத்தியுள்ளது.
- 2007ம் ஆண்டு இஸ்லாமிய இலக்கிய கழகம் சென்னையில் நடத்திய அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய 7வது மாநாட்டின் பின்னர் 3 மாநில மாநாடுகளை நடத்தியுள்ளனர். 3வது மாநில மாநாடு குற்றாலத்தில் படைப்பிலக்கிய பயிலரங்கு எனும் மகுடத்தில் நடத்தி வைக்கப்பட்டது. இம்மாநில மாநாட்டுக்கு இலங்கையில் இருந்து எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல், மருதூர் மஜீத், பேராசிரியர் அனஸ், பேராசிரியர் நுஃமான், தாளிம், அகமது ஆகியோர் உத்தியோகபூர்வமாக அழைக்கப்பட்டிருந்தும் அவர்களால் இம்மாநில மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. கலாநிதி றமீஸ் அப்துல்லாஹ் இலங்கை சார்பாக கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தார். அவருக்கு விருதும் பொற்கிழியும் விமான பயணச்சீட்டுக்கான கொடுப்பனவும் இஸ்லாமிய இலக்கிய கழக ஏற்பாட்டாளர்களால் வழங்கி வைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.
- 2017ம் ஆண்டு கும்பகோணம் பாபநாசம் போன்ற இடங்களில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய கழகம் நடத்திய 16ஆவது மாநாடு

சர்வதேச மாநாடுகள், மாநில மாநாடுகள், சிற்றிலக்கிய மாநாடுகள், ஆய்வரங்குகள், கருத்தரங்குகள், கலந்துரையாடல்கள் மூலம் பெறப்படும் பயன்பாடுகள்.

- பல நாடுகளினதும் இலக்கிய ஆர்வலர்களின் ஒன்றுகூடல் மூலம் நடைபெறும் பயனுள்ள சந்திப்புகள்
- புதிய சிந்தனைக் களத்துக்கான தூண்டுதல்களை ஏற்படுத்தல், சிந்தனை பரிமாற்றம்
- கலை கலாசாரப் பரிமாற்றங்கள்
- சர்வதேச சமூகமாக இயங்கும் நிலையினை ஏற்படுத்தல்.
- சர்வதேச படைப்புக்கும் படைப்பாளருக்கும் கலைஞர்களுக்கும், அங்கீகாரம் கிடைத்தல்
- பொருளாதார ரீதியாக நலிவுற்றிருக்கும் எழுத்தாளர்களையும், கலைஞர்களையும், ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு உதவிக் கரம் நீட்டுதல்.

இஸ்லாமியத் தமிழிக் கவிதை இலக்கியத்திற்கு இலங்கை இஸ்லாமியர்களின் பங்களிப்பு.

'காப்பியக்கோ' ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் தாய்மொழி தமிழேயாகும். முற்றிலும் தமிழ் என்றிருந்த காலம் போய், இன்று சிங்களமும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் மொழியிலொன்றாக சேர்ந்து கொண்டிருப்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

தொழில் நிமிர்த்தம் தமது வெளிவாழ்வுக்கு வடக்கும் கிழக்கு மாகாணங்கள் தவிர்ந்த, ஏனைய மாகாணங்களில் ஒரு தேவைக்கான மொழியாகவே சிங்கள மொழி இருந்து வந்தது. ஆனால் இன்றோ நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளில் அதிக அளவிளான மாணவ, மாணவிகள் சிங்களமொழியில் தமது கல்வியைத் தொடருகின்றனர். இதற்குப் பெற்றோர்களே காரணமாகவும் இருக்கின்றனர். மிகக்குறுகிய காலத்துள் இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே தமிழ் முஸ்லிம்கள், சிங்கள முஸ்லிம்கள் என இரு வேறுபட்ட பிரிவுகள் தோன்றுவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

இந்நிலையில் இவ்வாறான ஒரு ஆய்வு செய்யப்படுவது எதிர்கால சந்ததியினருக்குத் தரப்படும் ஒரு ஆவணமாக அமையலாம். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு, இலங்கை இஸ்லாமியர்களின் பங்களிப்பு என்னும் தலைப்பில் ஒரு ஆய்வினை பிரித்துச் செய்வது இன்றைய நிலையில் சிரம சாத்தியமான ஒரு முயற்சியாகும். ஏனெனில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி ஐம்பதுகளில் இலங்கை இஸ்லாமியப் படைப்பாளிகளின் தமிழ் இலக்கியப் பங்களிப்பு தொகையளவில் மிக அதிகமாகும்.

பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குத் தன் பங்களிப்பைக் கணிசமான அளவு தந்திருந்துங்கூட, தமிழ் மொழிக்குப் பொதுவாய் அவர்கள் படைப்புக்கள் பரந்த ஒரு அடிப்படையிலேயே, விரிந்து பிரசவமாகி இருக்கின்றன. ஆரம்பகாலப் படைப்புக்கள் அனைத்தும், சமயத்தை மையமாகக் கொண்டே படைக்கப்பட்டன, என்ற நிலைமை இன்று முற்றிலும் மாறி, சமூக நலன், மனித நேயம், போன்ற பொதுவான கருத்துக்களுக்கே முன்னுரிமை தந்து இன்றைய எழுத்தாளர்கள் தத்தமது கருத்துக்களைப் படைப்பிலக்கியங்களாக வெளிக்கொணர்கின்றனர்.

பரந்த அளவில் ஒரு தனிமனிதனால் இது பற்றிய பூரண ஆய்வினைச் செய்வது முற்றிலும் இயலாத ஒரு பணியாகும். பிரித்துத், தனித்து, வகுத்து, ஒவ்வொரு படைப்பாளியினதும், சமய சார்புடைய பங்களிப்பு என்ன என நோக்கியறிய ஒரு குழுநிலையான ஆய்வு செய்வதே ஆக்க பூர்வமான முடிவைத்தரும் என்பது எனது எண்ணம். இது செய்யப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். அன்றேல்

அது ஒரு பெயர் வரிசைப் பட்டியலாகவே அமைவது தவிர்க்க முடியாததாகும். அவ்வாறு ஒன்றையே சுருங்கக் கூறமுயலும் நானும் இங்கு தருவதும் தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாகும். இயன்றவரை சிலரின் பங்களிப்புக்களையும் சொல்ல முயல்வேன்.

வங்கப் பெருங்கடலில் முத்தெனத் துலங்கும் எங்கள் தங்கத்திருநாட்டில் சுமார் அறுநூறு ஆண்டுகளாக முஸ்லிம்கள் தமிழைத் தமது தாய்மொழியாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

தமிழ்நாடு போன்று மிகத் தொன்மை வாய்ந்த இலக்கிய பாரம்பரியம் இலங்கை இஸ்லாமியருக்கு இல்லையாயினும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு காலங்களிற் தொடங்கி இதுநாளவரை கணக்கிட்டு நோக்கின், பொதுவாய்த் தாய்த்தமிழ் மொழிக்கும், சிறப்பாய் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் ஈழத்து முஸ்லிம் படைப்பாளிகள் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர் எனப் பெருமையுடன் கூறலாம்.

இதுபற்றிய ஒரு ஆய்வினை மேற்கொள்ள முயலும் எந்தவொரு ஆய்வாளனும் முதலில் பேராசிரியர் அல்லாமா எம்.எம்.உவைஸ் அவர்களை முதன்மைப்படுத்தியே தன் ஆய்வைத் தொடங்குவான்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் உலகளாவிய ரீதியில், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும்பங்காற்றிய சான்றோர்களில் முதன்மைத் தானத்தில் வைத்துப் போற்றத்தக்க பெருமகன் அவரே என்பதில் மாற்றுக் கருத்தொன்று இருக்க இயலாது.

இஸ்லாமியரின் தமிழ்தொண்டு இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டும், அவை இஸ்லாமியர்களினாலேயே அறியப்படாமலும் இருந்த காலக்கட்டத்தில் 1951 ம் ஆண்டளவில் தமது முதுமானிப் பட்டத்திற்காக அவர் “முஸ்லிம்கள் தமிழக்காற்றிய தொண்டு” என்னும் தலைப்பிலான ஆய்வில், சுமார் இருநூறு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்களை அறிமுகம் செய்தார்.

1979ம் ஆண்டில் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தின் இஸ்லாமியத் தமிழ்த் துறைத் தலைவராக நியமனம் பெற்றபின்னர், தொடர்ந்த அவர் ஆய்வின் முலம் சுமார் இரண்டாயிரம் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களை உலகிற்கு வெளிச்சமிட்டுக் காட்டினார். இது இணை கூற முடியாத ஒரு சாதனை முயற்சியாகும்.

பேராசிரியர் அவர்களின் ஆய்வினை முதற்கொண்டு இன்றுவரையுள்ள இலங்கை இஸ்லாமியர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பை ஆய்வுச் செய்யுமிடத்து அதனைக் கவிதை, புனைக்கதை, நாவல் எனப் பிரித்து ஆய்வு செய்வதே சிறப்புடையதாகும்.

இஸ்லாமியத் தமிழ்க் கவிதை இலக்கியத்திற்கு இலங்கை முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு.

இதனை இரு வேறு காலகட்டங்களாகப் பிரித்து, இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி ஐம்பதுகளுக்கு முன்னும், அதன் பின்னும் எனக் கொண்டால், இலங்கையின் ஆரம்பக்காலத் தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்துமே முற்றிலும் சமய சார்புடையவைகளாகவும், செய்யுள் வடிவிலுமே அமைந்திருந்தன. அதுமட்டுமன்றி அக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்த அறபுத் தமிழ் மொழியிலேயே எழுதப்பட்டிருந்தன. ஆயினும் காலப்போக்கில் அவை தனித்தமிழ் மொழியில் உருவம்பெற்றன.

1868ம் ஆண்டில் பேருவளையைச் சேர்ந்த சேகு முஸ்தபா வலியுல்லாவின் “மீசான் மாலை” 1899ல் கஸாவத்தை ஆலிம் அப்பா அவர்களின் “தீன்மாலை” போன்றவை அறபுத்தமிழ் மொழியில் வெளிவந்தவையாகும்.

மரபுவழியில் காலூன்றித் தமிழ்செய்த எமது முன்னோர்கள் ஆக்கி வைத்த படைப்பிலக்கியங்களைப் பற்றி முன்னர் நோக்குவோம். அதனை ஒரு பட்டியலாக சிலவற்றை இங்கு தருகின்றேன்.

வடக்கு மாகாணத்தில் பல புலவர்கள் தோன்றி இருப்பினும், ஈழநாட்டின் முதன்மைப் புலவரான மகாவித்துவான் பதுருத்தீன் புலவர் அவர்களையே முதன்மைப் படுத்துதல் வேண்டும். இவர் ிஐரி 1231ல் “முகியித்தீன் புராணம்” என்னும் காப்பியத்தை பாடினார். அசனார் லெப்பை புலவர் அவர்கள் ஹிஜ்ரி 1308ல் “புகழ்ப்பாவணி” என்னும் நூலையும் இன்னும் பலவற்றையும் பாடினார்.

சுல்தான் தம்பிப்பாவலர் “சன்மார்க்க இலகு போத வினா-விடை” முதலியவற்றையும், சுலைமா லெவ்வைப் புலவர் “குத்பு நாயக நிர்யாண மான்மியம்” “காசிம்யா மாலை” போன்று இன்னும் பலவற்றையும் பாடினார்.

கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த சின்னாலிமப்பா புலவர் அவர்கள் “ஞானரை வென்றான்” “மழைக்காவியம்” என்னும் நூல்களை இயற்றினார். இவர் மருதமுனையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்.

அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த சேகுமதார் புலவர் “செயினுலாப்தீன் ஒலியுல்லா காவியம்” “புயற் காவியம்” முதலானவற்றையும், முகம்மது றாவிப்புலவர் “முஹியத்தீன் ஒப்பாரி”யையும், ஹாஊபிம் ஆலிம் புலவர் “ஆனந்த மெஞ்ஞான ஆவலம்” என்னும் நூலையும், அப்துல் ரஊபித் ஆலிம் புலவர் “பஞ்சாமிர்தக் கீர்த்தனம்” என்னும் நூலையும் இயற்றினார்.

“சறு சறு படைப்போர்” ஹஸைன் புலவரால் பாடப்பட்டது. உமறு லெவ்வை ஆலிம் புலவர் “கைப்புட்சிசுமாலை”யும் அப்துல் ஸமது மௌலானா புலவர் “யாகுத்பா மாலை” யாசெய்யித் மாலை” என்பனவும் இயற்றினார். “முஹம்மதியா மாலை” யுசுப் லெவ்வை ஆலிம் புலவரால் இயற்றப்பட்டது. “இறையஞ்சற் பாமாலை” “இன்னிசை மாலை”என்னும் இரு நூல்களை மீராசாகிப்புலவர் இயற்றினார்.

அட்டாளைச்சேனையைச் சேர்ந்த செய்யது இப்ராஹிம் மௌலானா “ஆஊபிக்கு அவதார மாலை”யையும், அப்துல் ரஹ்மான் ஆலிம் புலவர் “மணமங்கள மாலை” “ஹிலுறு நபி முனாஜாத்து” ஆகியவற்றையும் இயற்றினார்.

ஒலுவிலைச் சேர்ந்த செய்யது அகமது ஆலிம் புலவர் “இரு முனாஜாத்துக்கள்” என்னும் நூலைப் பாடினார். “மக்கது சிதுகு மனோன்மணிமாலை” யையும், “மெய்யொளிவு மெஞ்ஞான மாலையையும்”, “மெஞ்ஞானக் கும்பியையும்” ஹக்கீம் யுசுப் பாவலரும் பாடினார். “வெள்ளக் காவியம்” “மழைக்காவியம்” இரண்டையும் முகிதீன்பிச்சைப் புலவர் இயற்றினார்.

காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த ஹமீது லெவ்வை ஆலிம் “கலிமாத் திறவுகோல்” என்னும் நூலையும், செய்யது சக்காபு அலவி மௌலானா “அருமறைச் சிறப்பும் ஆனந்தக் களிப்பும்” என்னும் நூலையும், முகம்மது காசிம் ஆலிம் “உம்தத்துல் இஸ்லாம்” நூலையும் இயற்றினார்.

“மெஞ்ஞானத்திருப்புகழ்” அக்குறையைச் சேர்ந்த இஸ்மாலெப்பைப் புலவராலும், நூர்முகம்மதுப் புலவரால் “சன்மார்க்க வினாவிடை”யும் பாடப்பெற்றன. இவர் கலகெதரவைச்

சேர்ந்தவர். கண்டி சாதுகா பீர்பாவா “மெஞ்ஞான பரிபூரணக் களஞ்சியம்” பாடினார். கதீப் ஆதம்லெப்பை தெல்தோட்டையைச் சேர்ந்தவர் “றசல் நாமா” பாடினார். ராகலை துவான் கிச்சில் ஜப்பார் “மனோரஞ்சித்த தெம்மாங்கு” இயற்றினார். “வேதாந்த விளக்கம்” என்னும் நூலை மாத்தளை செய்கு சுலைமானால் காதிரி பாடினார். முஹம்மது காளிம் புலவர் ஏழு கவிதை நூல்களை எழுதினார். நாவலப்பிட்டி அப்துல் ரஹ்மான் ஆராச்சியார், “நாச்சியார் பதிகம்” பாடினார்.

பேருவளையை சேர்ந்த செய்கு முஸ்த்தபா ஆலிம் ஒலியுல்லா புலவர் “மீரான் மாலை” “மெஞ்ஞானத் தூது” அகமது லெவ்வை மரைக்கார் “அஸ்ரபுலிக்கும்மி” யும் பாடினார்.

மக்கொன அப்துல் மீதுப் புலவர் “தோத்திர பூஞ்சம்” என்னும் நூலை இயற்றினார். கற்பிட்டி அப்துல் மஜீதுப்புலவர் “ஆசாரக் கோவை” பாடினார்.

கொழும்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட புலவர்களும் அவர்கள் படைப்புக்களும்

முஹம்மது ஹஸன் புலவர் “துரரத்துல் மபரீர்”, அப்துல் கனி சாய்பு “ஞானாந்த ரத்தினம்”, ஹம்ஸா லெவ்வை புலவர் “மெஞ்ஞான ரத்தினவலங்காரக் கீர்த்தனம்” பீ.கே.எம்.அப்துல் காதிரி பாகவி “துன்பம் தவிர்க்கும் இன்பப் பிரார்த்தனை”, ஹக்கீம் அப்துல் ரஹ்மான் “காரண ரஞ்சித மஞ்சரி”, செய்கு அப்துல் ரஹ்மான் ஆலிம் “வேதவிளக்க ஆராட்டு” என்பன படைக்கப்பெற்றன

மூதூரைச் சேர்ந்த புலவர்களான புலவர் சாலையர் “மின்ஹத்துல் அத்பால்” என்னும் நூலையும், முகைதீன் பிச்சைபுலவர் பாடினார். திருகோணமலை செய்கு மதார் புலவர் “மீமன் கப்பல் கும்மி” யும் காலி சம்சுதீன் புலவர் “முபாரக் மாலையும்” பாடினார். மன்சூர்அப்துல் காதர் புலவர் “சுகிர்த மெஞ்ஞானக் கீர்த்தனம்” இயற்றினார். மௌலானா செய்னுல் ஆப்தீன் வலியுல்லாஹ் இறுதி “உபதேச மாலையை” யும் புத்தளம் செய்கு அலாவுதீன் புலவர் “நவவண்ணக் கீர்த்தனம்” என்னும் நூலையும், சம்மாந்துறை இஸ்மாயில் லெவ்வைப் புலவர் “மழைக்காவியமும் இயற்றினார். பொத்துவில் மீராலெவ்வைப் புலவரும் “மழைக்காவியம்” பாடியுள்ளார்.

“அட்டாவதானி” அருள்வாக்கி அப்துல் காதிரி புலவர்

ஈழத்து இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய கர்த்தாக்களில் கவிதைத்துறையில் முதன்மை இடத்தில் வைத்து எண்ணத்தக்க ஓரீரு புலவர்களில் 1866ம் ஆண்டில் கண்டியில் பிறந்த “வித்துவதீபம்” மெஞ்ஞான அருள்வாக்கி எனப் போற்றப்பட்ட அப்துல் காதர் புலவரும் ஒருவராகும். சிறிதும் பெரிதுமாய் முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட தமிழ் இலக்கியங்களை தந்து, தமிழுக்கும், இஸ்லாத்திற்கும் புகழ் சேர்த்தவர். இவர்தம் படைப்புக்களில் பின்வருவன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

சந்தத்திருப்புகழ், கண்டிக்கலம்பகம், கண்டிபதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கண்டிஅருண் மணிமாலை, கண்டிநகர்ப்பதிகம், திருமதீனத்துமாலை, நவமணிதீபம், காரணப் பிள்ளைத்தமிழ், காரணக்கும்மி, ஞானப்பிரகாச மாலை, பத்தாம்பள்ளிப்பதிகம், உடுதெனியப்பள்ளி அலங்காரச்சிந்து, உடதலவிண்ணை ஒலியுல்லா பதிகம், பண்ணகாமப்பதிகம் என்பன. இது தவிரந்த வேறு சில கவிதைப் படைப்புக்களோடு “தன்பீஹூ”ல் முர்தீன்” என்னும் அறபுத்தமிழ் நூலையும் இவர் வசனநடையில் எழுதியுள்ளார்.

புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரீபுத்தீன்

1909ம் ஆண்டு மருதமுனையில் பிறந்தவர். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்தவர்களில் இவருக்கும் சிறப்பான ஒரு இடமுண்டு. தனது பாட்டனாரான சின்னாலிமப்பாவின் “ஞானரை வென்றான்” என்னும் நூலை இவரே பிரசுரம் செய்தார்.

நபிமொழி நாற்பது, நபிமொழி நாநாற்பது, இசைவருள்மாலையும் மக்களுக்கு இதோபதேசமும், முதுமொழிவெண்பாவும், சூறாவளிப் படைப்போரும், உலகியல் விளக்கமும் நம்நாட்டு நானிலக்காட்சிகளும், கனிந்த காதல், வீராங்கனை சைதா ஆகிய நூல்களோடு “புதுகுக்ஷுஷாம்” காப்பியத்திற்கு உரையும் எழுதினார். இது நான்கு பாகங்களாக நான்காவது இஸ்லாமியத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்டது. தவிர சீறாப்புராணம் பதூரும் படலத்திற்கும் உரை எழுதினார். அவரது “காற்றில் செதுக்கிய கருவுலங்கள்” என்னும் 600 செய்யுள்கள் கொண்ட நூல் அவரது இறப்பின்பின் வெளியிடப்பெற்றது.

கவிஞர் அப்துல் காதர் லெவ்வை.

காத்தன்குடியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் இலங்கையின் மிகச் சிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவர். “இக்பால் இதயம்” “ருபையாத்”, “இறகூல் சதகம்” “செயினம்பு நாச்சியார் மான்மியம்”, “முறையீடும் தேற்றமும்”, “தஸ்த்தகீர் சதகம்” ‘கார்வான் கீதம்” “மெய்நெறி” ஆகிய நூல்களோடு, மகாகவி இக்பாலின் “ஜாவித் நாமா” வையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார்.

மேலும் சில கவிஞர்களைத் தொடராகத் தரலாமென எண்ணுகின்றேன். கல்ஹின்னையைச் சேர்ந்த கவிஞர் எம்.ஸி.எம்.சுபைர் “மலர்ந்த வாழ்வு” என்னும் சிறு காவியத்தை எழுதியவர் “மலரும் மனமும்”என்னும் சிறுவர் இலக்கியத்தையும் படைத்தவர்.

ஏறாவுரைச் சேர்ந்த “புரட்சிக் கமால்” என்னும் எம்.எம் ஸாலிஹ் மிக அதிகமானகவிதைப் பங்களிப்பைச் செய்தவர். புரட்சிக்கமால் “கவிதைகள்” என்னும் ஒரு தொகுப்பை வெளியிட்டார். கவிஞர் “அண்ணல்”என்னும் மற்றுமொரு ஸாலிஹ் அழகியல் கவிதைகளில் மிகநாட்டம் கொண்டவர் சிறந்த மரபுசார்ந்த படைப்புக்கள் இவருடையன. “மருதூர் கொத்தன்” என்னும் வீ.எம்.இஸ்மாயில் “காவியத் தலைவன்” என்னும் சிறுகாவியத்தைச் “அபுஹீனா” என்னும் புனைப் பெயரில் பாடினார். சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியராக தன்னை இலக்கியப்பரப்பில் நிலைநிறுத்திக் கொண்டாலும் யாப்பமைதி குன்றாக் கவிதைகள் படைப்பதில் வல்லவர். நிறைய கவி கவிதைப் பங்களிப்புச் செய்தவர். பல்துறையிலும் பதம்பதித்து வெற்றிக்கண்ட ஒரு சிறந்த இலக்கிய கர்த்தா.

செய்யது ஹஸன் மௌலானா “குருசிற்குலவழகன்”என்னும் புனைப் பெயரில் எழுதுபவர் சிறந்த இலக்கண வித்தகர். கடினமான யாப்புலகைகளைச் மிக லாவகமாக கையாள்வதில் வல்லவர். சிறந்த கவிஞர். நிறையவே தமிழ் இலக்கியப் பங்களிப்புக்களைச் செய்துள்ளார். யாழ்ப்பாணம் பதுருத்தீன் புலவரின் “முகையித்தீன் புராணத்திற்கு” உரை நூல் செய்தவர். முதலாவது உலகத்தமிழ் இஸ்லாமியத் தமிழ் ஆய்வுக் கருத்தரங்கை இலங்கை மருதமுனையில் நடாத்தி இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகள் உலகளாவியரீதியில் நடாத்த முதற் காரணமானவர்.

ஈழமேகம் பக்கிர்தம்பி சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்தவர் “மழையும் துளிகளும்” இவருடைய கவிதைத் தொகுப்பாகும். எம்.வை.எம். முஸ்லிம் கிராமிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உயிருட்டியவர்களில் முதன்மையானவர்களில் ஒருவர். இதுபற்றி நிறையவே ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார் வானொலியிலும் பேச்சுக்கள் நிகழ்த்தியுள்ளார். மரபுமாறாக் கவிதைகள் கொண்ட ‘இறவாச் செல்வம்’இவருடைய கவிதைத் தொகுதியாகும். கலாநிதி எம்.ஏ.நுவர்மான் இலக்கண சுத்தமாக இலகுமொழியில் கவிதை பாடுவதில் வல்லவர். யாப்பில் புதுமை சேர்த்தவர். நிறையவே புதுக்கவிதைகள் இயற்றியுள்ளார். “தாத்தாமாரும் பேரர்களும்” என்னும் இவரது முதற் தொகுதியோடு இன்னும் பல தொகுதி களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

பாவலர் பனீல் காரியப்பர் யாப்பில் இனிமையான புதிய சந்தங்களை உருவாக்கியவர் பலநூற்றுக்கணக்கான பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். "வெள்ளி விழா" இவரது வெளி வந்த கவிதைத் தொகுதியாகும். கவிஞர் ஏ.இக்பால் மரபிலும், புதிதிலும் பலநூறு கவிதைகள் பாடியவர். சிறந்த கவிஞர். கிழக்கிலங்கைக் கவிதைப் பாரம்பரியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவர் மருதூர். ஏ.மஜீத் மரபிலும், புதிதிலும் கவிதைகள் எழுதுபவர். "பன்னீர் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்" இவரது கவிதை நூலாகும். கவிச்சுடர் அன்பு முகைதீன் பலவிதமான கருப்பொருள்களில் நிறையவே பாடியுள்ளார் "புதுப்புனல்" "மாதுளை முத்து" இவரது நூல்களாகும்.

நீதிபதி யு.எஸ்.ஏ.மஜீத் அறுபதுகளில் நிறையவே எழுதினார் "நன்மொழி நாற்பது" இவர் வெளியிட்ட கவிதை நூலாகும். 'மருதூர் கனி' 'மரபிலும் புதிதிலும் நிறையவே கவிதைப் பங்களிப்புச் செய்தவர் சோக்ஷலிச கண்ணோட்டத்தில் மட்டுமன்றி, இஸ்லாமியக் கருத்துக்களையும் தன்கவிதைகளில் கையாண்ட சிறந்த கவிஞர். எஸ்.முத்துமீரான், சிறந்த மரபுக்கவிஞர், சமய, சமூகம், பிரஞ்சுக்குடிபுடன் எழுதுபவர் "முத்துமீரான் கவிதைகள் இவரது கவிதை நூலாகும்.

நயீம் ஷரிபுத்தீன் மரபு வழியில் கவிதைச் செய்பவர். இஸ்லாமியக்கருப் பொருள்களைக் கொண்டு பெரும்பாலும் கவிதை புனைபவர். "உத்தமத் தூதர்" இவரது கவிதை நூலாகும். எம்.எச்.எம்.அக்ஷர்ப் இளமைக் காலத்திலிருந்தே கவிதைப் புனைபவர். சிறு கவிதை நெடுங்கவிதை என நிறையவே செய்துள்ளார்.

"வேதாந்தி" என்னும் புனைபெயரில் நிறையவே கவிதைப் பங்களிப்பு செய்து வருபவர் எச்.எம்.சேகு இஸ்ஸதீன். தத்துவக்கருத்துக்கள் இவர் கவிதைகளில் விரவி நிற்கும். சாய்ந்தமருது ஏ.எம்.அபுக்கர் "நம்பிக்கை மணிகள்" "முறையீடு" போன்ற நூல்களைத் தந்தவர்.

ஜின்னாவூர் ஷரிபுத்தீன் தனிக் கவிதைத் தொகுப்புகள் ஐந்தோடு "மஹஜபீன் காவியம் "புனிதபுரியிலே காவியம் என்னும் காவியங்களோடு "பிரளயம் கண்ட பிதா" "தாய்க்கென வாழ்ந்த தனையன்" (உவைசல் கர்னைன்) என்னும் வேறு இரு சிறுகாவியங்களையும் பாடியுள்ளார்.

(பிற்சேர்க்கை: திருநபி காவியம், தீரன் திப்புசல்தான் காவியம், பண்டார வன்னியன் காவியம், வாத்தியார் மாப்பிள்ளை காவியம், எல்லாள் காவியம், நாயனொடு வசனித்த நந்நபி காவியம், அன்னை கஜீலாவும் அண்ணலார் குடும்பமும் என பன்னீராயிரத்திற்கும் அதிகமான செய்யுள்கள் கொண்டு பதினொரு காவியங்களைத் தந்துள்ளார். முத்துநகை, பாலையில் வசந்தம், பனிமலையின் பூபாளம், திருமறையும் நபிவழியும், வல்லுவம் என ஐந்து கவிதைத் தொகுப்புக்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்)

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் அதிக காவியங்களைப் படைத்த பெருமையும் இவருக்குண்டு. "பெருங்காவியங்கள் பாடிய தென்கிழக்குக்கவிஞர் ஜின்னாவூர் தான் என "மருதூர் கொத்தன்" தனது இலக்கியப் பங்களிப்பு என்னும் கட்டுரையில் இவர் பற்றி எழுதியுள்ளார்.

ஏ.யு.எம்.ஏ.கரீம் இஸ்லாமிய அடிப்படைக் கருத்துக்களை, சமூக விழிப்புணர்வுகளையும் கருவாக்கிகொண்டு கவிதைப் படைப்பவர் "நபிகள் நாயகம்" கவிதை நூல் இவர் தந்ததாகும்.

"வகவம்" என்னும் இலக்கிய வட்டத்தை உருவாக்கிக் கவிதைவளரக் காரணமானவர். தாளிம் அகமது புதிதிலும் மரபிலும் பாடவல்லவர். "வெள்ளையில் ஒரு புள்ளி" "சுழற்சிகள்" இவரது கவிதைத் தொகுதிகளாகும்.

“அல் அசுமத்” சிறந்ததோர் மரபுக்கவிஞர் “புலராத பொழுது”, “மலைக்குயில்” என்னும் கவிதை நூல்களை தந்த இவர். இலங்கை வானெலியில் “கவிதைச் சரம்”என்னும் கவிதா நிகழ்வின் மூலம் பலநூறு இளைஞர் யுவதிகளைக் இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகம் செய்தவர். ஐநூறு இளம் கவிஞர்களின் அறுநூற்றுக்கு அதிகமான கவிதைகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்புக் கவிதை நூலை “கவிதைச் சரம்”என்னும் பெயரில் வெளியிட்டார். கலைவாதி கலீத் தமிழ்க் கவிதைத் துறைக்கு நிறைய பாங்களிப்பு செய்தவர் “கருவறையில் இருந்து கல்லறை வரை” என்னும் நூலை எழுதினார் பலரின் வளர்ச்சிக்கு உதவியவர்.

நாகூர்கனி மரபும், புதிதுமாய் கவிதைகள் படைத்து வருபவர். கல்ஹின்னை ஹலீம்தீன் தமிழில் அதிகமான கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். பல கவிதை நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். இவர் ஆங்கிலத்திலும் கவிதைகளை எழுதுபவர். இவர் போலவே எம். வை. எம். மியாது அவர்களும் இரு மொழிக் கவிஞராகும். எஸ். எச். எம். நிறமத் “வா ஊருக்குப் போவோம்” என்னும் கவிதைத் தொகுதியுடன் இன்னும் சிலவும் வெளியிட்டார். நஜ்முல் ஹுஸைன் ஹபனித்தீ ‘என்னும் கவிதைத் தொகுப்பை படைத்தளித்தார்.

காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த மௌலவி புஹாரி ஒரு சிறந்த மரபுக் கவிஞர். ரீ. எம். ஜஹ்பர்கான், மஹ்ராப்கரீம், ஜப்பார்போன்றோரும். கிண்ணியாவைச் சேர்ந்த, அமீர் அலி. ஏ. ஏ. அலி, கிண்ணியா அமீர் அலி, சிறந்த மரபுக் கவிதைப் பாங்களிப்பை இஸ்லாமியக் கருத்துக்களை அடியொற்றிப் பாடுபவர்களாகும்.

இலங்கையில் புதுக்கவிதைத்துறையில் அநேகம் பேர் நுழைந்திருந்தாலும் பேசப்படும் கவிஞர்களாக இருப்பவர்களாக இருப்பவர்கள் சிலரே. அவர்களுள் சோலைக்கிளி முதன்மையானவர். மேமன் கவி, பல தொகுப்புக்களை வெளியிட்டுள்ளனர், இப்பினு அசுமத் நிறையவே எழுதியுள்ளார்

வித்துவான் றஹ்மான், அன்பு ஜவஹர்ஷா. எம். எச். எம். ஷம்ஸ், திக்குவல்லை கமால், பண்ணாமத்து கவிராயர், ஜவாத் மரைக்கார், சாரணா கையும், அஷ்ரப் சிஹாப்தீன், எம். எல். எம். அன்சார், மு. பகீர், முதுார் முஹைதீன், இளநெஞ்சன் முர்ஷிதீன், பாலமுனை பாருக், நியாஸ். ஏ. ஸமத், பாறுக் ஷரிபுத்தீன், பதியத்தளாவ பாருக், அன்புடீன், எம். எச். எம். அஸ்ரப், ஒலுவில் அமுதன், மருதமுனை ஹஸன், மருதமுனை கரீம், கலைமகள் ஹிதாயா, நூருல்ஜன், நிஸ்வி முஹம்மது நபீல், போன்ற இன்னும் பலரும் கவிதைப் பாங்களிப்புச் செய்தவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாகும். சிலர் கவிதைத் தொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளனர்.

(இது சுமார் பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதப்பெற்ற கட்டுரையிலிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களின் சுருக்கம்)

சித்தி லைப்பை ஆய்வுப் பேரவையின் இன்றைய நோக்கு

Eng. நியாஸ் ஏ எமத்

பொதுச் செயலாளர்

சித்தி லைப்பை ஆய்வுப் பேரவை

சித்தி லைப்பை ஆய்வுப் பேரவையின் முதலாவது தேசிய ஆய்வு மாநாட்டினை தேவை அறிந்து இன்றைய சூழலில் நடாத்துவதில் பேரவையின் பொதுச்செயலாளர் என்ற வகையில் மகிழ்வடைகின்றேன். இவ் ஆய்வு மாநாடு சிறப்புற நடந்தேறவும் மாநாட்டின் நோக்கம் வெற்றி பெறவும் வல்லவன் அல்லாஹ்வைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சித்தி லைப்பை ஆய்வுப் பேரவையின் தோற்றம் அதன் நோக்கம் என்பதனைப் பற்றி தெரியப்படுத்துவது இவ்விடத்தில் பொருத்தம் என்பதோடு எனது கடமையும் என எண்ணுகிறேன்.

இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தின் தொன்மை வாய்ந்த வரலாற்றினை ஆய்வுசெய்து ஆவணப்படுத்துவதினை முதன்மையாகவும், சமூக பொருளாதார அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியினை சமூகமட்டத்தில் வெளிக்கொணர்வதற்கு முன்னிற்பதனை நோக்காகவும் கொண்ட ஒரு சிவில் அமைப்பாக சித்தி லைப்பை ஆய்வுப் பேரவை தனது பயணத்தினை 2015ம் ஆண்டு மே மாதம் 10ந் திகதி ஆரம்பித்தது. சமூக நலனில் பூரண அக்கறை கொண்டவர்களின் சிந்தனையில் உருவான சித்தி லைப்பை ஆய்வுப் பேரவை, இந்த உயரியநோக்கில் பிறழ்வுகள் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதனால் தனது அங்கத்தவர்களினைத் தெரிவு செய்வதில் கூட மிகவும் கவனமான போக்கினைப் பின்பற்றுகின்றது.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் இருப்பு கேள்விக்கு உட்பட்டதாக உள்ள ஒருகாலச் சூழலில், எம்பில் பலருக்கு எமது ஆதி வரலாறு தெரியாதுள்ள நிலையில் இலங்கையில் அரபிகளாக, முஸ்லிம்களாக காலூன்றிய எமது மூதாதையர்களின் வரலாற்றினை தேடிப்பிடித்து ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டிய தேவையினை சித்தி லைப்பை ஆய்வுப் பேரவை இனம் கண்டது. இந்த ஆவணப்படுத்தல் முயற்சிக்கான முன் ஆயத்தமாக வரலாறுகள் எவ்வாறு ஆவணப்படுத்தப்படல் வேண்டும், அதற்கான ஆராய்ச்சி வழிமுறைகள் என்ன என்பவற்றை முதலில் எமது அங்கத்தவர்களினை அறிவூட்டிக் கொள்வதற்காக துறைசார் பேராசிரியர்களினைக் கொண்டு கருத்துரையாடல்களினை பேரவை ஏற்பாடு செய்தது. இதன் மூலம் எமது அங்கத்தவர்களிடையே ஆவணப்படுத்தலுக்கான ஆர்வத்தினை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருந்தது.

கிடைக்கக்கூடிய இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்று நூல்களை ஆவணப்படுத்துவதற்கும் ஆராய்ச்சிப்படுத்துவதற்குமாக ஒரு தளத்தினை உருவாக்கும் நோக்குடன் பெப்ரவரி 2018இல் கொழும்பில் ஒரு ஆராய்ச்சி நூலகத்தினை சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை ஆரம்பித்துள்ளது. நமது வரலாறுகளைச் சொல்லும் நூல்களினை அடையாளங் காண்பதும், அவற்றைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதிலும் ஆய்வுப் பேரவை நாட்டம் கொண்டுள்ளது. இவ்வாறான ஆவணங்களினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு சமூக ஆர்வலர்கள், புத்திஜீவிகளின் ஆதரவினை ஆய்வுப் பேரவை வேண்டி நிற்கின்றது.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றினைத் தொகுத்து ஆவணமாக்கலும் ஆராய்ச்சிப்படுத்தலும் தனியாக சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவையினால் மட்டும் முன்கொண்டு செல்லக் கூடியதொன்றல்ல. நமது நாட்டு ஆராய்ச்சி வல்லுனர்கள், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், துறைசார் வெளிநாட்டு அறிஞர்கள் என பல்வேறு வல்லுனர்களின் கூட்டுப்பணியாக இது அமையுமாயின் மட்டுமே எமது இலக்கினை முழுமையானதாகவும் விரைவானதாகவும் அடைந்துகொள்ள முடியும் என சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை முழுமையாக நம்புகின்றது. இந்தப் பாரிய பொறுப்பின் இலக்கினைச் சென்றடைய பொருளாதார ரீதியிலான உதவிகள் அனுசரணைகள் தவிர்க்கமுடியாத தேவைகளாக உள்ளதனை ஆய்வுப் பேரவை அடையாளங் கண்டுள்ளது. நமது முஸ்லிம் தனவந்தர்கள், பரோபகாரிகளின் முழு ஒத்துழைப்பும் இம் முயற்சிக்கு மிகவும் அவசியமானதும் கட்டாயமானதும் கடமையானதுமாகும். நல்லுள்ளம் கொண்ட பரோபகாரிகள், கொடை வள்ளல்கள் நம்முள் நிறைய உள்ளனர். சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை இவ்வாறானவர்களினை அடையாளங் கண்டுள்ளது. விரைவில் நல்லுள்ளம் கொண்டவர்களின் ஒன்றுகூடல் ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்யவும் ஆய்வுப் பேரவை எண்ணியுள்ளது.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்று ஆய்வு முயற்சி நம் எல்லோர் முன்னும் வைக்கப்படுகின்ற பாரிய பொறுப்பு என உணர்ந்து இம்முயற்சியில் சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவையுடன் இணைந்து கைகோர்க்க புத்திஜீவிகளை, துறைசார் வல்லுனர்களை, ஆர்வலர்களை ஆய்வுப் பேரவை வேண்டிநிற்கின்றது, வரவேற்கின்றது.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் சார்ந்த சமய, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மேம்பாடுகளில் அண்மைய காலங்களில் ஒரு தளம்பல் நிலையின் அவதானிப்பு உணரப்படுகிறது. குழுக்களாக, ஊர் அமைப்புகளாக, இன்னோரன்ன நிறுவனங்களாக நம்மவர்கள் இதுபற்றிச் சிந்திக்கின்றார்களே ஒழிய இதர்க்கான தீர்வு என்ன, அதனை முன்னின்று முற்படுத்துவது யார், முறையாகக் கையாழுவது எப்படி என்ற சிந்தனை அற்றவர்களாக எமது சமுதாயம் சிந்தனையற்று நிற்பது பரிகாசத்துக்குரியது மட்டுமல்ல பரிதாபத்துக்கும் உரியதாகும். அண்மைக்காலத்தில் இலங்கை முஸ்லிம்கள் எதிர்கொண்ட சமய, சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் முரண்பாடுகள், தாக்கங்கள், தடைகள், தாக்குதல்கள் என்பவற்றுக்கு எமது பலவீனங்களே முழுக்காரணம் என சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவை ஒரு சிவில் சமூகஅமைப்பு என்ற அளவுகோலில் இருந்துகொண்டு நம்புகின்றது, இதற்கான பரிகாரத்தைத் தேடிநிற்கிறது.

இந்தப் பரிதாபநிலை நீடிக்குமானால் நமதுமுன்னோர் எமக்குப் பெற்றுக்கொடுத்த இன்று நாம் அனுபவிக்கின்ற சுதந்திரங்கள், உரிமைகள், சலுகைகள் மற்றும் சமூக அந்தஸ்த்துகள் என்பன எமது சந்ததிகளுக்கு விட்டுச்செல்ல முடியாத துரப்பாக்கிய நிலையினை ஏற்படுத்திய ஒரு சந்ததி என்ற சாபம்

SLRF

SIDDI LEBBE RESEARCH FORUM

SRI LANKA

VISION WITH WISDOM